

The

Vol. 10, No. 112 July, 2013

ကတိ

KATI

MAGAZINE

Watermark: MEDIA GUILD

Asian Fame Media Group

ငွေသော်တာ
၃၇၆

ဟိန်းလတ်
၃၃၆၆

The Vol-10, No.111, JUNE, 2013

YATI MAGAZINE

စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်း

အယ်ဒီတာ
ကဗျာအယ်ဒီတာ
အကြီးတန်း
သတင်းထောက်
သတင်းထောက်
စီမံခန့်ခွဲရေး
စီမံခန့်ခွဲရေး
စာစီစာရိတ်
စာပြင်
ကြော်ငြာအဖွဲ့
Marketing
Executive
ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့

မြင့်သူဇာထွန်း၊ မြိုးစုပိုင်ပိုင်
လွမ်းရုံ
သီတာစိုး
မိုးသောက်ကြယ်
ဒီဇိုင်းပန်းချာန်
ထွန်းထွန်းလင်း
လင်းထွန်း
ဝင်းဝင်းလှိုင်၊ ခင်သက်လှိုင်
ဥမ္မာအေး
တင်စန္ဒာဝင်း (ဒု-မန်နေဂျာ)
ဌေးလင်းအောင်၊ ဇွန်သန္တာဦး
မေသဲဦး၊ ဒိုင်ဒိုင်လွင်
မိုးယုမာ (မန်နေဂျာ)
ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု-မန်နေဂျာ)
မိုးမိုးကျော် (လ/ထ မန်နေဂျာ)
နီလာဝင်း (လ/ထ မန်နေဂျာ)
ဇော်မင်းအောင်၊
ဇော်လင်းဦး၊ အောင်အောင်
အေးဇော်မိုး (စက်မှု)၊ ဝဏ္ဏဒွာဦး၊
ကိုနိုင် (ပေါ်ပြုလား)၊ ခင်ဝေထက်

ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့

ရုတ်စာတ်ပုံပညာရှင်

မျက်နှာပုံရှင်
မျက်နှာပုံစာတ်ပုံ
မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း
ထုတ်ဝေသူ
ဥပဒေအကြံပေး
ဖလင်
အတွင်းတာလာခွဲ
စာအုပ်ချုပ်
တန်ဖိုး
တုပ်ရေ
ပုံနှိပ်

ချစ်သူစေ
ဝဏ္ဏဒွာဦး
ထွန်းထွန်းလင်း
ဖေါ်ခန်းကလျာဝင်း (၀၄၄၀၈)
ဦးအီနစ် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
Eagle
ကမ္ဘာဦး
Perfect
၂၀၀၀
၂၀၀၀
ငွေကုံးကော် (မြ-ဝင်၃၆၁)
အောင်သိန်းသန်း(မြ-၀၅၉၉၂)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဖွဲ့ခန်း

အမှတ်-၁၅၀/၁၆၀ ၃၅ လမ်း (အလယ်) ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၂၄၉၁၆၅၊ ၀၁-၃၈၅၄၉၅၊ ၀၁-၃၇၂၈၃၄
စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၁၄၀

မန္တလေးရုံးခွဲ

အမှတ် 3(A)၊ လမ်း ၃၀၊ ၆၄ x ၆၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
ဖုန်း-၀၁၀၅၀၀၀၃၈၀၊ mandalayoffice@populamyanmar.com

ကြော်ငြာကိုယ်စားလှယ်

ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (မန္တလေး)
အမှတ်-၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ ၈၄x၈၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
၀၉-၂၀၀ ၅၅၇၂၊ ၀၉-၉၁၀ ၄၆၇၇၂

နိဒါန်း

- ◆ နေ့စဉ်အဖွဲ့အစည်း
- ◆ နေ့စဉ်အဖွဲ့အစည်း
- ◆ နေ့စဉ်အဖွဲ့အစည်း

ပြည်သူ့သဘောထား

- ◆ ပြည်သူ့သဘောထား
- ◆ ပြည်သူ့သဘောထား
- ◆ ပြည်သူ့သဘောထား

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ◆ နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ◆ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ◆ လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်
- ◆ လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

အယ်ဒီတာ့နှုတ်ခွန်းဆက်

မြန်မာတို့က 'အသိပညာ'ဟူ၍ 'အသိ' နှင့် 'ပညာ'ကို တွဲ၍ သုံးတတ်ကြသည်။ တကယ်တော့ 'အသိ'က တခြား 'ပညာ' က တခြားဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားတွင်မူ ရှင်း၏။ 'အသိ'က Knowledge ဖြစ်ပြီး 'ပညာ'က Wisdom ဖြစ်၏။ 'အသိ'မရှိဘဲ 'ပညာ' မဖြစ်နိုင်။ သို့သော် 'အသိ'တစ်ခုတည်းကလည်း 'ပညာ'မဟုတ်။ သူတစ်ပါးအကြောင်းကိုသိတာက 'အသိ' ဖြစ်ပြီး မိမိအကြောင်း မိမိသိမှ 'ပညာ'ဟု ခေါ်နိုင်သည်။ ဘဝမြင့်ချင်လျှင် ဘဝင် မမြင့်နှင့်ဆိုသောစကားကို ကြားဖူး၏။ 'ပညာ'ရှိသူသည် မည်သည့် အခါမှ ဘဝင်မမြင့်၊ ငါအားလုံးကို သိသည်ဆိုသော 'အသိသမား' ထက် ငါဘာမှ မသိသေးပါလား။ ငါ သိစရာတွေ အများကြီး ကုန်ပါသေးပါလားဆိုသည့် အသိရှိသူသာလျှင် 'ပညာ' ရှိသူဟုဆို ရပေ။ 'အကြင်သူသည် မသိ၊ သူမသိကြောင်း ကိုလည်း သူကိုယ်တိုင်မသိ။ ထိုသူ သည် လူမိုက်ဖြစ်သည်' ဆိုသော ဆိုရိုးစကားကို ကြားဖူး၏။ အနောက်တိုင်းဆိုရိုး စကားတစ်ခုနှင့် အတော်တူနေ၏။ He who knows not and knows not that he knows not is a fool ဟူသော စကား။ ဤနေရာတွင် ကျေးဇူးရှင်

**နှိုင်းချင်ချိန်သ
ရသထွန်းလင်း
ပရိသတ်ရင်တွင်း
နှစ်သက်ဒိုင်
ရတီစွမ်းအင်**

စွန်းလွန်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ တရားတစ်ပုဒ်ကိုလည်း နာကြားဖူးသည်။ "ယောဂီတို့ ကိုယ်မဟန်တာကို မသိသူသည်မဟန်။ ကိုယ်မဟန်တာမှန်း ကိုယ်သိသူသည် ဟန်၏" ဆိုသော တရားဖြစ်၏။ ပန်းချီပညာကို စတင် သင်ယူသူ တပည့်တစ်ဦးကို ဆရာက စုတ်တံဘယ်လိုကိုင်ရမယ်၊ ဆေးအယ် လိုစပ်ရင် ဘာအရောင် ဖြစ်မယ်၊ အနီးအဝေး အလင်းအမှောင်ကို ဘယ်လို ဆွဲရမယ်ဆိုသည်များကို သင်ပေး၏။ ထိုတပည့်သည် 'ပန်းချီအသိ'ကို ရသွား ပြီ။ သို့သော် သူ၏ စိတ်ကူးဉာဏ်၊ အနုပညာ ဉာဏ်အနုအရင့်ကိုလိုက်ပြီး ခံစားမှု အားကောင်းလာသည်နှင့် အမျှသူရေးဆွဲသော ပန်းချီကားသည် သူ ဆရာအဆူဆူတို့ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပြီး လက်ရာကောင်းတန်ဖိုးတွေ ရှိနေတတ်၏။ ဆရာပေးသော 'အသိ'မှသည် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်စွမ်းဉာဏ်စ အားထုတ်ခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော 'ပညာ' ပင်ဖြစ်သည်။ 'ပညာ'စခန်းကို မတက်လှမ်း

နိုင်မီ 'အသိ'ကိုတော့ ပထမဆုံးဖြည့်ဆည်းဖို့လို၏။ 'အသိ'ရှိရန် အလွယ်ဆုံးသောအရာကား 'စာဖတ်ခြင်း' ပင်ဖြစ်၏။ ဤတွင် မေးစရာတစ်ခုပေါ်လာသည်။ "ဘယ်လိုစာမျိုးကို ရွေးဖတ်ရမလဲ" ကွမ်းယာစားသလို စားပြီး အဖတ်လည်း တွေးလဲ၊ ကွမ်းတံတွေးလည်း တွေးပစ်ရသော 'ကွမ်းယာ'လို စာမျိုးကား မဖတ်သင့်။ အဖတ်ကို လွှင့်ပစ်၊ မာချည်ကိုသောက်၍ ရသော 'ကြံရည်' လို့ စာမျိုးကလည်း အပျော်ဖတ်သက်သက်မို့ အချိန်ကုန်ရုံမျှသာဖြစ်၍ တန်ဖိုးမရှိ။ အရည်လည်းသောက်၊ အဖတ်လည်း ဝါးနိုင်သည့် 'ယာရု'လို စာမျိုးသာ ရွေးဖတ်သင့်သည်။

'ရတီ' မဂ္ဂဇင်းသည် သုတနှင့် ရသကိုမျှတအောင်ပေးစွမ်းနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းတင်ဆက်နေပါသည်။ တတ်နိုင်သမျှ အဆိပ်အတောက် ကင်းကင်းနှင့် စာဖတ်သူတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်း အတာတစ်ခုအဖြစ် အကျိုးပြုနိုင်ရန် အစဉ်အမြဲ အားထုတ်နေပါသည်။ စာဖတ်သူများ 'အသိ' မှ သည် 'ပညာ' စခန်း တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

အယ်ဒီတာ့အဖွဲ့

YATI

CONTENTS

vol. 10, no. 112, july, 2013

2 အယ်ဒီတာ့နှုတ်ခွန်းဆက်

7 ကဗျာ

ကေလင်း၊ တာရာပြင်းချမ်း၊
မောင်အောင်ပွင့်၊ သရက်မသက်ရွှေ၊
နွေလင်းဆက်၊ ငပိုယ်

14 ကာတွန်း

ရွှေမင်းသာ၊ မြေစာ၊ ဝင်းအောင်၊
ဟတ်ကျော

ရတီအထူးကဏ္ဍ

18 တစ်မှထူးတဲ့

ခပ်ရှပ်ရှပ်အဆင်တန်ဆာများ နဲ့
ကြွေလွင့်ကြယ်ပွင့်
အေပီဂိုင်ဟောက်စ်
သိမ်နင်းအိမ်

20 Flash Back Fashion

ခိုင်သဇင်ဌာ၊
မြီးစုပိုပို

25 Cover Image

ချစ်သူဝေ
မြီးစုပိုပို

Celebrities'
Breeding
Page: 52

32

ဂျီပြန်အမှတ်တရမှ
လှပအနာဂတ်သို့
မိုးယုန်း၊ နန်းစင်စေယျာ
သီတာစိုး

36

ကိုမိုနိုဇော်ရှင်
အိန်ဂျလာစု
မိုးသောက်ကြယ်

43

Looking & Feeling
ချမ်းမိုးလေး၊ မိုးအိဖြူစင်
မိုးသောက်ကြယ်

49

Pillow Play
Rachel Pang, Stella Star
မိုးသောက်ကြယ်

52

Celebrities' Breeding
ကျော်ကျော်ပိုး၊ နေယံ၊ ကောင်းခန့်၊
မင်းထက်၊
ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူလာ)၊ စင်သဇင်၊
ယုန်းဝတ်လွင်မိုး၊ သဇင်၊ မိစန္ဒီ၊
ဂုဏ်ရည်အေးကျော်
အယ်ဒီတာ့အဖွဲ့

CONTENTS

v o l . 1 0 , n o . 1 1 2 , j u l y , 2 0 1 3

72 **Let's Have Snack**

မေတိုးနိုင်၊ မေမြတ်နိုးခင်၊ ပိုးပိုး
ဇွဲ၊စုပိုပို

75 **Mod Mom**

ခင်ပယ်ဦး၊ ဧရာဝတီလူမင်း၊
စေတနာလူမင်း
ဇွဲ၊စုပိုပို

78 **ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ် မြန်မာ့အလှစစ်**

မေကာဗျာ
သီတာစိုး

84 **Music Plus Yati**

အေးအေးယူ ဝိမ်းလန်းတဲ့နေ့ထဲမှာ
ရှိနေမယ်လူ
အောင်ဇွဲ၊
Zigzag

87 **သုတေသနပြု**

မောင်စိန်ဝင်း (ပုလဲကုန်း)၊
သန်းမြင့်အောင်၊ နိုင်မြသာ
ဇွဲ၊စုပိုပို

92 **Beyond the Women**

အိတ်မင်းမင်းကောင်း၊
ဇွဲ၊စုပိုပို

98 **သုတေသနပြု**

ဆုပန်ထွာ
သီတာစိုး

102 **Equitable Price**

လမြင့်၊ ကြယ်စင်လှိုင်၊
မိုးသောတီကြယ်

CONTENTS

vol. 10, no. 112, july 2013

ရတီနိုင်ငံတကာ

117 အောင်မြင်ကျော်ကြားသူတို့ရဲ့ အချစ်တော်လေးများ နန်းစံမဒီ

130 ရတီကိုရီးယား ဖင်မြင့်စံ

151 Fashion & Style တင်လတ်သက္ကရာဇ်

162 International News ဖြိုးဖြိုး

194 Film Feeling ဖြိုးဖြိုး

122 မရတီအမေးအဖြေ

ရတီအသောအထွေ

111 အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်ဘယ်မှာ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း

198 ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့ တောက်တီးတောက်တဲ့

ရတီကျွန်းမာစော

106 ရုပ်ရှင် Puppy လေးကျွန်းမာစော Dr. ကြည်လွင် မြင့်သူဇာထွန်း

103 အောက်မေ့သတိတရ ဗင်နိုလ်ချွမ် အမှတ်တရ လက်ရာထွန်း

148 ဆီးကျောက်တည်ရောဂါကို ကာကွယ်ခြင်း ခေါက်တာအောင်ဆန်းဝင်း

128 လှပပိုပြည်ရတီဝေ ထကာဝုတ်ပျောသီဒီ လှနည်းအသွယ်သွယ် မာညို

ရတီဆောင်းပါး

155 အရှေ့တောင်အာရှတစ်ဝန်း အောင်ပွဲခံနေတဲ့ Pee Mak Phra Khanong နေခြည်ခွေး

158 The Amazing Spider Man 2 ထဲက အမ်မာစတွန်း ရဲသစ်

MEDIA GROUP

CONTENTS

vol. 10, no. 112, July 2013

160 'ငွေ' ဆန့်ကျင်ဘက်တို့
တွန်းတိုက် ထိခိုက်ကြတဲ့အခါ
မခွါရီ

189 ဖေဖေထားခဲ့တဲ့
ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး
သိန်းပိုင် (M.Engg.Geol.)

192 မြို့ကြီးများ၏
လေထုညစ်ညမ်းမှု
ကျော်ဦး

184 မန္တလေးအတွေး၊
မန္တလေးအရေး
မင်းဘယ်ပြေးမလဲ
မောင်အီးတီ
ကိုထွန်း (လမ်း-၈၀)

124 ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်
ထင်အောင်၊ လင်းဝေမျှ (မြင်းခြံ)
ထက်သခင် (သုံးဆယ်)
ချိတ်ကောက် (မြို့လှ) နေမင်းညို၊
ခက်ဆစ်လင်း(ပြည်) နေထွန်းနိုင်၊
ညီလင်းနိုင်၊

177 ရတီဗေဒင်
ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)

ရတီဝေဖန်ရေး
180 ဒါရိုက်တာ နေပိုင်၏
'ရွှေခြေနင်းတစ်ရန်ရဲ့ ရင်ခုန်သံ'
မောင်အိမ်စံ

ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီ ချစ်သူဆီ
172 မိုးညကဗျာ
မိုးထက်ကျော် (ကွင်းကောက်)

ရတီဝတ္ထုတို
136 အလည်သွားမိတဲ့ တစ်ညတာ
ခင်သန္တာ

140 ဒက်ရာရဆေးမင်ကြောင်
ကိုက်ညို (ထူးကြီး)

143 ကြီးတော်ကြီး
ချောအိမ်မာန် (မန္တလေး)

166 အစုန်မှာအဆန်ဆင့်ပါလို့
မြသွေးနီ

182 ရတီစာအုပ်စင်

ပန်းချီသရုပ်ဆောင်
မြတ်မင်းဟန်၊ ခေတ်ဘုန်းချို၊ လှကြီးမင်း၊ ပန်းစာရန်၊
ငုအိမ်ထက်မြက်

ကုသရေလို့

ကေဂုတ်

နို့ရိုးတယောအလိုက်နဲ့
မြို့ဟာကရန်...

လူတွေ လုပ်ယူထားခဲ့ရ
လူရုပ် လူမျက်နှာတွေနဲ့ ချိန်သားကိုက်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လေရူးက
ဖီးကိုညွန့်နေအောင် အဖူးအခက်ဆင်ပေးတော့
ကိုယ့်ရင်ကိုယ်ဖိထားရတဲ့ လမ်းမြွှာ
သံသရာအယူအဆနဲ့ မွတ်မွတ်လည်စက်ဝန်း
ဒီနောက်...တစ်ခန်းရပ်ပြုဇာတ်တွေကြား...။

မြို့ဟာ မြို့ဆန်ဆန်နဲ့ပဲ
မြို့ပျက်ပျက်ခဲ့ရတဲ့။

ကေစဝင်း

အလင်းအားဖြင့် တောက်ပစွာ
ပစ်မှတ်ထားတဲ့ သဘောထား

တစ်ခုတည်းပါး

ဝေစာရဲ့အာယာတတရားကြီးမှုက
ငါ့ကို ကမ္ဘာပျက်အောင် ခါးနှိုင်းတယ်
အသက်နဲ့လဲခဲ့ရတဲ့ သမိုင်းတစ်ပုဒ်ဟာ
ဟောဒီလမ်းနဲ့ တန်ဖိုးတန်ရဲ့လား
စိတ်ဓာတ်က ကွေ့ကောက်လိုက်တဲ့အမှား
ခပ်တုားသမိုင်းကို အမည်းစက်ထင်ပြီဝေစာ
လှည့်စားမှုအပြည့်က ကမ္ဘာကျော်မယ်မထင်နဲ့
သူရဲကောင်းတို့ရဲ့အဘိဓမ္မာ
သတ္တိဆိုတာ စွန့်လွှတ်ခြင်းနဲ့ ခွဲမရဘူးဆိုတဲ့ နိယာမက
ငါ့ရင်ဘတ်ထဲ ပစ်လက်ခတ် ကြွေကျလာတဲ့ အလှတရားပဲ
ကိုင်း ကြည့်စမ်းပါဦးလား
အောင်ဆန်း ဂန္ထဝင်ဆန်တဲ့ သူရဲကောင်းကြီး အောင်ဆန်း
တောင်ပေါ်မြေပြန့်ရဲ့ ဦးညွတ်မှုတွေကြားမှာ
ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက် ပီသလွန်းလို့
ဟောဒီမှာ ငါတို့ပြည်သူတွေရဲ့အသည်းနုလုံးနဲ့
ထုံးစံရည်နှောင်ထားတဲ့ မေတ္တာတရားက
ဘယ်တော့မှ နှမ်းမသွားပါဘူး
မရပ်ဆိုင်းဘဲမှာ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကျောခိုင်းသွားတဲ့
ဒီအဖြစ်တွေက မတရားဘူး
ဆယ့်ကိုးစုလိုင် တောအုပ်ထဲမှာ ဝေစာရဲ့သားကောင်လို
အစွန်းရောက်ခြင်းနဲ့ ကြံချက်တိုင်းက ခုထိမငြိမ်းဘူး
သစ်ဟာလေ လူမကျန်ရင်နေ နာမည်ကျန်ဖို့လိုတယ်ဆိုတဲ့ လူစား
ကမ္ဘာနိုင်ငံရေး လောကထဲက ဘုရင်စာစ်ဆူလို အောင်ဆန်း
ကြည့်လေ ပြည်သူလူထုကြီးက အောင်ဆန်းမှ အောင်ဆန်း
မကြာမဆိုကြီး ကျောခိုင်းသွားတော့လည်း အောင်ဆန်း
နတ်မောက်ရဲ့ကောင်းကင်ပေါ်က လတစ်စင်းလို အောင်ဆန်း
မခပ်ကြည်ရဲ့အချစ်ရဆုံးသူကြီး အောင်ဆန်း
ငါတို့မြေပေါ်က လွတ်လပ်ရေးသီသုကာလို အောင်ဆန်း
ခုတော့ လှည့်တွက်ထဲက ကျွဲကျသွားတဲ့ ဇာတ်ကောင်လို
သူသမိုင်း သူရာဝေတစ်ပုဒ်ကတော့
ငါ့ရင်ကို မြားတစ်စင်းလို ထိုးဖောက်လို့
မနာဘူးဆိုပေမယ့် အမာရွတ်ကတော့ မပျောက်သေးဘူး ငါ့လူ။

တာရာဦးစိုး

y a t i p o e m j u l y 2 0 1 3

မော်ဒန် နှင့်

ဆန်းသစ်ဦး ကုန်သွယ်ရေး
တာရာမဂ္ဂဇင်းအလင်းဖြစ်တာ သူငါအသိပါ
ထားစဉ်ငြိမ်းချမ်းရေး တစ်စုံတစ်ရာ ချီတက်လာ
ပန်းနုရောင်နှစ်ကာလများ
ဆရာထံပင်အုံကြီးထဲမှာ ဘယ်လိုပျားမျိုးတွေ စွဲနေလဲ
ပန္နဲရားလှောင်များ စာရွက်ပေါ်ချရေး
စိတ်ကူးနဲ့ တီးကြည့်၊ စိတ်နားထဲထဲစဉ်တွေကြားလာ
ငြိမ်းချမ်းရေးသံစဉ်ကိုလည်း ဒီလိုဘဲကြားရတယ်
ခြေတစ်လှမ်းစာလေးလောက်တောင် အလင်းမရလည်း
လူမျိုးစုတွေကိုချစ်တဲ့ ချယ်ရီသားတုတ်ကောက်နဲ့
အသက် ၉၅ နှစ် ပြည့်တော့ပယ်
တောင်တန်းတွေမှာ ပျားရည်တွေ ပြည့်စွမ်း
မြစ်တွေမှာ နို့ရည်တွေ စီးများ
မိကသမ္မဒါ မြစ်တမ်း သားရွှေဆိုးထမ်းမြစ်စမ်းချင်လှမည်

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၁)

လူမသေ ပြည်မပျက် ခြေရှင်းကြရန်တဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၂)

- ချက်ချင်းအပစ်အခတ်ရပ်စဲကြရန်
 - တော့ဆုံဆွေးနွေး၍ နိုင်ငံပြုသော ငြိမ်းချမ်းရေးကို တည်ဆောက်ကြပါရန် အလေးအနက် ပန်ကြားအပ်ပါသည်
- ကျည်ဆန်ခြံမြဲ မလှ၊ မေတ္တာခြံမှ လိုလိမ့်မည်တဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၃)

ရောဝတီမြစ်ဆုံမှ ရေတွေစီးပါစေ
ကျည်ဆန်တွေ မစီးပါစေနှင့်တဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၄)

ရေလောယာမှန်ပြာလဲ့လဲ့ချောင်းတွင်မှ
ရွှေကြာပခံ အညှာတံနဲ့ နို့ ပြောင်းချိန်ပေါ်
“စေယျာသု” သာတဲ့ ကျောင်းဆီက
ကောင်းအတိတ်နှင့် ကြောင်းနိမိတ်တွေ ရောစောလိုက်တော့
(အို...မယ်ဆန္ဒာရဲ့) ခေါင်းပရိတ်တော်ကြောင်
ကောင်းဟိတ်စေယျာသော
ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ မင်္ဂလာဩဘာတရားကို
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ၏တဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၅)

တစ် ညစွာ
ထည်သောခါဝယ်
ဩဇာလေးနက်
ပေါ်ဆီတက်၍
နွယ်မြက်သစ်ပင်
ဆေးသက်ဝင်၏တဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၆)

ရန်သူမရှိ မိတ်ဆွေသာရှိ
မှန်းသူမရှိ ချစ်သူသာရှိ
နိုင်ငံရေးလုပ်တယ်ဆိုတာ
ရန်သူကို မိတ်ဆွေဖြစ်အောင် လုပ်တာ
အနုပညာမိတ်ဆွေများနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး မိတ်ဆွေများခင်ဗျား
ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ညီညွတ်ရေး၊ တန်းတူအခွင့်အရေးဖြင့်
လွတ်လပ်ရေး အခွင့်ရည်ပါစေတဲ့။

ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်ကြားလွှာ (၇)

နိုင်ငံရေးအပေါင်းအဖော်များနှင့် ပြည်သူများအတွက်
ပန်ကြားလွှာ
...ဒီမိုကရေစီ ပန်းနုရောင်ကာလသည်
အချင်းချင်းမေတ္တာဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
ယုံကြည်ရလောက်သော အနေအထားများဖြင့် ဆက်ဆံကာ
မြန်မာပြည်တိုးတက်ရေးအတွက် အလေးထားလုပ်ဆောင်ရန်
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်တဲ့။
တာရာမဂ္ဂဇင်း မိုင်းဖေဒနဲ့ တစ်ဆက်တည်းပဲ
လူထုဘဝ လူထုဝါဒပဲ
အိုပြည်သူတို့...
မေတ္တာဖြင့် ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်တဲ့တရားဖြင့်
ငြိမ်းချမ်းရေးခေတ်ဦးကို ဝေးထွက်ကြပါစို့။
(၉၄ နှစ်ပြည့် ဆရာဒဂုန်တာရာ မွေးနေ့အတွက် ဂါရုဠဖြင့်)

မောင်အောင်ပွင့်

... နောက်ကြောင့်

သရက်မသက်ဆွေ

ဘယ်လောက်ပဲ ဝေးတစ်နေရာဆို နေရာ နေရာ
 ဘယ်လောက်ပဲ ခွဲခွာနေရ နေရာ
 ကံကြံ့ရင် ပြန်ဆုံမှာပေါ့
 ကံဆိုင်တော့ ညား၊ လက်မယား။

နှင်းဆီကူးတစ်ပွင့်မှ မပါသော
 ရွှေစိမ်းကမ္ဘာနှင့် ခံစားမှလော
 ထမင်းစားရင် အညှာလေးနဲ့သာဆိုတဲ့ မနောကို
 မဟာကျေးဇူးရှင်ပြောမှပဲ သိလိုက်ရတဲ့အဖြစ်၊
 သူချစ် ကိုယ်ချစ်ကိစ္စတွေ လှုပ်ပစ်လိုက်ပေါ့၊
 မိမိပေါ့ပေါ့အတွေးများစွာနဲ့ပဲ
 ကွဲသွားတဲ့ အသည်း၊ ကွဲမှားစွာ မိုက်မဲခဲ့ကြသူများ။

အပန်းခဲတူလေ
 ကံကုန်ရင် လည်း၊ သွားကြရမှာတို့များကွယ်
 ဘဝမှာ ဘာမှအရေးတကြီးမဟုတ်တဲ့အတွက်
 မနက်ဆို နေထွက်၊ ညနေချိန်ဆို နေဝင်တာမို့
 တို့များအားလုံး အနိစ္စသဘော
 ဒုက္ခတောမှာဆိုတာ သိသင့်သောကြောင့်၊
 သရက်မသက်ဆွေ

y a t i p o e m j u l y 2 0 1 3

အမွှေးတစ်ခွက်က အန်ထုတ်လိုက်တဲ့ ခါးသက်ခြင်းမျိုးနဲ့
 သို့မဟုတ်
 မျှော်လင့်ရတဲ့ ၂၀၁၅
 ဇွဲလင်းဆက်

ခပ်ညှပ်ညှပ်ကော်ဖီတစ်ခွက်က အန်ထုတ်လိုက်တဲ့ ခါးသက်ခြင်းမျိုးနဲ့
 ခေတ်က ခါးသက်လွန်းလိုက်တာကွာ
 ခေတ်ကိုက အမှောင်တွေ ကျတ်စားတဲ့ခေတ်
 ငါ့အဖေတွေ အမေတွေ စိတ်သဘာကရောက်ရတဲ့ခေတ်
 ငါ့အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေ မျက်နှာဝယ်ရတဲ့ခေတ်
 အဲ့ဒီအချိန်က ငါ့မျက်နှာမှာ ကကြီးခွေးတွေ ပေတုန်း
 အခု ရေခဲနှစ် ၂၀၁၅
 လင်းတော့လင်းခနဲပြီး အမှောင်တွေ မကုန်နိုင်အေးဘူး
 ခေတ်ကြီးကိုက ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ပဲ
 အဲ့ဒီလို စကားလုံးတွေကို ရေလဲပုဆိုးလို မဖြတ်သုံးစို့
 ရင်ထဲမှာ လောဘ၊ မောဟ၊ အာယာတာတွေနဲ့
 တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားတွေကလည်း
 ငြိမ်းချမ်းရေး ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့
 တွစ်တတာတစ်ယောက်လို အဆက်မပြတ် ရှုတ်နေစေ
 လှုပ်နေတဲ့ ပါးစပ်ပေါက်တွေထဲ
 တီကောင်တွေ အတွေ့လိုက်လည်ထားချင်မိတယ်
 ခေါက်ခွဲအမှတ်နဲ့ တတိတိ ဝါးပိစေပေါ့
 ငါတို့အားလုံးရဲ့ အဖေရှာတွေ့ခဲ့တဲ့
 လွတ်လပ်ရေး ပီတိတစ်ပုဒ်အနှံ့တောင် ပျောက်ချင်နေပြီ ထင်ပဲ
 ငါ့မျက်လှည့်နေမိတယ်
 ကျတ်စားနေတဲ့ အမှောင်တွေရဲ့ ကျဆုံးခန်းတစ်ခု
 ခေတ်က ပန်းပေါ်မှာ ခွေးခနဲပြီ
 ငါတို့မှမရှုန်းရင် ဘယ်သူမှ မရှုန်းပေးဘူး
 ငါတို့စာပေ ငါတို့အနုပညာကို
 ငါတို့မှတန်ဖိုးမထားရင် ဘယ်သူမှတန်ဖိုးမထားဘူး
 ငါတို့လူမျိုး ငါတို့နိုင်ငံကို
 ငါတို့မှ မစောင့်ရှောက်ရင် ဘယ်သူမှမစောင့်ရှောက်ဘူး
 တကယ်အမှန်တရားနဲ့ တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေး
 ရင်ထဲက တကယ်မပါဘဲ ဘယ်တော့မှမရဘူး
 အဲ့ဒါခင်ဗျားတို့အားလုံးကော ကျွန်တော်အပါအဝင် သိကိုသိတယ်
 မဟုတ်ဘူး လုံးဝမဟုတ်ဘူး
 မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာ
 စားလို့မရမယ့်အတူတူတော့ လွှင့်ပစ်လိုက်မယ်
 အဲ့ဒီပုဒ်အတိုင်း ငါ့မျက်နှာမှာ
 အမေနဲ့အတူတူ ငါတို့အားလုံး
 ဓမ္မပင်တစ်ပင် စိုက်ကြစို့။

ဇွဲလင်းဆက်

မေးသူတို့ တစ်ဦး

ဗိုလ်

ပျက်နေတဲ့မီးက ဖျတ်ခနဲပြန်လာတယ်
 ကော်စီခေတ်ဖို့ ရေခဲနွေးကျိတယ်၊ တီဗီခွင်တယ်၊ ဇီးကရက်မီးညှိတယ်
 တီဗီမှာကြော်ငြာလာနေတယ်၊ ဘာကြော်ငြာလည်း မသိဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ
 ကိုရီးယားရောင်းကာလို့ ပြောတာပဲ
 တီဗီမှာကျွန်းမာရေပညာပေးလာ။ ဆေးရောင်းတာလား နစ်ခဲလုံးလားမသိတဲ့
 အစ်အရည်လာနေတယ်
 တီဗီမှာချွန်နယ်လင်း ခိုခိတ်တွေကို ဘားလမ်းထိပ်က
 ဝယာကြော်သုတ်ရောင်းသလို အော်ရောင်းနေတယ်
 အသံနည်းနည်းတိုးလိုက်တယ်။
 ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို လှမ်းယူတယ်။ ဂျာနယ်တွေမှာ ဘာကဗျာမှလည်း မပါဘူးပဲ။
 ဂျာနယ်တွေမှာ ကဗျာတစ်ပုဒ်လောက်ဖြစ်ဖြစ်
 ထည့်ပေးရင် ကောင်းမှာပဲလို့ တွေးတယ်။ ဂျာနယ်ဆိုလို့
 ချစ်သူရည်းစားဆိုတာ ဂျာနယ်အသစ်နဲ့တူပြီး
 ဇနီးမယားဆိုတာ သတင်းစာအဟောင်းကြီးနဲ့တူတယ်လို့ ပြောဖူးတဲ့
 သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို သတိရတယ်။
 တီဗီလိုင်းတွေ လျှောက်ပြောင်းတယ်။ လိုင်းတစ်ခုမှာ မော်ဒယ်လေးတွေ
 စီတန်းလမ်းလျှောက်နေတယ်
 လိုင်းတစ်ခုမှာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်က သူငယ်ထားတဲ့စီနပ်နဲ့
 လက်ပတ်နာရီတွေအကြောင်းကို အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြနေတယ်
 လိုင်းတစ်ခုမှာ ဖော်ဝင်းထွင်တ
 သူ့ကိုးဘုတ်သမားလီယိုနတ်ရဲ့လက်ဖောင်းကိုလှဲလိုက်ပြီး
 အသည်းကောင်းမှပွဲတောင်းရမယ်လို့ ပြောတယ်
 လိုင်းတစ်ခုမှာ သီချင်းဆိုချစ်တဲ့ပိုးတွေ ပျောက်ကင်းသွားအောင်

စနစ်တကျကုသပေးတဲ့ အစီအစဉ်လာနေတယ်။
သားဘက်က သီအောသီရီနေမှတော့ ဖေဖေအရုံးပေးလိုက်ပါပြီကွာ
လာနေတဲ့မီးက ဖျတ်ခနဲပျက်သွားတယ်။ ပျက်နေတဲ့မီးက ဖျတ်ခနဲပြန်လာတယ်
တီတီမှာ သတင်းလာနေတယ် ဆီးရီးယားမှာ၊
ကရင်ပြည်နယ်မှာငြိမ်းချမ်းရေးစတင်ထိုးဖြစ်နေတယ်။
သူမနဲ့ ကျွန်တော်ကြားမှာလည်းငြိမ်းချမ်းရေးစတင်ထိုးဖြစ်နေတယ်။
ကမ္ဘာကြီးဘယ်တော့ ငြိမ်းချမ်းမလဲ။
သူမနဲ့ ကျွန်တော်ကြားမှာဘယ်တော့ငြိမ်းချမ်းမလဲ သီလားဆိုတော့
မသိဘူး။ မသိဘူးလားဆိုတော့ သီတယ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းမှာ ငါကဥက္ကဋ္ဌပဲ
ဒီနေ့ဟာ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်တယ်။ ဒီနေ့ဟာ ကမ္ဘာကြီးမှာ တနင်္ဂနွေ
အနန္တစကြဝဠာမှာလည်း တနင်္ဂနွေ၊ ငြိမ်းကြီးကိုလုံးမှာလည်း တနင်္ဂနွေ
နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မှာလည်း တနင်္ဂနွေ၊ ဝရဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘုံမှာလည်း တနင်္ဂနွေ
၃၂၊ နင်းဆီလမ်းမှာလည်း တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ တနင်္ဂနွေအကြောင်း
မစဉ်းစားဘူးကွာအစီအစဉ်တစ်ခုမှာ Sunday Talk လာနေတယ်။
သမ္မတကြီး ခရီးသွားနေတယ် လာနေတဲ့မီးက ဖျတ်ခနဲပျက်သွားတယ်။
မီးက လက်အခြေမနေနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ပလပ်ကို ဖြတ်လိုက်တယ်လိုက်လုပ်နေသလိုမျိုးကြီး။
မီးကရက် နောက်တစ်လိပ် မီးညှို့တယ်။
အိမ်အပြင်ဘက်ကို ငေးတယ် ရုတ်တရက် သူမအကြောင်း တွေးမိတယ်
သူမ ဘာလုပ်နေလဲ။ ဘုရားရှိခိုးနေလား။ သီချင်းနားထောင်နေလား။
ဖုန်းကလဲနေလား။ စိုင်းစိုင်းအကြောင်း တွေးနေမလား။ အောင်လလား။
ဒီပြုံးလား။ နေတိုးလား။ ဝိုးချစ်လား။ ။
ပျက်နေတဲ့မီးက ချက်ခနဲပြန်လာတယ်။ လာနေတဲ့မီးက ဖျတ်ခနဲပျက်သွားတယ်
ဧကန်ညှစ်စားပွဲရုန်းရဦးမယ်။ တဖြတ်စည်းလည်းရဦးမယ်။
ပင်းမင်းပေးမယ် အဝတ်တွေစုရဦးမယ်။
ပျောက်နေတဲ့ ဝီတင်ချုပ်ရှာရဦးမယ်။
စမ်းချောင်း၊ အင်္ဂလိပ်၊ ဟားဗတ် ဖတ်ရဦးမယ်။
ရိုစုခွဲအလမ်းရောင်နဲ့ ဂျာနယ်ကို လျှောက်လှန်နေလိုက်တယ်
ချန်ပီယံလိဂ်မှာ ဘာစီလိုနာ ကွာစားတက်သွားပြီ (ဝမ်းသာလိုက်တာ)
ချန်ပီယံလိဂ်မှာ မန်ယူပြတ်သွားပြီ (ဝမ်းသာလိုက်တာ)
ခရီးနီတွေ ကျက်တိုက်လေယာဉ်ငယ်ဖို့ ခရေစီတွေ
ထမင်းတစ်နှပ်လျှော့မစားရင် buffet လျှတ်မယ်တဲ့
ဖုန်းတစ်ကောင်လဲလာတယ်။ မန္တလေးကလေးလို့ မေးတယ်။
ဖုန်းနံပါတ်က မြို့စာပို့ရလားလို့ တွေးတယ်။
သေခြင်းကလည်း ဖုန်းမှားဝင်သလို။
မီးပျက်သလို လာတတ်တယ်လို့ ဆက်တွေးတယ် အေးနေတဲ့
ရေခွေးကြမ်းတစ်စွက် ငိုသောက်တယ်။
မီးကရက် နောက်တစ်လိပ် မီးညှို့တယ်။
အပြင်မှာ ဝိုးသားတွေ ပိုမည်းလာတယ်။
အညှိခန်းကလည်း ပိုမမှောင်လာတယ်။
မီးကပျက်တုန်းပဲ ဒီဝဋ်ကြွေတွေ ဘယ်တော့ကုန်မလဲ သီလားဆိုတော့ မသိဘူး။
မသိဘူးလားဆိုတော့ သီတယ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းမှာ ငါကဥက္ကဋ္ဌပဲ
ကားအသစ်၊ လမ်းအသစ်၊ မြို့အသစ်၊ ဖုန်းအသစ်၊
သစ်လိုရသမျှ အားလုံးအသစ်တွေ အကြောင်း လျှောက်တွေးရင်း
ပျက်နာမသစ်ရသေးတာ သတိရတယ်။
အဲ့နေတဲ့မီး၊ ပျက်နေတဲ့မီးတွေနဲ့ ဟာမိုနီဖြစ်သွားအောင်
တစ်ခုခုပြန်အိပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ်။
တအိမ်အိမ်လားတဲ့ တနင်္ဂနွေကို အညှိခန်းထဲထားခဲ့ပြီး စုတင်ပေါ်လှဲလိုက်တယ်
ပျက်နေတဲ့မီးက ချက်ခနဲပြန်လာတယ်။ ။

ဝိုင်း

YATI CARTOON JULY 2013

ငိုစား-၇ယံစား-ဝေဝ
သိပ်မူး-ဝဂပ-

ဟုတ်တယ်ဗြ
အဲဒါ-ကိုလို့နဲ့ စား
ဆိုး-မေ့-ပ-

သက်ဆိုင်စွာတွေကလည်း
အစေးယူဖို့ပြင်နေပါပြီ-

ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ
ကျွန်က သရုပ်ဆောင်သစ်
လေးတွေကိုပြောတာ
သူတို့ခံမြှာ ငိုငိုစွယ်စွယ်
သရုပ်ဆောင်နေစို့ရမို့-

[Signature]
2013

ကျွန်တော်တို့ ကားတွေ၊ နေထဲ
မက်ထက်ကတည်းက စာပေလောပြောခဲ့တဲ့မှာ
သီချင်းလေးတွေ ညည်းပြီး ပေးခဲ့ပြောခဲ့ကြပါတယ်...

MODEL : KHINE THAZIN NUG WAR
MAKE-UP : C.FOAM (MAY 00)
FASHION : BANGKOK FASHION
PHOTO : KO NAING (POPULAR)
LOCATION : YOUTH GARDEN STUDIO
ARRANGED BY PHYOE SU PO PO

FLASH BACK FASHION

၂၀၁၁ ခုနှစ် ဇွန်လထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ အနုပညာရှင်နဲ့ သူပရိသတ်အဖြစ် ပထမဆုံး တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးတဲ့ သရုပ်ဆောင်၊ အဆိုတော် မိုးယံ ဇွန်နဲ့ Miss International 2012 ပွဲမှာ Miss Internet ဆု၊ Popular Choice Award ဆုရ ရှိခဲ့သူ နန်းခင်လော့တို့ကို ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ ဆုံပြီး စကားဝိုင်းလေးတစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့ တာလေးတွေကို ရတီမဂ္ဂဇင်းများအတွက် တင်ပြ ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

ချိုမြိန်အမှတ်တရမှ လှပအနာဂတ်သို့

Model - Moe Yan Zan, Nang Khin Zayyar/ Make-Up - Soe Soe (09 - 5100997)
Dress For Girl - Yummy Yo/ Photo - Ko Naing (Popular)/ ARRANGED BY THIDA SOE

နန်း - ညီမအနေနဲ့ ကိုမိုးယံဇွန်နဲ့ ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ဆုံဖြစ်တာပေါ့နော်။ ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာပဲ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ဆုံတဲ့အတွက် ပျော်ပါ တယ်။ အရင်တစ်ခေါက် Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍအတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်တုန်းက အစ်ကိုက သင်ပေး ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုမိုးယံဇွန်နဲ့ ညီမက သိပ်မစိမ်းတော့ဘူးပေါ့နော်။ အစ်ကိုနဲ့ တွေ့ရတဲ့အချိန်မှာ အစ်ကိုကိုမေးစရာတွေ အရမ်းများတယ်။ အရင်တစ်ခေါက်တုန်း က အစ်ကိုက လမ်းပြပေးခဲ့တယ်။ ညီမ ဝနေတဲ့အချိန်တုန်းက ဝိတ်လျှော့ အစား အသောက်လျှော့ဆိုပြီး အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့ တယ်။ အစ်ကိုဆိုရင် ငါ့ရင်၊ သမ္ဘာရင် သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဇာတ်ကားရိုက်တဲ့ အခါမှာ ဘယ်လို အခတ်အခဲတွေ ကြံခဲ့ရလဲ။

မိုး - အစ်ကိုတို့တုန်းက နည်းနည်းလေးတော့ ကြမ်းပါတယ်။ အသစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြိုးစားခဲ့ရတာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ လိုချင်တဲ့ နေရာကိုရောက်ဖို့ ကြိုးစားရတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေက အများကြီးပဲလေ။ ကြိုးစားရင်းနဲ့ မရခဲ့တာတွေလည်း ရှိတယ်။ ဘယ်အလုပ်မဆို ပေးဆပ်ရတာ တွေကတော့ ရှိမှာပဲလေ။

မိုး - ညီမလေးကရော Miss International ပြိုင်ပွဲကို ဘယ်လိုစိတ်ကူးနဲ့ ဝင်ပြိုင်ဖြစ်တာ လဲ။

နန်း - ညီမအနေနဲ့ အရင်တုန်းက ပွဲတွေလည်း အများကြီး မပြိုင်ဖူးဘူး။ Miss Myanmar ပြိုင်ပွဲမပြိုင်ခင်မှာ ရေ့မှာပြိုင်ဖူးတဲ့ ပွဲတစ်ပွဲပဲရှိပါတယ်။ Miss Myanmar ဆိုတဲ့ Title က နိုင်တင်နိုင်လား ကိုယ် စားပြတဲ့ Miss တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောင့် ပြိုင်ဖို့လည်း တွန့်ဆုတ်မိတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံအရည်အချင်းနဲ့လည်း မရ ဘူးပေါ့နော်။ ညီမအနေနဲ့ အရမ်းကိုစဉ်း စားပြီး ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရတာပါ။

မိုး - ဆုရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ သူများနိုင်ငံမှာ သွားပြိုင်ရမယ်ဆိုတော့ ညီမအနေနဲ့ ဘာတွေပြင်ဆင်ဖြစ်လဲ။

နန်း - ညီမအနေနဲ့ Miss Myanmar ဆုရပြီးသွား ရင် သူများနိုင်ငံမှာ သွားပြိုင်ရမယ်ဆိုတာ ကို မသိခဲ့ဘူး။ Miss Myanmar ရရင် Myanmar Tourism ကို တိုးတက်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုပဲ သိထားတာပေါ့ နော်။ ဇျပန့်နိုင်ငံမှာ ပြိုင်ပွဲဖိတ်ခေါ်တဲ့ အတွက် အရမ်းပျော်ပါတယ်။ တစ်ဖက် မှာကလည်း အချိန်က မရဘူး။ ပြိုင်မယ်၊ မပြိုင်ဘူးနဲ့ သွားပြိုင်ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့နော် (ရယ်လျက်)။ ဘာမှ ပြင်ဆင်မှုမရှိခဲ့ပါ ဘူး။

မိုး - ပြိုင်ပွဲကို အာရှနိုင်ငံတွေကလည်း လာ ပြိုင်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပရိသတ် အများဆုံးဆုကို ခြွေးချယ်ရဖို့ Internet မှာ Vote လုပ် ကြတယ် ပေါ့။

ASIAN FAME
MEDIA GROUP

ASIAN FAME

ကို ကြားတဲ့အချိန်မှာ ညီမအနေနဲ့ စိတ် ထဲမှာ
ဘယ်လိုခံစားရလဲ။

နန်း - ကိုယ့်ကို Vote လုပ်နေပြီဆိုတဲ့ သတင်း
ကြားတော့ ပျော်လည်းပျော်ပါတယ်။
တစ်ဖက်မှာကလည်း အလုပ်တွေလုပ်နေ
ရတော့ စိတ်က ဟိုရောက်ဒီရောက်တော့
နည်းနည်းဖြစ်တာပေါ့နော်။

မိုး - သူငယ်ချင်းတွေကိုရော Vote လုပ်ဖို့
ပြောသေးလား။

နန်း - ညီမ ဖုန်းဆက်လို့ မရဘူး။ ညီမကို
Contect ပေးမလုပ်ဘူး။

မိုး - ညီမထင်ထားတာက ပြိုင်ပွဲမှာဆုရရင်
Tourism အတွက်လို့ပဲ ထင်ထားခဲ့တယ်။
အခု သူများနိုင်ငံမှာ သွားပြိုင်ပြီးတော့
သူများတွေလိုမျိုး ဘာမှဆုမရဘဲ ပြန်လာ
တာမဟုတ်ဘဲ အနည်းဆုံး ဆုတစ်ခုယူပြီး
ပြန်လာနိုင်တာဆိုတော့ နိုင်ငံရဲ့ Image
ဖြစ်သွားတာပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ ညီမ
အနေနဲ့ ဘာတွေပြန်လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထား
လဲ။

နန်း - မဲပေးတာကလည်း မြန်မာပြည်သူပြည်
သားတွေနဲ့အတူ တခြားနိုင်ငံက မြန်မာ
တွေကလည်း မဲပေးကြပါတယ်။ ကိုယ့်ကို
အဲဒီလို မဲပေးကြတဲ့အတွက် ကိုယ် ဘယ်
လိုပြန်ပြီး ပေးဆပ်ရမယ်ဆိုတာကို တွေး
ထားပါတယ်။ အခု အချိန်မှာတော့
ပရဟိတလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ဖြစ်နေပါ
တယ်။ ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်ကတည်းက
ညီမအနေနဲ့ Plan ပြန်ချပြီးတော့ ကောင်း
ကောင်းလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

မိုး - ရွေ့လာမယ့်လမှာ အစ်ကိုတို့နိုင်ငံမှာ
နှစ်တွေအကြာကြီး ဝေးကွာနေတဲ့ Sea
Game ပြိုင်ပွဲကို ပြန်ပြီးလက်ခံကျင်းပ
မယ်။ အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ ညီမက နိုင်ငံရဲ့
Image တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘာတွေ
ဝင်ပြီးတော့ ကူညီဦးမှာလဲ။

နန်း - Sea Game ပြိုင်ပွဲအတွက် ဘာတွေလုပ်
ရမယ်ဆိုပြီး ညီမကို တမ်းလမ်းလာမှ
ညီမက လုပ်ပေးလို့ ရမှာပါ။ ညီမအနေနဲ့
ကတော့ ဘယ်အခန်းကဏ္ဍက ပါရပါရ
Ready ပါပဲ။

နန်း - အစ်ကိုအနေနဲ့ ညီမကို အကြံဉာဏ်ပေး
ပါဦး။

မိုး - အောင်မြင်မှုတိုင်းဟာ ရရှိဖို့ မလွယ်ပါဘူး။
အထူးသဖြင့် အနုပညာလောကမှာ
အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ကူသလို
ရလာတဲ့အောင်မြင်မှုကို ထိန်းသိမ်းရတာ
လည်း မလွယ်ကူပါဘူး။ အခုအချိန်မှာ
ညီမလည်း ထိုက်သင့်တဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ
ရနေတာဆိုတော့ အဲဒါလေးကို ထိန်းသိမ်း

ရမှာပေါ့နော်။
နန်း - စေ့ချင်းသရုပ်ဆောင်တုန်းက အစ်ကိုအနေ
နဲ့ ကင်မရာရှေ့မှာ သရုပ်ဆောင်ရတာ
ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ ရှိခဲ့လဲ။

မိုး - အစ်ကိုက ဒီသရုပ်ဆောင်လောကကို
မဝင်ခင်ကတည်းက သရုပ်ဆောင်သင်
တန်းတွေ တက်ခဲ့တယ်။ Model သင်တန်း
တွေ တက်တယ်။ Show တွေလည်း
လျှောက်ခဲ့တယ်ပေါ့နော်။ အဲဒီတော့
အစ်ကိုက ကင်မရာကို မကြောက်ဘူး။
အစ်ကို ကြောက်တာက မျက်လုံးတွေကို
ပါ။ ဒီအနုပညာလောကထဲက လူတွေ
ကြည့်ကြတဲ့ မျက်လုံးတွေကိုပေါ့နော်။
အသစ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ အစ်ကိုက
ဘာတွေလုပ်နိုင်လဲ။ ဘာတွေလုပ်နိုင်နေ
လို့ ဒီတိုက်က မင်းသားတင်စိုက်ရတာလဲ
ဆိုတဲ့ အကြည့်တွေပေါ့နော်။ ကျန်တဲ့
အခက်အခဲကတော့ သိပ်မရှိပါဘူး။

နန်း - အစ်ကိုအနေနဲ့ အနုပညာအလုပ်တာ
ကြမ်းလား။ ဒါမှမဟုတ် နုတယ်လို့ထင်
လား။

မိုး - ဟား... ကြမ်းတာပေါ့။ အနုပညာအလုပ်
က အများအမြင်မှာ လွယ်သလိုလို့နဲ့
တကယ် လုပ်ကြည့် တဲ့ အခါမှာတော့
အရမ်းခက်ခဲနက်နဲပါတယ်။

မိုး - အခုဆိုရင် ညီမက နိုင်ငံရဲ့ Idol ဖြစ်နေပြီ
ဆိုတော့ Sea Game လိုမျိုးပွဲတွေအပြင်
နိုင်ငံရဲ့အထင်ကရပွဲလမ်းတွေမှာ ညီမက
နိုင်ငံရဲ့ Image အနေနဲ့ရော၊ အနုပညာ
ရှင်အနေနဲ့ရော တကူးတကမိတ်ကြားတာ
မခံရဘဲနဲ့ရော ကိုယ်တိုင်အားပေးတာမျိုး
တွေ ရှိလား။

နန်း - ရှိပါတယ် အစ်ကို။ ညီမအနေနဲ့ ဘောလုံး
သံတမန်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အတွက်
ဘောလုံးပွဲတွေဆိုရင် ညီမကိုယ်တိုင်
သွားကြည့်၊ အားပေးရပါတယ်။ ညီမ
နေပြည်တော်လည်း ရောက်ဦးမှာဖို့လို့
သွားပြီးအားပေးဖြစ်မှာပါ။

မိုး - အစ်ကိုကလည်း ဘောလုံးကစားတာကို
ဝါသနာပါပါတယ်။ ဘောလုံးသံတမန်
တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံမှာ
ကျင်းပတဲ့ပွဲမှာ ထိုက်တန်တဲ့ဆုတစ်ခုရ
အောင် ကွင်းထဲမှာ ကိုယ်တိုင်မကစား
သည့်တိုင်အောင် အားကစားသမားတွေ
ခွန်အားတစ်ခုခုရနိုင်အောင် တစ်ခုခု
ပြန်ပြီး တစ်ထောင့်တစ်နေရာကနေ ပါဝင်
နိုင်လိမ့်မယ်လို့ အစ်ကိုမျှော်လင့်ပါ
တယ်။

သီတာစိုး

KIMONO FASHION

မော်ဒယ်
အိန်ဂျယ်လာရီ
ဓာတ်ပုံ
MAN-KUN-THIT
နေရာ
ပြည်သူ့ရင်ပြင်(ဥယျာဉ်)
စီစဉ်သူ
ပိုးသောင်းကြယ်

Asiapedia Group
MEDIA GROUP

TROS Products Introduction

Advanced White & Scrub (Facial Foam) 40g + 100g

မျက်နှာမှ ဆဲလ်အဟောင်းများကို ဖယ်ရှားပေးပြီး အသားအရေကို နူးညံ့ကြည့်လင်ဝင်းပစေပါသည်။ Multiple Nano ရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ဆားဝက်ခြံကို ကင်းစင်စေပါသည်။ Scrub အမျိုးအစားဖြစ်၍ မျက်နှာတွင် အဆီပြန်ခြင်း၊ ညိုမည်းခြင်း၊ ခြောက်သွေ့ခြင်းများကို ဖယ်ရှားပြီး စိုပြည်နူးညံ့သည့် အသားအရေကို ရရှိစေပါသည်။ နေ့စဉ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

Tros X-Treme, Intense & Sport (Cologne) 100ml

အားကစားလုပ်သူများ၊ အလုပ်ပင်ပန်းသူများ အတွက် ထုတ်လုပ်ထားပြီး ၄၈ နာရီကြာ ထူးခြားသော မွှေးရနံ့ကြောင့် လန်းဆန်းတက်ကြွစေသည်။

White Acne (Facial Foam) 40 g + 100g

ဝက်ခြံထွက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးပြီး မျက်နှာပေါ်ရှိ အညစ်အကြေးနှင့် ဆဲလ်အသားများကို ဖယ်ရှားပေးသည့်အပြင် အသားအရေကို အနက်ရှိုင်းဆံ့ထိ ပြုပြင်ပေးပါသည်။ ဝိတာမင်အီး၊ ပါဝင်ခြင်းကြောင့် စိုပြေနူးညံ့သော အသားအရေကို မျှင်ဆိုင်စေပါသည်။

Tros Cool & Sport (Roll On) - For men

သွက်လက်တက်ကြွသော လူငယ်များအတွက် ချည်ချယ်ထုတ်လုပ်ထားပြီး အေးမြလန်းဆန်းကာ ၄၈ နာရီကြာ မွှေးရနံ့ကို ထိန်းသိမ်းပေးပြီး Bacteria ဂိုးမွှားများကို သေစေနိုင်ပါသည်။

Tros X Treme Sport (Shower Cream) 90 ml + 200ml

အားကစားပြုလုပ်သူများ၊ ချွေးထွက်များသူများအတွက် သင့်လျော်ပါသည်။ UV ကို ကာကွယ်ပေးပြီး ၂၄ နာရီမွှေးကြိုင်ကာ လန်းဆန်းတက်ကြွ၍ အနံ့ဆိုးများ ဖယ်ရှားပေးပါသည်။

Vivite White & Extra Dry (Roll on) For Lady

Rose Fruit မှ ထုတ်လုပ်သောကြောင့် နှင်းဆီရနံ့ မွှေးပျံ့စေကာ စေးကပ်မှုမရှိဘဲ ခြောက်သွေ့နူးညံ့စေသည်။ ၂၄ နာရီကြာအောင် မွှေးရနံ့သင်းပျံ့စေသည်။

Tros Acne & Protect (Shower Cream) 90ml + 200ml

သင်းပျံ့သောမွှေးရနံ့နှင့်အတူ ခန္ဓာကိုယ် တွင် ထွက်ရှိသော ဝက်ခြံနှင့် အဖုအပိန့်များကို ပျောက်ကင်းစေပြီး ၂၄ နာရီ မွှေးပျံ့စေသည်။

Vivite Less Shave & White (Roll on) For Lady

သဘာဝသစ်ဥသစ်ဖုများ၏ protein ဓာတ်ပါဝင်မှုကြောင့် ချိုင်းတွင်းရှိ အမွှေးအမျှင်များကို နူးညံ့လျော့သွားစေသည်။ ၂၄ နာရီကြာ မွှေးရနံ့သင်းပျံ့စေသည်။

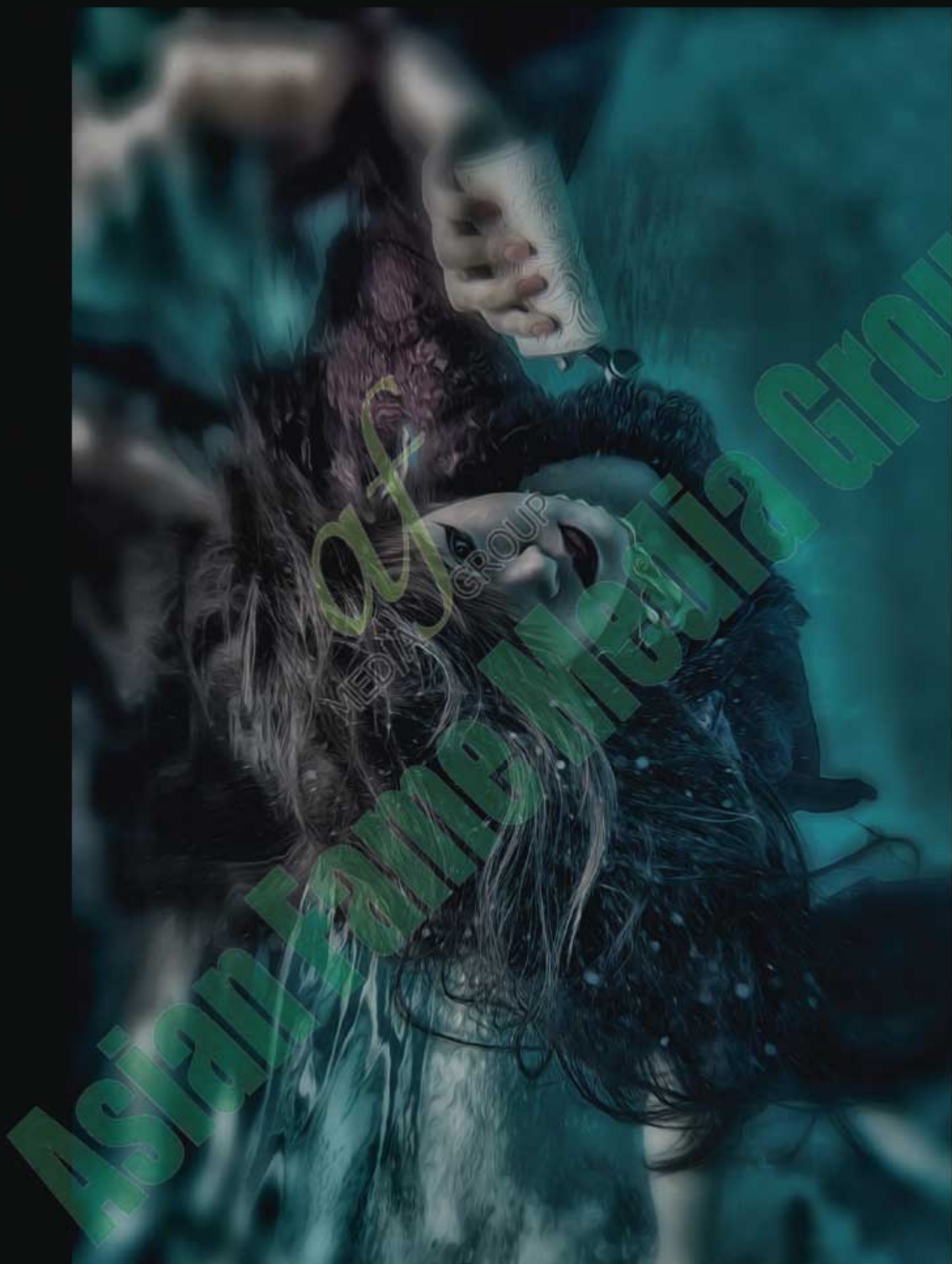
Hot Line: 0973238890

LOOKING & FEELING

Arranged by Moe Thauk Kyal
Model - Chan Moe Lay, Poe Ei Phyu Sin
Photo - Thu Taw Lwin (JH Studio)

Pillow Play

Model
Richel Pang
Stella Star

Photo
Demo

Make up
Allay (December Hnin)

Arranged by
Moe Thauk Kyal

Pillow Play

Model

Richel Pang

Stella Star

Photo

Demo

Stylist

Aflay (December Hnin)

Arranged by

Moe Thauk Kyal

Celebrities' BREEDING

MODEL : KYAW KYAW BO/ PHOTO : KO NAING (POPULAR)/ ARRANGED BY EIEI HTWE

ကျော်ကျော်ဗို

ကိုကြံ့တို့အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ခွေးလေးတွေ အကြောင်း အရင်ဆုံးပြောပြပေးပါဦး။

အခုလောလောဆယ် အိမ်မှာမွေးထားတာက Chihuahua လေးတစ်ကောင်ရှိတယ်။ မိန်းမ မွေးနေ့တုန်းက အမှတ်တရဝယ်ပေးထားတာ သုံးလေးနှစ်လောက်တော့ ရှိသွားပြီ။ နောက် Labrador တစ်ကောင်ရှိတယ်။ အဲဒီခွေးက ဦးလေးအိမ်မှာပေါက်တော့ ဦးလေးက လက်

ဆောင် ပေးထားတာပါ။ Shihuahua လေးကို ရင်ကီလို့ နာမည်ပေးထားပြီး Labrador ကို တော့ ဆူဇီလို့ နာမည်ပေးထားပါတယ်။

ကိုကြံ့တို့အိမ်မှာ ဟိုးတုန်းကတည်းက ခွေးလေးတွေ အမြဲမွေးတယ်နော်။

ဟုတ်တယ်။ အယ်ဇေးရှင်းကြီးတွေလည်း မွေးဖူးတယ်။ ဘူးခေါလည်း မွေးဖူးတယ်။ သေကုန်ကြတာ။ ခွေးကတော့ အိမ်မှာ အမြဲမွေး ဖြစ်တယ်။

တချို့က တခြားတိရစ္ဆာန်တွေ မွေးတာလည်း ဝါသနာပါတယ်။ ကိုကြံ့က ခွေးတစ်မျိုးပဲ မွေးဖြစ် တာလား။

ဟုတ်တယ်။ ကိုကြံ့က ခွေးချစ်တတ်တယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဖေဖေကလည်း တော့င်း တွေပိတ်ပြီဆို ခွေးဝယ်ပေးတယ်။ အဲဒီတော့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ခွေးချစ်တတ်တယ်လို့ ပြော ရမှာပေါ့။

မွေးခဲ့တဲ့ခွေးတွေထဲမှာရော မှတ်မှတ်ရရ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ခွေးရှိလား။

ကိုကြံ့ကတော့ ကိုယ့်အိမ်မှာ မွေးခဲ့တဲ့ခွေး တိုင်းကို သံယောဇဉ်ဖြစ်တာပါပဲ။ ပထမဦးဆုံး သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဖေဖေဝယ်ပေးခဲ့တဲ့ ရမ်ဘိုဆိုတဲ့ ခွေးပါ။

ကိုယ့်အိမ်မှာရှိတဲ့ ခွေးလေးတွေရဲ့ ကျန်းမာ

နေအတွက် ပုံမှန်ဂရုစိုက်ပြစ်တာမျိုး ရှိလား။
 ခွေးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက်ကတော့ သူတို့ရဲ့ အသက်အရွယ်အလိုက် ဆရာဝန်ဆီမှာ ကာကွယ်ဆေးအမြဲထိုးပေးဖြစ်ပါတယ်။
 ကိုယ့်အိမ်မှာက တလေးလည်းရှိတော့ တလေးရဲ့ ကျန်းမာရေးကိုလည်း မထိခိုက်ရအောင် တိရစ္ဆာန်တွေကို ဘယ်လိုမျိုးထားလဲ။
 အဲဒါက တိရစ္ဆာန်တွေကို အပြင်မှာပဲ ထားတယ်။ အိမ်ထဲလုံးပဲ မသွင်းဘူး။ ကလေးနဲ့ ရော နေရာထွေးထွေး မထားဘူးပေါ့နော်။
ခွေးအပြင် တခြားတိရစ္ဆာန်တွေရော မွေးရတာ ဝါသနာပါသေးလား။

တခြား တွေထွေးထွေးတော့ မွေးရတာ မကြိုက်ဘူး။ ကိုကြံ့က ခွေးတစ်မျိုးပဲ မွေးရတာ ကြိုက်တယ်။
မိန်းကလေးဆိုရင်တော့ ခွေးအလှလေးတွေ မွေးရတာကို ကြိုက်တယ်။ ကိုကြံ့ကတော့ ယောက်ျားလေးဆိုတော့ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးပြုမယ့် ဥပမာ ခြံလုံမယ့်ခွေးမျိုးမွေးရတာကို ကြိုက်လား။
 အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုကြံ့ကတော့ ခွေးဆို သွပ်တတ်တာပါပဲ။

Celebrities' BREEDING

Khin Thazin
arranged by thida soe

ဇင်ဆွေးလေးနာမည်က Baby Boy ပါ။ ဇင်ကတော့ BB လို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။

တစ်ခါတလေမှာတော့ ဇင်က BB လေးနဲ့အတူ ခုတင်ပေါ်မှာလည်း ဆော့ဖြစ်ပါတယ်။

ဇင် ကွန်ပျူတာ သုံးနေတဲ့အချိန်မှာတော့ BB လေးက အဖော်လုပ်ပေးပါတယ်။

ဇင် ဆွေးလေး BB အိပ်တဲ့ အိပ်ရာလေးပါ

BB နဲ့ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရေးအတွက် Sleeky Powder ၊ Kang bei Le ဆပ်ပြာ၊ VP Can Powder ၊ Bearing Powder ၊ I PET HEAD ရေမွှေးတို့ကို သုံးပါတယ်။ BB ကိုတစ်ပတ်မှာ ၂ ခါ ရေချိုးပေးပါတယ်။ အခြောက်လျှော်တာကိုတော့ နေ့တိုင်းလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

BB က Pedigree ၊ CP Classic ၊ Alpo အစာတွေကို တစ်နေ့ ၃ ခါစားပါတယ်။ ကျွေးရင်လည်း လက်နဲ့ကျွေးမှ စားတယ်။ ဒီအတိုင်း ကျွေးလို့မရဘူး။

BB က သူ့ဆော့တဲ့အရပ်ကို မြင်တာနဲ့ အတင်းလှပြီး ဆော့တော့တာပဲ။ ဇင်လည်း BB နဲ့ဆော့ရင်ရင် အဲဒီအရပ်လေးကို သူ့ဆီကအတင်းပြန်လှပြီး ဆော့ဖြစ်တယ်။

ဇင်စားပွဲပေါ်မှာ ကော်ဖီသောက်ရင် BB ကလည်း မုန့်တောင်းပြီး စားပွဲခုံပေါ်မှာ ထိုင်စားတတ်တယ်။ ဇင်ဆိုင်ထိုင်ရင်လည်း BB အတွက် ကြက်ကြော်မှာပေးရတယ်။

Photo - Ko Naing (Popular)

ပစ်ခဲပြန် သွားရင် BB ကို အခုဆို ဒီတိုက်လေးနဲ့တည့်ပြီး ခေါ်သွားတတ်ပါသေးတယ်။ BB ဆော့ဖို့အတွက် ညနေနောက်ဖက်ကိုအချိန်မှာ ပြန်ကျန်သောကို ဇင်က ပိုက်ကိုင်ပေးပါတယ်။ သူ့ဝယ်ပေးတဲ့နဲ့ တွေ့ရင်လည်း BB ကို ခေါ်သွားတယ်လေ။

နေယံ

အိမ်အလှမွေးမွေးလေးတွေအပေါ် ကိုနေယံ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ။

ကျွန်တော်က တိရစ္ဆာန်တော်တော်များများကို ချစ်တတ်တယ်။ ဒီထဲမှာ ဆိုရင် ခွေးလေးတွေဟာ ပိုချစ်စရာကောင်းတယ်။ မွေးရကျိုးနပ်တယ်။ သခင်ကိုလည်း ချစ်တတ်တယ်။

ခွေးလေးနာမည်ကို ဘယ်လိုပေးထားလဲ။ အထီးလေးလား၊ အမလေးလား၊ အမျိုးအစား ကကော ဘာအမျိုးအစားလဲ။

ဒီကောင်ကို ပိုင်ပိုင်လို့နာမည် ပေးထားတယ်။ သူက အထီးလေး၊ အမျိုးအစားကတော့ Samyod ပါ။

ခွေးနဲ့လူနဲ့ ကျန်းမာရေးကိုကော ဘယ်လို ဂရုစိုက်ပေးလဲ။

ပိုင်ပိုင်လေးရဲ့ ကျန်းမာရေးကိုတော့ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်သင့်တဲ့ Health Care တွေကို အချိန်မှန်မှန်ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။

ခွေးလေးမွေးခြင်းအားဖြင့် အိမ်မှာ ဘာတွေ ထူးခြားလဲ။ ဘယ်လို အကျိုးပြုလဲ။

သူရှိနေတော့ အလုပ်ကပြန်လာတဲ့အခါ အပေါ်ရတာပေါ့။ International Dog Day သတ်မှတ်လိုက်တဲ့အတွက် ခွေးချစ်တဲ့သူတွေအနေနဲ့ ခံစားချက်လေးရှိရင် ပြောပေးပြပေးပါ။

ကောင်းပါတယ်။ သူတို့လေးတွေအတွက် ဒီလိုနေမျိုးလေး သတ်မှတ်ပေးတာ ဝမ်းသာစရာပါ။ တိရစ္ဆာန် ဆိုပြီး ဥပမာကပြောတဲ့ နိုင်ငံကော အမှတ်တရနေလေးလုပ်ပေးတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။ သူတို့လေးတွေ သိတတ်ရင်လည်း ပျော်ကြမှာပါ။

အိမ်မွေးမွေးလေးဆိုတော့ ဒီခွေးလေးကို အစားအသောက်စီစဉ်တဲ့အခါ ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးလဲ။

သူတို့ကို ကျွေးတဲ့အစာက ရှိပြီးသားလေ။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း ကြက်ရိုး၊ ငါးနဲ့ ထမင်း နယ်ကျွေးတာမျိုးရှိတယ်။ ဒါအပြင် ပိုင်ပိုင်က ကိတ်မုန့်၊ ဘီစကွတ်စတဲ့ တခြားသရေစာ တွေလည်းစားတယ်။ ပါးစပ်မနံ့အောင် Dofn Joy Dent Care တို့လည်း နေ့တိုင်း ကျွေးတယ်။ အဲ့ဒါက သူ့အကြိုက်ဆုံးအစာပေါ့။

ခွေးနဲ့တစ်အိမ်ရာထဲ အိပ်ကြတဲ့ ခွေးချစ်သူတွေအတွက်ရော ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ဘယ်လိုအကြံဉာဏ်ပေးချင်လဲ။

အမှန်တကယ်တော့ ဘယ်လောက်ချစ်ချစ် တစ်အိမ်ရာထဲတော့ အတူမအိပ်သင့်ဘူးပေါ့။ ဒါကကိုယ့်အထင်ပါ။ တချို့ ခွေးအရမ်းချစ်တဲ့ သူတွေကတော့လည်း အတူဖက်လဲတကင်း နေကြတာတွေရှိတယ်။

ဒီခွေးလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေ သင်ပြမှုတွေ ပြုလုပ်ပေးခဲ့လဲ။

သူက လူတွေနဲ့ နေတာကြာလို့လား မသိဘူး။ လူကော နားလည် သလိုပဲ။ ကားသံကြားရင် ဘယ်လို၊ ခြေသံကြားရင် ဘယ်သူ ဆိုတာမျိုးလေး ရှိတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ရေချိုးတဲ့အခါ ဆိုင်မှာ ချိုးပေးတယ်။ သူ့ရေချိုးဖို့ ရေချိုးပစ္စည်းထုတ် သီးသန့် ထားရတယ်။ အဲဒီအထုတ်ကို ကိုင်လိုက်ပြီဆိုရင် သူ ရေချိုးရမယ်ဆိုတာ သိနေတယ်။ “ပိုင်ပိုင်ရေ...”

အပြင်သွားမယ်” ဆိုရင် သူကအရင် တံခါးမှာ စောင့်နေ တတ်တယ်။ သူက ယဉ်တယ်လေ။ မကိုက်တတ်ဘူး။

တစ်ခါတော့ သူ့ကို တခြားသူစိမ်းတွေက ကားပေါ် တင် ခေါ်သွားတာ လိုက်သွားတယ်။ သူ့ကို သိနေတဲ့ လမ်းထဲက အစ်မတစ်ယောက်က “ပိုင်ပိုင်ပြန်လာခဲ့” လို့ ခေါ်လိုက်တော့မှ ကားပေါ်က ပြန်ဆင်းလာတယ်။

ခွေးချစ်သူတွေအတွက် အမှတ်တရ စကားလေး ပြောပေး ပါဦး။

ကျွန်တော့်လို ခွေးချစ်တတ်တဲ့ ရတီ ပရိသတ်ကြီးလည်း International Dog Day မှာ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ခွေးလေးတွေနဲ့အတူ ဂုဏ်ယူပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ။

မိုးသောက်ကြယ်

Celebrities' BREEDING

MODEL : NAY YAN/ PHOTO : BO BO (KYAUK PHYU) ARRANGED BY MOE THAUK KYAL

အိမ်မွေးအလှဆွေးလေးတွေအပေါ် ညီမလေးရဲ့ သဘောထား . . .
သမီးက ခွေးအရမ်းချစ်တယ်လေ။ သမီးတို့ မိသားစုလုံးကလည်း
ချစ်ပါတယ်။ ဟိုတုန်းကလည်း မွေးပါတယ်။

ညီမလေးမွေးထားတဲ့ ခွေးလေးရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ဘယ်လို
ဂရုစိုက်ဖြစ်လဲ။

သမီးရဲ့ခွေးလေးက အရင်လိုပြုမနေဘဲ၊ အစာသိပ်မစားတာတို့၊
ငြိမ်နေတယ်၊ မဟောင်ဘဲနဲ့ တိတ်နေတယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လဲ။ လူကြီးတွေက
လည်း အရင်ကတည်းက ခွေးမွေးလာတာဆိုတော့ အခြေအနေလေး
နည်းနည်းပြောင်းတာနဲ့ သူတို့ နေမကောင်းဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ အဲလိုပဲ
အမြဲ ဂရုစိုက်ကြည့်နေပါတယ်။

ဒီခွေးလေးမွေးထားခြင်းအားဖြင့် အိမ်မှာ တာထူးခြားမှုတွေ
ရှိလာလဲ။

ပြည့်စုံသလို ခံစားရတယ်။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သမီးက ခွေး
ချစ်တယ်။ ခွေးဆိုတာ လူရဲ့
အကောင်းဆုံးမိတ်တွေ Men
Best ဆိုပြီး အင်္ဂလိပ်မှာလည်း
ပြောလေ့ပြောထရှိပါတယ်။ အိမ်
တစ်အိမ်မှာ ခွေးရှိတော့လည်း

Celebrities' BREEDING

MODEL : Yoon Wad Lwin Moe
Dress : Ma Oo (Bagoke Aung San Market)
Make-up : December Hnin
Photo : Maw Koon Thit

အဖော်လည်းရတယ်။ သူခိမ်းတွေ လာလို့ ဟောင်းပေးတဲ့အခါ ကိုယ်လည်း သိရတယ်။

ညီမလေးရဲ့ ခွေးလေးကို ဘာတွေသင်ပြမှု ပြုလုပ် ပေးသေးလဲ။

နည်းသည်လာတဲ့အခါ ခဏဘေးမယ်ဆိုရင် သူက ရှောင်သွားတယ်။ ထိုင်နေဆိုရင် ထိုင်နေတယ်။ အောက်ကို ဝပ်ပြီးအိပ်ဆိုရင်လည်း အိပ် တတ်ပါတယ်။ အပြင်သွားမယ် ဆိုပြီး သူ့ကြီးကို ကိုင်လိုက်တာနဲ့ သူ့အပြင်သွားမယ်ဆိုတာ သိပြီး ထလာတယ်။ အပြင်ထွက်တဲ့အချိန်ကုန်ရင်လည်း 'ငြိမ် ငြိမ်နေ' လို့ပြောရင် သူနားထောင်တယ်။

International Dog Day သတ်မှတ်လိုက်တဲ့ အတွက် ခွေးချစ်သူများကိုယ်စား ညီမလေး ဘာပြောချင်လဲ။

ခွေးချစ်သူများ အကုန်လုံး ကိုယ်မွေးထားတဲ့ ခွေးကို တိရစ္ဆာန်ပဲလို့ သဘောထားပြီး ဥပေက္ခာထားတတ်ကြတယ် လေ။ အဲဒါလေးတွေ နည်းနည်းလေ့ပေးပါလို့ ပြောချင် ပါတယ်။

မိုးသောက်ကြွယ်

Celebrities' BREEDING

MODEL : KAUNG KHANT/PHOTO : KO NAING (POPULAR)/ARRANGED BY EI EI HTWAY

ကောင်းခန့်

အခုလက်ရှိ မွေးထားတဲ့ ခွေးလေးတွေ အကြောင်းက ခပြောရအောင်နော်။ ဟုတ်ကဲ့။ အခုဒီနှစ်ကောင်ရယ်။ အိမ်မှာ မွေးထားတာ တစ်ကောင်ရှိသေးတယ်။ ဒီ နှစ်ကောင်က ချောင်းချောင်းပေါ့။ တရုတ်ပြည်ဘက် တလာတာ အတိအကျပြောမယ်ဆိုရင်တော့ တိုဘက်ကပေါ့။ နောက် ကျွန်တော်မှာ ပိကင်းနင်း တစ်ကောင်ရှိသေးတယ်။ အသက်ကြီးနေပြီ။ ကျွန်တော် ၉ တန်းလောက်ကတည်းက မွေးထားတာပါ။

ကောင်းခန့်ခွေးလေးတွေရဲ့ နာမည်ကိုလည်း ပြောပြပေးပါဦး။ ဒီအဖြူရောင်အထီးလေးက နစ်ကီ။ အညိုရောင်အမလေးက ဆိုဒီ။ အိမ်မှာရှိတဲ့ အမလေး နာမည်ကိုတော့ ဇူဇူလို့ ပေးထားပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အမူအကျင့်တွေကရော... အမူအကျင့်ကတော့ တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် မတူဘူး။ သူတို့နှစ်ကောင်ဆိုလည်း ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ အစ်မလေးက အရမ်းဟောင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုံးဝမကိုက်ဘူး။ အထီးလေးကတော့ မဟောင်ဘူး။ ကိုက်တတ်တယ်။ နောက် သူ့ရဲ့ထူးခြားချက်က ကန်စွန်းရွက် အရမ်းကြိုက်တယ်။ အသီးအနှံ ပန်းသစ်တော်လိုအသီးမျိုးတွေ

အရမ်းကြိုက်တယ်။ ဆိုဒီမလေးကတော့ သူ့အစာပဲ စားတယ်။ ကျန်တာ ဘာမှမစားဘူး။ သူတို့ကို အစာကျွေးတဲ့ပုံစံကရော... သူတို့ကို Dog Food ကျွေးတယ်။ ထမင်းနဲ့ အမဲသားကျွေးတယ်။ ကြက်ပေါင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးတယ်။ နောက် သူတို့လိုအပ်တဲ့ ဓာတ်စာနဲ့ အားဆေးတိုက်ပါတယ်။ ကောင်းခန့်ဘယ်အရွယ်လောက်ကတည်းက ခွေးချစ်တတ်ပြီး မွေးခဲ့တာလဲ။ ပထမဦးဆုံး ကျွန်တော် ခွေးစမွေးတဲ့အရွယ်က ကျွန်တော် ၃ တန်းနှစ်မှာပါ။ တယ်ရီယာလေး နှစ်ကောင်စမွေးတာ။ နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်မခိုင်တော့ လူကြီးတွေက တစ်ကောင်ကို သူများပေး

လိုက်တယ်။ နောက်တစ်ကောင်က အခိုးခံရတာ ငှက်။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ခွေးခဏခဏ အခိုးခံရ တယ်။

ခွေးအပြင် တခြားတိရစ္ဆာန်တွေကိုရော ချစ်တတ်သေးလား။

အိမ်မွေးခွေးတိရစ္ဆာန်ဆို ကျွန်တော်က အ

ကျွန်တော် အကုန်သိတယ်။ ကျွန်တော် စိတ်ညစ် တဲ့အချိန်၊ စိတ်ဓာတ်ကျတဲ့အချိန်ဆို ကျွန်တော့် ဘေးနားမှာနေတယ်။ ကျွန်တော်ပြောသမျှကို နားထောင်တယ်။ နားလည်တာ၊ မလည်တာတော့ မသိဘူးပေါ့နော် (ရယ်လျက်)။ ဂျက်ဆို ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ခါစက ကျွန်တော့်နောက်လိုက်တယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေကြောင့် လူတွေရဲ့ကျန်းမာရေး မထိခိုက်ရအောင် ဘယ်လိုနေထိုင်လဲ။

သူတို့ရဲ့အမွေးတွေ မလွင့်အောင်တော့ အဓိ ကာဂရုစိုက်တယ်။ အစားအသောက်တွေထဲ မဝင် အောင်ပေါ့နော်။ ကျွန်တာကတော့ သူတို့နဲ့ အရမ်းကြီး ရောရောထွေးထွေး မနေဘူး။ သီးသန့် လေးထားတယ်။

သူတို့ရဲ့ဝေယျာဝစ္စတွေကိုရော ကောင်းခန့် ကိုယ်တိုင်လုပ်ပေးလား။

သူတို့ကိစ္စက ကျွန်တော်ပဲ အကုန်လုပ်ပေး ရတာများတယ်။ သူတို့ရေချိုး၊ ဆေးတိုက် အကုန် ကျွန်တော်ပဲ လုပ်ပေးတယ်။ အစာကျွေးတာက တော့ ကျွန်တော်မရှိရင် အိမ်ကလူတွေက ကျွေး ပေးတယ်။

တိရစ္ဆာန်လေးတွေက သူတို့နေမကောင်းဘူး ဆို သူတို့ရဲ့သခင်ကို အရိပ်အယောင်ပြုကြတယ် နော်။

ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်ဆို သူတို့တစ်ခုခုဖြစ်ပြီဆို တန်းသိ တယ်။ နေမကောင်းရင် ကိုယ့်ဆီ လာပြီ။ အဲဒီအချိန်ဆို ကိုယ်တွေ ကိုပဲ လက်ခံတယ်။ တခြားသူ ဆို ရန်မူချင်တယ်။

ဇူလိုင်လမှာ International Dog Day ဆိုပြီး ရှိတဲ့အပေါ်မှာ ခွေးချစ်တတ်သူ တစ်ယောက် အ

နေနဲ့အမှတ်တရစကားလေး ပြောပေးပါဦး။

ဂျပန်မှာဆို ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့လားတော့ မသိဘူး။ ရက်တော့ အတိအကျမမှတ်မိတော့ဘူး။ အဲဒီနေ့မှာ ဟချီရဲ (Hachi) အောက်မေ့ဖွယ် အမှတ်တရ နေ့လေးကျင်းပတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ မှာလည်း အခုလို မှတ်တရရလေး ပြုလုပ်တဲ့ အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။ နိုင်ငံခြားမှာဆိုရင် တိရစ္ဆာန်ကို အိမ်မှာမွေးတယ်။ မွေးပြီး တိရစ္ဆာန်ကို တိရစ္ဆာန်လို မပြုမူဘူးဆိုရင် အဖမ်းခံရတယ်။ ရုံးတင်ပြီး ဒဏ်ငွေဆောင်ရတယ်။ ပြီးရင် အဲဒီ တိရစ္ဆာန်ကို အစိုးရကသိမ်းပြီး မွေးစားခံတိရစ္ဆာန် အနေနဲ့ မွေးစားမယ့်သူဆီ ပို့ပေးတယ်။ ဒီမှာ အဲဒါမျိုး မရှိဘူး။ ပြီးတော့ လမ်းဘေးခွေးလေး တွေနဲ့ပတ်သက် ပြီးတော့လည်း တစ်ခုခု လုပ်ပေး ချင်တယ်။ သူတို့မှာ သခင်မရှိတဲ့အတွက် အားကိုး ရာမရှိဘူး။ အဆိပ်ပစ်ရင်လည်း သူတို့ သေသွား ပြန်ပြီ။ ရေကြီးရင်လည်း ပါသွားပြန်ပြီ။ အဲဒါမျိုး ပေါ့နော်။ သူတို့အတွက်လည်း တစ်ခုခုလုပ်ပေး ချင်မိပါတယ်။

တိတိထွေး

ကုန်ချစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုးဟပ်တို့တော့ ကြောက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ များသောအားဖြင့်တော့ ခွေးကိုပိုချစ်ပြီး ခွေးမွေးဖြစ်တယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ ထောင်းခန့်ကြားမှာရှိတဲ့ Relation ကရော ဘယ်လိုရှိလဲ။ တိရစ္ဆာန်တွေက သူတို့ကိုချစ်တဲ့ ဝရရိုက်တဲ့သူဆို သူတို့က သိတယ် လေ။

ဒီခွေးတွေရဲ့မှာ သေသွားတဲ့ ဂျက်ဆိုတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ရှိတယ်။ သူကအထီး။ ကျွန်တော်နဲ့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အတူနေလာခဲ့တာ။ သူဆို ကျွန်တော့်အကြောင်း အကုန်သိတယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်အချိန်မှာ ဘာလုပ်တတ်တယ် ဆိုတာကအစ သိတယ်။ သူ့အကြောင်းလည်း

သူ့ကို ဘာနဲ့ကျွေးကျွေး ရအောင်စားတယ်။ သူက ကျွန်တော့်နားမှာ နေရရင်ပြီးရော။

မွေးခဲ့သမျှ ခွေးတွေထဲမှာရော မှတ်မှတ်ရရ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့တာမျိုးရှိလား။

စောစောကပြောတဲ့ ဂျက်ဆိုတဲ့ခွေးပေါ့နော်။ သူဆုံးသွားတာ ၉ နှစ်လောက်ရှိပြီ။ နာဂစ်အပြီး မှာ နာဂစ်ကြောင့်ပဲ ဆုံးသွားတာ။

သူတို့ကျန်းမာရေးအတွက် ပုံမှန်ဂရုစိုက်မှု ကရော . . .

သူတို့ကျန်းမာရေးအတွက်ကတော့ ဒေါက် တာအေးမင်းနဲ့ ဒေါက်တာမြဦးဆီမှာ ပုံမှန်ပြပါ တယ်။ ကာကွယ်ဆေးလည်း အချိန်မှန်တိုးပေးပါ တယ်။

သရင့်ခွေးလေးတွေရဲ့ နာမည်က အကြီးလေးက Shira ပါ။ အငယ်ကတော့ YuMi ပါ။

သရင့်ခွေးလေးတွေရဲ့ အိပ်ရာလေးပါ။

Celebrities' BREEDING

Thazin

arranged by thida soe

Shira နဲ့ Yu Mi တို့ရဲ့ တစ်ကိုယ်ရည်သန့်ရှင်းရေးအတွက် Bearing Powder, Boaring Shampoo, OTC Spray တွေသုံးပါတယ်။ ၂ ရက် ၁ ခါ ရေခန်းနဲ့ ရေချိုးပေးတယ်။

သရင့်က Shira နဲ့ Yu Mi တို့နဲ့အတူ တစ်ခါတလေမှာ ရင်းလည် ဝိပြောပါတယ်။

အိမ်မှာရှိတဲ့အချိန်တွေဆိုရင် ခွေးလေးတွေနဲ့ ဆော့ပါတယ်။

မိမိအတွက် လေ့ကျင့်တတ်
ခြင်းပင်ဖြစ်တော့
ပေးကောင်းပေး ဆန္ဒရှိခြင်း
လဲမိအတွက် လေ့ကျင့်တတ်ပါ။

Shira နဲ့ Yu Mi တို့ရဲ့
ထူးခြားတဲ့အမူအရာနှင့်
ကတော့ညက်ကောင်းတယ်
အပေါ့အလေး
သွားချင်ရင်တောင်
Toilet ထဲပဲသွားတယ်။
အိမ်ထဲမှာ မသွားကြဘူး။
ခြံထဲမှာဆိုရင်လည်း
ခြံထဲမှာသွားကြတယ်။

သတိအပြင်သွားရင်မတော့
Shira နဲ့ Yu Mi တို့တို့
အခုလို ခေါ်သွားတတ်ပါသေးတယ်။

Photo - Ko Naing (Popular)

အကြီးဖြစ်တဲ့ Shira က
အေးအေးအေးအေးဆေးဆေးနေပေမယ့်
ဟာပယ်ဖြစ်တဲ့ Yu Mi က
အရမ်းဆော့တယ်။
ပထမဆုံးနေဆရာရတာကို
အရမ်းကြိုက်တယ်လေ။

သင့်ဆွေးလေးတွေက ဆွေးတွေစားတဲ့
တမာခြောက်တွေ မစားဘူး။
ကြက်ကြော်နဲ့ အသည်းအမြင်ပဲ စားတယ်။

မင်းထက်

အိမ်ကမွေးလေးတွေကို မောင်လေးအနေနဲ့ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ၊ ဘာကြောင့်မွေးဖြစ်သွားတာလဲ။

မွေးဖြစ်တာကတော့ ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပေးတာပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၉ နှစ် ၁၀ နှစ်လောက်ကပေါ့။ အခုဆို

Celebrities' BREEDING

MODEL : MIN HTET / PHOTO : BO BO (KYAUK PHYU)
 LOCATION : MYA KYUN THAR
 ARRANGED BY MOE THAUK KYAL

ခွေးလေးအသက်က ၉ နှစ် ၁၀ နှစ်သားလောက်ရှိပြီ။ ဒီခွေးလေးအပေါ်မှာ ပထမဦးဆုံးတော့ အိမ်မွေးအလှူခွေးလေးသဘောပါပဲ။ နောက်တဖြည်းဖြည်းကြာလာတော့ သူဟာမရှိမဖြစ် မိသားစုဝင်တစ်ယောက်လို ဖြစ်လာတယ်။

ခွေးလေးကိုရော နာမည်တယ်လို့ပေးထားလဲ၊ အထီးလေးလား၊ အမ လေးလား။

ဒီခွေးလေးက အမ လေးဗျ။ သူ့ကို စပြီး နာမည်ပေးမယ်လို့စဉ်းစားတုန်းက သူ့မျက်နှာလေးက သေးသေးလေး ဦးခေါင်းက အမွှေးလေးတွေက စတောက်လိုမျိုးဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒါနဲ့ သူ့ကို ဂျပန်မန်တူတယ်ဆိုပြီး 'ဂျပန်မ' လို့ ခေါ်ရင်းကနေ၊ အဖျားဆွတ်ပြီး 'ပန်ပန်' လို့ခေါ်ဖြစ်သွားတာပါ။

ခွေးနဲ့လူနဲ့ ကျန်းမာရေးကိုရော တယ်လို့ဝရ ဝိုက်ပေးလဲ။

မွေးခါစကနေပြီးတော့ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် လောက်တော့ ဆရာဝန်နဲ့ လစဉ်မှန်မှန်လေး ပြုရတာမျိုး၊ မေးခိုက်ကာကွယ်ဆေးထိုးတာမျိုး ရှိတယ်။ နောက်အနေကြာလာတော့ ဒီပတ်ဝန်းကျင်နဲ့

သဟဇာတတည် လာလို့ နောက်ပိုင်းတော့ ဆေးခန်းကို လစဉ်ပြစရာမလိုတော့ဘူးဗျ။ တစ်နှစ်တစ်ခါလောက်မှ ဆရာဝန်နဲ့ပြပြီး လိုအပ်တဲ့ Health Care ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။

ဒီခွေးလေးမွေးခြင်းအားဖြင့် အိမ်မှာ ဘာတွေ ထူးခြားလာလဲ၊ အိမ်ကို တယ်လို့အကျိုးပြု လဲ။

ကျွန်တော်မွေးတဲ့ခွေးလေးက သေးသေးလေးဗျ။ 'ရီဇူး' အမျိုးစားလေးဆိုတော့ အိမ်ကို အကျိုးပြုလောက်တဲ့ အရွယ်အစားမရှိဘူးဗျ။ ထူးခြားမှုကတော့ သူ့မရှိတုန်းကထက်စာရင် သူရှိလာတာက အိမ်က ဆည်းလည်းသံလေးလို ဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားစွာပြုမူတာက ကျွန်တော်ရှူတင်ကနေပြန်လာရင် သူက အခြားသတ္တဝါတွေထက် ကျွန်တော့်ကို အူယားဖားယားလာကြိုပြီး ပျော်တတ်တယ်။ ကျွန်တော့်ပေါ်ခုန်တက်ပြီး အပြေးလေးတစ်ခုရမ်းရမ်းနဲ့ မျက်နှာတွေကို လျှောက်လျက်တယ်။ ကျွန်တော်ရှူတင်ကပြန်လာလို့ သူ့ကိုမတွေ့တဲ့အခါ သူများဖျားနေလား၊ ယောက်သွားပြီလားဆိုပြီး စိုးရိမ်စိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်။

အခြားသတ္တဝါဆိုတာက . . .

ခြောက် . . . ကျွန်တော်က ဒီ 'ပန်ပန်' လေးအပြင်၊ အမွှေးပွ ကြောင်နှစ်ကောင်၊ ဘဲ စတာတွေကို မွေးထားသေးတာကိုပြောတာပါ။

International Dog Day သတ်မှတ်လိုက်တဲ့အတွက် ခွေးချစ်တတ်သူတွေအနေနဲ့ ရင်ခွန်ခံစားချက်လေးရှိရင် ပြောပြပေးပါ။

အဲ့ဒါတော့ မရှိဘူးဗျ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ကလည်း ခွေးကိုအရမ်းချစ်လို့ မွေးတာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် တကယ်မွေးချင်တာက အယ်လ်ဇေးရှင်းလိုခွေးမျိုးဗျ။ မေမေက ပေးမပေးဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့က ငပျင်းတွေတဲ့။ အယ်လ်ဇေးရှင်းမွေးရင် နေတိုင်း ပုံမှန်လမ်းလျှောက်ပေးရတာမျိုး၊ ရေချိုးပေးရတာမျိုး၊ အစားအသောက် ဂရုစိုက်တာတွေရှိတယ်။ ဂရုမရှိဘဲခိုင်ရင် မကောင်းဘူးတဲ့။ အဲ့ဒါနဲ့ ဒီလက်ဆောင်ရတဲ့ ခွေးလေးကိုပဲမွေးဖြစ် သွားရင်း ချစ်သွားတာ။ သူ့ကိုကျတော့ ခွေးတစ်ကောင်လို့ မမြင်တော့ဘူး။ မိသားစုဝင်လိုမျိုး ဖြစ်နေတော့ ကလေးတစ်ယောက်လိုထင်ပြီး Int'l Dog Day ကိုမေ့သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာတာတစ်ခုက အဲဒီနေ့ဟာ သူ့နေ့ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကိုထူးခြားမှုတစ်ခုနဲ့ ဂုဏ်ပြုပွဲလေးလုပ်ပေးလိုက်ဦးမယ်။

အိမ်မွေးခွေးလေးဆိုတော့ အစားအသောက် စီစဉ်တဲ့အခါ တယ်လို့စီစဉ်ပေးရလဲ။

သူတို့လိုခွေးမျိုးလေးတွေက အစာသီးသန့် ရှိတယ်ဗျ။ သူ့စားဖို့အတွက် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလုပ်ပေးထားရတယ်။ ဂရုလည်းစိုက်ရတယ်။ တစ်ခါတလေကျရင် စေးကနေ ကြက်ရဲ့အရိုး

အသားလေးဝယ်လာပြီး ခွေးဟင်းသီးသန့်ချက်ပြီး မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်ကျွေးရတယ်။

ခွေးနဲ့တစ်အိပ်ရာထဲ အိပ်ကြတဲ့ ခွေးချစ်သူတွေအတွက် ကျန်းမာရေးရှုထောင့်ကနေ တယ်လို့ အကြံဉာဏ်ပေးချင်လဲ။

ခွေးနဲ့က ဖက်အိပ်ရင် နေလို့တော့ ရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲနေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ညတော့ အိပ်ရာထဲခေါ်မသိပ်ဘူး။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်ကကြည့်ရင်တော့ မကောင်းဘူးပေါ့ဗျာ။ ကိုယ်ကချစ်နေမှတော့လည်း ကိုယ်ဟာကိုယ် သဘောကျ နေရတာပေါ့ဗျ။

ဒီခွေးလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေသင်ပြမှု ပြုလုပ်ပေးခဲ့သေးလဲ။

အဓိကကတော့ အညစ်အကြေးစွန့်တာပေါ့။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်ဆိုလည်း အားရင် အငြိမ်မနေတတ်တော့ တုတ်လေးကိုမြှောက်ပြီး ဖမ်းခိုင်းတာမျိုး၊ တုတ်လေးကို အဝေးကိုပစ်ပြီး ကောက်ခိုင်းတာမျိုး၊ ဒါမျိုးလေးတွေတော့ သင်ပေးထားတယ်။ ကျွန်တော်ကသင်ပေးရင်း သူ့မောနေတာကို ကြည့်ပြီး သနားတယ်ဗျ။ အဲ့ဒါကြောင့် သိပ်ထွေထွေထူးထူး မသင်ဖြစ်ဘူး။ သူ့ဟာသူ အဆင်ပြေသလိုနေပါစေဆိုပြီး လွတ်ထားပေးဖြစ်တယ်။ နောက်တစ်ခုက ကျွန်တော်အပြင်ထွက်တဲ့အခါ သူ့ကိုပါလမ်းလျှောက်ခေါ်ရင် ကြိုးမလိုဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့အတူ တစ်ပါတည်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်က သူ့ကို အပြင်မထွက်စေချင်လို့ 'ပန်ပန် အခုပြန်ဝင်' လို့ ပြောရင် ချက်ချင်းပြန်ဝင်သွားတယ်။ သူ့ကိုခေါ်တဲ့အခါ တောက်ခေါက်ပြီး စုတ်သပ်ပြီးခေါ်စရာမလိုဘူး။ 'ပန်ပန်ရေ သမီးလေးလာ' ဆိုရင် သူနားလည်တယ်။

မောင်လေးလိုပဲ ခွေးချစ်သူတွေအတွက် အမှတ်တရစကားလေးပြောပါ။

ခွေးမှမဟုတ်ဘူး။ ခွေးရော၊ ကြောင်ရော၊ ဘဲရော၊ အခြားသတ္တဝါလေးတွေရော၊ ဘယ်ဟာမွေးမွေး ကိုယ်ချစ်နေရင်ပြီးတာပါပဲ။ ကိုယ့်အတွက် လည်း အဖော် ရတယ်လေ။ ခွေးတစ်ကောင်ကို ခွေးတစ်ကောင်လို့ မမြင်ဘဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ခဲဘော်ခဲဘက်အနေနဲ့ မြင်တတ်လာရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ။ ခွေးတစ်ကောင်ကို တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်လို့မြင်နေရင် တိရစ္ဆာန်လို ပြုမူဆက်ဆံမှာပဲ။ သူ့ကို ကိုယ်နဲ့အတူတူစိတ်ထဲမှာထားနိုင်ရင်တော့ ကိုယ်အေးနေတဲ့အချိန် သူ့ရောအေးနေမလား။ အဲ့ဒီလိုမျိုးတွေ စဉ်းစားပေးနိုင်ရင်တော့ ပိုကောင်းတာပေါ့ဗျာ။

မိုးသောက်ကြယ်

Celebrities' BREEDING

Mi Sandi

arranged by thida soe

မိစန္ဒီရဲ့ ခွေးလေးတွေ
နာမည်က Ke Kee နဲ့
Lon Lone ဝါ။

Photo - Ko Naing / Popular Make Up - Hello

Ke Kee နဲ့ Lon Lone တို့ရဲ့
Accessories - တွေကိုတော့
Ocean East Point မှာ ဝယ်ပါတယ်။
Pluto မှာ ချောလည်း ဝယ်ဖြစ်တယ်။
Shopping ထက်ရှင်းနဲ့
ကြိုရှင်လည်း ဝယ်ဖြစ်ပါတယ်။

ခွေးလေးတွေရဲ့တစ်ကိုယ်ရည်သန့်ရှင်းရေးအတွက်
သုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေကတော့ Shampoo Nature
Best ၊ လက်သည်းညှပ်၊ အီး၊ Bearing
Formula 5 Shampoo နဲ့ Hairy Nutri-TAB
အမွှေးလှဆီတို့ကို သုံးပါတယ်။

မိစန္ဒီကပြင်သွားမယ်ဆိုရင်တော့
Ke Kee နဲ့ Lon Lone ကို
ကြိုနဲ့ အခုလိုမျိုး ခေါ်သွားတတ်တယ်။

ပပ်ပန်းပြီး အနားယူချင်ရင်တော့
 ခွေးလေးတွေနဲ့အတူ သာယာတဲ့
 နေရာလေးမှာထိုင်ပြီး အနားယူတတ်တယ်။

တစ်ခါတလေမှာလည်း
 ခွေးလေးတွေနဲ့ ဆော့ဖြစ်ပါတယ်။

Ke Kee က ထမင်းစားတဲ့
 အချိန်မှာ အစာတောင်းတဲ့ပုံစံက
 အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းပြီးတော့
 Lon Lone ကတော့
 နဲ့အောက်ကနေ သနားကမားရုပ်နဲ့
 လှမ်းလှမ်းကြည့်တတ်တယ်။

Ke Kee နဲ့ Lon Lone က
 ပန်းသီးစားတယ်။ ခွေးတွေစားတဲ့
 အစာခြောက်တွေ မစားဘူး။
 ထမင်း ကြက်ကြော်စားတယ်။ ရေခဲမုန့်နဲ့
 ဥဒုရင်းသီးလည်း အရမ်းကြိုက်ကြတယ်။

ခွေးလေးတွေကို
 တတ်င်းတကျပ်
 လှုပ်နှိုးလို့မရတာတွေ
 ရှိတယ်။ Ke Kee က
 ကလေးမချစ်တတ်တော့
 ကလေးတွေအော်ရင်
 ကြိုက်ဘဲ အရမ်း
 ဟောင်တော့တာပဲ။

Celebrities' BREEDING

Model - Ko Naing(Popular), Photo - Ko Phyo (Escape)
 Arranged by Ei Ei Htwe

အခုလက်ရှိ မွေးထားတဲ့ ခွေးလေးတွေ အကြောင်း ပြောပြပေးပါဦး။

အခုလက်ရှိ မွေးထားတဲ့ခွေးက ၁၀ ကောင် ရှိပါတယ်။ အင်းခွေး၊ Beagle ၊ Cocker Spaniel ၊ Thai dog ၊ Bulldog ၊ Terrior ၊ Rottweiler အမျိုးအစားတွေပါ။

ကိုနိုင် ဘယ်အရွယ်ကတည်းက ခွေးချစ်တတ် ပြီး မွေးခဲ့တာလဲ။

ကျွန်တော်အသက် ၇ နှစ် လောက်ကတည်းက ခွေးတွေ မွေးခဲ့တာပါ။ အဲဒီတုန်းကတော့ ၁ ကောင်၊ ၂ ကောင် အလွန်ဆုံးပါပဲ။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်အချိန်ကတည်း က ခွေးတွေက ကျွန်တော် ရဲ့အဖော်ကောင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ခွေးအပြင် တခြားတိရစ္ဆာန်တွေ ကိုရော ချစ်တတ်သေးလား။

တခြားတိရစ္ဆာန် တော်တော်များများကို လည်း ချစ်ပြီး မွေးဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခွေးတွေ လောက်တော့ အဖော်ကောင်း မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

သူတို့တွေရဲ့ အမူအကျင့်နဲ့ အစားကျွေးတဲ့ ပုံစံတရားရော။

သူတို့ရဲ့အစားအသောက် အနေအထိုင်က တော့ ပျမ်းမျှခြင်း တူညီကြပေမယ့် မြန်မာခွေးနဲ့ နိုင်ငံခြားခွေးတွေကတော့ အစားအသောက် အနေအထိုင်ကွာခြားမှု ရှိပါတယ်။ သူတို့ကိုမွေးတဲ့ အချိန်မှာ ထမင်းကြိုက်သလား။ အသားကြိုက် သလား ဒါမှမဟုတ် အစားခြောက် ကြိုက်သလား ဆိုတာကို လေ့လာပြီး ကျွေးရပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့ ကျန်းမာရေး မထိခိုက်အောင် ဘယ်လိုနေထိုင်လဲ။

ခွေးမွေးတဲ့အခါ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးအတွက် ဆင်ခြင်ရတာလေးတွေ ရှိပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အနံ့အသက်၊ အမွှေးနဲ့ သွားရည်တွေက လူတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေတဲ့အတွက် ဒါတွေကို ကိုယ့်ရဲ့ပိုးစပ်၊ နှာခေါင်းထဲမဝင်အောင် တတ်နိုင်

သလောက် ဆင်ခြင်ရပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ ကိုရိုင်းနဲ့ကြားမှာရှိတဲ့ Relation ကရာ တယ်လို့ရှိလဲ။ တိရစ္ဆာန်တွေက သူတို့ကိုချစ်တဲ့ ဝရစ်ကိုကဲ့သို့ သိတယ်လေ။

ခွေးတွေကတော့ သခင်ကို သိကြတာ များတယ်။ ပထမဆုံး သူတို့နဲ့တွေ့တဲ့သူကို သခင်အဖြစ်မှတ်ယူတတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ်ကလည်း ခရီးထွက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဝေးဝေးလဲလဲသွားနေတဲ့ အချိန်တွေမှာ စိတ်ပူတာ၊ သတိရတာတွေ ဖြစ်တတ်သလို သူတို့ကလည်း သခင်ကို တမ်းတတတ်ကြပါတယ်။ သခင်မရှိရင် အစာမစားတာတို့၊ စိတ်ဆိုးတာတို့ သူတို့မှာ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

မွေးသမျှခွေးတွေထဲမှာ မှတ်မှတ်ရရ သံယောဇဉ်ဖြစ်ခဲ့တာမျိုး ရှိလား။

မွေးခဲ့သမျှ ခွေးတွေထဲမှာ အမှတ်အရဆုံးကတော့ ညိုမောင်ဆိုတဲ့ ခွေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကလေးငယ် မှာနေတုန်းက သူက ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကနေ သူ့ရဲ့ ခွေးမနဲ့ သားတစ်ကောင်ရှိတဲ့ တခြားတစ်အိမ်မှာ

သွားနေပါတယ်။ ဥ နှစ်လောက်ကြာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်တို့ ကလေးကနေပြောင်းဖို့ ကားထွက်တော့မယ့် အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ခွေးမနဲ့ သားကိုထားပြီး ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ပြန်လိုက်လာပါတယ်။ ဒါကတော့ အမှတ် တရပါပဲ။

ဇူလိုင်လမှာ International Dog Day ဆိုပြီးရှိတဲ့အပေါ် ခွေးချစ်တတ်သူ တစ်ယောက် အနေနဲ့ အမှတ်တရစကားလေး ပြောပေးပါဦး။

Dog Day အတွက် အမှတ်တရစကားကတော့ ခွေးတွေကို ကြင်နာပါ။ သနားပါ။ စောင့်ရှောက်ပါ။ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးမယုတ်သလို ကုသိုလ်လည်းရပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အိအိထွေး

Celebrities' BREEDING

MODEL : GONE YI AYE KYAW/ MAKE UP : NYI NYI MAUNG(SANCHAUNG)/ PHOTO : KO NAING (POPULAR)/ARRANGED BY PHYOE SU

အခုလို ခွေးလေးတွေကို အစာကျွေးတာကို ဘယ်အချိန်ကတည်းက လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပါလဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်ကမှ စပြီးကျွေးဖြစ်ခဲ့တာ။ ညနေတိုင်း ကျွေးတယ်။ လမ်းထဲက ခွေးတွေအားလုံးကို ကျွေးတာ။ ပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးတွေပေါ့။ ဟင်းကိုတော့ အမဲသားဟင်း၊ ကြက်သားဟင်း၊ အလှည့်နဲ့ချက်ပြီး ကျွေးတယ်။

ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် အခုလို ကျွေးဖြစ်တာပါလဲ။

ဂုဏ်ရည်တို့အိမ်ကို ဝင်ရတဲ့လမ်းက ကျဉ်းတယ်။ အဲဒီတော့ ဂုဏ်ရည်တို့က လမ်းထိပ်က ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာ ကားတွေကို သွားထားရတယ်။ ပထမတုန်းကတော့ ကိုယ့်ခြံရွှေမှာ လာလာနေတဲ့ ခွေး ၂ ကောင်၊ ၃ ကောင်ကိုတော့ ကျွေးတယ်။ ကျောင်းထဲမှာ ကားသွားထားရင်း ကျောင်းထဲက ခွေးတွေရော၊ နောက်ပြီး အဲဒီနားဝန်းကျင်က ခွေးတွေရောက တအားပိန်တာတွေတော့ ဆန်ပိုချက်၊ ဟင်းပိုချက်ပြီး လမ်းထဲက ခွေးတွေအားလုံးကို ညနေတိုင်း ကျွေးဖြစ်တယ်။

ဒီလိုပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာထားတယ်ဆိုတာ ချီးကျူးစရာပါပဲ။ ဂုဏ်ရည်တို့အိမ်မှာရော ခွေးမွေးထားသေးလား။

မွေးထားတာပေါ့။ ဂုဏ်ရည်တို့ တစ်မိသားစုလုံး ခွေးချစ်ကြတယ်။ ဂုဏ်ရည်လည်း ခွေး ချစ်တယ်။

ပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးတွေဆိုတာလည်း သက်ရှိ သတ္တဝါတွေပါပဲ။ သူတို့လည်း မေတ္တာ တရားတို့၊ ဂရုစိုက်ခံချင်တာတို့ ရှိကြတာပါပဲ။ ဂုဏ်ရည်ကတော့ ခွေးလေးတွေအားလုံးအပေါ် မေတ္တာ ထားတယ်။ ဒီလိုဟာလေးတွေက ပြန်ပြီး အကျိုးပေးပါတယ်။ ဂုဏ်ရည်ကိုဆိုရင် Miss Myanmar ဆုရတော့ လမ်းထဲကရော၊ ရပ်ကွက်ထဲကရောက “ဟယ်. . . ခွေးတွေ အစာကျွေးကျွေးနေတဲ့ ကောင်မလေး” ဆိုပြီး ပိုပြီးချစ်ပေးကြ၊ အားပေးကြတယ်။

မြိုးစုပိုပို

Model - May Toe Khine, May Myat Noe Khin, Poe Poe Make up - Ya Yar (Khin San Win) Fashion - Queen Collection Photo - Aung Kyaw Moe (New Image) Location - LOTTERIA Store

Mod MOM

Model

Khin Sabai Oo
Ayeyarwaddy Lu Min
Avarad Lu Min

Photo

Aung Kyaw Moe (New Image)

Arranged by

Phyoe Su Po Po

ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ် မြန်မာ့အလှစစ်

ဗုလိုင်လမှာ တူရောက်မယ့်
 “မြန်မာအမျိုးသမီးများအဖို့” ကို ဂုဏ်ပြုသော
 အားဖြင့် တစ်ခေတ်တစ်ခါက မြန်မာအမျိုးသမီးများ
 ကြိုက်နှစ်သက်စွာ ဖတ်စားဆင်ယင်ခဲ့သော
 မြန်မာဝတ်စုံလေးများကို ရတီပရိသတ်များအတွက်
 ပုံဖော်ပေးသူကတော့ သရုပ်ဆောင် **မေကဗျာ**ပါ။
 ဒေါင်းဘယက်ဆိုတာကလည်း တစ်ချိန်တုန်းက
 ပျိုမေတွေအသည်းစွဲ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ရတနာတစ်ခုပါ။
 တစ်ချိန်တုန်းက ပျိုမေတွေကြားမှာ
 အသည်းစွဲဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ဒေါင်းဘယက်နဲ့အတူ
 မြန်မာဝတ်စုံလေးများကို ခေတ်သစ်ပျိုမေတွေ
 လေ့လာနိုင်ဖို့ တင်ဆက် ပေးလိုက်ပါတယ်။
 မြန်မာဝတ်စုံလေးတွေကို ခေတ်အဆက်ဆက်
 ထိန်းသိမ်းပြီး ဝတ်ဆင်လာခဲ့ကြတာ
 ယနေ့ခေတ်မှာတော့ **ဆန်းသစ်**တဲ့ ဒီဇိုင်းလေးတွေ
 ထွင်ပြီး ဝတ်ဆင်လာကြတဲ့အတွက်
 မြန်မာဝတ်စုံလေးတွေဟာ မြန်မာမလေးတွေရဲ့
အလှစစ်ပဲ မဟုတ်ပါလားရှင်။

သီတာစိုး

မော်ဒယ်- မေကဗျာ၊
 မိတ်ကပ်- ငယ်ငယ် (အောင်အောင်-တောင်ကြီး)၊
 ဒီဇိုင်းနာ- ယဉ်သူ့ဆွေ (Fashion Villa)၊
 လက်ဝတ်ရတနာ - ရွှေနှင်းမြင့်
 ဓာတ်ပုံ - အေးတော်မျိုး (ပြီးစိုးသိမ်)

သတ္တဝါအစုံစုံတင်းနေထိုင်တဲ့ ကမ္ဘာကြီးက ပူလိုက်၊ အေးလိုက်၊ လက်ရှိနေထိုင်တဲ့ မြန်မာပြည်ကလည်း ပူလိုက်၊ အေးလိုက်။ ကျွန်မတို့ရင်အတွင်း သားထဲမှာလည်း ပူလိုက်၊ အေးလိုက်။ မိုးဘယ်လောက်ရွာရွာ တစ်စတစ်စနှင့် နေရာအနှံ့ အပူတွေ ပိုများလာသလိုလို ကျွန်မတို့ခံစားနေကြရသည်။ သဘာဝ ကပ်ဘေးဆိုးနဲ့ ဥတုကြောင့် ဖြစ်တဲ့အပူလား၊ စစ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့အပူလား၊ အချစ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အပူလား၊ မငြိမ်မသက် ဟိုက သည်က ထထပွက်တဲ့ ပဋိပက္ခတွေကြောင့်ဖြစ်ရတဲ့ အပူလား။ အခြားအကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့်လား။ ကျွန်မတို့အားလုံး ပူတော့ ပူနေကြရသည်။ ပူသည်ဖြစ်စေ အေးသည် ဖြစ်စေ ဘယ်လိုခြေအနေမျိုးမှာဖြစ်ဖြစ် ဂီတတစ်ပုဒ်တော့ ရွေးချယ်နားထောင်ဖို့လိုသည်။ ဂီတအနုပညာက အရာရာကို ကျော်လွှားဖြတ်သန်းဖို့ ခွန်အားအစုံစုံ ပေးမည်ကို ကျွန်မယုံကြည်လက်ခံထားတဲ့အတိုင်း ရှင်တို့အားလုံးကိုလည်း ဝေမျှပြောပြချင်ပါသည်။ ဒါဖြင့်... ဘယ်လိုဂီတမျိုးကို နားထောင်ကြမလဲ။ Music Plus မှာအဖြေရှိပါသည်။

Music Plus

ဒေးဒေးပူပူ
စိမ်းလန်းတဲ့နေ့ထဲမှာ
ရိုနေမယ့်လူ
အောင်ဖြိုး ZigZag

၂၀၀၅ နှစ်ကုန်ပိုင်းလောက်ကတည်းက solo music album တစ်ချပ်ထွက်ချိန်ကပင်။ 'ဘာဖြစ်ချင်မှန်းမသိဘူး' ဆိုတဲ့ title လို့ သူ ဘာ တွေ့ဖြစ်ချင်မှန်း မသိခဲ့။ လုပ်သင့်တာ မလုပ်သင့် တာတွေလည်း မသိခဲ့။ Punk, Alter, Genres သီချင်းတွေကို ရွာရွာဖွေဖွေ လိုလားချစ်မက်သူ လူငယ်ထုပရိသတ်ကသာ သူ့ကိုကောင်းကောင်း သိကြသည်။ ပျံ့ပျံ့နှံ့နှံ့ကြီး ခရီးမရောက်ခဲ့။ ဝါ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။

"VCD မထွက်ဖြစ်တာရယ်၊ ကြော်ငြာအား နည်းတာရယ်၊ နားစွဲလွယ်တဲ့ သီချင်းမျိုးတွေ နည်းတာကြောင့် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီအချိန် တုန်းက မိုးဟန်သက်ဆိုတဲ့အမည်နဲ့ သီချင်းတွေ လည်း ရေးရေးနေတော့ အဲဒီနာမည်နဲ့ပဲ လုပ်လိုက် တာ။ Own tune တွေ ရေးရေးနေပေမဲ့ ဆိုချင်နေ တဲ့ Copy သီချင်းတွေရှိလို့ Copy တွေပဲ ဆိုခဲ့တာ။ တေးရေးတွေက ကိုအင်း၊ ဇဝါ၊ ငယ်ဆူး သစ်၊ ဇေယျာလင်းစံ၊ ကျွန်တော်လည်းရေးတယ်။ တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေတဲ့ ကိုငယ်ဆူးသစ်က တစ်ဆင့် ကိုအင်းတို့ ဇဝါတို့နဲ့အဖွဲ့ကျသွားပြီး သီချင်းအပ်ဖြစ်ခဲ့တာ။ အဲဒီတုန်းက လူငယ်ဆို တော့ ပျော်စရာတွေချည်းပဲ။ အခက်အခဲဆိုရင် လည်း ခက်တယ်တောင်မထင်ဘဲ ပျော်ပျော်ကြီးပဲ ဖြတ်သန်းခဲ့တာပဲ။ အခွေယုံဖို့၊ မပျံ့ဖို့လည်း မတွေးမိဘူးဗျ။"

ငါးတန်းအရွယ်ကတည်းက ဂစ်တာကို တစ်နှိပ်မက်မက်ဖတ်ပေ့တီးခတ်ခဲ့တဲ့ သူ့အတွက် ဂီတဆိုတဲ့အရာကို တစ်ကြိမ်နဲ့တော့ လက်မလှေ့ ချင်၊ နောက် ၅ နှစ်အကြာမှာ ဒုတိယ Album (စိမ်းလန်းတဲ့နေ့) ကို ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့ပြန်သည်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့ သူ့အမည်ရင်း အောင်မြိုး ဆိုသည့် နာမည်နှင့်၊ ရတနာမြိုင်တေးသံသွင်းက မြန်ချိခဲ့သည်။ သီချင်းပုံစံတွေက အရင် album အတိုင်းပဲလား၊ ဘာတွေ ကွာခြားသွားပါလိမ့်၊ ဘယ်သူတွေနဲ့ တီးခတ်ထားပါလိမ့်။

"အရင်ကနဲ့ ကွာတော့ကွာသွားတယ်။ နောက် album မှာ ရော့ခ်အခြေခံတဲ့ သီချင်းတွေ ချည်းပဲ လုပ်ဖြစ်တယ်။ Band က Conqueron Bass- ကိုဂျက်၊ Keyboard - လီယိုနာ့မောင် မောင်လွင်၊ Drums- ရဲလင်းနဲ့တော့၊ Guitar နဲ့ arrangement က Classic Studio က ညီညီမောင်၊ အချိန်တော်တော်ယူပြီး သေချာလုပ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် လူကြီး လည်း ပိုအန်လာတယ်လို့ မြင်မိတာပဲဗျ။ စိတ်သစ်၊ လူသစ်၊ နာမည်သစ်၊ သီချင်းသစ်တွေနဲ့ပေါ့။"

ဂီတရေးကွက်မှာ ဂီတသမားတစ်ယောက် သီချင်းခွေထုတ်သည်နှင့် VCD တွေပါ ပူးတွဲ ထုတ်ဝေချိန် သူကတော့ VCD အားမကိုးဘဲ Audio သက်သက် album ကိုသာ ခပ်ရဲရဲ ထုတ် လိုက်သည်။ အဲဒီကာလ သူ့အပျော် သူ့ခံစားချက်

တချို့ကို မှန်းဆမြင်ယောင်ကာ သူပြောပြ သည်။

"အဲဒီအချိန်တုန်းက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မျိုးကြီးရဲ့ ယူလိုက်အခွေလည်း ထွက်တာ မှတ်မိ တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် တော်တော်လေး ပီတိဖြစ်ရတယ်။ ကျွန်တော့်အယ်လ်ဘမ် ထွက် ထွက်ချင်း သိပ်မကြာဘူး။ လှည်းတန်းဘက်မှာ ဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဖွင့်သံကြားတော့ ပျော်သွားတာ ပဲဗျ"

လူပြန်ကြိုက် ပေါက်စာသားအလွယ်တွေနှင့် ခပ်လွယ်လွယ် ဆိုနေကြသည့် မြန်မာပြည်က အဆိုသမားတချို့အပေါ် သူ့ဘယ်လိုမြင်မှာပါလိမ့်၊ မေးကြည့်တော့ ခပ်ပြုံးပြုံး သူပြောသည်။

"ဘယ်လိုမှ မမြင်မိပါဘူးဗျာ၊ ကိုယ်ကြိုက်တာ

**အနုပညာသို့တစ်
ပုံငွေသနည်းနဲ့ထုတ်ထားတဲ့
ပစ္စည်းတစ်ခုပမဟုတ်တာ၊
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း
ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ပုံစံထုပ်
လုပ်ငွေတာပင်လ**

ကိုယ်လုပ်ခွင့်ရှိသင့်တာပဲမဟုတ်လား၊ အနုပညာ ဆိုတာက ပုံငွေသနည်းနဲ့ထုတ်ထားတဲ့ ပစ္စည်း တစ်ခုမှ မဟုတ်တာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ပုံစံထုပ် လုပ်နေတာပဲလေ"

နိုင်ငံခြားသီချင်းတွေ အချိန်ယူနားထောင် ဖြစ်ရာက သီချင်းရေးဖို့ စိတ်အားထက်သန်ကာ သီချင်းတွေ အတော်များများရေးခဲ့ ပြီးသူ တစ်ယောက်။ နှလုံးသားကို လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နိုင်

စွမ်းသည့် ဂီတသူရဲကောင်းတွေ သူ့မှာ ရှိနေမည် မှာ အသေအခွာ၊ ဘယ်သူတွေပါလိမ့်။

"ဝါက အကြိုက်ဆိုတာက နှစ်အလိုက်၊ ကိုယ့်အသက်အရွယ်အလိုက် ကြိုက်တာတွေ များများလာတယ်ဗျ။ ၂၀၀၉ လောက်တုန်းကတော့ James Blunt , Daniel Powter, Keane, Gold Play တို့နဲ့မော့ပြီး ၂၀၁၀ လောက်ကျတော့ The Used တို့၊ Bulletတို့၊ Avenged

Sevenfoldတို့ကို ငြိနေပြန်ရော၊ အကုန်လုံးက ကောင်းနေတာပါပဲဗျာ”

သူ့သီချင်းတွေမှာ လူငယ်ပီပီ အချစ် အကြောင်းကတော့ မပါမဖြစ် တွေ့နေရသည်။ ထဲထဲဝင်ဝင်ခံစား ကြည့်မည်ဆိုလျှင်တော့ ဘဝ နေ့နည်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ မြင်တွေ့ထိခတ်သမျှ အရာခပ်သိမ်းတို့က အဓိက lyric အဖြစ် မင်းမူ နေတတ်သည်ကို နားထောင်ခံစားဖူးသူတိုင်း သိမြင်နိုင်သည်။ သူကတော့ ဒီလိုလေးပဲ ခိုးခိုးသား သား ပြောသည်။

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေတော့ သီချင်း lyric တွေက လူငယ်တွေရဲ့ လွတ်လပ်မှုနဲ့ သူတို့ရဲ့ခံစားချက်တွေကိုပဲ ကိုယ် စားပြု နေမှာပါဗျာ”

အဆိုသမားကောင်းဖြစ်ဖို့ ဘယ်လိုအချက် အလက်တွေကို လိုက်နာကျင့်ကြံရမှာပါလိမ့်။ ပါးနပ်သည့် ရေခဲအဆိုသမား တစ်ယောက် အနေနှင့် သူဘယ်လို ဖြေမလဆိုတာကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ။

“သီချင်းတွေကို နားရည်ဝင်စောင် စိတ်နှစ် ပြီး ထပ်ပြန်တလလဲ နားထောင်နေဖို့လိုတယ်။ ဘယ်သူ့သီချင်းမဆိုပေါ့။ အခု ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့ Music Trend တို့က မိခင်ဂီတမဟုတ် တော့ နိုင်ငံခြားခွေများများနားထောင်ပေးဖို့ လိုတယ်ဗျာ။ သူတို့ဆီက အသံထုတ်တဲ့နည်း စနစ်

ပိုကောင်းလာပြီး ကိုယ်မင်ကိုယ်သံနဲ့ပဲ အားထုတ် ဆိုကျင့်ပေးဖို့လိုမယ်။ သူတို့ရဲ့အသံ colon စကား လုံး၊ အယူအဆတွေ လွှမ်းမိုးမှုကိုတော့ မခံသင့်တူး ဗျာ”

အခုအချိန်မှာ နောက်ထွက်မည့် အယ်လ် ဘမ်အတွက် သူ studio ဝင်နေပြီ။ စိမ်းလန်းတဲ့နေ့ ဂုဏ်ထူးအယ်လ်ဘမ် audio ကိုလည်း ပရိသတ်တွေ အကြိုက် VCD ထွက်ဖို့ပြင်ဆင်နေပြီ။ တော်တော် အလုပ်ရှုပ်နေမည်ကာလ တစ်ခု။ တခြားအဆို တော်တွေအတွက်လည်း သီချင်းတွေ ရေးပေးနေ ဆဲ၊ နေရာတစ်ခုမှာ သူ စွဲစွဲမြဲမြဲ ခြေချနေခဲ့ပြီ။ သူ့လို အခြေမချနိုင်သေးတဲ့ ဝါသနာအားလေးတွေ အတွက် အကြံတစ်ခုခု စေတနာအပြည့်နှင့် သူ ဖေးချင်ပုံလည်း ရသည်။

“ဂီတက ပေါ့သေးသေးလုပ်လို့တော့မရဘူး။ သူ့ကို နားလည်သွားဖို့ များများလေ့လာ၊ ကိုယ့်ပုံစံ ကိုယ့်အကြိုက်နဲ့ကိုယ် များများလေ့ကျင့်၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ အားထုတ်နေဖို့တော့လိုမယ်။ နည်းနည်း လေး အနေအသွားတာနဲ့ သူ (ဂီတ) က ကိုယ့်ကို သွေးအေး ပြီးဖယ်ကြည့်သွားမှာပဲ။ ဒါကြောင့် များများထိတွေ့နေရမယ်။ ပြောသာပြောရတာ၊ လက်ရှိ သွားနေတဲ့ ခေတ်ရေစီးက ဂီတထက် ပိုအားကောင်းတဲ့ တခြား entertainment တွေ များလာတော့ လူတွေအာရုံများနေကြတယ်ဗျာ။ သီချင်းတွေဘက် ဟိုအရင်ကလောက် မပုစိုက်

နိုင်ကြတော့ဘူးဗျာ။ internet တွေ အလွယ်တကူ သုံးနိုင်နေပြီဆိုတော့ အကျိုးရှိရှိသုံးမယ်ဆိုရင် ပေါ်ပေါက်လာမယ် မျိုးဆက်သစ်တွေရဲ့ ဂီတ အရည်အသွေးကတော့ စံချိန်မီဖြစ်မှာ သေချာပါ တယ်ဗျာ”

ရန်ကုန်မှာမွေး၊ ရန်ကုန်မှာကြီးပြင်းခဲ့သည့် သူ့မှာ ကျောင်းဆရာမေဖေနှင့် ကျောင်းဆရာမ မေမေ ရှိသည်။ သူက မြန်မာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သည်။ မွေးချင်း ရှစ်ယောက်မှာ သူ့လိုပဲ ဂီတကို စူးစိုက်နှစ်ဝင် ဖန်တီးနေသူ နောက်ထပ် နှစ်ယောက်ရှိသေးသည်။ ဘယ်သူတွေပါလိမ့်။

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော့်အောက်က ညီလေး နဲ့ ကျွန်တော့်အထက်က အစ်ကိုလည်း ဂီတအလုပ် တွေလုပ်တယ်။ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်က မိသားစု ထဲမှာ ခွဲထွက်ပြီး ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ လှုပ်ရှား နေကြတာ။ ညီလေးက မြိုးတို၊ အစ်ကိုက ထူးအယ်လင်း”

ရာသီဥတုက အေးတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်။ အေးအေးပူပူ ဂီတတစ်ပုဒ်ကို မငြင်းမဆန် နားထောင်လိုက်ဖို့လိုပါသည်။ တယ်လိုဂီတမျိုးကို နားထောင်မလဲ။ ရှင်တို့အားလုံးအတွက် ‘ရတီ Music Plus’ က ရွေးချယ်ပေးလိုက်ပြီ။ ရောခဲ သီချင်းတွေကို ရှင်တို့နှလုံးသားထဲ အပ်နှင်းပေးဖို့ ‘စိမ်းလန်းတဲ့နေ့’ထဲမှာ သူ စောင့်နေပါသည်။

Zigzag

၆၆

ကျွန်တော်က
လူတကာသုံးခွင့်ခေါ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့
စကားလုံးကို ခေါ်ခွင့်မရခဲ့ဘူး။
အဲဒါ အဖေဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲ။

၆၆

သည်းခံခွင့်လွတ်တတ်တဲ့စိတ်ဟာ
မေတ္တာစိတ်ပါ။ လူသားတိုင်း
မေတ္တာတရားကြီးမားပြီး
ခွင့်လွတ်တတ်ကြမယ်ဆိုရင်
လောကကြီးငြိမ်းချမ်းမှာ အမှန်ပါဘဲ။

arranged by
phyoe su po po

သုတိ ပြောတဲ့

၆၆

ကံ ကံ၏အကျိုးဆိုတာကို
မယုံရင် ဗုဒ္ဓသာသနာမဟုတ်ဘူး။
ကံရယ် ကံရဲ့အကျိုးရယ်
ခွဲလိုက်တော့
တစ်ခုက အကြောင်း ဖြစ်ပြီး၊
တစ်ခုက အကျိုးဖြစ်တယ်။

ဒီလမှာတော့ F စာလုံးကို
ရှေးရှယ်လိုက်ပါတယ်။
F နဲ့ဆိုင်တဲ့ စကားလုံးတွေ
အများကြီးထဲကမှ
Fate, Forgive, Family ဆိုတဲ့
စကားလုံးပုလုံးကို
ဆရာမောင်စိန်ဝင်း (ပုတီးကုန်း)၊
ဆရာမသန်းမြိုင်အောင်နဲ့
ပိုင်ဦးသာစိုက
ဆွေးနွေးပေးခဲ့ပါတယ်။

မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)

Fate

Fate ဆိုတာ ကံကြမ္မာ ဆိုတာပါပဲ။ ကံကြမ္မာ အကြောင်းပြောရရင် ဘာသာစကားကစရလိမ့် မယ်။ ကျွန်တော် ဗုဒ္ဓဘာသာပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တောင် မိရိုးဖလာဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က တကယ်ကို ယုံကြည်သက်ဝင် ကိုးကွယ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်ပါ။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကံတရားကို ယုံ တယ်။ ကျွန်တော်သိတဲ့ ကံကနစ်ခိုခိုတယ်။ တစ်ခု က အခုဘဝမှာဖြစ်နေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကံနဲ့အတိတ်ကံ နဲ့ပါ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဖြစ်စဉ်မှာ အဲဒီကံနစ်ခိုခို အတိုးပေးနေတာပါ။ အဲဒီမှာမှ ကံ-အမ္မ- အလုပ် လို့ လူတွေက အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြတယ်။ အဲဒါက ပစ္စုပ္ပန်ကံအတွက်တော့ မှန်တယ်။ လက်ရှိမှာ ကံကောင်းချင်ရင် ကောင်းတာလုပ်။ ဒီကံကို ကိုယ်က Control လုပ်ပြီးရွေးလို့ရတယ်။ အတိတ် ဘဝကဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကံကိုတော့ ရွေးလို့မရတော့ဘူး။ အတိတ်ကလည်း ကောင်းတာလုပ်ခဲ့တယ်။ အခု လက်ရှိမှာလည်း ကောင်းတာ လုပ်နေတယ်ဆိုရင် အပေါင်းနှစ်ခုဆိုတော့ အမှတ်ပိုတက်သွားတာ ပေါ့။ အတိတ်တုန်းကတော့ အပေါင်း၊ အခုမှာ အနုတ်တွေလုပ်နေရင် အမှတ်တွေလျော့သွားမှာ ပေါ့။ အတိတ်မှာလည်း အနုတ်၊ အခုလည်း အနုတ်ဆိုရင်တော့ ပိုဆိုးသွားပြီပေါ့။ ကံကို ကိုယ်ကပြဋ္ဌာန်းတယ်။ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မယ်။ မကောင်းတာလုပ်ရင်တော့ မကောင်းတာတွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ အတိတ်ဘဝမှာ

ကိုယ်ဘာတွေလုပ်ခဲ့လဲ မသိတော့။ ဒီလက်ရှိမှာ ကောင်းတာတွေများများ လုပ်ရမယ်။ ကံပစ်ချတဲ့ အတိုင်းပဲဆိုတဲ့သူတွေကိုတော့ ကျွန်တော်က အတိတ်ကံပဲယုံပြီး ဒီလက်ရှိ ဘဝကို မေ့လိုက်တဲ့ သူတွေလို့ ပြောချင်တယ်။

Forgive

Forgive ကတော့ ခွင့်လွှတ်တာပါပဲ။ ခွင့်လွှတ်မှုဆိုတာကလည်း ဘာသာရေးနဲ့နယ်ပြီး ပြောလို့ရတယ်။ ခွင့်လွှတ်မှုအကြောင်း ပြောမယ် ဆိုရင်။ နံပါတ်တစ်က ကိုယ်ကျိုးစွန့်ရမယ်။ နံ ပါတ်နှစ်က သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်ရမယ်။ နံပါတ် သုံးက ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်ရမယ်။ နံပါတ်လေးက အများအမှန်ခွဲနိုင်ရမယ်။ အဲဒီလေးခုကို ထိန်းသိမ်း နိုင်ရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်။ နိဗ္ဗာန်သွားဖို့အတွက် သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်ရမယ်။ ဒီတော့ ဘာသာရေး အနေနဲ့ ပြောရရင် ခွင့်လွှတ်တာက အရေးပါတဲ့ ကိစ္စပါပဲ။ ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်အတွက်တော့ စိတ် တို၊ စိတ်ဆိုး၊ မကျေနပ်တာတွေ၊ ပူပန်တာတွေ ရှိတာပေါ့။ ဒေါသတရားတွေများလာရင် ခွင့်မ လွှတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတွေဖြစ်သွားကြတယ်။ ခွင့်လွှတ် ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိဝင်လာတာနဲ့ အဲဒီဒေါသတွေ လည်း ငြိမ်းသွားတယ်။ အေးချမ်းသွားတာပေါ့။ ဒါဆို ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်တဲ့ ဒေါသတရားတွေရှိ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးစားချောတမျိုးအထိ မဖြစ် တော့ဘူးပေါ့။ ကျွန်တော်ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စ ဆိုရင် လူတစ်ယောက်က မသိလို့မှားတာ မဟုတ် အဲ သိသိကြီးနဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ထိခိုက် နှစ်နာအောင် လုပ်ရင်၊ စိတ်ယုတ်မာချင်စိတ်နဲ့ လုပ်တာတွေဆိုရင် ခွင့်မလွှတ်ချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေကို စောစောကပြောသလို ပြန်ပြောလိုက်ရင် ရင်ထဲငြိမ်းသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လူတွေမှာ Mnd Set ဆိုပြီး စိတ်ထဲခွဲတတ်တာတွေရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခြိမ်းမလူမျိုးတွေက ခွင့်လွှတ်သည်းခံ တတ်၊ ရောင့်ရဲတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း တချို့ကိစ္စတွေမှာတော့ ဒီလိုပြောလို့မရပြန်ဘူး။ ခွင့်လွှတ်လို့မရတဲ့ ကိစ္စတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။ ဥပမာ... နိုင်ငံတော်ကိစ္စတွေပေါ့။ နိုင်ငံရေးမှာ မှားပြီး ကျောင်းသားတွေအသတ်ခံရ၊ ထောင်ချ ခံရတဲ့ ကိစ္စဆိုရင်အမှန်ကို ချစ်တဲ့သူ တစ်ယောက် အနေနဲ့ဆိုရင် ခွင့်လွှတ်ချစ်စရာမဟုတ်ဘူး။ လူနည်းစုအာဏာတည်မြဲဖို့ လူများစုက ခံလိုက်ရ တာကိုး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို ပြန်ဆင်ခြင်တော့လည်း ဒါတွေကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်လို့ဆိုပြီး ကလေးစားချော တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ မလို့ဘူးပေါ့။ ဒါကိုမေ့ခိုင်း တာလည်း မဟုတ်ပြန်ဘူး။ ဒါက သမိုင်းဖြစ်သွား ပြီလေ။

Family

Family ဆိုတာ မိသားစုပေါ့။ မိသားစုဆိုတာ

ရဲဘော်ရဲဘက်တွေပါပဲ။ တိုက်ပွဲတစ်ခုကို တိုက်နေ ကြတဲ့အချိန်မှာ သေအတူရှင်မကွာ သွေးစည်း နေကြတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေပါ။ ကျွန်တော် တတော့ ကိုယ့်မိသားစုမှ Family လို့ မပြော ချင်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် (အပေါင်း အသင်း) သူငယ်ချင်းတွေလည်း မိသားစုပါပဲ။ ခုနကပြောတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်ရှိတဲ့ သူငယ် ချင်းက မိသားစုတွေပဲ။ မိသားစုထဲမှာ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ခွင့်လွှတ်သည်းခံစိတ် ရှိရမယ်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် အပဏ္ဏကသုတ်မှာ ဟော ထားတာရှိတယ်။ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ရမယ်။ သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ရမယ်။ စာနာညာတာ ထောက်ထားရ မယ်။ မှားမှန်ခွဲရမယ် ဆိုတာတွေပေါ့။ အဲဒီ လေးချက် ပြည့်စုံတဲ့သူတိုင်းက ဒါက မိသားစုပဲ။ မိသားစု တစ်စုရဲ့ အဓိကလို အပ်တာလည်း ဒါတွေပဲ။ ကိုယ်နဲ့တစ်သွေးတစ်သားတည်း မဟုတ်ပေမယ့် ပြောခဲ့တာတွေနဲ့ ကံကံနေရင် ဒါက မိသားစုပဲ။ မိသားစုစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ဒါကို ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် ငယ်ဘဝ မိသားစု မှာ အများစုမဟုတ်တဲ့ လိုအပ်ချက်ရှိခဲ့တယ်။ ကျွန် တော်က လူတကာသုံးခွင့်ခေါ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ စကား လုံးကို ခေါ်ခွင့်မရခဲ့ဘူး။ အဲဒါ အဖေဆိုတဲ့ စကား လုံးပဲ။ ကျွန်တော်လေးလသားမှာ အမေနဲ့ အဖေ က ကဲ့သူးကြရတယ်။ ကျွန်တော်ကို အဖေ ဆို တာ သေသွားပြီလို့ပဲ အမေမိသားစုက အသိ ပေး ခဲ့ကြတာ။ ကျောင်းအပ်တော့လည်း အဘိုးကို အဖေနာမည်နဲ့အပ်ပေးခဲ့တာ။ ကျွန်တော်အဖေ ကအခုထိ အသက်ရှင်နေတုန်းပါ။ အမေသေမှ ကျွန်တော်က အဖေကို သွားတွေ့ခွင့်ရခဲ့တာ။ သွားတွေ့တော့လည်း အသက်တွေကြီးမှဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်က သူကလည်း သား လို့ခေါ်မထွက် ကိုယ်ကလည်း အဖေလို့ခေါ်မထွက် တဲ့အဆင့်တွေ ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ပထမမိသားစုဘဝမှာ အမေရဲ့မိသားစုနဲ့ နေခဲ့တာ ပေါ့။ ကျွန်တော်အမေဘက်ကလည်း စီးပွားရေး တွေ တောင်တင်းကြတော့ အဖေဆိုတာမလိုအပ် ဘူးလို့ ကျွန်တော်ကို ရိုက်သွင်းခဲ့တာပါ။ အဖေရဲ့ လိုအပ်ချက်ကိုလည်း နားမလည်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခု အသက်အရွယ်ရလာတော့ ကျွန်တော်အဖေ ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်။ မပတ်သက်တာပဲ ရှိတယ်။ အဖေကို နားလည်ပေးနိုင်တယ်။ ပြော ချင်တာတော့ မိသားစုဆိုတာက သည်းခံ ခွင့် လွှတ်တယ်။ စာနာ နားလည်ပေးတယ်ဆိုတာပါ ရမယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ရင် မိသားစုက အချိန်မရွေး ပြိုကွဲသွားနိုင်တယ်။ လူတွေက အချစ်တွေ၊ မေတ္တာတွေကို အရေးကြီးတယ်လို့ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလိုပဲထင်ခဲ့ တာ။ အမှန်တော့ မဟုတ်ဘူး။ နားလည်မှုနဲ့ ညှိ နှိုင်းဆောင်ရွက်မှုက မိသားစုတစ်ခုမှာ အရေးကြီး ဆုံးပါပဲ။

သန်းမြင့်အောင်

Fate

Fate ဆိုတာကကြမ္မာပေါ့။ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ကံကံ၏အကျိုးဆိုတာရှိတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်ရင် ကံကိုယုံရတယ်။ ကံဆိုတာလူက လုပ်တာပါ။ ကံမှာနှစ်မျိုးရှိတယ်။ အတိတ်ကံရယ် ပစ္စုပ္ပန်ကံရယ်။ အတိတ်ကံဆိုတာ ကိုယ်ကမသိတော့ဘူးလေ အတိတ်ကံ ကိုယ်ဘာတွေကျူးလွန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်ဘာမှမသိတော့ ကိုယ်ကျူးလွန်ခဲ့သမျှတွေ ကိုယ်ပြန်ပေးဆပ်တော့မှာပဲ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝင့်လည်တယ်ဆိုပါတော့။

အတိတ်ဘဝကံကို ပြင်လို့မရပေမယ့် အခုဘဝကံကိုတော့ ပြင်လို့ရတယ်လေ။ ကောင်းတာ လုပ်ရင်ကောင်းတာဖြစ်မယ် မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာဖြစ်မယ်ဆိုတာ သိနေပြီဆိုရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘာတွေလုပ်ပြီး ဘယ်လိုနေသင့်တယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်လို့ရနေပြီပဲ။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်များက မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင် ခြံအောင်စိတ်ကိုထားလို့ ဆုံးမတော်မူကြတာပေါ့။ ဒီဘဝမှာ ကောင်းကောင်းနေ ကောင်းကောင်းပြော၊ ကောင်းတဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ အရာရာကို ပြုကျင့်ခြင်းဟာ ဒီဘဝအတွက်တင်မဟုတ်ဘဲ နောင်ဘဝအတွက်ပါ ပါရမီပါသွားမှာပါ။ ဒါကြောင့် ကလေးတွေကို ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တဲ့

အခါ ကံကောင်းဖို့အတွက် ကဗျာလေးတွေ ထည့်သင်ကြတာပေါ့။

ဥပမာ . . .
 ကံကောင်းချင်လားကလေးတို့ရယ်
 စိတ်ကောင်းထားပါကွယ်၊
 စိတ်ကောင်းထားရင် . . . နှုတ်လည်းကောင်း
 ကိုယ်ဟန်အမူရာကြည့်လို့ကောင်း၊
 ကိုယ်ကောင်း နှုတ်ကောင်းစိတ်ကောင်းရင်
 ဖြစ်လာသမျှ ကောင်းမည်ပင်
 ဖြစ်လာသမျှကောင်းစေဖို့
 စိတ်ကောင်းထားကြစို့။

ဆိုပြီး သင်ကြတာပေါ့။ နောင် ကြမ္မာကောင်းချင်ရင် ခုကတည်းကစိတ်ကောင်းထားကြရမယ်။ အခုကံကြမ္မာကတော့ အတိတ်ကံတစ်ဝက် ပါနေပြီးပြီလေ။ ဒါက လူသားတစ်ယောက်ချင်းရဲ့ ကံကြမ္မာပေါ့။

လူများစုရဲ့ ကံကြမ္မာကတော့ အတိတ်ကံနဲ့ သိပ်မဆိုင်ဘူးလို့ ထင်တာပဲ။ ဥပမာ . . . ကျွန်မတို့မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ဆိုးဝါးညံ့ဖျင်းတဲ့ အခြေအနေကို ကံကြမ္မာလို့ပြောလို့ အတိတ်ကံလို့ပြောဖို့တော့ ခက်မယ်ထင်ပါတယ်။ လက်ရှိလူတွေရဲ့ လောဘ၊ ဝေဒါ၊ မောဟတွေ၊ အကြောက်တရားတွေ၊ အကျိုးနဲ့ အကြောင်းကိုဆက်စပ်သိခြင်းဆိုတဲ့ အယူဝါဒအားနည်းမှုတွေ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား၊ ခေါင်းပေးမှုတွေကိုလည်း မေ့ထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ အဲဒါတွေကလည်း အချိန်တန်ရင် အကျိုးပေးမှာပါပဲ။ ရှေးဘဝကပြုခဲ့တဲ့ကုသိုလ်ကြောင့် ခုတာဝမှာ ပညာ၊ စည်းစိမ်၊ ရာထူး၊ အာဏာကြီးပွားချမ်းသာမှုတွေ ရှိနေသူတွေကိုလည်း မလွှဲမယပွားဖို့ မလိုသလို သူတို့တွေကလည်း ကောင်းနေတဲ့ အတိတ်ကံကလေးကို အရင်းခံပြီး သံသရာတို့အောင် ကောင်းကျိုးတွေဆက်ပြီး ပြုကျင့်သွားမယ်ဆိုရင် သူတို့ကိုအကြောင်းပြုပြီး အခြားသူတွေ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရမယ်ပေါ့။ လောကအကျိုးသယံပိုးသူများအဖြစ် လူသာဓုခေါ် နတ်သာဓုခေါ် သူတော်ကောင်းစိတ်နဲ့ သံသရာတို့အောင် ပါရမီနဲ့ ဆက်နိုင်ကြမှာပါ။ အဲဒါတွေကို မေ့လျော့ပြီး ကိုယ့်စည်းစိမ် ရာထူးအာဏာ ကြီးပွားချမ်းသာမှုတွေနဲ့ လက်ညှိုးညွှန်ရာ ဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ အညွှန်မှားမိလို့ လူအများဆင်းရဲဒုက္ခတွေကြုံရရင် ကိုယ့်ရဲ့ ရှေးဘဝကပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်တွေ အဟောသိက်ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်စရာ အလွန်ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဒါကို မမေ့သင့်ပါဘူး။ နောင်ဘဝတွေမှာ အကျိုးပေးကြဦးမှာကိုး။

ကျွန်မကတော့ လူတွေ အားလုံးကို ကံကောင်းစေချင်တယ်။ အချို့ကတော့ ကံခေနေလို့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေကြပေမယ့် အကျိုးပေး

ချိန်တန်တော့ ချမ်းသာသူခကို ခံစားရတယ်။ အချို့ကတော့ အကုသိုလ်ကံကြီးခဲ့လေတော့ ကိုယ့်လက်ထဲရောက်မယ့် အခွင့်အလမ်းတွေနဲ့ အကြောင်းရှာပြီး လွဲရတယ်။ အဲဒီအကြောင်းလေးကို ကျွန်မ 'ကံကြမ္မာရဲ့အရသာ'ဆိုပြီး ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ် ရေးဖူးတယ်။ အကြောင်းအရာကတော့ သိပ်ဆင်းရဲတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ဟာ မုန့်ပုံးအခွံလွတ်တွေကို မြင်ပါများလာတော့ အဲဒီပုံးထဲကမုန့်တွေကို စားချင်တဲ့ အာသိသတွေ ပြင်းထန်ပြီး ပူဆာတာနဲ့ မအေးက ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ မြီးခြံပြီး မုန့်ပုံးတစ်ပုံးဖိုးရအောင် စုရတယ်။ ပိုက်ဆံပြည့်တဲ့နေလည်းရောက်ရော မုန့်ဆိုင်ကို အပြေးအလွှားသွားဝယ်တော့ သူတို့လို မုန့်ပုံးဝယ်မယ့် သားအမိနှစ်ယောက်နဲ့ သွားတိုက်ဆိုင်နေပါရော။ အဲဒီသားအမိကတော့ စားနိုင်သောက်နိုင် မိသားစုထဲက၊ မုန့်ပုံးတစ်ပုံးပေးသွားတာနဲ့ မနေနိုင်တဲ့ကလေးကပူဆာလို့ အမေက လာဝယ်ကျွေးတာ၊ ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီနေ့ကျမှ ဆိုင်မှာ မုန့်ပုံးကလည်း လက်ကျန်တစ်ပုံးပဲရှိပြီး ဝယ်သူကလည်း စားနိုင်သောက်နိုင်မိသားစုက၊ သူတို့နဲ့ နည်းနည်းလေးပိုဦးသွားတော့ မြစ်ခြစ်ခြတ်ခြတ်စုပြီး ပြေးလာတဲ့ သားတစ်လေးခရာ မောသွားတာပေါ့။ အဲဒီထက်ပိုမောစရာရောက်ကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်လိုက်ရတာက တစ်နေ့လေးတောင် မုန့်အပြတ်မခံနိုင်တဲ့ တလေးကိုသူအမေကအရှဲ့တိုက်ပြီး ဆိုင်မှာတင်တစ်ခါတည်း "ရှော့ . . . ဒီလောက်ဖြစ်လှတာ စားစမ်း" ဆိုပြီး မုန့်ပုံးကိုဖွင့်လိုက်တော့ ပုံးနဲ့အပြည့် ပိုက်ဆံတွေကို တွေ့လိုက်တော့ ကမန်းကတန်းပုံးကိုပိုက်ပြီး ပြေးတာကိုမြင်လိုက်ရလို့ပါပဲ။ အဲဒီမုန့်ပုံးက တကယ်တော့ လူကြီးတစ်ယောက်အိမ်က အကန်တော့ခံပစ္စည်းတွေကို လာပြန်သွင်းထားတဲ့ မုန့်ပုံးဖြစ်နေတာကိုး။ အဲဒါကတော့ ကံကြမ္မာပေါ့နော်။ အချို့နေရာမှာကံကြမ္မာဟာ ကျွန်မတို့ လူသားတွေရဲ့မြစ်တည် ရှင်သန်မှုတွေကို အမျိုးမျိုးခြယ်လှယ်နိုင်တယ်လို့ဆိုပေမယ့် အရာရာမှာ ကံကိုချည်း ပုံချလို့လည်း မရနိုင်ပါဘူး။ ကံယုံပြီး ဆွေးပုံနင်းလို့မှ မရနိုင်တာပဲ။ ဉာဏ်နဲ့ ဝီရိယကိုလည်း အားထုတ်ရမှာပဲ။ ကျွန်မတို့ကြားဖူးတဲ့ ငါးကလေးသုံးကောင် ပုံပြင်ထဲကလိုပေါ့ တံငါသည်ကြီးတစ်ယောက်က ပင်လယ်ကိုအသွားတမ်းစပ်နားတင် ငါးသုံးကောင်ကို အရင်မိလာတယ်။ သုံးကောင်ထဲမှာ တစ်ကောင်က ကံကိုယုံတယ် ငါကံကောင်းရင် လွတ်မှာပဲဆိုပြီး မလှုပ်မယှက်ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ လိုက်လာတယ်။ ဘာမှမကြံစည် အားမထုတ်ဘူး။ တစ်ကောင်ကတော့ ဝီရိယလွန်ပြီး ငါလွတ်ကိုလွတ်ရမယ် မရပ်မနား ခုန်နေတယ်။ ဒီတော့ တံငါသည်က ကံကိုယုံပြီး ငြိမ်နေတဲ့ကောင်ကို သေနေပြီမှတ်ပြီး ပုပ်သွားမှာစိုးလို့ လှော်တက်နဲ့ရိုက်ပြီး မီးဖိုထဲကို ပစ်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီလိုပဲ မနားမနေ တဖျပ်ဖျပ်ခုန်နေတဲ့

ငါးကိုလည်း မျက်စိနောက်ပြီး စိတ်မရှည်တော့ တာနဲ့ မီးဖိုထဲပစ်ထည့်လိုက်ပြန်ရောတဲ့။ နောက် ငါးတစ်ကောင်ကကျတော့ ကံကိုလည်းယုံတယ်၊ ဉာဏ်လည်း သုံးတယ်၊ ဝီရိယနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်၊ လှေဝမ်းအနက်ထဲကနေ လှေနံရံဘက်ကို ရောက်အောင် တရွေ့ရွေ့သွားတယ် ပင်လယ်ပြင်နား အရောက် လေကလေးအငွေ့ လှိုင်းကလေး တစ်ချက်အလှူးမှာ လှေနံရံကလေးအစောင်း ဝီရိယစိုက်ပြီး ဖျတ်ခနဲ ရေထဲခုန်ချလိုက်တာ လွတ်မြောက်သွားပါလေရော။ အဓိကကတော့ ကျွန်မတို့အားလုံး ကံတစ်ခုကိုပုံစံချပြီး ရိုးမယ် ဖွဲ့နေလို့မရပါဘူး။ ဉာဏ်နဲ့ ဝီရိယမပါရင် ကုဋေ ရှစ်ဆယ်သုဋ္ဌေးသားလို့ ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ အထူး သဖြင့်တော့ ကျွန်မတို့သားသမီးတွေ လူငယ်တွေ ကို ပြောချင်ပါတယ် ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် တကယ် ကောင်းစေချင်ရင် ကိုယ့်မြို့၊ ကိုယ့်ရွာ၊ ကိုယ့်ဒေသ ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ ကိုယ့်လူ့အဖွဲ့အစည်း တကယ်တိုးတက် ပြောင်းလဲချင်တယ်ဆိုရင် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယနဲ့တင် မလုံလောက်တော့ပါဘူး။ စည်းကမ်းနဲ့စေတနာ လည်းပါမှ တကယ်ကောင်းမွန်တဲ့ ကံကြမ္မာရဲ့ အရသာကို လူသားတိုင်း ခံစားကြရပါလိမ့်မယ်။

Forgive

Forgive ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုတာ လူသားတိုင်း ကျင့်သုံးနိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ခွင့်လွှတ် ခြင်းရဲ့ရှေ့မှာတော့ သည်းခံခြင်းပေါ့။ သည်းခံခွင့် လွှတ်တတ်တဲ့စိတ်ဟာမေတ္တာစိတ်ပါ။ လူသားတိုင်း မေတ္တာတရားကြီးမားပြီး ခွင့်လွှတ်တတ်ကြမယ် ဆိုရင် လောကကြီးငြိမ်းချမ်းမှာ အမှန်ပါတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ခွင့်လွှတ်သည်းခံတယ်ဆိုတာ အတိုင်း အတာတော့ရှိတာပေါ့။ ကိုယ်တစ်ဦးတစ်ယောက် တည်းနဲ့ဆိုင်တဲ့စိတ်မျိုးကို တတ်နိုင်သမျှ ခွင့်လွှတ် သည်းခံစိတ်ထားလိုက်ခြင်းဖြင့် ပူလောင်မှုတွေ ငြိမ်းအေးသွားမယ်။ မေတ္တာဓာတ်က ရင်ကို အေးမြစေတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ကပ်ပောက် တည်းအတွက် ကတော့ သံသရာကလွတ်မြောက်ဖို့ ဝင့်ကြွေးမတင်ချင်လို့ ခွင့်လွှတ်လို့ရနိုင်ကောင်း ပေမယ့် အများကို ထိခိုက်နစ်နာစေတဲ့ ကျွေးလှနဲ့ပူ မျိုးဆိုရင်တော့ စဉ်းစားရလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ဆုံးဖြတ် ချက်ကြောင့် ကျွေးလှနဲ့သူက သူ့အများသူငယ်ဘဲ ခံရတော့စာ တဝနဲ့ချီပြီး ဆုံးရှုံးနစ်နာသွားမယ် ဆိုရင် အဲဒီခွင့်လွှတ်ခြင်းဟာ တရားမျှတမှုမရှိဘူး။ ကိုယ့်ခွင့်လွှတ်မှုဟာ သူ့အတွက် အဖန်တလဲလဲ စော်ကားခွင့်ရစေတဲ့။ အဆိပ်ပင်ရေလောင်းတဲ့ ခွင့်လွှတ်သည်းခံခြင်း ပြစ်သင့်ဘူး။ ခွင့်လွှတ်ခြင်း နဲ့အတူ သူ့ရဲ့မှာယွင်းတဲ့အသိစိတ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပေါ့။ အဲဒါက နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး အကျိုးရှိစေနိုင်တဲ့ သားရွှေအိုး ထမ်းလာတဲ့ကိန်းပဲ။ တချို့နေရာတွေကျတော့

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြန်အလှန်နားလည်မှုလွဲပြီး မဖြစ်သင့်တဲ့ ပြဿနာတွေဖြစ်ကြတာ၊ ကြားက တမင် လုပ်ကြံဖန်တီးလို့ ညီညွတ်မှုပြုလွှဲကြတာမျိုး တွေလည်း ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအခါမျိုး ကတော့ ခွင့်လွှတ်သည်းခံနိုင်မှုဟာ မဖြစ်မနေ လိုက်လိုအပ်ပါတယ်။ တစ်ဦးက သဘောထားကြီး ကြီးနဲ့ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသွားပါ လိမ့်မယ်။ တကယ်တော့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဟာလည်း မေတ္တာတရားကြီးမားတဲ့သူတွေမှ ကျင့်သုံးနိုင်ကြ ပါတယ်။ မုဒိတာလက်ကိုင်ထားတဲ့ လူတွေမှ ကျင့်သုံးနိုင်ပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်း သည်းခံခြင်း ဆိုတာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေအတွက်ကတော့ သံသရာတိုသွားမယ့်လမ်းမို့ လူတိုင်းလျှောက်သင့် ပါတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းသာ ခွင့်လွှတ်ခြင်း သည်းခံခြင်းဆိုတဲ့ဝါဒကို လက်ကိုင်ထားမယ်ဆိုရင် တော့ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အနိုင်ကျင့်ခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မတရားပြုကျင့်ခြင်း၊ ရန်တိုက်ခြင်း ဆိုတာတွေလည်း ရှိလာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့လူ့ဘောင်ကြီး ငြိမ်းချမ်းသွားမှာ ပေါ့။ ရှိလာမှာမဟုတ်တော့ဘူး။

Family

Family ဆိုတာ မိသားစုပါ။ လူဆိုတာ တစ်ယောက်တည်းနေထိုင်တဲ့ သတ္တဝါမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ စာစုအဖွဲ့နဲ့ ရှင်သန်နေကြသူတွေပါ။ အသေးဆုံး အစုအဖွဲ့လေးကတော့ မိဘရယ်၊ သားသမီးရယ် ညီအစ်ကိုမောင်နှမရယ်ဆိုတဲ့ အစုအဖွဲ့လေးပါ။ အဲဒါကို မိသားစုလို့ အမည်တပ် ကြပါတယ်။ အဲဒီကမှ ဆွေမျိုးသားချင်းလို့ခေါ်တဲ့ တစ်မိသားနဲ့တစ်မိသား ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ နေထိုင်ရာက ပေါက်ဖွားလာကြတဲ့ ဆွေမျိုးစုတွေ၊ အဲဒီလို ဆွေမျိုးစုပေါင်းများစွာ စုပေါင်းနေထိုင်ကြ တဲ့ ရပ်ရွာထဲမှာတော့ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးဆိုတာက ဖြစ်လာပြန်ရော။ အဲဒီလိုလူသားမျိုးနွယ်စုတွေ စုပေါင်းနေထိုင် ရာမှာ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ချစ်ခင်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ ကူညီရိုင်းပင်းခြင်း၊ အပြန်အလှန်စောင့်ရှောက်ခြင်းစတဲ့ စိတ်ဓာတ် ကလေးတွေ ကျင့်သုံးနေထိုင်ကြတဲ့ အမှုအကျင့် ကောင်းလေးတွေကို မိသားစုစိတ်လို့ ကျွန်မ ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ ပရဟိတသမား မို့လို့ ကျွန်မမှာ မိသားစုဝင်တွေအများကြီးပါ။

ခင်ပွန်း၊ ဇနီး၊ သားသမီး၊ မြေးမြစ်၊ ဘိုးဘွားဘီဘင် ဆိုတဲ့ သိပ်သည်းတဲ့မိသားစုကတော့ ကျွန်မရဲ့ အခြေခံဘဝထဲက အနီးကပ်ဆုံး နေခဲ့ရဖူးတဲ့ မိသားစုဝင်တွေ။ ကျွန်မကို ပရဟိတသမားကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်အောင် အထောက်အပံ့ ကောင်းကိုပေးတဲ့ ကျေးဇူးကြီးမားတဲ့ ကျွန်မ ဘဝရဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုပေါ့။ အခုလက်ရှိ ပရဟိတသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာတော့ မိသားစုဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ ကျွန်မအတွက် သေးတဲ့အစုအဖွဲ့တစ်ခု မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ အစုအဖွဲ့ကြီးတစ်ခုဖြစ် သွားပြီ။ စောစောကပြောခဲ့သလိုပဲ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြန်အလှန်စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ တရားမျှတစွာ နေထိုင်ကြခြင်းဆိုတဲ့ မိသားစုစိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ကြလို့ဆိုတာ ရပ်ရွာတင်မက မြို့ပြ၊ ကျေးလက်၊ ဘိုင်း၊ နိုင်ငံ၊ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး လူသားမျိုးနွယ်စုတစ်ခုလုံး မိသားစုစိတ်ဓာတ်ရှိကြ ဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ ကျွန်မယူဆခဲ့လာတယ်။ ကျွန်မတို့နိုင်ငံမှာ လတ်တလောအခြေအနေအရ လူမှုဒုက္ခတွေခံစားနေကြရတဲ့ ပြည်သူပြည်သား တွေအများကြီးပါ။ အဲဒီလို မိသားစုစိတ်ဓာတ်မရှိကြလို့ ဒီလိုဖြစ်နေတာပါလို့ သိမ်းကြုံးပြီး မပြောချင် ပေမယ့် အချို့သော သူတွေရဲ့ မိသားစုစိတ်ဓာတ် ခေါင်းပေးပူတွေကြောင့် ညီမျှတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ခံစားမှုတွေမရရှိတဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မျိုးယွင်းနိမ့်ကျမှုတွေ များနေရတာပါ။

မိသားစုဆိုတဲ့အစုအဖွဲ့ကလေးတွေ လူတိုင်း ကိုယ်စီရှိနေကြတာ မှန်ပေမယ့် မိသားစုစိတ်ဓာတ် ကိုတော့ ကိုယ့်မိသားစုက ကျော်လွန်ပြီး လူသား အားလုံးအပေါ်ထားနိုင်ဖို့က ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ တွန့်မထင်ပါတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းကိုယ် သားသမီးအရွယ်တိုင်းကို ကိုယ့်သားသမီးအပေါ် ထားတဲ့ မေတ္တာစေတနာမျိုးထားကြမယ်။ ကိုယ့် မိဘအရွယ်တိုင်းကို ကိုယ့်မိဘအပေါ်မှာထားတဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာစောင့်ရှောက်မှုမျိုး ရှိကြမယ်။ ကိုယ့် ဆွေမျိုး၊ လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုယ့်ဆွေမျိုးအသိုင်း အဝန်း၊ ကြီးပွားတိုးတက်စေချင်တဲ့ စိတ်စေတနာ မျိုး အခြားသူတွေအပေါ်မှာလည်းထားပြီး တရား မျှတစွာ ကျင့်ကြံနေထိုင် အပြန်အလှန်ကူညီ ရိုင်းပင်းကြမယ်ဆိုရင် အဲဒီကျယ်ပြန့်တဲ့မိသားစု စိတ်ကြောင့် လူမှုဒုက္ခတွေ လျော့နည်းသွားမှာပါ။ အတ္တမပါတဲ့ မိသားစုစိတ်ဓာတ်မျိုးကို ပြောချင် တာပါ။ ကျွန်မတို့ဘာသာတရားမှာလည်း သံသရာ မှာ မတော်စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဆွေမျိုးမရှိပါဘူးလို့ ဘုရား ဟောတရားရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်ကျွန်မကတော့ မိသားစုဆိုတာ လူတစ်ယောက်အတွက် စာနာ စိတ်ရှိရင်ရှိသလို ကျယ်ပြန့်တဲ့ လူ့အဝန်းအဝိုင်းကြီး အပေါ် တာဝန်ယူနိုင်မှုနဲ့ စာနာတဲ့ညွှန်လမ်းလည် ခံစားတတ်ကြသူများကိုတော့ မိသားစုစိတ်ရှိကြ သူများလို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

ခိုင်မြသာ

Fate

Fate ဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုတော့ ကျွန်တော့် အဖေခန့် သိပ်ပြီး မရင်းနှီးပေမယ့် ငွေဘာသာပြန်မှာ လူမျိုးအနေနဲ့တော့ 'ကံကံ၏ အကျိုး' ဆိုတာကို လုံကြည်တယ်။ Fate ဆိုတာက 'ကံ'လို့ ဘာသာပြန်ရင်ရမယ်။ ကံကြမ္မာပေါ့။ ကံရဲ့သဘောတရားကတော့ 'ကံ'ဆိုတာက ပြုလုပ်တာကို ပြောတာပါ။ 'ကံ'မှာသုံးခုရှိတယ်။ ကာယကံရယ်။ ဝစီကံရယ်။ မနောကံရယ်ဆိုပြီး ခွဲထားတယ်။ ကံ ကံ၏အကျိုး ဆိုတာကိုမယုံရင် ငွေဘာသာမဟုတ်ဘူး။ ထိုရယ် ကံရဲ့အကျိုးရယ်ခွဲလိုက်တော့ တစ်ခုက အကြောင်းဖြစ်ပြီး တစ်ခုက အကျိုးဖြစ်တယ်။ အခုလက်ရှိ ပြုလုပ်နေတဲ့ကံတွေက တစ်ခု၊ အတိတ်ဆိုင်ရာ မနေ့တုန်းကလည်း အတိတ်ပဲ။ ဒါတွေက အကြောင်းတရားတွေပေါ့။ ဒီအကြောင်းတရားတွေကြောင့် ခန္ဓာကြီးကို ရလိုက်တယ်။ အကျိုးခန္ဓာကြီးပေါ့။ ဒီခန္ဓာကြီးက အကြောင်းတရားတွေကို ထပ်လုပ်တယ်။ ယန္တရားကြီးလို လည်ပတ်နေတာ။ အတိတ်က အကြောင်းတွေရယ် လက်ရှိ လုပ်နေတဲ့ အကြောင်းတွေရယ်ပေါင်းပြီး မနက်ဖြန်မှာ အကျိုးတွေပေးတာပေါ့။ ဒီအကြောင်းတွေ အကျိုးတွေကိုပေါင်းပြီး ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတွေ ဖြစ်လာတယ်။ ကောင်းတာတွေ ခံစားရမယ်။ မကောင်းတာတွေ ခံစားရမယ်။ ကံတရားကတော့

ဒီလိုလို့ ကျွန်တော် ကတော့ နားလည်ထားတယ်။ ကံဆိုတာကို ကျွန်တော်ကတော့ ယုံကြည်တယ်။

Forgive

Forgive ကတော့ ခွင့်လွှတ်တာပေါ့။ ဒါက လူတိုင်းမှာ ရှိထားရမယ့်တရားပါပဲ။ ဒါက ဘယ်ကနေ ပေါက်ဖွားလာလဲဆိုတော့ ခန္တီပါရမီ ကနေလာတာ။ အဓိကက သည်းခံရတယ်။ သည်းခံနိုင်မှ ခွင့်လွှတ်လို့ရတာလေ။ သည်းခံဖို့အတွက် ကျတော့လည်း မေတ္တာစိတ်ဆိုတာလေးက ရှေ့မှာ ရှိထားရမယ်။ ဥပမာ- မနက်အိပ်ရာက နိုးတဲ့အချိန် ကိုယ်က စိတ်လေး ကြည်လင်နေမယ်ဆိုရင် အရာရာတိုင်း၊ တွေ့တဲ့ကိစ္စတိုင်းက ပျော်စရာ၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာတွေပဲ။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ နိုးကတည်းက ဒေါသနဲ့နိုးထလာရရင်တော့ ဘယ်အရာမှ မသည်းခံချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ခွင့်လွှတ်ဖို့က ရှေ့သွားစိတ်ဆိုတဲ့ မေတ္တာတရားက လိုတယ်။ ဒီမေတ္တာတရားနဲ့ ခန္တီပါရမီပေါင်းပြီးမှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာပါ။ ဒါကြောင့် မေတ္တာစိတ်ကို ပေးရမယ်။ တကယ်တမ်းတော့ လောကီသဘောနဲ့ပြောရရင် လူကြားထဲမှာနေတော့ ခွင့်လွှတ်ရမယ့်ကိစ္စ၊ ခွင့်မလွှတ်ရမယ့်ကိစ္စတွေကို လူယဉ်ကျေးမှုတွေနဲ့ တိုင်းတယ်။ ဥပမာ- နှုတ်တိုင်းတယ်။ လူတွေအမြင်မှာ မသင့်တော်ဘူးဆိုရင် ခွင့်မလွှတ်သင့်ဘူးလို့ လက်မှတ်တယ်။ ဥပဒေနဲ့ပြန်ရင်လည်း ဥပဒေအရ ခွင့်မလွှတ်ကြဘူးပေါ့။ အဲဒါမျိုးတွေနဲ့ အသလောက်ပဲတိုင်းတိုင်း လောကီလူတောင်ရဲ့ အရာတွေက မတူနိုင်ဘူး။ ဥပမာ- . အမေရိကားက လူယဉ်ကျေးမှုနဲ့ မြန်မာပြည်က တိုင်းတာနဲ့ မတူပြန်ဘူး။ ဘယ်သူမှန်တယ် ဘူးတယ်မဟုတ်ပါဘူး။ အကယ်အမှန်တရားဆိုရင်တော့ တကယ်ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိမှာ အရိယာဖြစ်မှာ။ သူတော်ကောင်းတွေအတွက်က အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ အရိယာမဖြစ်နိုင်သေးတော့ အဲဒီလို ခွင့်လွှတ်ခြင်း တရားတော့ မပြည့်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကြိုးစားပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်စိတ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်။

Family

Family ဆိုတာက မိသားစုပေါ့။ မိသားစုဆိုတာ မိဘနဲ့သားသမီးတွေ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း တစ်ဦးအောက်မှာရှိနေတဲ့ အစုအဝေးတစ်ခုပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်မှာတော့ မိသားစုဆိုတာ အရမ်းကိုအနှစ်သာရ ပြည့်ဝပြီး အဖိုးတန်လှပါတယ်။ ချစ်ဖို့လည်း ကောင်းတယ်။ တခြားနိုင်ငံက မိသားစုထက်ပိုပြီး နွေးထွေးတတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာက မိသားစုတစ်စု တည်ထောင်ဖို့ စကြတဲ့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်လုံးက တစ်သက်လုံးအတွက် တစ်လင်တစ်မယားဆိုပြီး ယုံကြည်ပြီး

မှ စတင်ထောင်ကြတာပေါ့။ ဘယ်လိုကိစ္စတွေပဲ ကြုံကြုံ မေတ္တာမပျက်ကြေးဆိုပြီး စကြတာပါ။ ပြီးတော့ သား၊ သမီးတွေရလာ ကြပြန်တော့လည်း သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး သား၊ သမီးလေးတွေကို တလေးလိုမြင်ပြီး စောင့်ရှောက်ကြတာပါ။ သူများ နိုင်ငံတွေမှာဆို အသက် (၁၈) နှစ်ပြည့်ရင် သွားတော့ဆိုတာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ မြန်မာမိသားစုက အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် သဘာဝအားဖြင့် တစ်ယောက်တည်း နေလို့ မရဘူး။ သတ္တဝါတွေမှာ တစ်ကောင်တည်း တစ်ယောက်တည်းနေလို့ မရတာတွေရှိတယ်။ အဲဒီထဲမှာ လူသတ္တဝါလည်း ပါတယ်။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် အသိုင်းနဲ့အဝိုင်းနဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်ဝန်း နေရတယ်။ မိသားစုနဲ့နေရတယ်။ ဒါမှ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာအရ နူးညံ့စေတယ်။ သိမ်မွေ့စေတယ်။ တိုးယှက်ပေးမှာ အစဉ်အမှီ သာယာနေတော့ ကိုယ်

မနက်အိပ်ရာကနိုးတဲ့အချိန် ကိုယ်က စိတ်လေး ကြည်လင်နေမယ်ဆိုရင် အရာရာတိုင်း၊ တွေ့တဲ့ကိစ္စတိုင်းက ပျော်စရာ၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာတွေပဲ။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ နိုးကတည်းက ဒေါသနဲ့နိုးထလာရရင်တော့ ဘယ်အရာမှမသည်းခံချင်ဘူး။

လည်း လမ်းမှားမရောက်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ကို ပြုပြင်ပေးဆုံးမပေးနိုင်တယ်။ မိသားစုအသိုင်း အဝိုင်းနဲ့နေခြင်းက အကျိုးတွေ အများကြီးရစေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘတွေနဲ့ ဒီနေ့အထိ စုံစုံညီညီနေတယ်။ ကျွန်တော်အိမ်ထောင်ကျတာ(၉) နှစ်ရှိပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က သား၊ သမီးလည်း မယူဖြစ်သေးဘူး။

မိဘတွေဆီမှာ ကလေးလုပ်နေကြတုန်း၊ ကျွန်တော့်အစ်မကအပျိုကြီး။ အိမ်မှာက အဖေရယ် အမေရယ် ကျွန်တော့်အစ်မရယ်။ ကျွန်တော်တို့လင်မယားရယ်ပေါ့။ ကျွန်တော့် မိန်းမဘက်ကလည်း အဖေ၊ အမေတွေရှိတော့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေလိုမျိုးမှာ သွားသွားလည်ကြတယ်။ ကလေးလည်း မယူဖြစ်သေးတော့ သူမိဘ ကိုယ့်မိဘ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးဆပ်ရင်း နေကြတာပေါ့။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော့် မိသားစုဘဝကို အပြည့်အဝ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေပါတယ်။

မြေစုပိုင်

လူသားတွေရဲ့ အသက်ရှင်ရင်တည်မှုမှာ စားသောက်ခြင်းက အရေးပါဆုံးကိစ္စတစ်ခုပါပဲ။ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမှုနဲ့အတူ လူသားတွေဟာလည်း အနုပညာဆန်စွာ နေထိုင် စားသောက်လာ ကြပါတယ်။ ဒီလို အနုပညာဆန်လှတဲ့ စား သောက်ဖွယ်ရာတွေရဲ့ သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်တဲ့ Moon Bakery ဆိုင်ကို လူတွေ စတင်တော် များများ သိထားပြီးသား ဖြစ်ကြမှာပါ။ ဒါကြောင့် ဒီလရဲ့ Beyond The Women ကို Moon Bakeryနဲ့ Lotteria Myanmar ရဲ့ Director တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ဝင်းမင်းကောင်း နဲ့ တွေ့ဆုံပြီး မှန်ကန်တဲ့ စားသောက်နေထိုင်မှု အကြောင်းကို ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

arranged by phyoe su p o d

**BEYOND
THE WOMEN**

Daw Win Min Kaung

Photo - Aung Kyaw Moe (New Image) Makeup - Lin Lin (Makeup Artist)

အရင်ဆုံး အစ်မက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ စပြီးလုပ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြပေးပါလား။

အစ်မတို့က မိဘတွေကလည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေပါပဲ။ အခုလက်ရှိလည်း အစ်မရဲ့ အဖေက ပထမပုဂ္ဂလိကဘဏ်မှာ ဒါရိုက်တာလုပ်တယ်။ တခြားလူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတွေမှာလည်း လုပ်တယ်။ အစ်မအဖေနဲ့အမေက အရင်တုန်းက Alpha ကားကုမ္ပဏီကို လုပ်ခဲ့ကြတာ။ အစ်ကိုတွေရောပေါ့။ အဲဒီတော့ အစ်မက စီးပွားရေးလုပ်တာတွေကို နေ့စဉ်ပျက်စိငွေမှာ ကြည့်ရင်း ကြီးလာရတာ။ ကိုယ့်ရဲ့ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာလည်း ကိုယ်နဲ့အဆင်ပြေမယ့် အလုပ်တွေဆိုရင် အိမ်မှာ ဝင်ကုလုပ်ပေးရတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းကဝင်ကုလုပ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ငယ်ငယ်ကတည်းက အစ်မက တစ်နေ့ကျရင် ဝါစီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်မယ်ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ချက် ရှိခဲ့တာ။ အစ်မက ၂၀၀၀ ခုနှစ်မှာ ကိုကျော်မင်းဦးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ပထမတုန်းကတော့ အစ်မအမျိုးသားက အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းတွေ Export လုပ်တော့ အစ်မတို့ လုပ်ကြသေးတယ်။ နောက်ပိုင်း အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းတွေက နိုင်ငံ

တကာမှာ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့တာတွေကြောင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အဆင်မပြေတာဖြစ်လာတော့ တခြား Business တစ်ခုလုပ်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး

ငယ်ငယ်ကတည်းက အစ်မက တစ်နေ့ကျရင် ငါစီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်မယ်ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ချက်ရှိခဲ့တာ။ အစ်မက ၂၀၀၀ခုနှစ်မှာ ကိုကျော်မင်းဦးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ပထမတုန်းကတော့ အစ်မအမျိုးသားက အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းတွေလုပ်ကြသေးတယ်။

အမျိုးသားနဲ့တိုင်ပင်တော့ Coffee Shop တို့၊ အစားအသောက်ပိုင်းလုပ်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး လုပ်ဖြစ်သွားတာ။ အစ်မတို့စတုန်းက ဝိုင်အောင်ကျော်လမ်းမှာ စဖွင့်ခဲ့တာ။ ဒီလိုနဲ့ အစ်မလည်း စီးပွားရေးတွေ လုပ်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ပထမတုန်းကတော့ အစ်မလည်း ကလေးတွေရှိတော့ ဒီလိုထဲထဲဝင်ဝင်တော့ မလုပ်ဖြစ်သေးဘူး။ နောက်တော့ဆိုင်ခွဲတွေလည်းများလာတော့ အမျိုးသားတစ်ယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေမှာစိုးလို့ အစ်မကဝင်လုပ်တာ။ ဒါပေမဲ့ အရင်တုန်းကဒီလိုမလုပ်ပေမယ့် အမျိုးသားကိုတော့ နောက်ကနေ အကြံဉာဏ်နဲ့ လိုအပ်တာတွေအားလုံးပံ့ပိုးကူညီပေးနေရတာပါ။

Moon Bakery ကို စပြီးလုပ်ခဲ့တာရော ဘယ်အချိန်က စဖြစ်ခဲ့တာပါလဲ။

Moon Bakery ဆိုင်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာ စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ Bakery နဲ့ Coffee Shop တွေ သိပ်မများသေးပါဘူး။ အစ်မတို့တွေလည်း ခရီးတွေ အမြဲသွားဖြစ်နေတော့ Bakery နှင့် Coffee Shop တွေကို ရောက်တဲ့နေရာဒေသတွေမှာ သွားဖြစ်ထိုင်ဖြစ်နေတော့ မြန်မာပြည်မှာလည်း ဒါမျိုးတွေဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်းစားမိပြီး

အဲဒီအစားအသောက်လုပ်ငန်းကို စတင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

လူတွေအတွက် အခြေခံကျန်းမာရေးမှာ စားသောက်မှုပုံစံက အရေးပါဆုံးဆိုတော့ အစ်မတို့ဆိုင်က Menu တွေကို လူတွေရဲ့ကျန်းမာရေးအတွက် ဘယ်လိုအလေးထားပြီး စီမံထားပါသလဲ။

အစားအသောက်ကတော့ လူတွေရဲ့နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ အလွန်ကိုပဲအရေးပါပါတယ်။ ကိုယ်နေ့စဉ် စားသောက်တဲ့ အစားအသောက်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ကျန်းမာရေးနဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေပါတယ်။ အစားအသောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရှိဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ အဓိကကတော့ အစားအသောက်တွေမှာ လတ်ဆတ်မှုရှိဖို့၊ သန့်ရှင်းစေဖို့၊ အာဟာရဖြစ်စေဖို့

**ကိုယ်ရဲ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေ၊
အသက်အရွယ်အနေအထားတွေနဲ့
လိုက်လျောညီထွေစွာ
စားသောက်နေထိုင်သင့်ပါတယ်။
အချို့ရောဂါတွေဆိုရင်
ကိုယ်နဲ့စာမပြီးဘဲကိုယ်
ရဲ့မျိုးဆက်တွေအထိပါ
သက်ရောက်မှုရှိနိုင်ပါတယ်။**

ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေတဲ့ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းတွေ မပါဝင်စေဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

အခုခေတ်မှာ အစားအစာတွေမှာ ဓာတုဆေးဝါးတွေနဲ့ လူတွေရဲ့ မျက်စိပသာဒကို လှည့်စားနေကြတယ်။ အဲဒီလို အစားအသောက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစ်မဘယ်လိုဆွေးနွေးချင်ပါသလဲ။

ဓာတုဗေဒပစ္စည်းတွေကို အလွန်အကျွံမသုံးစွဲဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်မှာတော့ အဲဒါတွေကို အဓိကထားပြီးတော့ အစ်မတို့ဆိုင်တွေမှာ လာရောက်စားသုံးတဲ့ Customer တွေကို အစားအသောက်တွေ သန့်ရှင်းစေဖို့၊ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေဖို့၊ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းမွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကိုယ့်ကျန်းမာရေးနဲ့ မသင့်တော်တဲ့ အစားအသောက်နေထိုင်မှုတွေကို သိထားသင့်၊ သတိပြုပြီး ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ၊ အသက်အရွယ်

အနေအထားတွေနဲ့ လိုက်လျောညီထွေစွာ စားသောက်နေထိုင်သင့်ပါတယ်။ အချို့ရောဂါတွေဆိုရင် ကိုယ်ခွဲတင်မပြီးဘဲ ကိုယ့်ရဲ့မျိုးဆက်တွေအထိပါ သက်ရောက်မှုရှိနိုင်ပါတယ်။ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းတွေကို သုံးတယ်ဆိုတာကတော့ ဈေးနှုန်းသက်သာစေဖို့၊ အရသာပိုမို ကောင်းမွန်စေဖို့ ကြာရှည်ခံစေဖို့အပြင် လှစေဖို့ သုံးတာများပါတယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းတွေကို ကိုယ်သိတဲ့နေရာတွေမှာရော ကိုယ်မသိတဲ့နေရာတွေမှာပါ ရှောင်လွှဲဖို့ ခက်လောက်အောင် တော်တော်လေးကို တွေ့ရပါတယ်။ အစားအသောက် ထုတ်လုပ်ရောင်းချသူတွေအနေနဲ့လည်း စားသုံးသူတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ကြည့်ရှုပြီးတော့ အန္တရာယ် ဖြစ်စေမယ့် ထုပ်ပိုးရောင်းချမှုမျိုးတွေကို မပြုလုပ်သင့်ပါဘူး။ အဓိကကတော့ လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်နဲ့ သင့်တော်မယ့် အစားအသောက်တွေကို နေ့စဉ်

ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုက်ပါ နေထိုင်တတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

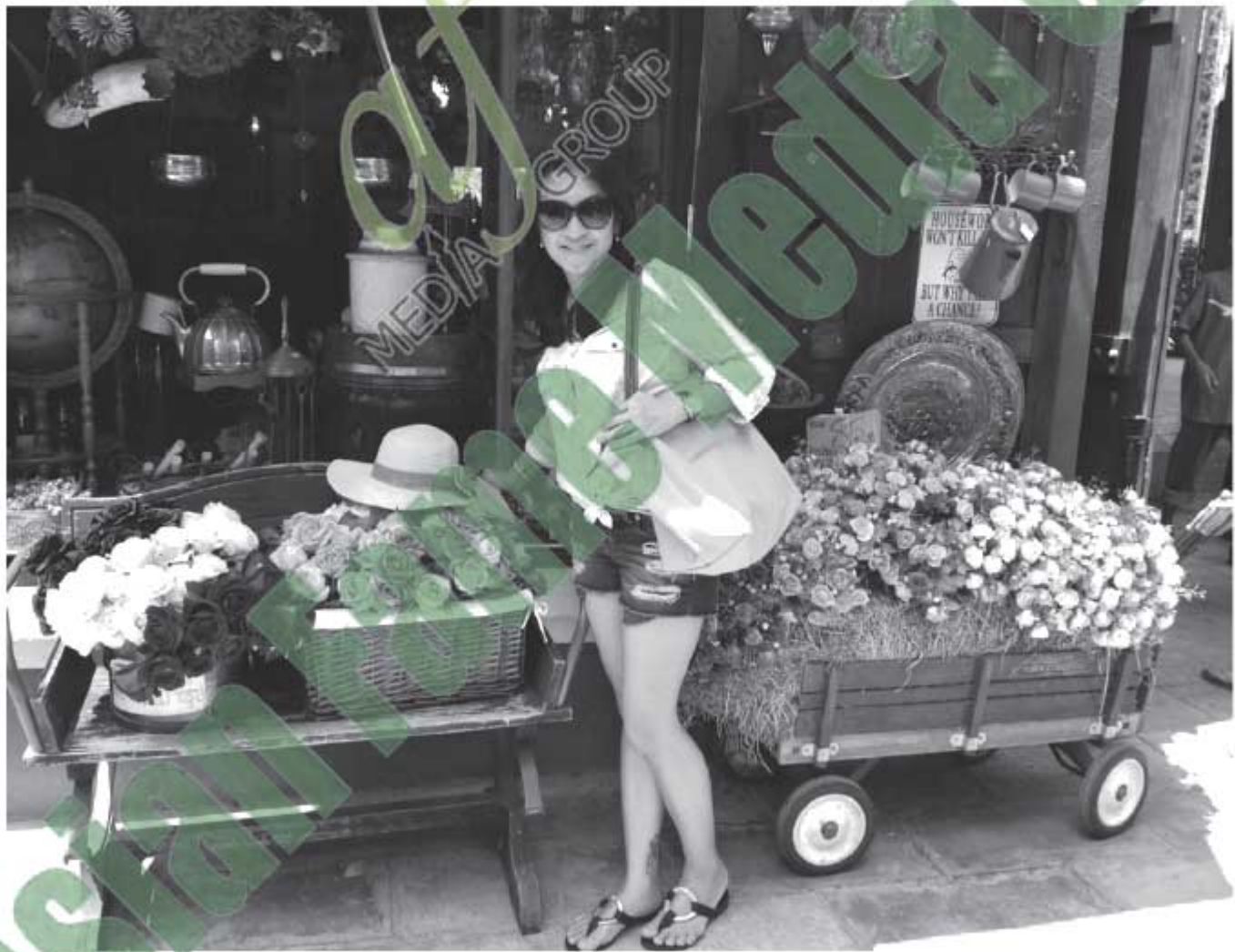
အစ်မတို့ရဲ့ Moon Bakery မှာ Korea အစားအသောက်တွေ တော်တော်များများ ရတာတွေ့ရပါတယ်။ Korea Menu တွေကို တယ်လီဖုန်းဖြင့် ထည့်ပြီးစီမံဖြစ်ခဲ့တာပါလဲ။

အစ်မတို့ဆိုင်တွေမှာ မြန်မာနိုင်ငံက Customer တွေနဲ့ အဆင်ပြေမယ့် Korea Menu တချို့ကို စီစဉ်ရောင်းချဖြစ်ပါတယ်။ Korea အစားအသောက်ပုံစံတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ Korea လူမျိုးတွေက အစားအသောက်နဲ့ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ကြတာကိုလည်း လေ့လာသတိပြုမိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့အစားအသောက်ပြုလုပ်တဲ့ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေကိုလည်း အရည်အသွေးကောင်းမွန်တဲ့ ကုန်ကြမ်းတွေကိုပဲ အသုံးပြုထားပါတယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်မှာ ရောင်းတဲ့ Korea Menu ရဲ့ လိုအပ်တဲ့ကုန်ကြမ်း

တွေဆိုရင် မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ ပါးစပ်နဲ့အတော်လေးကို အဆင်ပြေ၊ အကြိုက်တွေ့စရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကင်မိချို့ ပဲခေါက်ဆွဲနဲ့ ကျောက်အိုးပုထမင်းတွေဆို မြန်မာလူမျိုးတွေ အကြိုက်တွေ့စေမယ့် အစပ်အရသာနဲ့ အတော်လေးကြိုက်ကြပါတယ်။

အခုခေတ်မှာ လူတွေတော်တော်များများ တ Fast Food တွေကို Fashion တစ်ခု အနေနဲ့ စားသောက်လာကြတယ်။ အဲဒီအစားအစာတွေရဲ့ နောက်ဆက်တွဲတွေက ဘာတွေဖြစ်လာနိုင်လဲဆိုတာ အစ်မဆွေးနွေးပေးပါလား။

Fast Food ဆိုတာကတော့ ဒီနေ့ခေတ်မှာ အတော်လေးကို တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာနဲ့ လက်ခံစားသောက်တဲ့ ပုံစံတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ပြီ။ Fast Food ဆိုင်တော်တော်များများဟာ ဈေးနှုန်းသင့်တင့်ခြင်း၊ ဝန်ဆောင်မှုပြန်ဆန်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုရှိခြင်း၊ သွားရလာရလွယ်ကူတဲ့ နေရာ

စားသောက်တတ်ဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ သူများတွေကျတော့ စားလို့ရပေမယ့် ကိုယ်ကျတော့ စားလို့မသင့်တော်တဲ့ အစားအသောက်တွေလည်း ရှိပါတယ်။ ကျန်းမာရေး ဗဟုသုတရှိပြီး

ပစ္စည်းတွေကို Korea ကနေ တိုက်ရိုက်တင်သွင်းပြီး ပြုလုပ်ပါတယ်။ နီးစပ်ရာကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေ သုံးပြီး အရသာတူနိုင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမျိုး လုံးဝမရှိပါဘူး။ အချို့ Korea အစားအသောက်

များတွင်ရှိခြင်း၊ ခေတ်မီတဲ့ Design ပြင်ဆင်မှုတွေ ရှိခြင်းစတဲ့ အားသာချက်များ ရှိပါတယ်။ အဲဒီအချက်တွေကတော့ Fast Food ဆိုင်တွေရဲ့ အဓိကအောင်မြင်ရခြင်းရဲ့ အားသာချက်တွေ

ဖြစ်ပါတယ်။ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါအရ ခေတ်ကောင်းဆိုလာတဲ့အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ မှာလည်း Fast Food Shop တွေ ပိုမိုများပြား အောင်မြင်လာဖို့ရှိပါတယ်။

နိုင်ငံတကာမှာ Fast Food စားသောက်မှု ပုံစံနဲ့ ဒီဇိုက်မာပြည်က စားသုံးသူတွေရဲ့ ပုံစံမှာ တယ်လို ကွာခြားမှုတွေ ရှိပါသလဲ။

နိုင်ငံတကာမှာတော့ Fast Food စားသောက်ဆိုင်တွေကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လာရောက်စားသောက်ကြပါတယ်။ တချို့ကျတော့ ဆိုင်က အစားအသောက်တွေကို ကြိုက်နှစ်သက်လို့ အစားအသောက် အသီးသန့်လာကြတယ်။ တချို့ကျတော့ သူငယ်ချင်းတွေ တွေ့ဆုံကြဖို့ အလုပ်ကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးကြဖို့ အချိန်မရတဲ့လူတွေကျတော့လည်း အမြန်စား၊ အမြန်ဝယ်ပေါ့လေး၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ Fast Food ဆိုင်တွေကို ရောက်လာကြပါတယ်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ချင်းစီရဲ့ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ Design နဲ့ Concept တွေပေါ်မှာ မူတည်ပြီးတော့လည်း အဲ့ဒီဆိုင်တွေမှာ ထိုင်ပြီး ကော်ဖီသောက်၊ စားသောက်ရတာတွေကလည်း Take Away လုပ်ပြီးတော့ စားသောက်ရတဲ့ ခံစားမှုအရသာကလည်း မတူညီပါဘူး။ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအသောက်တွေအဖြစ် အပြောင်းအလဲအနေနဲ့ နိုင်ငံတကာပုံစံ Fast Food အစားအသောက်တွေကို အတော်လေး လက်ခံစားသောက်လာကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

သတိထားမိသလောက် Moon Bakery ဆိုင်တွေက ဆိုင်အခင်းအကျင်းတွေက လူတွေကို ဆွဲဆောင်စေနိုင်တယ်။ အစ်မတို့ရဲ့ ဆိုင် Decoration ပိုင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစ်မဘယ်လို တွေ့ စိတ်ကူးပြီး ဖန်တီးဖြစ်တာပါလဲ။

ခေတ်ကတော့ အမြဲတမ်းပြောင်းနေတာပါပဲ။ အခုနောက်ပိုင်း နေရာတကာမှာ Design နဲ့ Decoration အပိုင်းကို အတော်လေး အလေးပေးထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့ ပြောင်းလဲခြင်းတွေနဲ့ ခေတ်မီတဲ့ Design တွေကို လက်ခံတောင်းဆိုလာတဲ့အတွက် အစ်မတို့ကလည်း ကိုယ့်ဆိုင်တွေရဲ့ Design နဲ့ Decoration တွေကို ဂရုစိုက်ပြီးလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ချင်းစီရဲ့ နေရာပေါ်မှာမူတည်ပြီး လမ်းဖောက်ပေါ်က ဆိုင်ဆိုတပ်မျိုး၊ မြို့ထဲ လူစည်ကားတဲ့နေရာ ဆိုတပ်မျိုး၊ Shopping Center ထဲတွေဆိုရင်လည်း သူ့ area အကျယ်အဝန်းပေါ်လိုက်ပြီး ဖွင့်တဲ့နေ့တွေမှာ ခေတ်စားတဲ့ Design တွေကို အခြေခံပြီး ကိုယ့်ဆိုင်တွေရဲ့ Concept လေးတွေထားပြီး ဆိုင်တွေကို ပြင်ဖြစ်ပါတယ်။ Decoration အပိုင်းကို အလေးထားဆောင်ရွက်ဖြစ်တယ်။ နေရာအကျယ်အဝန်း၊ နေရာတွေပေါ်မှာ ဆိုင်ရဲ့ Menu တွေကိုလည်း စဉ်းစားပြီး ထည့်ဖြစ်ပါ

တယ်။ အခု အစ်မတို့ 28, April, 2013 မှာ ဖွင့်ဖြစ်တဲ့ ပြည်လမ်းမပေါ်က Moon Bakery ဆိုင်မှာ ဆိုင်ရင် Chinese Menu၊ Korea Menu ရှမ်းအစားအစား၊ ကော်ဖီနဲ့ အအေးအမျိုးအစား စုံလင်စွာ ထားရှိပါတယ်။ တခြား Menu အသစ်တွေကိုလည်း ထည့်သွင်းရောင်းချပါတယ်။ ကော်ဝင်စင်တာမှာ ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ Menu တွေကိုလည်း Customer တွေ အကြိုက်တွေ့ကြတာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

အခုဆိုရင် အစ်မတို့ဆိုင်က ဆိုင်ခွဲတွေ အများကြီးရှိနေပြီနော်။ ဒီလိုလုပ်ငန်းအောင်မြင်မှု

ရအောင် အစ်မအနေနဲ့ ဘယ်လိုကြိုးစားခဲ့ရပါ သလဲ။

အစ်မတို့ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ ဆိုင်ခွဲတွေ အနေအထားအရ ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေအရ အဆင်မပြေမှုအခက်အခဲတွေက အနည်းနဲ့အများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဓိကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ စီမံခန့်ခွဲအုပ်ချုပ်မှုနဲ့ ဆိုင်တွေမှာ စိတ်ထားကောင်းမွန်ပြီး စည်းကမ်းလိုက်နာ၊ အထက်လူကြီးရဲ့ ပြောဆိုဆုံးမသွန်သင်မှုတွေကို နာခံလက်ခံတတ်ပြီး သူ့နေရာနှင့်သူ အရည်အချင်းပြည့်မီတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ ရှိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်တွေမှာ ဝန်ထမ်း

တွေကို မိသားစုပုံစံမျိုးနဲ့ပဲ သူတို့ရဲ့ အခက်အခဲ တွေရှိတဲ့အခါ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကူညီဖြေရှင်းပေးပါတယ်။ သူတို့တွေရဲ့ လိုအပ်မှုတွေကိုလည်း အမြဲတစေကြည့်ရှုပြီး ပြည့်ဆည်းပေးတဲ့အခါ မျိုးတွေရှိသလို ကျန်းမာရေး ပြဿနာတွေ ကြုံလာရင်လည်း ဆေးကုသပေးတာမျိုးတွေစသဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးပြီး ဝန်ထမ်းနဲ့ အလုပ်ရှင်ကြား ကောင်းမွန်တဲ့ဆက်ဆံရေးရှိပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်စေတနာထားတတ်ပြီး ကြိုးစား အားထုတ်မှုတွေရှိအောင်လည်း အမြဲ လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

Service ပေးရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေရဲ့အသက်က ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အရည်အချင်းပေါ်မှာ တည်နေတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်က ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ အရည်အချင်းအတွက် ဘယ်လို လေ့ကျင့်ပေးပါသလဲ။

အစ်မတို့ဆီမှာ ဝန်ထမ်းတွေ ရွေးချယ်ရင် များသောအားဖြင့်တော့ အစ်မတို့ဆီက ဝန်ထမ်း အချင်းချင်းကပဲ သူတို့နဲ့သိတဲ့သူတွေကို ခေါ်လာပေးတာ။ တစ်ခါတလေတော့လည်း ဂျာနယ်တွေကတစ်ဆင့် ခေါ်တယ်။ အစ်မတို့ဆီမှာ HR မန်နေဂျာက ရွေးတယ်။ အလုပ်သမားနဲ့ အစ်မတို့ကြားမှာ ရပိုင်ခွင့်တွေ စည်းကမ်းတွေကို အတည်ပြုပြီးရင် အစ်မတို့က တစ်လအစမ်းခန့် ခန့်တယ်။ အဲဒီတစ်လအတွင်းမှာ သူ့ဘက်က စည်းကမ်းဖောက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တာဝန်မကျေရင်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အစ်မတို့က ထုတ်လို့ ရသလို သူ့ဘက်ကလည်း ဒီက စည်းကမ်းကို သဘောမတူတာမျိုး၊ သူ့ရပိုင်ခွင့်ကို မကျေနပ်ရင်ဘဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တိုင် ထွက်လို့ရတယ်။ တစ်လအတွင်းမှာတော့ သူ Training ဆင်းနေတဲ့ဆိုင်က မန်နေဂျာက သူတို့အစစ အရာရာသင်ပေးတယ်။ Customer တွေနဲ့ ဆက်ဆံရေးတို့၊ Menu တွေရဲ့ အခေါ်အဝေါ်တို့ အားလုံးသင်ပေးတယ်။ ဟင်းပွဲတွေ Menu တွေကိုလည်း ကျွေးပြီး အရသာတွေ၊ ပါဝင်ပစ္စည်းတွေကို သင်ပေးတယ်။ ဒါမှပဲ Customer က မေးလာခဲ့ရင် သူက ဖြေနိုင်မှာပေါ့။ လုပ်သက် အကြာကြီးရှိတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ အစ်မတို့ဆီမှာ အများကြီးပါ။ အစ်မတို့က နေ့စဉ်ရက်၊ စားစရိတ် တာဝန်ယူပါတယ်။ တချို့အချိန် ရှစ်ပိုင်းရှိတဲ့ ဆိုင်တွေကျတော့ စားစရိတ် မပါဘူးပေါ့။ အစ်မတို့ကတော့ ဝန်ထမ်းတိုင်းကို မိသားစုလို သဘောထားပြီး ဆက်ဆံတာပေါ့။

စားသောက်ကုန်ရောင်းသူတွေမှာ တခြားလုပ်ငန်းလုပ်သူတွေနဲ့ မတူနိုင်တာက စေတနာဆိုတာကို အရင်းခံပြီး လုပ်ရမလားလို့ပါ။ အစ်မအနေနဲ့ လက်ခံပါသလား။

အစ်မတို့အနေနဲ့ Moon Bakery ဆိုင်တွေ ဆက်ပြီးဖွင့်လှစ်နိုင်တာ Customer တွေရဲ့ အားပေးမှုကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လာရောက်

အားပေးတဲ့ Customer တွေအတွက် ကိုယ့်ဆိုင်ရဲ့ လိုအပ်ချက်၊ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ အရသာကောင်းမွန်မှုရှိအောင် စေတနာထားပြီး အမြဲကြိုးစားနေပါတယ်။ Moon Bakery ရဲ့ ဆိုင်ခွဲတွေကို အားပေးနေတဲ့ Customer တွေကိုလည်း အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

အစ်မက စီးပွားရေးလုပ်နေတော့ မိခင် ဝတ္တရားမှာ အားနည်းသွားတာမျိုး ဖြစ်ဖူးပါသလား။

အစ်မမှာ သားနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ သားကြီးက ၁၃ နှစ်၊ Grade (6) တက်နေပြီ။ သားငယ်လေးက ၇ နှစ်၊ Grade (1) တက်နေတယ်။ ISY(International School Yangon) မှာ တက်ကြတာ။ အစ်မက တတ်နိုင်သလောက်တော့ သားတွေရဲ့ ကိစ္စတွေကို မလစ်ဟင်းအောင် အစ်မကိုယ်တိုင် စီစဉ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ စားစား အသောက်က အစပေါ့။ သူတို့ရဲ့ လူမှုရေးကိစ္စတွေ၊ ကျောင်းကိစ္စတွေကအစ အစ်မက အလေးထားပြီး စီစဉ်ပေးတယ်။ အစ်မက ခရီးသွားရရင်တောင် ကျောင်းတက်ဖို့အတွက် အဝတ်အစားကအစ လိုအပ်တာတွေကို သေချာစီစဉ်ပေးခဲ့တာ။ နေ့အလိုက်စာနဲ့ နေပြီကို သေချာထားပေးခဲ့တာ။ အလုပ်မှာတော့ အစ်မက Finance ပိုင်းနဲ့ Admin ဝိုင်းကို တာဝန်ယူပြီး လုပ်တယ်။ တတ်နိုင်သလောက် စမေး တနင်္ဂနွေ ဆိုရင် ဆိုင်တွေကို လှည့်ပြီး သွားဖြစ်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ Customer တွေရဲ့ ဆက်ဆံရေးတို့ ဆိုင်က အစားအသောက်ရဲ့ အရသာအပေါ် Customer တွေက နှစ်သက်မှု ရှိ မရှိတို့ကို လိုက်လေ့လာတယ်။ အဲဒီလိုတွေ အစ်မက တတ်နိုင်သလောက်တော့ အလုပ်အတွက်ရော သားတို့အပေါ်မှာရော အမျိုးသားအတွက်ပါ မလစ်ဟင်းအောင် ဂရုစိုက်ပြီး တာဝန်ယူတယ်။

အစ်မက အလုပ်တွေများပေမယ့် အမြဲ ကြော့ရှင်းပြီးလှနေတော့ ကိုယ့်ရဲ့ကျန်းမာရေးနဲ့ အလှအပအတွက်ရော အစ်မ ဘယ်လိုဂရုစိုက် ဖြစ်ပါသလဲ။

အစ်မက အလှအရမ်းကြိုက်တယ်။ အရင် တုန်းက သားတို့မွေးပြီးစအချိန်တုန်းက အစ်မ ဝခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်း အသက် ၄၀ နားရောက်လာတော့ လှချင်လာတယ်ပြောရမယ်။ အဝတ်အစားတွေ တော်တော်များများက ဝရင်ဝတ်လို့ မလှဘူး။ ကိုယ်ကလည်း ဝတ်ချင်တာလေး ဝတ်ရအောင်ဆိုပြီး ဝိတ်လျော့ ဖြစ်တယ်။ ဝိတ်လျော့တော့လည်း ဆရာဝန်နဲ့သေချာတိုင်ပင်ပြီးမှ Diet လုပ်ဖြစ်တာပါ။ အစ်မတို့က ဝတဲ့မျိုးရိုးရှိတော့ ပိုပြီးဆင်ခြင်ရတယ်။ အစ်မက ညစာမစားတာ များတယ်။ မဖြစ်မနေ ညနေပိုင်း ဧည့်ခံပွဲတွေ သွားခဲ့ရင်တော့ အသီးအနှံနဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပဲ စားတယ်။ ညစာမစားတာ ၂ နှစ် လောက်ရှိပြီ။

Skin Care လည်း အစ်မဝရစိုက်ပြီး လုပ်တယ်။ မိတ်ကပ်လိမ်းထားရင် သေချာဖျက်တယ်။ ညဘက်လိမ်းရမယ့် Skin Care Set ဆိုလည်း အစ်မ သေချာဂရုစိုက်ပြီး လိမ်းတယ်။ အရင် တုန်းကတော့ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ ၃၇ နှစ်ကျော်လာတော့ မလုပ်လို့မရတော့ဘူး။ အစ်မခရီးသွားတဲ့အခါ ကိုယ့်အသားအရေ အသက်အရွယ်နဲ့ လိုက်မယ့် Skin Care ပစ္စည်းတွေကို သေချာရွေးဝယ်တယ်။ နောက်ပြီး တစ်ပတ်ကို ၂ ရက် Yoga ကစားတယ်။ Yoga ကတော့ အခုမှ စတင်စားဖြစ်တာပါ။ အစ်မက ဝိတ်ကို ၁၀၀ နဲ့ ၁၁၅ ကြားပဲ မှီအောင် ထိန်းထားတယ်။ ဒါကလည်း လှဖို့ထက် ကျန်းမာရေးအရလည်း ဝရင်ရောဂါက အလွယ်တကူဝင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် အဝမခံဘူး။

ရှေ့ဆက်ပြီး လုပ်ငန်းတွေကို အယ်လိုတိုးခဲ့ သွားဖို့ အစ်မအင်ပိုပါသလဲ။

အစ်မတို့ Moon Bakery ရဲ့ ခြေလှမ်းသစ် တစ်ခုအနေနဲ့ Korea နိုင်ငံ Lotte Company ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေထဲက လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်တဲ့ Lotteria ကို Master Franchise အနေနဲ့ ရယူထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ Lotteria က Korea နိုင်ငံနဲ့ Asia ရဲ့ No.1 Quick Service Restaurant အမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။ Hamburgers မျိုးရဲ့ Fried Chickens၊ Ice-cream နဲ့ Beverages များကို ရောင်းချပေး လျက်ရှိပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး ဆိုင်အနေနှင့် ၁၂-၄-၂၀၁၃ ရက်နေ့မှာ Junction Square Shopping Centre မှာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ပထမဦးဆုံး QSR အနေနဲ့ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချလျက် ရှိပါတယ်။ အခုဆိုရင် Moon Bakery ဆိုင်ခွဲ တွေအပြင် Lotteria ရဲ့ ဒုတိယမြောက်ဆိုင်ကို အမြန်ဆုံးဖွင့်လှစ်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေပါပြီ။

ဖြိုးစုပိုင်

အမှားပြင်ဆင်ချက်

ရတီမဂ္ဂဇင်း June လထုတ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော Beyond The Women ကဏ္ဍ၏ သီရိသုဓမ္မသီရိဒေါက်တာမြသီတာဆွေတင် အင်တာဗျူးဆောင်းပါး၌ စာမျက်နှာ ၁၀၃ ပထမကော်လံ ပေးခွန်း၏ အဖြေ ၄ ကြောင်း မြောက်တွင် ပါခဲ့သော “၁၉၉၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာမှာပဲ အစ်မအမျိုးသား သွေးကင်ဆာ ရောဂါနဲ့ ဒီလောက်ထဲက ထွက်သွားပြန်တယ်” အစား “၂၀၀၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာမှာပဲ အစ်မအမျိုးသားသွေးကင်ဆာ ရောဂါနဲ့ ဒီလောက်ထဲက ထွက်သွားပြန်တယ်” ဟု ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပေးပါရန်။

သူပြောသော
သူ့အကြောင်း

Su Pan Htwar

Arranged by Thida Soe, Photo - Ko Naing (Popular), Location - Music Box

ပျော်ရွှင်မှုကို ဖန်တီးပေးတဲ့အရာ

ပန်ပန်ကတော့ အမြဲတမ်း ပျော်ပျော်နေတတ်တယ်။ စိတ်ညစ်စရာတွေကို သိပ်မစဉ်းစားဘူး။ အခုပညာညီအစ်ကို မောင်နှမတွေနဲ့ တွေ့ရင်လည်း ရယ်စရာတွေပြောမယ်။ အခုပညာ မောင်နှမအချင်းချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတယ်။ ပန်ပန်က ဟန်မဆောင်တတ်ဘူး။ အိမ်က မိသားစုတွေနဲ့လည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စနောက်ပြီး နေဖြစ်တယ်။ အဓိက ကတော့ ပျော်ရွှင်အောင်လုပ်တာလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ။ စိတ်ညစ်အောင် လုပ်တာလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲလေ။ ပန်ပန်ရဲ့ Life မှာတော့ စိတ်ချမ်းသာအောင် နေပါတယ်။

သည်းခံမပေးနိုင်တဲ့ လုပ်ရပ်

အများကြီး ရှိတာပေါ့။ လူတွေဆိုတာက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်ဓာတ်ချင်း မတူဘူး။ ကာရိုက်တာချင်း မတူဘူး။ ခံယူချက်ချင်း လည်း မတူဘူးလေ။ ကိုယ်က သူများကို စိတ်ဆိုးအောင်မလုပ်ပေမယ့် အလိုလိုနေရင်းနဲ့ ကိုယ့်ကို မနာလိုဖြစ်ပြီးတော့ စိတ်ဆိုးအောင် လာလုပ်တဲ့ လူတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပန်ပန်က သည်းခံတာ များပါတယ်။ သည်းခံနိုင်တာထက် ကျော်သွားရင်တော့ ပန်ပန်က သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။

မဟုတ်ရင်လည်း ငြိမ်ပြီး မနေတတ်ဘူး။ ပန်ပန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့လူတွေအားလုံးကို အတတ်နိုင်ဆုံးသည်းခံပြီး နေပါတယ်။ ပန်ပန် သည်းမခံ

နိုင်တဲ့လူဆိုရင်တော့ အဲဒီလူက ပန်ပန်အပေါ်မှာ အရမ်းမှားသွားခဲ့လို့ပဲ။

ဘဝရဲ့နောက်ဆုံးအချိန်အထိ မဖြစ်မနေ လုပ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စ

လူဆိုတာ ဖြစ်ချင်တိုင်း မဖြစ်ဘူးလေ။ ပန်ပန်ကတော့ အဝေးကြီးကို မတွေးထားဘူး။ ပန်ပန်ရဲ့စိတ်က ဒီနေ့ဒီအချိန်မှာပဲ ရှိတယ်။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်လေးမှာ ဘာလုပ်သင့်လဲဆိုတာကိုပဲ တွေးတယ်။ ပြီးခဲ့တာတွေကို စဉ်းစားပြီး နောင်တရနေမယ့် လူမျိုးထဲမှာ ပန်ပန်မပါဘူး။ ပန်ပန်စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ပစ္စုပန်ကာလလေးကိုပဲ စဉ်းစားတယ်။ အလွန်ဆိုးစဉ်းစားရင်တောင် မနက်ဖြန် လောက်ထိပဲ စဉ်းစားတယ်။

ပန်ပန်ရှာထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေထဲက
 ဘုရားကို လှူဖို့ဖယ်ထားတဲ့
 ပိုက်ဆံလေးတွေ ပန်ပန်မှာရှိတယ်။
 ကိုယ်လှူနိုင်မယ့် နေရာလေးတွေမှာ
 တတ်နိုင်သလောက် လှူတယ်။
 ပန်ပန်ရဲ့ မိသားစုမှာ ဘယ်သူ့ဘာလိုနေသလဲ
 ဆိုတာကို ကြည့်ပြီး ဖြည့်ပေးတယ်။

နိစ္စဥပဒေအလုပ်တွေထဲမှာ နေ့တိုင်းလုပ်ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စ

မိုးလင်းကနေ မိုးချုပ်အထိ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ အနုပညာအလုပ်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေခဲ့တာလေ။ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ထွက်လိုက်တာ ညမိုးချုပ်မှ ပြန်ရောက်တယ်။ သရုပ်ဆောင်ဘက်ရော၊ အဆိုဘက်ရောလုပ်လာတဲ့အတွက် အလုပ်နှစ်ခုဆိုတော့ ပန်ပန်ပီပင်ပန်းတာပေါ့နော်။ အဲဒါကြောင့် ဒီအနုပညာအလုပ်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ပြီး နိစ္စဥပဒေလုပ်ဖြစ်နေတာပေါ့။

သရုပ်ဆောင်အလုပ်နဲ့ ဝိတအလုပ်ရဲ့ ကွာခြားချက်

ပန်ပန် ၁၀ တန်းအောင်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ

ပထမဆုံးစလုပ်ဖြစ်တာက အဆိုပိုင်းကို စလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ Sony ကာရာအိုကေးပြိုင်ပွဲတွေလည်း ဝင်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြိုင်တဲ့သီချင်းလေးတွေကို VCD ရိုက်ရင်းနဲ့ ပန်ပန်သရုပ်ဆောင်ဘက်ကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ကွာခြားချက်တော့ နှစ်ခုစလုံးက အနုပညာနဲ့ပတ်သက်တာဖြစ်တဲ့အတွက် သွားပုံချင်းသာ မတူတာပါ။ လုပ်ရတဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ ပုံစံက သိပ်မကွာခြားပါဘူး။

ကိုယ်ရွာဖွေထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကို ဒီလို နေရာတွေမှာ များများသုံးဖြစ်တယ်

ပန်ပန်ရှာသမျှ ပိုက်ဆံတိုင်းကို အမြဲတမ်း ၁၀ ပုံ ၁ ပုံဖယ်တယ်။ ပန်ပန်ရှာထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေထဲက ဘုရားကို လှူဖွယ်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံလေး

တွေ ပန်ပန်မှာရှိတယ်။ ကိုယ်လှူနိုင်မယ့် နေရာလေးတွေမှာ တတ်နိုင်သလောက် လှူတယ်။ ပန်ပန်ရဲ့ မိသားစုမှာ ဘယ်သူ့ဘာလို့နေသလဲဆိုတာကိုကြည့်ပြီး ဖြည့်ပေးတယ်။ ပန်ပန်ရဲ့ မိသားစုမှာဆိုရင်လည်း အမေဘာလိုလဲ၊ အစ်ကို၊ အစ်မတွေဘာလိုလဲ၊ တူတွေ၊ တူမတွေ ကျောင်းတက်တဲ့ ကျောင်းစရိတ် ဘာလိုမလဲဆိုပြီး လတိုင်းလတိုင်း တတ်နိုင်သလောက် ပန်ပန်ဘက်က ကူညီပေးတယ်။ ဒါတွေကလည်း လှူခြင်းတစ်မျိုးပဲပေါ့နော်။

ပရိသတ်နဲ့ ကိုယ့်နဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်သွား ခဲ့တဲ့ အောင်မြင်မှု

ပန်ပန်အနုပညာလောကထဲမှာ ၁၀ နှစ်ကျော်သည်အထိ လုပ်လာတဲ့တောက်လျှောက်မှာ ပန်ပန်ကို ပရိသတ်က အခုအထိ ခေါ်နေတဲ့ 'လူထုံ လူထုံ' ဆိုတဲ့ နာမည်လေးကတော့ ပရိသတ်နဲ့ တစ်သားတည်း ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့နော်။ ပန်ပန်ကို ပရိသတ်က 'လူထုံ' အနေနဲ့ချစ်ပြီး အသိအမှတ်ပြုပေးတဲ့အတွက် ပန်ပန်က ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ အဆိုဘက်ပိုင်းမှာကျတော့ ပန်ပန်ရဲ့တစ်ကိုယ်တော်အခွေထဲက 'ပင်လယ်နဲ့ကောင်းကင်' ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကို ပန်ပန်စင်ပေါ်တက်တိုင်း ပရိသတ်က အမြဲတောင်းတဲ့ သီချင်းလေးပါ။ ပြီးတော့ အဲဒီသီချင်းလေးဆိုတိုင်း လက်ခုပ်သံတွေကို အကျယ်ကြီး ပန်ပန်ကြားရတယ်။ ပရိသတ်က ပန်ပန်ကို အသိအမှတ်ပြုပေးထားတာပေါ့နော်။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ အကြည်ညိုဆုံး စံပြုပုဂ္ဂိုလ်

အများကြီးရှိပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့မိဘတွေလည်း ပါမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ဆရာသမားတွေလည်း ပါမယ်။ ပန်ပန်ကတော့ ကောင်းတဲ့လူတွေဆီကနေ ကောင်းတဲ့အရာတွေအားလုံးကို အတုယူပါတယ်။

တစ်ချိန်မှာ ကိုယ့်သမိုင်းကြောင်းကို ဒီလို ပြောပြီး တျန်ခဲ့စေချင်တယ်

အဲဒါကတော့ ပန်ပန်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုအပေါ်မှာ မူတည်တာပေါ့နော်။ ပန်ပန်ကတော့ အခုအချိန်အထိ အနုပညာလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အားသွန်ခွန်စိုက် ဖွဲ့မလျှော့ဘဲနဲ့ ကြိုးစားနေပါတယ်။

ဝမ်းအနည်းရဆုံး ဖြစ်ရင်တစ်ခု

ပန်ပန်ရဲ့ ဖေဖေဆုံးတဲ့ အချိန်ကတော့ ပန်ပန်ရဲ့ Life အတွက် ဝမ်းအနည်းရဆုံး အချိန်ပေါ့နော်။ ပန်ပန်ရဲ့ ဖေဖေဆုံးတာ အခုဆို ၉ နှစ်ရှိပါပြီ။ သီတာစိုး

**Lakme 9 to 5
Flawless Creme Compact
16500 Ks**

အောက်ခံဖောင်ဒေးရှင်း အသုံးပြုရန်
မလိုသော Cre'me Compact
အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ မိမိ၏မျက်နှာပေါ်တွင်
စ နာရိကြာ အရေးကြောင်းများကို ဖျောက်
ပေးနိုင်သော အစွမ်းပါရှိပါသည်။

Equitable

Price

**Lakme Enrich
Lip Color(4.4ml)
5900 Ks**
Vitamin E ကြွယ်ဝစွာပါဝင်
သည့် နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးဖြစ်ပြီး
စင်္ကာဘယ်ရီ၊ စပျစ်၊
မက်မွန်သီးတို့ ပါဝင်သည့်
အတွက် နှုတ်ခမ်းသားအား
နူးညံ့၍ စိုပြည်နေစေရန်
အားဖြည့်ပေးပါသည်။
ရွေးချယ်စရာစာရောင်
(၅၀) ရောင်ရှိပါတယ်။

**Lakme All Over Shimmer Gloss
9600 Ks**
ပါးနီအဖြစ် အသုံးပြုရသော Cream type
အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ သင်၏မျက်နှာပေါ်တွင်
cream ကို အနည်းငယ်လိမ်းပြီး blush ဖြင့်
ဖြယ်ကာအသုံးပြုနိုင်သည်။

**Lakme Forever Silk
Eye Liner
7800 Ks**
ရေစိုခံပြီး နူးညံ့သော
မျက်လုံးဆွဲခဲတ်ဖြစ်ပါ
တယ်။ အသားအရေကို
ထိခိုက်မှုမရှိအောင်
စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်ထားပြီး တာရှည်ခံသော
မျက်လုံးဆွဲခဲတ်ဖြစ်ပါတယ်။

**Lakme Peach &
Plum Daily Glow Moisturizer
with Sun screen
4050 Ks**

Peaches and Plums တို့ရဲ့
အစက်တိုင်းဟာ သင့်ရဲ့ အသားအရေကို
သဘာဝအတိုင်း ပြန်လည်ဆန်းသစ်
တောက်ပစေပြီး ၁၂ နာရိကြာ
အသားအရေ၏ အစိတ်အပိုက်ကိုလည်း
ထိန်းသိမ်း ပေးထားပါသည်။ ထို့အပြင်
Sunscreens ပါဝင်သည့်အတွက်
နေရောင်ခြည်ဒဏ်ကိုလည်း ကာကွယ်
ပေးပါသည်။ နုပျိုခြင်းနှင့်အတူ
နူးညံ့စိုပြည်ဆန်းသစ်ခြင်းကို
ပြန်လည်ရရှိစေပါလိမ့်မည်။

Lakme Invisible Finish Foundation
6800 Ks

မျက်နှာပေါ်ရှိ အပြစ်အနာအဆာများကို ဖုံးအုပ်ပေးပြီး သင်၏ သဘာဝအသားအရောင်နှင့် လိုက်ဖက်စေပါတယ်။ ရေခတ်ကို အခြေခံ ထုတ်လုပ်ထားပြီး လိမ်းခြယ်သည့်အခါ ချောမွတ်သော အသားအရောင်ကို ရရှိစေပါသည်။ ထို့အပြင် (SPF -8)ဆ ပါဝင်သည့်အတွက် သင်၏ အသားအရေအား နေရောင်ခြည်ကြောင့်

ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အသားအရေ ညစ်မှုကို ကာကွယ်ပေးပါသည်။ မိမိအသားအရေနှင့် လိုက်ဖက်သော ရွေးချယ်စရာ အရောင်(၆)မျိုးရှိပြီး မြန်မာပြည်၏ ရာသီဥတု၊ မြန်မာတို့၏ အသားအရေနှင့် အထူး သင့်တော်ပါသည်။

Lakme True Wear Nail Color (9ml)
2450 Ks

တာရှည်ခံပြီး ကြွေပါသည့် လက်သည်းဆိုးဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ လက်သည်း ခြေသည်းများအား သနောနုကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။ လက်သည်း ခြေသည်းဝါခြင်းများ မရှိပါ။ ရွေးချယ်စရာ အရောင် (၅၅) ရောင် ရှိပါတယ်။

Lakme Cheek Artist
17000 Ks

မျက်နှာပြင်ကို ခြယ်သဖြိုးပါကာ သင်၏ပါးစိုးပေါ်တွင် လိမ်းခြယ်ရသော ကြွေပါသည့် ပါးနီအမျိုးအစားဖြစ်သည်။

Lakme Honey & Avocado Winter Perfect Day Lotion with SPF
4050 Ks

Honey & Avocado ပြည့်စုံပေါင်းစည်းကြောင့် ၁၂ နာရီကြာ အဖြောင့်အတွင်းပိုင်းအထိ အစိုဓာတ်ကိုထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည့် အတွက် သင့်ရဲ့ အသားအရေကို နူးညံ့စိုပြည်စေပါသည်။ ထို့အပြင် SPF ပါဝင်သည့်အတွက် နေရောင်ခြည်မှ UV rays ဒဏ်ကိုလည်း ကာကွယ်ပေးပါသည်။ သင့်အတွက် တစ်နေ့တာ စိုပြည်လန်းဆန်းမှုကို ပေးစွမ်းပါလိမ့်မည်။ (Available in 55 ml, 100 ml, 200 ml)

MODEL : KYAL SIN LINE/ MAKE-UP : KYU KYU (09-420038313)
PHOTO : KO NAING (POPULAR)/ SPONSER : BANGKOK FASHION COMSMITIC / LAKME COMSMITIC/ ARRANGE BY MOE THAU KYAL

Equitable Price

MODEL : LA PAYAE / PHOTO : MIN YAN NAING
 SPONSER : BAWANG
 ARRANGE : MOE THAU KYAL

ဆံပင်ကျွတ်သက်သာပြီး ဆံပင်ပြန်ပေါက်စေသော ခေါင်းလျှော်ရည်

Anti-hair Fall Shampoo(Professional Pack)

12.500 Ks

Chinese Arborvitae Leaf, Ginseng, Ginger, Aloe Vera တို့နှင့်အတူ နာမည်ကျော် တန်ဖိုးကြီး တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် သစ်ညှါ၊ သစ်မြစ်များဖြင့် ဖော်စပ်ထားပါတယ်။ ဦးရေပြားကို အေးမြစေပြီး ဆံပင်ကို အရင်းမှအဖျားထိ ကျန်းမာသန့်စွမ်းပြီး ဆံသားကျွတ်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးသည့်အပြင် ပြန်လည်ပေါက်စေပြီး ဆံသားဖျား ထူထဲလှပလာစေလို့ မယုံကြည်နိုင်လောက်သော အကျိုးအာနိသင်ကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဆံသားနက်ရှိုင်း ငပျော့ပျောင်းစေသော ဆံပင်ပေါင်းဆေး

Polygonum Strengthening & Darkening Hair Mask

2300 Ks

နာမည်ကျော်တန်ဖိုးကြီး တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် ပစ္စည်းများဖြင့် ဖော်စပ်ထားပြီး ဦးရေပြားကို အေးမြစေခြင်း၊ ဆံပင်ပျက်စီးခြင်း၊ ဖြူခြင်း၊ ဝါခြင်းကို ပြန်လည်ကောင်းမွန်အောင်

ပြုပြင်ပေးကာ ဆံပင်ကို အရင်းမှ အဖျား အထိ သန့်စွမ်းနက်မှောင် တောက်ပြောင်၍ကျန်းမာသန့်စွမ်းတဲ့ ဆံကေသာကို ရရှိစေပါသည်။

ပျက်စီးနေသော ဆံပင်ဖျားကို ပြန်လည်ကောင်းမွန်စေသော ဆံပင်ပေါင်းဆေး

Nourishing & Darkening Natural Hair Mask

2400 Ks

တန်ဖိုးကြီးတိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် သစ်ညှါ၊ သစ်မြစ်များဖြင့် ဖော်စပ်ထားသည့်အတွက်ကြောင့် ဦးရေပြားကို အေးမြစေပြီး ဆံပင်ရှုပ်ခြင်း၊နစ်နွမ်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ခြောက်သွေ့ခြင်း၊ ဆံပင်ကောက်ခြင်း၊မြောင့်ခြင်း၊ ဆေးဆိုးခြင်းတို့ကြောင့် ပျက်စီးသွားသော ဆံပင်ဖျားကို ကာကွယ်ပြုပြင်ပေးကာ ဆံသားကို ပျော့ပျောင်းနက်မှောင်တောက်ပြောင်လာကာ သဘာဝအတိုင်း ပြန်လည် ကောင်းမွန်စေပါသည်။

ဆံသားဖျားကို ပျော့ပျောင်းစေသော ငပျော့ပျောင်း

3200 Ks

နာမည်ကျော် တန်ဖိုးကြီး တိုင်းရင်းဆေး ဖက်ဝင်များဖြစ်ကြသော Raidx Polygoni Multiflori, Angelica, Ginkgo တို့အပြင် ပျားရည်ဖြင့် ပေါင်းစပ်ထုတ်လုပ်ထားပါတယ်။ ဆံကေသာနှင့် ဦးရေပြားတွင် လိုအပ်သော အာဟာရနှင့်ရေဓာတ်ကို ဖြည့်စွမ်းပေးသောကြောင့် အရောင်တောက်ပခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို ကာကွယ်ပေးသည့်အပြင် နူးညံ့၍ ရှင်းရလွယ်ကူသော ဆံကေသာကို ပိုင်ဆိုင်စေပါသည်။

အသားအရေကို ကြည့်လင်အားပြု နုပျိုချောမွေ့သော ငရုဗျိုသစ်ပြာရည်

2950 Ks

Herbal Extracts Bath Foam တန်ဖိုးကြီးသဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပျားဖြင့် အထူးဖော်စပ်ထားပြီး အသားအရေကို ကြည့်လင်အေးမြစေကာ အသားပတ်ခြင်း၊ အရေပြားခြောက်သွေ့ခြင်း၊ အပူအပိန့်ထွက်ခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေပြီး သင်းပျံ့သော သဘာဝရနံ့များနှင့် ကျန်းမာကြည်လင်စိုပြည်နုပျိုသော အသားအရေကို ရရှိစေမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗောက်စင်းဆေးသော ငါးလျော်ရည်

Anti-dandruff Shampoo

12000 Ks

Chinese Honey Locust, Aloe, Honeysuckle, Mint တို့နှင့်အတူ နာမည်ကျော် တန်ဖိုးကြီး တိုင်းရင်းဆေးဖက်ဝင် သစ်ဥ၊ သစ်မြစ်များဖြင့် ဖော်စပ်ထားပါတယ်။ ဆံကေသာကို ပျော့ပျောင်းချောမွေ့စေကာ ဆံပင်ကို အရင်းမှ အဖျားအထိ နက်ရှိုင်းသော သန့်ရှင်းမှုကို ရရှိစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗောက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ဦးရေပြားယားယံခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေပြီး ဗောက်လုံးဝကင်းစင်စေသည့် ဆံကေသာကို ရရှိစေပါသည်။

ချစ်စရာ puppy လေး ကျန်းမာရေး

မြင့်သူဇာထွန်း

အချိန်က မနက် ၆ နာရီခွဲပေမယ့် အလင်းက ပီပီပြင်ပြင် နေရာမယူနိုင်သေး။ နယုန်လရဲ့ မိုးရိပ်မိုးငွေ့တွေ သိုင်းရစ်ထားလို့ စာနည်းငယ် အေးစိမ့်ချင်နေတယ်။ အခြေအနေက တော်ဖီ တစ်ခွက်ခင်းကျင်းထားတဲ့ နံနက်စာ စားပွဲမှာ ထိုင်နေချင်စရာပေမယ့် လူက ချိန်းဆို့ထားမှုကြောင့် ကုန်သည်လမ်းမပေါ်မှာတည်ရှိတဲ့ ၅၂ လမ်းထဲက တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်း တစ်ခုရှေ့မှာ ရောက်ရှိနေရတယ်။ ၇ နာရီထွက်မယ်လို့ ပြောခဲ့ပေမယ့် “၇ နာရီမတိုင်ခင် စောစောလာနိုင်မလား။ ဟိုရောက်ရင် အလုပ်ပိုလုပ်လို့ရတာပေါ့” ဆိုပြီး ညက ဖုန်းဝင်ခဲ့တာကြောင့် ထွက်လာခဲ့ရတာပါ။ သူ့ဘာကြောင့် ဒီလောက်စိတ်စောနေတာလဲဆိုလို့ ကျွန်မတွေးမိတယ်။ လမ်းဘေးလေလွင့်ခွေးတွေကို ကာကွယ်ဆေးထိုးပေးဖို့ ကိစ္စဟာ သူ့ရဲ့ ဝင်ငွေရတဲ့ အလုပ်တစ်ခုမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ကျွန်မ သိထားပြီးသား။

“ရောက်ပြီလား” လို့ အပြုံးချိုချိုနဲ့ နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်မကို သူ့အိမ်ပေါ်လိုက်ခဲ့ဖို့ ဖိတ်ပါတယ်။ “ငါ့သားကျော့ရဲ့ကိုလည်း ပြမယ်လေ” တဲ့။ လေ့ကျားဘက်ကို ဦးဆောင်ပြီး တက်သွားတော့ နောက်က လိုက်ခဲ့ရပါတယ်။ တံခါးဖွင့်ဖွင့်ချင်းမှာ အမွှေးဖွားဖွားနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်ခါလို့ ကြိုလာခဲ့သူကတော့ တယ်ရီခွေးကလေးတစ်ကောင်ပါပဲ။ ‘သားလေး’ ဆိုတဲ့ ချောမြူခေါ်သံနဲ့အတူ ပွေ့ချီကောက်ယူလိုက်တဲ့သူကို ကျွန်မ မအံ့ဩတော့ပါဘူး။

သူဟာ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ၊ ပြုစုကုသသူ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်ရုံသာမက Myanmar Small Animal Veterinary Association ခဲ့ အတွင်းရေးမှူး၊ Myanmar Veterinary Association ခဲ့ အမှုဆောင်တစ်ယောက်။ ဒီနေ့မှာ သူ့ကို ခွေးမွေးမြူမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းအရာတွေ မေးမြန်းဖို့ သူ့ရဲ့ ပရဟိတလုပ်ငန်းခွင်ကို ကျွန်မ မဖြစ်မနေလိုက်ရတော့မှာပါပဲ။ သူကတော့ ယူဆောင်သွားမယ့် ဆေးပုံးအိတ်တွေကို စစ်ဆေးရင်း တက်ကြွနေပါပြီ။

ဒါပါပဲ တိရစ္ဆာန်တွေကို ချစ်တတ်သူဆိုတာ။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်လေးတွေကို ချစ်ကြသူတွေ အများအပြားတွေ့မြင်နေရတာမို့ ဒီတစ်လရဲ့ အစီအစဉ်အဖြစ် Puppy လေးတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်တွေအတွက် ဒီအင်တာဗျူးကို ဖန်တီးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ခွေးတို့ကြောင်တို့ဆိုတာ တခြားဂျောဂါမပြောနဲ့ သဘာဝအရ အမွှေးကျွတ်တတ်တော့ သိပ်ငယ်တဲ့ကလေးငယ်လေးတွေ ရှိနေရင်တော့ မမွေးသင့်ဘူး လို့တော့ယူဆပါတယ်။ တချို့ အမွှေးသိပ်မကျွတ်တဲ့ ခွေးမျိုးတော့ရှိတတ်ပါတယ်။

ခွေးက ကျန်းမာရေးနဲ့လည်း မညီညွတ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့သဘာဝကိုက လဟာပြင်ထဲမှာ ပြေးဆော့နေတာမျိုးကိုး။ ဒီလို အိမ်ပေါ်မှာပဲ တောက်လျှောက်ထားနေရင် မမြစ်တဲ့အတွက် ပုံမှန်မနက်စောစောတစ်ချိန်၊ ညနေတစ်ချိန် ကျောင်းပေးရတယ်။ ကျောင်းပေးတယ်ဆိုတာ မှာလည်း ဘယ်လောက်ပဲအချိန်ရရ မဖြစ်မနေ သဘော ကျောင်းပေးရတာပဲ။ ဥပမာ... ကျွန်တော်ဆိုရင် ခွေးမွေးထားတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို ပုံမှန်ဆယ်ငါးမိနစ်ကနေ နာရီဝက်လောက် အထိ ကျောင်းပေးလေ့ရှိတယ်။ သူ့တလည်း ဒီအချိန်မှာဆိုရင် အပေါ့အပါးတွေစွန့်တယ်။ သူတို့သဘာဝအရ မြေကြီးလေးတွေနမ်းတယ်။ လျက်တယ်။ ပြေးလွှားဆော့တစားတယ်။ ဒီလို သူ့အတွက် မပြင်နေဘဲတော့ အချိန်ပေးရမယ်။ နောက်တစ်ခုက ကျန်းမာရေး အသိပဲ။ ခွေးကို ကျန်းမာသန့်ရှင်းအောင် ထားပေးရမယ်။ အရေးကြီးတာက comb ပဲ။ အမွှေးတွေကို သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးရမယ်။ မဟုတ်ရင် ခွေးက အမွှေးတွေ လှံထွေးပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မကျန်းမာ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီလို ဖြစ်ရင် ခွေးက အစာလည်း သိပ်မစားတော့တာမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် အချိန်ပေးဖို့လိုပါတယ်။

ခွေးတွေကို မွေးမြူတဲ့အခါ အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် လုံခြုံမှုအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရွေးချယ်ကြတဲ့

အခါ ခွေးအမျိုးအစားကိုလိုက်ပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမယ့် နည်းတွေ ကွာခြားပါသလား။

ဟုတ် တယ်။ ကွာတာပေါ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခွေးအမျိုးအစားချင်းမှ မတူတာကိုး။ အလုပ်မွေးမွေး။ အိမ်လုံဖို့ပဲမွေးမွေး သူတို့အကြောင်းကို သိဖို့လိုတယ်။ အလှမွေးတဲ့ခွေးလေးတွေ ဥပမာ တယ်ရီယာတို့၊ ရှီလူးတို့လိုပေါ့လေ(ခြေရင်းမှာ မှီအိပ်နေတဲ့ သူ့ခွေးဖြူလေးကို မေးထိုးပြရင်း) သူတို့ဆိုရင် ပွတ်သင်ချော့ဖြူပေးရတယ်။ ခြံလုံခြုံမှုအတွက်ဆိုရင်တော့ ဒီလို အိမ်ထဲမှာမွေးတဲ့ ကောင်လေးတွေနဲ့မရဘူး။ လုံခြုံမှုအတွက်မွေးတဲ့ ခွေးရဲ့ သဘာဝက လွှတ်ကျောင်းရတဲ့ သဘာဝပဲ။ သူတို့ကပြေးလွှားဆော့မှပဲ ပိုပြီး ကျန်းမာတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ အိမ်ထဲမှာ ပိတ်လှောင်ထားရင် သူတို့ကျန်းမာရေးအတွက်မကောင်းဘူး။ ဒီလို ကောင်မျိုးတွေကို လွှတ်ကျောင်းပေးဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဒါမျိုးတွေကိုတော့ နားလည်ထားရမှာပေါ့။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တွေမွေးဖွားတဲ့သူတွေက ခွေးမွေးဖို့အကြံဉာဏ်တောင်းလာခဲ့ရင် သူတို့ကို

အိမ်တစ်အိမ်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ကလေးက ပူဆာလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် လူကြီးတွေကနေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ဆန္ဒရှိလို့ ပဲဖြစ်ဖြစ် ခွေးမွေးတော့မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ပြင်ဆင်ရမယ့်အချက်တွေနဲ့ မဖြစ်မနေသိထားရမှာတွေက ဘာတွေပါလဲ။

အစ်ကက ဘာလို့လဲဆိုတော့ အချိန်ပေးဖို့ပဲ။ ဒါက ကျွန်တော့်အမြင်ပါ။ ကလေးတွေ ပူဆာလို့

ပဲဖြစ်ဖြစ် လူကြီးတွေကိုယ်တိုင်ပဲ မွေးချင်လို့ဖြစ်ဖြစ် ပထမဆုံးပေးရမှာ အချိန်ပဲ။ အချိန်မပေးနိုင်ရင် ခွေးမွေးဖွားဖို့လို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ခွေးရဲ့ အပေါ့အပါးစွန့်မယ့်ကိစ္စတွေ ရှိတယ်။ ဒီတော့ ခွေးကို သူ့ရဲ့အပေါ့အပါး ကျန်းမာရေးကိစ္စတွေအတွက် တစ်ချိန်လုံး အိမ်ထဲမှာပဲ ထားလို့မရဘူး။ အဲဒီလိုမလုပ်ပေးရင်

ဘာတွေ အကြံဉာဏ်ပေးမှာပါလဲ။

တကယ်တမ်းကျတော့ နံပါတ်တစ်က ကိုယ့် ခွေးကိုထားမယ့် အနေအထားနဲ့ဆိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်က ခွေးကို ဘာအတွက်ပေးမှာလဲ။ လုံခြုံမှု အတွက်ပေးမှာလား။ အလှသက်သက်ပေးမှာလား။ ဒီနှစ်ခုစလုံးအတွက်လား။ အလှသက်သက် ပေးတယ်ဆိုရင်တော့ ခွေးအမျိုးအစားတွေအများ ကြီးမို့တယ်။ ခွေးကြီးမျိုးမှာမှ အယ်လ်ဇေးရှင်းတို့ ဒိုဘာမင်တို့ကျတော့ အိမ်ထဲမှာပေးဖို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အိမ်ပေါ်မှာပေးဖို့ထဲမှာ ဂိုးလ်ဒင် ရက်ထရီဗာကျတော့ ရပြန်ရော။ ဒါပေမဲ့ အိမ် ပေါ်မှာပေးဖို့ဆိုတဲ့ကိစ္စမှာ သိပ်ငယ်တဲ့ကလေး ငယ်လေးတွေရှိနေပြန်ရင်လည်း သိပ်တော့ မသင့် တော်ဘူးပေါ့လေ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခွေးတို့ ကြောင်တို့ဆိုတာ တခြားရောဂါမပြောနဲ့ သဘာဝ

ခွေးရူးရောဂါအပြင်ခွေးကနေ ကူးစက်တတ်တဲ့ရောဂါတော့ သန်ကောင်ရောဂါပဲ။ သန်ကောင် ဆိုတာကလည်း ဂျာနီဗီပြီးရှိတယ်။ ဒီသန်ကောင်တိုင်းကကူးစက် နိုင်တာတော့မဟုတ်ဘူးပေါ့လေ။

အရ အမွေးတွတ်တတ်တော့ သိပ်ငယ်တဲ့ကလေး ငယ်လေးတွေရှိနေရင်တော့ မမွေးသင့်ဘူးလို့တော့ ယူဆပါတယ်။ တချို့ အမွေးသိပ်မကျွတ်တဲ့ ခွေးမျိုးတော့ရှိတတ်ပါတယ်။

နောက် အချစ်တော်အနေနဲ့ အိမ်ပေါ်မှာ မွေးမယ်ဆိုရင်တော့ မိမိဘိုရဲ့အကျယ်အဝန်း၊ အနေအထားပေါ်မူတည်ပြီး ခွေးအမျိုးအစားကို သေသေချာချာ ရွေးချယ်ပေးမြူသင့်တယ်လို့ အကြံပေးချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရေချိုးပေးတာလို အချိန်သိပ်မပေးနိုင်ရင် အမွေးရှည်တဲ့အမျိုးတို့ မမွေးတာအမွေးတို့တာကို ရွေးသင့်တယ်။ အမွေး ရှည်တော့ ရေချိုးပေးရတာလည်း ကြာတယ်။

ပြီးတော့ dryer မှတ်ပေးရတာလည်း တော်တော် အချိန်ယူရတယ်။ Pug တို့ Bull dog တို့ကျတော့ အဲဒီကိစ္စတွေ နည်းနည်းသက်သာတာပေါ့။ ဒီတော့ ကိုယ်စောင့်ရှောက်ပြုစုပေးနိုင်တဲ့ အတိုင်း အတာခွဲဆိုင်ပါတယ်။

ခွေးရူးပြန်ရောဂါအပြင် ခွေးကနေကူးစက် တတ်တဲ့ရောဂါတွေနောက်ထပ်ရှိပါသေးသလား သိချင်ပါ တယ်။

ခွေးရူးရောဂါအပြင် ခွေးကနေ ကူးစက်တတ် တဲ့ရောဂါကတော့ သန်ကောင်ရောဂါပဲ။ သန် ကောင်ဆိုတာကလည်း ရာနဲ့ချီပြီးရှိတယ်။ ဒီ သန်ကောင်တိုင်းက ကူးစက်နိုင်တာတော့ မဟုတ် ဘူးပေါ့လေ။ ကျန်းမာရေးကို ဘယ်လိုဂရုစိုက်ရ မယ်ဆိုတာက ခွေးမွေးပြီးဆိုရင်တော့ ဒီခွေးကို ထိတွေ့ကိုင်တွယ်တဲ့အခါ ကိုယ်က တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှုတွေ မဖြစ်မနေ လုပ်ရမှာပါပဲ။ ဒီလို သန်ကောင်ရောဂါအပြင် အသက်ရှူလမ်းကြောင်း နဲ့ဆိုင်တဲ့ရောဂါတွေလည်း ကူးစက်တတ်တယ်။ အဲဒါ သတိထားရမယ်။ ခွေးရူးပြန်ရောဂါကလည်း ဒီအတိုင်း အလကားနေရင်း ကူးစက်တာမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သတိတော့ထားရ မှာပေါ့လေ။ သူက မြင်မြင်သမျှကို လိုက်လိုက်တိုက် နေတာ။ သူ့လက္ခဏာတွေက အဓိကက ရေကို မြင်ရင်ကြောက်တာပဲ။ ရောဂါနာမည်က ဘာသာ ပြန်ထားတာက ရေကြောက်တဲ့ရောဂါလို့ပဲ ပြောရ မှာပေါ့။ ခွေးရူးရောဂါကတော့ အသက်ရှူတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေကနေ ကူးတာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ ရောဂါပိုးက တံတွေးထဲမှာရှိတာ။ တိုက်လိုက်ရင် ဒီကနေ တစ်ဆင့်သွေးကြောထဲ ဝင်သွားတယ်။ ဒီတော့ ခွေးရူးရောဂါကကိုက်မှ မဟုတ်ဘူး။ ပွန်းပဲ့ရုနာရှိနေရင် ကိုင်တွယ်တဲ့အခါ ပလာစတာ၊ ပတ်တီးတွေနဲ့ ကာဗာလုပ်ကာကွယ်ထားရမယ်။ နောက် ကိုင်တွယ်ပြီးရင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရမယ်။ လိုအပ်ရင်လက်အိတ်နဲ့ကိုင်ရမယ်။ နောက် ကူးတတ်တဲ့ရောဂါတွေကတော့ အများကြီးရှိသေး

တယ်။ brucellosis ဆိုရင် ဖျားတာ၊ နှလုံးရောင် တာ။ နောက် leptospirosis ဆိုရင်အများကြီးပဲ။ နှလုံး သန်ကောင်ကနေကူးတာ၊ ချောင်းဆိုး အဆုတ်ရောင်တာ။ ဒီရောဂါတွေက ခွေးကနေ ကူးနိုင်တာပေါ့လေ။ လူတွေက နမိုးနီးယား ဖြစ် တတ်ပါတယ်။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်မွေးမြူသူတွေဟာ ကိုယ် တိုင်ရဲ့ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဝရုစိုက်ဖို့ လိုတယ် ဆိုတော့ သူ ကိုယ်တိုင်ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရမယ့် ကျန်းမာရေးကိစ္စတွေက ဘာတွေပါလဲ။

ခွေးမွေးထားပြီဆိုရင်တော့ ခွေးကို ခွေးဇွဲ ရောဂါကာကွယ်ဆေးကို မဖြစ်မနေ တစ်နှစ်တစ်ခါ ထိုးပေးရမယ်။ နောက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့လူမှာလည်း ကာကွယ်ဆေးတွေပေါ်နေပြီး ငါးကြိမ်ထိုးတာ ပေါ့။ ပထမတစ်ကြိမ် ထိုးတယ်။ နောက်ဘယ် လောက်ကြာရင်ထပ်ထိုးရမယ်ဆိုတဲ့ ပရိုဂရမ်တွေ ရှိတယ်လေ။ လူမှာလည်း ထိုးထားရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။ အခု နောက်ပိုင်းတော်တော်လေး ထိုးလာကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကယ်၍ ကာကွယ် ဆေးထိုးထားသည့်တိုင်အောင် ကိုက်ခံချိန်ဆိုရင် တော့ တစ်ကြိမ်တော့ ပြန်ထိုးပါလို့ပြောထားတယ်။ ဒီခွေးဇွဲရောဂါကို ပပျောက်အောင် ကျွန်တော် တို့ကြိုးစားနေကြပါတယ်။ အခု Myanmar Small Animal Veterinary Association လည်း ဖွဲ့ထားတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးရေးအသင်းပေါ့လေ။ အခု မြန်မာနိုင်ငံတိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်များ အသင်း (Myanmar Veterinary Association) အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့လိုက်ပြီး ခွေးဇွဲရောဂါ ပပျောက်ရေးအစီအစဉ်တွေ တပြည်းဖြည်းလုပ် နေပါတယ်။ နောက်ပြီး ခွေးကို ချစ်လို့နမ်းတာတွေ ပေါ့။ ကလေးတွေက အထူးသဖြင့် လုပ်တတ်တယ်။ ချစ်တာကိုး။ အဲဒါ သတိထားရမယ်။ ကလေးတွေ ကငယ်တော့ သိပ်မသိတတ်ဘူး။ ကလေးငယ်ငယ် လေးတွေက တစ်ခါတလေ မသိတတ်တော့ အစာ

မဲစားနေချိန်တွေမှာ အပြွေကို နောက်ကနေတအား လှမ်းသွဲပြီး ဆော့တာတွေ သတိထားရမယ်။ ခွေး ဆိုတာက ရုတ်တရက် ပြန်ဟပ်တတ်တယ်။ အဲဒါ က ဟပ်တာပဲ ကိုက်တာမဟုတ်ဘူး။ ခွေးကလိမ္မာ ရင် တကယ်မကိုက်ဘူး။ ငုံတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကလေး ငယ်တွေက မသိတော့ ကြောက်ပြီး ကိုက်ပြီထင်ပြီး လက်ကို ပြန်ဆွဲတတ် တော့ သွားနဲ့ခြစ်မိတတ်တယ်။ အဲဒါမျိုးတွေမှာ သတိထားရမှာပဲ။

ဒီခွေးဇွဲရောဂါဗိုင်းရပ်စ်တာ ရောဂါပိုး ရှိတဲ့ခွေးမှမဟုတ်ဘဲ carrier အဖြစ်နဲ့ရော သယ်ဆောင်လာနိုင်ပြီး ကြောင်တို့၊ လင်းနို့တို့လို အခြား သွေးဇွဲသတ္တဝါတွေဆီကလည်း ကူးစက် နိုင်တယ်ဆိုတော့ ဒီရောဂါဟာ နှိမ်နင်းရမယ့် အဓိက ပစ်မှတ် ဖြစ်မနေဘူးလား။

ဒီခွေးဇွဲရောဂါ မြန်မာနိုင်ငံမှာပပျောက်ရေး နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့တစ်တွေအားလုံး ပါဝင်ပြီးလမ်းဘေးလေလွင့်ခွေး၊ တစ်နည်းပိုင်ရှင်မဲ့ ခွေးများအားလုံးကို ခွေးဇွဲကာကွယ်ဆေးထိုးပေး နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းပေးချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ကျွန်တော်တို့သုငယ်ချင်းတွေဆုံပြီး စကား ပြောဖြစ်ကြရာက စပြီး Yangon Vets' Clinical Development Foundation ဆိုတဲ့ အဖွဲ့ တစ်ခုဖွဲ့ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း/ စာသင်ကျောင်းနဲ့ ဖာရားရိပ်သာတွေလို လူအများနဲ့ပတ်သက်တဲ့ နေရာတွေမှာ ခွေးဇွဲရောဂါကာကွယ်ဆေး အသုံးပညာသွားထိုးပေးနေတာ အခုဆိုရင် တစ်နှစ် ပြာအိမ်နီးပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကင်းမှာ ဒီလို လုပ်နေသလို မန္တလေးဘက်က သူငယ်ချင်းတွေ လည်း အခုလိုက်လုပ်ပေးနေကြပါပြီ။ ဒီလုပ်ငန်းကို တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်းတွေကလည်း နီးစပ်တဲ့ အများနဲ့ဆိုင်တဲ့နေရာတွေကို ဆက်သွယ်ပြီး ပိုင်း ပုံစံပေးပေးစေချင်ပါတယ်။ တချို့လည်းလုပ်ပေး နေကြပါပြီ။

ကခုဆိုရင် မြန်မာနိုင်ငံတိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်များအသင်း Myanmar Veterinary Association နဲ့လည်း စတင်ပူးပေါင်းပြီး ဆောင် ရွတ်နေသလို Myanmar Small Animal Veterinary Association လည်းဖွဲ့စည်းထားပြီး ပညာရပ်ဆိုင်ရာ စာတမ်းဖတ်ပွဲတွေလည်း လစဉ် seminar အဖြစ်ကျင်းပပေးနေပါပြီ။ ဒါတွေ အားလုံးက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေးအတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ပါဝင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးနေ ကြတာပါ။ ဒီလိုနဲ့ အိမ်မွေးခွေးတွေရော ပိုင်ရှင်မဲ့ ခွေးတွေရော အားလုံးကို ကာကွယ်ဆေးမှန်မှန် ထိုးပေးသွား ရင် ခွေးဇွဲရောဂါ ပပျောက်သွား မှာပါ။

ခွေးတွေမှာ ဖြစ်တတ် တဲ့ ရောဂါတွေအကြောင်း လည်း သိချင်ပါတယ်။

ခွေးတွေမှာဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါက အသက် ဆုံးရှုံးနိုင်တဲ့ ရောဂါကြီးတွေဆိုရင် ဥပမာ... သွေးဝမ်းရောဂါရှိတယ်။ ခွေးကျောက်ရောဂါ၊ အခုတော့ ဒါတွေအတွက် ကာကွယ်ဆေးထိုး ထားလို့ရနေပါပြီ။ တိုက်ဖိုက်တွေ ဘာတွေလည်း ရှိတာပေါ့လေ။ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် ခွေးဇွဲ၊ ခွေးတိုက်ဖိုက်၊ သန်ကောင်၊ ဝမ်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတွေပေါ့လေ။ စနစ်တကျမွေးသွားရင် ကာကွယ်ဆေးကို သွေ့ညှင်းအတိုင်းထိုးပေးရင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ နောက်မွေးရာပါအနေနဲ့ ဖြစ်တတ်တဲ့ နှလုံးရောဂါတွေဘာတွေလည်းဖြစ် တတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဒီခွေးလေးတွေက စိတ်သိပ်ပျော်ရင်လည်း သတိလစ်သွားတတ် တယ်။ ဝမ်းနည်းသွားရင်လည်း သတိလစ်သွား တတ်တယ်။ အဲဒါတွေက မွေးရာပါအနေနဲ့လည်း ပါတတ်တာမျိုးရှိတယ်။ နောက်နှလုံးထဲမှာ နေတဲ့ သန်ကောင်ရောဂါ၊ နှလုံးသန်ကောင်၊ နှလုံးထဲမှာ နေပြီး ကြီးထွားလာတဲ့ သန်ကောင်။ အဲဒါ အရမ်းကြောက်ရတယ်။ ဒါတွေကို ဆေးဝါးတွေ တော့ ရှိနေပါပြီ။ အဓိကပြောချင်တာကတော့ ဒီကာကွယ်ဆေးတွေကို စနစ်တကျထိုးပေးကြပါ။ သန်ကောင်ကိုလည်း မဖြစ်မနေ သန်ချဆေး တိုက်ပေးကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အိမ်မွေးခွေးနဲ့ ပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးတွေမှာ ဆေးဝါး တုသမှုတွေမရှိတဲ့ သဘာဝအတိုင်း ထားမယ်ဆိုရင် ရောဂါကျရောက်မှုနဲ့ သေပျောက်မှုမှာ ဘယ် ကောင်က ပိုများနိုင်ပါသလဲ။

အိမ်မွေးခွေးနဲ့ လမ်းဘေးမှာလျှောက်သွား နေတဲ့ ပိုင်ရှင်မဲ့ခွေးကလည်း နမူနာပြောရရင် ကလေးတွေလိုပါပဲ။ တစ်ခါ တလေ လမ်းဘေးမှာ မိုးရေထဲမှပြေးဆော့နေပေမယ့်လည်း သဘာဝခံ့ resistant ကိုရနေတဲ့ကလေးက ကျန်းမာနေပြီး အိမ်ထဲမှာပိုးမွေးသလိုပြုစုထားတဲ့ကလေးက ချူချာတတ်သလိုလည်း သူတို့မှာရှိတတ်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းဖြစ်လာပြီဆိုရင်တော့ အိမ်မွေးခွေးက သေပျောက်နှုန်း လျော့နည်းတာ ပေါ့။

ခွေးတွေအတွက် salon ပေါ်လာပြီးတဲ့ နောက်အမွေးအလှဆင်တဲ့အနေနဲ့ လိုသလို ပုံသွင်းဖြတ်တောက် ညှပ်ထုတ်ပေးခြင်းတွေ ခေတ်စားလာတော့ ဒီလိုသဘာဝကို ပြုပြင်တဲ့ အတွက် ခွေးတွေမှာခံစားရနိုင်တဲ့ စိတ်ပိုင်းရှုပ်ပိုင်း ပြဿနာတွေ ရှိတတ်ပါသလား။

Salon တွေပေါ်ပေါက်လာပြီးတော့ ဒီလို လုပ်တာတွေလည်းရှိတော့ ဒါလည်း စဉ်းစား စရာပါပဲ။ ဒါတွေ လည်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရမ်းကြီး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မဖြစ်တတ်ကြပါ ဘူး။ နည်းနည်းပါးပါးရှိနိုင်ပေမယ့် အရမ်းတော့ သက်ရောက်တာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ သူတို့က အရမ်းအသန်ကြိုက်တယ်ဆိုတော့

အမွေးတွေညှပ်ပေးလိုက်ပြီးရင် နေလို့ကောင်း သွားတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ပုံသွင်းဖြတ်တောက် တဲ့အပေါ်မှာ ငါလှသွားပြီဆိုတာမျိုး မခံစားတတ် ပေမယ့် အနည်းဆုံးတော့ သူ့အပေါ် ဂရုစိုက်တယ် ယူယတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်မျိုးတော့ ရှိနိုင်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ ကြိုက်ကြတယ်။ ဒီတော့ ဒီလို salon ကိုသွားတယ်ဆိုတာမှာလည်း အကျိုး ကနစ်မျိုးရှိတယ် ပြောရမှာပေါ့။ သူတို့အမွေးကို သန့်ရှင်းပေးပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။ သန့်စေ ပွားတွေ မရှိတော့ဘူး။ ခြေချောင်းလေးတွေကြားက အမွေးတွေကို ညှပ်ပေးတော့ သဲဝဲစားတဲ့ရောဂါ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ပါးစပ်နားက အမွေးတွေကို ညှပ်ပေးတော့ အစာကောင်းကောင်းစားနိုင်တယ်။ မျက်လုံးနားက အမွေးတွေကို ညှပ်ပေးတော့ အမွေးတွေမျက်စိကိုစိုက်ပြီး မျက်ဝတ်ထွက်တာ တွေ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။

နောက်အလှဆင်တာလည်း သူတို့ကြိုက် တတ်ကြတယ်။ အကျီဝတ်ပေးရင်တောင် သူတို့ ကြိုက်တဲ့ အကျီရှိတယ်။ မကြိုက်တဲ့အကျီရှိတယ်။ သီတတ်တဲ့စိတ်ပေါ့။ ဖက်ရှင်အနေနဲ့မွေးတဲ့ လူတွေကျတော့ တကယ်ချစ်ခင်တာမဟုတ်ဘဲ ဂရုစိုက်မှုမပါဘဲ မွေးတာဆိုရင်တော့ သူတို့ စိတ်ညစ်မှာပေါ့။ တာကွယ်ဆေးထိုးတာတွေ၊ ခြေသည့်လက်သည့် ညှပ်ပေးတာတွေစတဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ မလုပ်ပေးဘဲနဲ့ ခွေးကို ဖက်ရှင်ထပ်ခါ အနေနဲ့ မွေးမယ်ဆိုရင်တော့ ခွေးရောလုပ်ပါ နှစ်ညီနှစ်ဖက်အတွက် မကောင်းဘူး ပေါ့လေ။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်အနေနဲ့ ခွေးမွေးမြူတာ ပိုင်ရှင်အတွက်(လူတိုက်ခန္ဓာ) သွေးတွင်းကို လက်စထရော ကျဆင်းစေမှု၊ သွေးဖိအားကိုထိန်း

သိမ်းနိုင်မှုဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးတွေရနိုင်တယ်လို့ အင်တာနက်သတင်း မှာ မယ်ဖူးပါတယ်။ ဒီလို ကောင်းကျိုးတွေတကယ်ပဲ ရှိသလားဆိုတာလည်း သိချင်ပါတယ်။

ခွေးတို့မွေးရင် သခင်ရဲ့ကိုလက်စထရော ကျဆင်းစေတယ်ဆိုတာဟုတ်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ ခွေးက အမြဲအမူအနေနဲ့ ချစ်ခင်အောင် ခြားတော့ ဒေါသတွေငြိမ်းစေတယ်။ စိတ်ကိုငြိမ် စေတယ်ဆိုတော့ blood pressure ကို ထိန်းထား ယေတာပေါ့။ နောက်ကျောင်းပေးရတော့ လမ်း လျှောက်ရတယ်။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုရတယ်။ ခန္ဓာတိုက် အလေးချိန်ဆိုထိန်းပြီးသားဖြစ်တယ်။ တွေကျင့်ခန်းဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒီတော့ အဆီကို ထိန်းထားပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။

အချိန်ပေး ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုတွေလည်း လုပ်နိုင်တယ်။ ချစ်ခင်တဲ့စိတ်လည်းရှိလို့ ခွေးလေး တွေ မွေးတော့မယ်ဆိုရင် မဖြစ်မနေ တာကွယ် ဆေးထိုးပေးရမယ့်ကိစ္စ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက် ပေးမှုအပိုင်းတွေကို ပြောပြပေးပါဆရာ။

မွေးမွေးချင်း ၂ လသားမှာ တစ်ခါ leptosirosis ထိုးပေးရတယ်။ လူတွေသိတာ ကတော့ ဒါကို ငါးမျိုးစပ်လို့ခေါ်တယ် DHPPL ခေါ်တယ်။ နောက် ဝုတ်ယအကြိမ် သုံးလသားမှာ ဝုတ်ယအကြိမ်အနေနဲ့ ထိုးပေးရမယ်။ နောက် ပြီးရင် ခွေးရောဂါ ကာကွယ်ဆေးကို သုံးလသား မှာပေးတော့ ထိုးပေးရမယ်။ နောက် ဒါတွေကို နှစ်ပတ်လည် ထိုးပေးရမယ်။ နောက်သန်ချပေး ရမယ်။ အနည်းဆုံး ၄၅ ရက်တစ်ကြိမ်လောက်ဆိုရင် ချပေးနိုင်ပါတယ်။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်အနေနဲ့ ခွေးမွေးမြူမှု အလေ့အထကို တယ်လိုလူဆပါသလဲ။

ဒါက မွေးမြူမယ့်လူအပေါ် မူတည်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ခွေးကို အိမ်မှာ စနစ်တကျ မွေးမြူ ထားမယ်ဆိုရင် လူကို အများကြီးကောင်းကျိုးပြု နိုင်ပါတယ်။ ခွေးဆိုတာက တကယ်တော့ အဖော် ကောင်းတစ်မျိုးပါပဲ။ အနည်းဆုံးတော့ မိသားစု အတွက် အဖော်ကောင်းတော့ ဖြစ်တာပါပဲ။ သခင်အပေါ်မှာ လူထက်သစ္စာရှိတဲ့အပြင် အိုင် ကျွဲကလည်းမြင့်တော့ သေနေရင်ရေလို တကယ် အရေးကိစ္စတွေမှာ သခင်ကိုကူညီနိုင်တယ်။ နောက် သခင်ပြန်လာရင် ခွေးကကြိုတယ်။ ဒီတော့ သူ့ကြောင့် စိတ်ချမ်းသာမှုကို လူက ရတယ်။ နောက်ခွေးက အသိစိတ်ရှိတော့ ကြမ်း ပါတယ်ဆိုတဲ့ခွေးတောင် သူ့ကျန်းမာရေးကို စောင့်ရှောက်ပေးရင် ပြန်သိတတ်တဲ့အနေနဲ့ ရန်မပြုဘူး။ နူးနူးညံ့ညံ့ဆက်ဆံတယ်။ ခွေးမှာ အဲဒီလိုသိတတ်တဲ့ ဝိတ်ရှိတယ်။ မောဟောပန်းဖန်းနဲ့ ပြန်လာရင် ချစ်စရာ ကောင်းအောင် ကြိုဆိုတတ် တာနဲ့တင် အမောပြေတယ်။ စိတ်ချမ်းမြေ့တယ်။ သူ့ကို အပေါ်အလေးသွားဖို့ ပုံမှန်ကျောင်းပေးရ တော့ သခင်လည်း ပုံမှန် လမ်းလျှောက်ဖြစ်တော့ ကျန်းမာရေး အထောက်အကူရတယ်။ အချိန်မှန် စားဖို့သောက်ဖို့နဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် စည်း တမ်းပိုင်းတွေမှာ စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့အတွက် ဒါကလည်းလူရဲ့ ကျန်းမာရေးအကျင့်ကောင်း တစ်ခုကိုဖြစ်လာစေတယ်။ ဥပမာသူ့ကို ကျောင်း ပေးတော့ လမ်းလျှောက်ရတယ်။ ဒီလို အကျိုးဖြစ် ထွန်းစေတယ်။ဒီလို ကောင်းကျိုးတွေရှိတော့ ခွေးမွေးတာကောင်းတယ် မွေးသင့်တယ်လို့ ပြော နိုင်ပါတယ်။

နောက်ပြီး ခွေးတွေက သက်ကြီးရွယ်အို တွေအတွက်လည်း အဖော်ကောင်းတစ်မျိုး ဖြစ် နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အပေါ်ကိုယ့်ဘက်က ပြန် လုပ်ပေးရမှာတွေကိုတော့ မမွေးခင် စဉ်းစားသင့် ပါတယ်။ အချိန်မှန်အစာကျွေးရမယ်။ ရေချိုး ပေးရမယ်။ နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ယူပြီး ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပေးရ မယ်။ အချိန်မှန် တာကွယ်ဆေးထိုးပေးရမယ်။ သန်ချပေးရမယ်။ အမွေး အမြဲသန့်ရှင်းအောင် လိုအပ်သလို ငြိမ်းသင်ပေး ညှပ်ပေးပြီး သန့်စေ တွေးမကပ်အောင် မပြတ်ဂရုစိုက်ရမယ်။ ခြေသည့် လက်သည့်တွေ လှီးပြတ်ပေးရမယ်။ တလေးတစ်ယောက်လို ကြင် နာယူယပေးရမယ်။ အဲဒီလို ကရိုဏထများတဲ့ အလုပ်တွေကို တကယ် ခွေးချစ်တဲ့ သူတွေမှသာ လုပ်နိုင်မှာ။ ဒါတွေက ရေရှည်လုပ်ရမှာဆိုတော့ အချိန်လည်းပေးနိုင်မှ လုပ်နိုင်မှာ။ ဒီတော့ အချိန်လည်းပေးနိုင်၊ ခွေးလည်း တကယ်မချစ်ဘဲနဲ့ သူများမွေးလို့ ခေတ်မီအောင် ဖက်ရှင်အနေနဲ့ မွေးမယ်ဆိုရင် တော့ လုံးဝမမွေးသင့်ဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

မြင့်သူထွန်း

(တစ်)

လူတစ်ဦးစီ၌ သူ့ခရေဇီ (Crazy) ဖြစ်သော အရာ သို့တည်းမဟုတ် သူ၏ ရူးသွပ်ပျော်ဝင်မှု ဟူသည်မှာ ရှိတတ်ကောင်းသောအရာ ရှိတန်ရာ သော ကိစ္စဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကွမ်းခြံကုန်းကလည်း နားလည်သဘောပေါက်ထားပြီး ဖြစ်တိပါ၏။ အနီပင်ဖြစ်လင့်ကစားစေကာမူ ယူနိုဗာဆယ် လှည့်တစ်ယောက် ရူးသွပ်ပုံရူး သွပ်နည်းနှင့် ပတ်သက်၍မူကား ကျွန်ုပ်မှာ ပသို့မှ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိပါလေ။ သူကား ကမ္ဘာကြီးနှင့်တကွ ဟောသည် ဟောစကြဝဠာကြီးကို ခရေဇီ (Crazy) ဖြစ်သူ တစ်ယောက်ပေ တည်း။

သူ့အိမ်နံရံများပေါ်၌ ကမ္ဘာ ဖြေပုံ၊ မြန်မာ့ ဖြေပုံကြီးများကို အနှံ့အပြား ကပ်ထားသည်မှာ ရှုပ်ပွလျက်ရှိချေ၏။ အနီအပြင် ဂလက်ဇီ (Galaxy) ခေါ် နဂါးငွေ့တန်းဓာတ်ပုံ ကြီးများ၊ ဘလက်ဟိုး (Black Hole) ခေါ် တွင်း နက်ပန်းချီ ကားချပ်ကြီးများ၊ နေရှင်နယ်ဂျီအော် ဂရပ်ဖစ် (National Geographic) ခေါ် အမျိုး သား ပထဝီအသင်းကြီးက ထုတ်ဝေသည့် စာ စောင်အဟောင်းများ၊ ကမ္ဘာလုံးအရွယ်အစား အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ရှုပ်ပွနေသော မောင်မောင် လှည့်ပင်၊ အနီမို့ကြောင့်ပဲ ထင်ပါ၏။ သပွတ်အုရွာသားတို့ သူ့ကို ချစ် စနိုး

ခေါ် ကြသည် က ယူနိုဗာ ဆယ် လှည့် ဟူလို။

(နှစ်)

“လောကကြီးမှာ... ဘဝပညာရပ်တွေ ဘယ်နှစ်ပဲ တိုးတက်နေဘိစေကာမူ ပထဝီပညာရပ်ကိုဖြင့် အခြေခံသိထား သင့်ပေသပေါ့... တောတွေတောင်တွေ မြစ်ရောင်းအင်းအိုင် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ တွေ... ရာသီဥတုခေါ် ဝယ်သာကွန် ခစ်ရှင်တွေ (Weather Condition) သတတွေမှ အခြေခံမသိ... တယ့်မှာ လုပ်ကြဘိမတုံး လျက်ဆရာ ရယ်... သဟာကြောင့် ကလေးတို့ကို ပညာဒါန ပြုရသည်သာပါ” ကျွန်ုပ်နှင့်အနီ ယူနိုဗာဆယ်

လူတစ်ဦးစီ

ဒါတွေ ဒါတွေက ဝေဖန်ခြေမကမဟုတ်

Handwritten signature or mark.

လှဦးတို့ မကြာခဏဆိုသလို သပွတ်အုစွာလယ်ရှိ ကယ်လီဖိုးနီးယားလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေး၌ ဆုံကြရာ တွေ့တိုင်းဆုံတိုင်း သူ့မြွက်ဟတတ်သည့် စကားတစ်ခွန်းပင်။ ယူနီဗာဆယ်လှဦးသည်ကား ပညာဒါနအဖြစ် သပွတ်အုထွက်ကလေး တစ်သိုက်ကို သူ့ခြံဝင်းထဲသို့ ခေါ်ပြီးသည့်သကာလ နောက် အောင် ဂျီဩဂရော်ဖီ (Knowledge of Geography) ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ အခြာဖြာဟု အမည်ပေးလျက် ပညာဒါနပြုလျက်ရှိ တော့ချေသည်သာ တမုံ။

ကျွန်ုပ်ကား
ယူနီဗာဆယ်လှဦးကို
အလွန်အင်မတန် အထင်ကြီး
သွားမိသည်မှာကား
အမှန်တကယ်ပင်ဖြစ်ပါ၏။
ကျေးလက်ကလေးငယ်များ
ဖြစ်ပါလျက်
အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်
ဒေါက်ခနဲ ဒေါက်ခနဲ
ပြောပြနေလိုက်ကြပုံတွေမှာ
ပထဝီပိုင်းဆိုင်ရာ
ပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်ဝလှပါ
ဘိဟူလို . . .

(သုံး)

အနို့နှင့် တစ်ခုသော နေ့ခင်းကြောင်တောင် ကြီးဝယ် ကျွန်ုပ်လည်း ပျင်းပျင်းမို့သည်နှင့် ယူနီ ဗာဆယ်လှဦးနေထိုင်ရာ ခြံဝန်းကလေးအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်မိခဲ့ချေ၏။ ကလေးအယောက် နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ခန့်တို့သည်ကား သူတို့၏ ဆရာ ယူနီဗာဆယ်လှဦး၏ လက်ချာ (Lecture) ခေါ် ဟောပြောပို့ချမှု၌ နှစ်ဝင်လျက်ရှိကြချေ၏။ သင်းကလေးတို့၏ စာသင်ခန်းမှာကား အိန္ဒိယ ကဝိကြီးရာဇဝင်ဒြာနတ်ထုလုံး၏ သျှန်တိနိကေစာနံ နှယ် သစ်ပင်ရိပ်ဝယ်တည်း။

“ကမ္ဘာပြားသလော . . . လုံးသလော”
“အလုံး”
“အရှေ့ဘယ်မှာ”
“တို့မှာ”
“အနောက်ဘယ်မှာ”
“တို့မှာ”
“တောင်ကရော”
“ဟောတို့မှာ”
“မြောက်ကရော”
“ဟောတို့မှာ”

ကျွန်ုပ်ကား ယူနီဗာဆယ်လှဦးကို အလွန် အင်မတန်အထင်ကြီးသွားမိသည်မှာကား အမှန် တကယ်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ကျေးလက်ကလေးငယ်များ ဖြစ်ပါလျက် အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် ဒေါက်ခနဲ ဒေါက်ခနဲ ပြောပြနေလိုက်ကြပုံတွေမှာ၊ ပထဝီပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်ဝလှပါ ဘိဟူလို။

အနို့နှင့် အနီကလေးတို့အား ဂုဏ်ပြုချီး မြှောက်လိုသည်ဖြစ်ဘိမူချေရာ ကျွန်ုပ်က . . .
“ကဲ . . . အဆွေ ကလေးငယ်တို့ မနက်ဖြစ်မှာ ဦးဆရာဂျက်ရဲ့ အိမ်သို့ ကြွခဲ့ကြလေသဗျာ . . .
ဦးဆရာဂျက်က ကလေးတို့အား မုန့်ပဲ သရေစာများ ကျွေးချင်လို့ ပေပဗျာ . . .” စသည်ဖြင့် မိတ်မန္တက ပြု လိုက်မိပါ၏။ ကလေးတို့အကြိုက် ကြာဇံဟင်းခါး မှာတိုက်ရသော်ကောင်းလေစွဟုလည်း စိတ်ကူး ထဲမှာ ထေးမှတ်ထားလိုက်ပါ၏။ အနို့အပြင်

သပွတ်အုအားတစ် (Artist) များဖြစ်ကုန်သော မဟာဝိဇ္ဇာအဝင်၊ လောကဓံတို့ ကံတိုက်၊ ဘီအက်စ်စီအသောင်း၊ ရွှေပွတ်စိုးမြင့်၊ ထွန်းထွန်း (အလွမ်းကမ္ဘာ) စသူတို့ကိုလည်း ခေါ်ဆောင်ထား ရန် စိတ်ကူးထားလိုက်ပါပေသတည်း။

(လေး)

မျိုးမျိုးရှိရှိနှင့် နှာရည်ယိုရွဲ ကြာဇံဟင်းခါး သောက်ပွဲပင်။ အနို့နှင့် ကျွန်ုပ်ဂုဏ်ကွမ်းခြံကုန်း အိမ်ရောက်ကလေးတစ်သိုက်နှင့် သပွတ်အု အားတစ် (Artist) တို့ စားသောက်သမ္ပုပြီးသော် ယူနီဗာဆယ်လှဦး၏ တပည့်အနီကလေးငယ်တို့ ဘယ်ကလောက် ပထဝီတတ်ကြောင်းကို ကြားထိ က ဂုဏ်ယူမိနေသော ကျွန်ုပ်က လှပုံအလယ်တွင် ဉာဏ်ရည်စစ်ပွဲလှစ်မိချေသည်။

“ကလေးတို့ အရှေ့ဘယ်မှာ”
“ဦးလှဦးအိမ် လိုက်ခဲ့”
“အနောက်ဘယ်မှာ”
“ဦးလှဦး အိမ်လိုက်ခဲ့”
“တောင်မြောက်ဘယ်မှာ”
“ဦးလှဦး အိမ်လိုက်ခဲ့”
ဘယ်နှာဖြစ်ရပါလိမ့်။ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်သိဖို့ ယူနီဗာဆယ်လှဦးအိမ် လိုက် ခဲ့ဖို့ချည်း အတင်းခေါ်နေ။
“ကဲ မင်းတို့ဆရာဦးလှဦး၏ အိမ်သို့ မလိုက်ဘဲနဲ့ အရပ်လေး မျက်နှာမပြောနိုင်ကြဘူးလား လကွာ”
ကျွန်ုပ်က အနီကလေးလိုမေးလိုက်သောအခါ တွင်မှ ဉာဏ်သွက်ဟန်တူသော ကလေးငယ်က ဆတ်ဆို မတ်တပ်ရပ်လိုက်ကာ
“သရက်ပင်ကြီးရှိတာ အရှေ့ အိမ်သာရှိတဲ့ဘက်က အနောက် ခေါ်လေးမကုလားမတို့အိမ်ဘက်က တောင်ဘက် . . . ဘကြီးဖိုးခွေး ခြံက မြောက်”

ကြည့်စမ်း။ ယူနီဗာဆယ်လှဦး၏ ဂျီဩ ဂရော်ဖီ။ သူ့ခြံဝန်းကျင်က သရက်ပင်ကြီး၊ အိမ်သာ၊ ခေါ်လေးမကုလားမတို့အိမ်၊ ဘကြီး ဖိုးခွေးတို့ခြံကို အမှတ်အသားပြုကာ အရပ်လေး မျက်နှာ သင်ကြားထားလိုက်ပုံများ။ အရပ်လေး မျက်နှာ သိသလား လာမေးနဲ့တဲ့။ ယူနီဗာဆယ် ဆရာလှဦးတို့အိမ်လိုက်ခဲ့တဲ့။ မလွဲစေရဘူး။ ကေနိမုချ ဟူလို။

ဂုဏ်ကွမ်းခြံကုန်း

အောက်မေ့သတိတရ ဖခင် ဗိုလ်ချုပ်အမှတ်တရ

လက်ျာထွန်း

ဗိုလ်ချုပ်လုပ်ကြံခံရပြီ။

၁၉၄၇ ခုနှစ်ဇူလိုင် ၁၉ ရက် ရန်ကုန် လယ်ကွင်းဝေးခေမ္မာ မိုးရေများနှင့် ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သူတော်စင်များ၏ ဒုတိယဝါလဖြစ်သည့် ဝါခေါင်လ၏ ရက်တစ်ရက်၊ ဖိပ်ထူထူမှတ်သုံကောင်းကင်အောက်မှန်တိုင်းဆင်တော့မည့် ၁၉ ရက်နေ့မနက် အာရုံသည် တက်လာချေပြီ နေရာကား ကိုလိုနီခေတ်နန်းရင်းဝန်ဟောင်း ကြွနိဦးပေါ်၏ အေဒီလမ်း အမှတ် ၄ နေအိမ်တွင် ဖြစ်သည်။ လူတစ်စုစုရုံးနေကြသည်။ ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့တော်၏ မြောက်ဘက်ခြမ်း လူသူထိတ်ဆိတ်သော အင်းယားကန်စောင်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည့် သစ်ပင်များနှင့် သပ်သပ်ရပ်

ရပ်ခြံတစ်ခုဖြစ်သည်။ အနာဂတ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ သမိုင်းအား လုံးဝပြောင်းလဲပစ်မည့် လျှို့ဝှက်အစီအစဉ်တစ်ခုကို နောက်ဆုံးအသေးစိတ် ညွှန်ကြားချက်ပေးရန် ဦးစောကိုယ်တိုင် အိပ်ရာမှ နိုးနေပါပြီ။ ဦးစော၏ ဇနီးဘက်မှ တူတော်သူ ခင်မောင်ရည်သည် အစိမ်းရောင် ဖွိပ်ဆန်ထရပ်ကားပေါ်တက်ကာ စတီယာတိုင်ဘီးကို ကိုင်လိုက်သောအခါ ဦးစောတပည့် ကျန်သူများကလည်း ကားပေါ် အသီးသီးခုန်တက်ကြ၏။ မနက် ၈ နာရီခွဲ၌ သူတို့ခြံထဲမှ စတင်ထွက်ခွာ၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ရန်ကုန်မြို့၌ အစိမ်းရောင်စစ်ကားများကို တွေ့ရသည်မှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ပင်။ သို့အတွက် ရန်ကုန်မြို့လယ်သို့ မောင်းနှင်သွားသော သူတို့ကားကို မည်သူကမျှ သတိမထားမိ

စတင်ကွင်းများရရှိပါပြီ”ဆိုသည့် တိုတိုတောင်းတောင်း အချက်ပြသတင်းစကားကို အဆောက်အအုံထဲမှ သူ့ဆရာထံ တယ်လီဖုန်းနှင့် လှမ်းပြောသူမှာ ခင်မောင်ရင်။
လျှို့ဝှက်အတည်ပြုခြင်းကို ရရှိပြီ။ အေဒီလမ်း၊ ဦးစောအိမ်မှ ဂျစ်ကားတစ်စင်းချက်ချင်း ထွက်ခွာလာသည်။ ထိုအချိန်ကား မနက် ၁၀ နာရီတိတိ။ ယဉ်မောင်းသူက သူမ။ သူ့ဘေးမှာ အသက် ၃၀ ကျော်အရွယ် အရပ်မြင့်မြင့် မောင်စိုး။ ကားနောက်ခန်း၌ ကင်းဘတ်စ်အောက်ကောက်ကောက်ကွေးကွေးပုန်းလှိုက်လာသူတွေ သေနတ်သမား ၃ ယောက်၊ မောင်စိန်၊ သက်နှင်းနှင့်ရန်ကြီးအောင်။
မောင်စိုး၊ မောင်စိန်နှင့် သက်နှင်းတို့က

ချေ။ နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် မိုးက တဖွဲဖွဲ၊
 ကောင်းကင်က တညိုညို၊ စနေရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်
 သည့် အားလျော်စွာ လူတကျကျ ရန်ကုန်မြို့ထဲ
 တွင်၊ ပိတိုရိယခေတ်ပုံစံ အနီရောင်အုတ်များဖြင့်
 ဆောက်လုပ်ထားသော နှစ်ထပ်အဆောက်အအုံ
 ဖြစ်သည့် အတွင်းဝန်ရုံးအနီး ဒါလဟိုစီ(မဟာ
 ဗန္ဓုလလမ်း)နှင့် ၄၁ လမ်းထောင့်တွင် ကားကို

ထိုးရင်လိုက်၏။
 မောင်နှံကကားထဲတွင် နေကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး
 ခင်မောင်ရင်၊ ဘညွန့်နှင့်မုံကြီးတို့က အတွင်းဝန်
 ရုံးထဲသို့ စနည်းနာရန် လမ်းလျှောက်ထွက်ခွာခဲ့
 ကြသည်။ ဘုရင်ခံအလုပ်အမှုဆောင် ကောင်စီ
 အစည်းအဝေးပွဲ ရှိ/မရှိသေချာဖို့ သူတို့အတွက်
 အရေးကြီးသည်။ သေချာပြီဆိုသည့်အခါ “ပစ်

တော်ပီဝမ်းသေနတ်ကိုယ်စီကိုင်ထားကြပြီး ဆယ်
 ကျော်သက်အရွယ် ရန်ကြီးအောင်က ဆီမီးအော်
 တိုမက် တစ်စတင်းဝန်းသေနတ်ကို ကိုင်ထား
 သည်။ အတွင်းဝန်ရုံးမှာစောင့်နေတဲ့ ဘညွန့်
 အတွက် တော်မီဝန်းသေနတ်တစ်လက်ကို
 ဂျစ်ကားကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ချထား၏။ သူတို့
 အားလုံး အစိမ်းရောင်စစ်ဝတ်စုံနှင့် တောဆောင်း

ဦးထုပ်တွေ ဆောင်းထားကြပြီး ယူနီဖောင်းတွေရဲ့
 လက်မောင်းတွေပေါ်မှာ ကမ္ဘာစစ်တုန်းက
 ရန်ကုန်မြို့စောင့် အမှတ် ၁၂ တပ်မရဲ့ တံဆိပ်
 အမှတ်အသားတွေ တပ်ဆင်ထားသည်။
 ဂျစ်ကားက မြို့လယ်ခေါင်ကို အပြင်းနှင့်
 နေတာနှင့်အမျှ လေကာမှန် ဘယ်ဘက်နဲ့ဘေးက
 အနီး အဖြူ အလံငယ် ၂ ခုကလည်း တဖျပ်ဖျပ်လွင့်
 နေသည်။ ထိုအချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း
 နီးပါးတွင် လွတ်လပ်ရေးခေတ်ကြို ဝန်ကြီးချုပ်
 ရာထူးနှင့်ညီမျှသည့် ဘုရင်ခံအလုပ်အမှုဆောင်
 ကောင်စီ ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊ မြန်မာ့အမျိုးသားရေးလှုပ်ရှား
 ပွဲခေါင်းဆောင် အသက် ၃၂ အရွယ် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းသည် တာဝါလိန်းလမ်း(ဝက်ဘာ
 လမ်း) ရှိ နေအိမ်ပြင်ပမှ ထွက်ခွာလာသော ကား

ပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါ လာပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ အိမ်ခြံဝင်းကား ရန်ကုန်မြို့၊ ကန်တော်ကြီးဘေးရှိ ယခုဗိုလ်ချုပ်ပြတိုက်အဖြစ် အများပြည်သူ ကြည့်ရှုရန် ဖွင့်လှစ်ထားသော အဆောက်အဦနှင့် ခြံဝင်းပင်။

ဗိုလ်ချုပ်ကား ထိုနေ့က စစ်ဗိုလ်ချုပ် အဆောင်အယောင်နှင့်မဟုတ် လည်ကတုံးအဖြူ ရောင်၊ ပိုးတိုက်ပုံအနက်နှင့် ပိုးလုံချည်ရွှေရောင် ကို ဝတ်ဆင်ခဲ့၏။

ဗိုလ်ချုပ်နေထိုင်ရာ တာဝါလိန်းလမ်းသည် ဦးစောနေထိုင်ရာ အေဒီလမ်းထက် အတွင်းဝင် ရုံးသို့ ပိုနီးသည်အတွက် သူ့ကိုလုပ်ကြံမည် သေနတ်သမားများ မရောက်ခင်ကတည်းက ဗိုလ်ချုပ်က ရောက်နှင့်နေပြီးဖြစ်သည်။ အခြား ကောင်စီဝန်ကြီးများလည်း ပုံမှန်အတိုင်း လွတ်လပ်နေခေတ်ကြို ကက်ဘီနက်အစည်းသို့ ကြွရောက်ရုန်းခဲ့ကြပြီ။ ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့်တွေ့ဆုံ ညှိနှိုင်းနိုင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ကိုလိုနီဩဇာအောက်မှ နောက် ၆ လအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတား လွတ် မြောက်တော့မည့်အချိန်။

ဘညွန့်ကား သေနတ်မပါသော်လည်း အတွင်းဝန်ရုံးတွင်း၌ သူ၏ လုပ်ကြံရမည် ပစ် မှတ်တစ်ခုကို သကြီးမဲကြီးရွာဖွေနေလေသည်။ သူ ပစ်မှတ်မှာ အခြားသူမဟုတ် ဗိုလ်ချုပ်၏ အစ်ကိုကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့ အားကိုးရသူ၊ ထိုအချိန်

က တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်လည်း ခေါ်ဆိုပြီး သည့်အချိန်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ၊ လွတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်သူသခင်နပင်။

လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန် အတွင်းဝန်ရုံး အဆောက်အဦ၏ အနောက်ဘက်တန်း ပထမ ဆုံးအခန်းသည် သခင်န၏ ရုံးခန်းဖြစ်သည်။ ဘညွန့်က ခေါင်းမိုးကုန်းကုန်း လူသွားစင်္ကြံမှာ လမ်းလျှောက်ရင်း သခင်န၏ အခန်းတွင်းသို့ တစ်ချက်မျှ စောင်းကြည့်ပြီး သခင်နကို တွေ့ပါပြီ။ သို့သော် ပို၍ကျိန်းသေစေရန် အနီးသို့ ကပ်သွား သောအခါတွင်ကား သခင်န မဟုတ်ချေ။ ဘာသာ တရားကိုင်းစိုင်းသော ရာဇဝလ္လင်ဖင်ကပ်ပါလာသူ ဟု ပြောကြသည့် သခင်နနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တို့သည် ဇူလိုင် ၁၈ ရက်ညဘက်တွင် နောက်ဆုံး တွေ့ဆုံခဲ့ကြသေးသည်။ အကယ်၍သာ ဗိုလ်ချုပ် နှင့်အတူ ကျဆုံးသူများတွင် သခင်မြသော်လည်း ကောင်း၊ ဒီးဒုတိယဦးဘချိုသော်လည်းကောင်း မပါခဲ့လျှင် သခင်န ဝန်ကြီးချုပ်မဖြစ်ပေ။

ဘညွန့်ကား သူပစ်မှတ်ကို ထပ်မံစောင့် ဆိုင်းစွာဖွေရန် လက်လျှော့လိုက်ပြီ။ ကားရှိရာ ပြန်လာပြီး အနီးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်နေ သော ဘညွန့်၏အင်္ကျီအောက်တွင် ရောက်လာပြီး “သူတို့ဆရာဟု ဆတင်းပို့ပြီးကြောင်း ပြော၏။”

ကံကြမ္မာရမက်ဘီးစတင်လည်ပတ်ပြီ။

ဗိုလ်ချုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာ၊ ဦးစော၏ ကံကြမ္မာ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကံကြမ္မာ။

အကယ်၍သာ ဗိုလ်ချုပ်တို့ မကျဆုံးခဲ့လျှင် မြန်မာ့သမိုင်းသည် များစွာကွဲပြားခြားနားသွား မည်မှာ အမှန်ပင်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီး မြန်မာ နိုင်ငံတော်ကို အခြားအာရှနိုင်ငံများနှင့် နှိုင်းယှဉ် လျှင် လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားလှ၏။ ဆန် ရေစပါးပေါများကြွယ်ဝ၏။ ရေနံနှင့် မြေအောက် သယ်ဓာတ်တို့လည်း ထိုက်သင့်သလောက် ပေါ များ၏။ အာရှတိုက်တစ်ခွင်တွင် ပညာရေး အဆင့်အတန်းအမြင့်မားဆုံး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် တည်ရှိပြီး စာတတ်မြောက်မှုနှုန်းထား အမြင့်မား ဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ် လုပ်ကြံမှုတွင် အရည်အချင်းပြည့်ဝသည့် နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များ ကျဆုံးခဲ့ရသည့် အတွက် ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် နိုင်ငံရေးစနစ် တစ်ရပ် ခိုင်ခိုင်မာမာမထူထောင်နိုင်ဘဲ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး စနစ် သက်ဆိုင်ရည်ရှိ ကမ္ဘာ့အလယ်အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နံနက် ၀၀း၀၀ တွင်ဘုရင်ခံ အလုပ်အမှု ဆောင်ကောင်စီ အစည်းအဝေးစတင်သည်။ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ U စာလုံး၏ ပြောင်းပြန်ပုံစံ စားလှ၏။ ထိုပုံအလယ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ ဘယ်ဘက်တွင် အလုပ်အမှုဆောင်

ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဦးရွှေတော်၊ ညာဘက်တွင် ဝန်ကြီးအဖွဲ့၏ ဒုတိယအတွင်းဝန်ဖြစ်သူ ဦးအုန်းမောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ခုံတန်းလျားကြီး၏ ညာဘက်ခြမ်းတွင် ထိုင်နေသူများမှာ ဘဏ္ဍာရေးဌာနကောင်စီဝင် ဆိုရှယ်လစ်ခေါင်းဆောင်သခင်မြ၊ အမျိုးသားပညာရေးနှင့် စီမံကိန်းကောင်စီဝင် ဦးရာဇတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ အစ်ကို စီးပွားရေးနှင့် ထောက်ပံ့ရေးဌာနကောင်စီဝင် ဦးဘဝင်း၊ သတင်းစာ ဆရာ၊ ပြန်ကြားရေးဌာနကောင်စီဝင် ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ ကရင်လူမျိုးစုခေါင်းဆောင် အလုပ်သမားရေးရာ ကောင်စီ

အသက်ရှူသံများနှင့် ဆူညံသွားသည်။ အစည်းအဝေးခန်းထဲသို့ ပထမဆုံးပြေးဝင်သွားသည်မှာ အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် မျက်နှာရှည်ရှည် မောင်စိုး၊ ဖွင့်ထားသည့် တစ်ခုတည်းသော တံခါးကို စောင့်နေသော မင်းစေမောင်သောင်းစိန်မှာ ကြက်သေသေဖြစ်ပြီးနောက် တားဆီးရန် ကြိုးစားပါသေးသည်။ သို့သော် သူတာမှ မတတ်နိုင်တော့ပါ။ သေနတ်သမားများက ဝန်ကြီးများဘက်သို့ ချိန်ပြီး 'မပြေးနဲ့၊ မထနဲ့' ဟုအော်သည့်အခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ 'ပစ်၊ ပစ်' ဟု မောင်စိုးက အမိန့်ပေးသောအခါ သေနတ်သံများ

နှစ်မြောက် ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်နေ့က ဦးနုက ဤသို့ အသံလွှင့်မိန့်ခွန်းပြောခဲ့၏။ 'ဗိုလ်ချုပ်နှင့်အတူ အဖိုးတန်ခေါင်းဆောင်များ ကျွန်ုပ်တို့ကြားမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။ သူရဲတောကြောင်လှသော ရန်သူ၏ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ကြရသည့် ၎င်းတို့အားလုံးမှာ မြစ်ရေပြင်လွှာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရေမြုပ်ပမာ အလားသဏ္ဍာန်တူလှ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရသမျှ ကား ဥပမာအားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတာ၍ မရနိုင်ကောင်းတည်း။'

၁၉၄၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လအတွင်း ကြမ္မာငင်

ဝင် မန်းဘခိုင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။
ဘယ်ဘက်ခြမ်းတွင် ထိုင်နေသူများမှာ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းကောင်စီဝင် ဦးဘဂျမ်း၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကောင်စီဝင် ဦးအောင်ဖိစေ၊ ကောက်ပဲသီးနှံဌာနကောင်စီဝင်ဟင်္သာတဦးမြ၊ နယ်ခြားဒေသများဆိုင်ရာ ကောင်စီဝင် မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီး စဝ်စံထွန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။
အစည်းအဝေးစပြီး မြောက်ဘက်ရှိ တံခါးပေါက် တစ်ခုမှလွဲ၍ တံခါးအားလုံး ပိတ်လိုက်ကြပြီး အတွင်းမှဂျက်များထိုးထားကြသည်။ ယင်းတံခါးဝှဲတွင် စစ်စိမ်းရောင် အောင်းဘိတ်ဆင်ထားပြီး လက်နက်မတိုင်မီဆောင်ထားသော မင်းစေသောင်းစိန်တစ်ဦးသာ စောင့်ကြပ်လျက်ရှိသည်။ အခန်းအပြင်ဘက် လူသွားလမ်းတွင် အမှုဆောင်ကောင်စီလက်ထောက် အတွင်းဝန် ဦးတင်အုန်းသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် စကားပြောနေရာတွင် ထိုအချိန်တွင် လှေကားပေါ်သို့ လက်နက်ကိုင် လူ ၄ ယောက်ပြေးတက်လာသည်အတွက် ခြေသံများ၊ သေနတ်မောင်းတင်သံများ

ဆူညံသွားပြီး ဗိုလ်ချုပ်လည်း သေနတ်ဖက်ရာ ၁၃ ချက်ဖြင့် သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲလျောင်းငြိမ်သက်သွားရှာတော့သည်။
နံနက် ၁၁ နာရီခန့်တွင် ဤရက်စက်သော လုပ်ကြံမှုကြီး၏ သတင်းသည် တစ်တိုင်းပြည်လုံး ပျံ့နှံ့သွားပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၃၂ နှစ်၊ သခင်မြ ၄၉ နှစ်၊ ဦးရာဇတ် ၄၉ နှစ်၊ ဦးဘဝင်း ၄၆ နှစ်၊ မန်းဘခိုင် ၄၃ နှစ်၊ ဦးအုန်းမောင် ၃၄ နှစ်တို့ ၆ ဦးသည် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးပြီး ဦးဘချို ၅၄ နှစ်သည် မနုလယ်ပိုင်းတွင် သေဆုံးခဲ့ပြီး မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီး စဝ်စံထွန်း ၄၀ နှစ်သည် ၂၀ ရက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးခန်းမတွင်မှ သေနတ်သံများ ကြားရသဖြင့် ပြေးထွက်လာစဉ် ဆုတ်ခွာနေသော လူသတ်သမားများ၏ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ဒဏ်ရာ ၄ ချက်ရရှိသော ကိုထွေး ၁၈ နှစ်သည် နောက်ရက်အနည်းငယ် အကြာတွင်မှ ကွယ်လွန်သွားရှာရသည်။
ဗိုလ်ချုပ်တို့ကျဆုံးခဲ့သည်မှာ ယခုအခါ ၆၆

သည်ထိုနေ့သည် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကျဆုံးခဲ့ရုံမက တစ်နိုင်ငံလုံး၏ ရိုးသားမြင့်မြတ်မှုနှင့် လက်တွေ့အသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသော ဒီမိုကရေစီစနစ်အပေါ်တွင် ထားရှိသည့် နိုင်ငံ၏ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားမှုသည် အစိတ်စိတ်အကြွေကြွေ ပျက်ပြားကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။
ယခုအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ သမီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်သည် ငြိမ်းချမ်းသော ဒီမိုကရေစီ စနစ်ကျသော သာယာဝပြောသော အနာဂတ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ဖခင်ကိုယ်စား ဆက်လက်၍ တည်ထောင်ရန် ကြိုးစားနေသည်။ ပိုမို ပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော အနာဂတ်နေ့များ သို့ မျှော်မှန်းရင်း...။
'ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဘယ်သူသတ်သလဲ'၊ ရေးသူ- ဦးခင်အောင်
သာသာပြန်သူ - ဒေါက်တာ တင့်ဝေ၊
ဒေါက်တာ အေးကျော်
စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ဖော်ပြသည်။
လက်ရာထွန်း

Q&A မမရတီ

အချစ်ရေး
ကျန်းမာရေး
လူမှုရေး
အနုပညာ

သို့

မမရတီ

သမီးက ရတီစာဖတ်ပရိသတ်ပါ။ ပြီးတော့ သရုပ်ဆောင် ရဲတိုက်ရဲ့ပရိသတ်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ အခုလောလောဆယ် ရဲတိုက်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ကိစ္စကိုလည်း အရမ်းစိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်။ ရဲတိုက်ပရိသတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ကို သားကင်းလုံခြုံစေချင်တာပါ။ Online ပေါ်မှာ ဓမ္မစင် ဓမ္မသား နေကြတဲ့ ဘာသာရေးပြဿနာကြီးထွားစေချင်တာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ရိုးရိုးသားသား မှာတဲ့ အမှားတစ်ခုအဖြစ် ပြင်ပြောင်းလဲပေးပါလို့ မမရတီကနေတစ်ဆင့် ရဲတိုက်ကို အသိပေးချင်တာပါ။ ၂၀၁၀ ဇန်နဝါရီလ ဖျက်နာဖုံးမှာ ရဲတိုက်ရဲ့ပုံက အရမ်းကြည့်လို့ ကောင်းပြီး ပါဝါ ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီလိုပါပဲမျိုးနွယ်ပရိသတ်တွေကို ဖျော်ဖြေပေးပါ။ အနုပညာနဲ့ပဲ ခရီးဆက်ပေးပါလို့ ပြောပေးပါနော်။

ရဲတိုက်ကိုအားပေးတဲ့ရတီပရိသတ်တစ်ဦး
စုမွန်ကြယ်၊ ဗုသိမ်မြို့

ညီမလေး စုမွန်ကြယ်ရေ

ရဲတိုက်ရဲ့ကိစ္စတာ အချို့သော လူနည်းစုရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေကနေတစ်ဆင့် စိုးရိမ်စရာတစ်ခု ဖြစ်ရတာပါ။ ၂၀၁၀ ဇန်နဝါရီလ ရတီရဲ့ ဖျက်နာဖုံးလိုမျိုး ရဲတိုက်ရဲ့တင်ဆက်မှုမျိုးကို ဆက်လက်တွေ့မြင်ရဦးမှာပါကွယ်။ ကဲ ရဲတိုက်ရေ... ပရိသတ်တွေက စိုးရိမ်နေတယ်ဆိုတော့ အနုပညာလုပ်ငန်းလေးတွေနဲ့ ကြီးစားပြလိုက်ပါဦး။

သို့ . . . မမရတီ

မင်္ဂလာပါနော်။ ငှက် ရတီကို မကြာခဏဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ရတီမှာပါတဲ့ ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်ကို အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ ငှက်လည်း ကဗျာတွေရေးကြည့်ချင်တယ်မမရတီရယ်။ ဘယ်လို ရေးရမယ်ဆိုတာလည်းမသိဘူး။ ဘယ်လိုကဗျာတွေဆိုရင် ရှေးချယ်ခံရတတ်လဲဟင် မမရတီ။ နောက်ဘယ်လိုစည်းကမ်းချက်တွေထပ်ရှိသေးလဲ ဆိုတာလည်းသိချင်ပါတယ်။
ငှက်လေး (တွံတေး)

ငှက်ရေ

ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာကဏ္ဍမှာ ပေးပို့ရမယ့် စည်းကမ်းချက်တွေကို ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ အခြားသီးသန့် ကန့်သတ်ချက်တွေမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ပေးပို့ချင်တဲ့ကဏ္ဍရဲ့ အမည်ကိုတော့ သေချာစွာရေးပို့ဖို့တော့ လိုပါတယ်။ ကဗျာတွေကို ဘယ်လို ရေးရမယ်ဆိုတာ မသိခင်မှာ ကဗျာတွေကို အရင်ဖတ်ဖို့ ငှက် အကြံပေးပါရစေ။ ဘယ်လိုကဗျာတွေကိုမှ ရွေးချယ်တယ်ဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး ငှက်ရေ။ အစဉ်အလာ မြန်မာကဗျာတွေလို လေးလုံးစပ်လင်္ကာသွားနဲ့ပဲရေးရေး၊ ခေတ်ပြိုင်ကဗျာတွေလို ကာရန်စည်းလျော့ စနစ်နဲ့ပဲ စပ်စပ် နှစ်သက်ရာကိုရေးပါ။ ကဗျာဟာ အရာအားလုံးကို စကားလုံးနဲ့ဖော်ကျူးတဲ့ အနုပညာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကဗျာမှာ နိမိတ်ပုံ၊ သင်္ကေတတွေနဲ့အတူ အသံဖန်တီးမှုတွေ ပါတတ်တယ်ဆိုတာကို ဖတ်ရင်းနဲ့လည်း သိလာတတ်ပါတယ်။ ဖူးနုသစ်လွင်ကဏ္ဍဟာ ကဗျာချစ်သူတွေအတွက် ဖွင့်လှစ်ပေးထားတဲ့ကဏ္ဍဖို့လို့ ကြီးစားရေးပြီးသာပို့ပါလို့ အကြံပေးချင်ပါတယ်။

သို့ . . . မမရတီရေ

မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ပြည့်စုံပါစေလို့ ဦးစွာ ပဏာမ နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ရပါတယ်။
တာလိုလိုနဲ့ ရတီတောင် (၉) နှစ်ကျော်သွားပြီနော်။ စာပေ၊ အနုပညာမဂ္ဂဇင်းပြောင်းပြီး
(၁) လသား အရွယ်ကတည်းက အားပေးလာခဲ့တာပါ။ သုတ၊ ရသအဖုံဖုံနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့
ရတီမဂ္ဂဇင်းဟာ အခုထိ ကျွန်တော်တို့ ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ အားမလျော့ခဲ့ပါဘူး။ လစဉ်
ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့တာပါ။ နှစ်ပတ်လည်ပြီးတိုင်း စာရေးချင်ပေမယ့် နောက်ပိုင်းအလုပ်တွေ
များတော့ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ဧပြီလ ရတီမဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးက ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ပဲနော်။
သင်္ကြန်ရဲ့အနှစ်သာရကို အပြည့်အဝ ခံစားမိတယ်။ ဝတ္ထုတွေကလည်း တောင်းလိုက်တာ
ဗျာ။ ဆရာထွန်းတောက်ထွဋ် (သင်္ချာ)ရဲ့ “ခေတ်တစ်နှစ်သုံး မင်္ဂလာ” ကိုတော့ တော်
တော်လေး ကြိုက်မိတယ်ဗျ။ ဆရာရဲ့ အရေးအသားက တော်တော်ကောင်းတယ်နော်။
နောက်တစ်ခု ရတီကို ကျေးဇူးတင်ချင်တာက ကျွန်တော် အရမ်းနှစ်သက်တဲ့ အဆိုရှင်
Adele ရဲ့ အကြောင်း ကို ဖတ်ခွင့်ရလို့ပဲ။ တကယ့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စာရေးဆရာ
တွေရဲ့ အင်တာဗျူးတွေကိုလည်း ဖော်ပြပေးပါနော်။ ရတီရဲ့ စာပျက်နာပေါ်မှာ
အင်္ဂလိပ်စာကဏ္ဍကိုလည်း တွေ့ချင်တယ်ဗျ။ ပြီးတော့ “ဒီတစ်ခါ မခွဲ
တော့ဘူး” သီချင်းနဲ့ ပရိသတ်ကို စမ်းစားနိုင်ခဲ့ပြီး “ချစ်မြဲတိုင်းချစ်
နေမယ်” Album နဲ့ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ Melody World အဆိုရှင်
ခင်စုစုနိုင်ရဲ့ အင်တာဗျူးကိုလည်း ဖတ်ချင်နေသေးတယ်ဗျ။
သူ့အသံလေးကို အရမ်း ကြိုက်လို့ပါ။ ပြီးတော့ နီနီခင်ဇော်
အင်တာဗျူးကိုလည်း ဖတ်ချင်သေးတယ်ဗျ။
တောင်းဆိုရ တာတွေ များနေပြီ မမရတီရယ်။
ရတီအဖွဲ့သားအားလုံး မိုးဆမ်းပန်းလို့ လန်းဆန်း နို့စကြပါ
စေ။ ကျွန်တော် ချစ်တဲ့ ရတီလည်း ထာဝရအောင်မြင်ပါစေဗျာ။

ငယ်ရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် မင်းသုဝဏ္ဏပိုင် (မြတ်မြို့)
ရတီကို တစ်လသားတည်းက အားပေးလာတဲ့ ပရိသတ်စစ်စစ်တစ်ယောက်မှန်းသိ
ရလို့ ဝိုင်းတော်သားတွေက ဝမ်းသာနေကြပါတယ် မင်းသုဝဏ္ဏပိုင်ရေ။ ဖန်တီး အားထုတ်
ထားမှုတွေကို ကြိုက်နှစ်သက်တယ်ဆိုလို့လည်း ကျေးဇူးတင်နေပါတယ်။ ဆရာ
ထွန်းတောက်ထွဋ် (သင်္ချာ) ကလည်း သူ့ဖန်တီးမှုကို အားပေးတဲ့အတွက် ဝမ်းသာမှာပါ။
တောင်းဆိုထားတဲ့ အင်တာဗျူးတွေကို ဖော်ပြနိုင်ဖို့လည်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့က ကြိုးစား
နေပါတယ်တဲ့။ မင်းသုဝဏ္ဏပိုင် မြင်ချင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကဏ္ဍကို ဖန်တီးပေးဖို့လည်း
တောင်းဆိုပေးလိုက်ပါမယ်။

သို့ . . . မမရတီ

သမီးက ရတီရဲ့ထာဝရပရိသတ် တစ်ယောက်ပါ။ သမီးက ရတီမဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်ဝယ်ဖတ်တယ်။
ရတီမဂ္ဂဇင်းကလည်း တစ်လထက်တစ်လ ပိုပိုကောင်းလာပါတယ်။ သမီးက ရတီရဲ့ကဏ္ဍအားလုံးကို
ကြိုက်ပါတယ်။ မမရတီရဲ့ အမေးအဖြေကဏ္ဍကို ပထမဦးဆုံးဖတ်ဖြစ်တယ်။ ကဗျာနဲ့ဝတ္ထုတိုတွေက
အရမ်းကို ကောင်းလာတယ်နော်။ မမရတီ သမီးမေးတာတွေကို သည်းခံပြီး ဖြေပေးပါနော်။ သော်က
မင်းခေါင် (ညောင်လေးပင်) ရေးတဲ့ ကဗျာတွေကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဆရာလွန်းမောင်မောင်ရေတဲ့
ဝတ္ထုတိုတွေလည်း ကောင်းတယ်နော်မမ။ ဆရာလွန်းမောင်မောင်ရဲ့ ထွက်သမျှစာအုပ်အားလုံးကို
သမီးဝယ်ချင်တယ်။ ဆရာရဲ့စာအုပ်တွေကို ဝယ်လို့ရတဲ့ စာအုပ်ဆိုင် အမည်နဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေးကို
ဖြေကြားပေးပါနော် မမ။ ဆရာရဲ့လိပ်စာနဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေးလည်း ဖြေကြားပေးပါ။ ဆရာကိုလည်း
ထာဝရအားပေး နေပါတယ်လို့ ပြောပေးပါ။ မမရတီနဲ့တကွ ရတီပိုင်းတော်သားအားလုံး ထာဝရ
အောင်မြင်မှုရပါစေလို့ သမီးဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။

ရတီကို ထာဝရအားပေးနေတဲ့ သွန်းယဇုံ၊ မြတ်မြို့။

ညီမလေး သွန်းယဇုံရေ

သော်ကမင်းခေါင် (ညောင်လေးပင်) က ညီမလေးရဲ့ အားပေးမှုတို့ ဝမ်းသာနေမှာပါ။ ဆရာ
လွန်းမောင်မောင်ကိုလည်း ပြောလိုက်ပါပြီနော်။ သူ့ရဲ့စာအုပ်တွေကို စာအုပ်ဆိုင်တော်တော်
များများမှာ ဝယ်ယူလို့ရပါတယ် သွန်းယဇုံရေ။ ဆရာလွန်းမောင်မောင်ကို တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်
ချင်ရင်တော့ ငွေလစာပေ ထင်းဝင်းရပ်၊ မြို့တော် ဥယျာဉ်ဘက်၊ ဓမ္မလေး၊ ဖုန်း ၀၂ - ၂၂၀၈၈ ကို
ဆက်သွယ်နိုင်ပါတယ်။

ဘဝအာဓိပ္ပာယ်

ငါတို့ဟာ ပွားစွာခဲ့ကြ၊
ခွက်အလွတ် တစ်လုံးလို၊
ခွက်ထဲကို အဆိပ်ထည့်တော့
အဆိပ်ခွက်ပေါ့၊
ခွက်ထဲကို သကာထည့်တော့
အချိုခွက်ပေါ့။

နေမင်းညို

ငိုအတွက် အခမဲ့နေရာ

အထက်ကို ခေါင်းပန်းလှန်းရဲလား၊
နတ်ဆိုက ခေါင်းခါတယ်
အထဲကုန် ဟစ်အော်နေပေမယ့်
ကောင်းကင်က မလှုပ်သေးဘူး၊
ဒီအချိန်မှာ
အယ်ကိုဟောက ငိုရဲ အတော်ပဲဆိုပါတော့
လောကကြီးကို ခပ်တွေ့တွေ့နဲ့ ကြည့်တယ်
နာခေါင်းရှုံ့ သူကလည်း ရှုံ့ကြတယ်
သက်သေမခိုင်လုံသေးသရွေ့ ဝါလူကောင်း
သံသယရောင်တွေနဲ့ ရေတုံ့သေတမ်းစာပိုင်ရှင်ဟာ
နေကျဇာကလာတဲ့သူဆိုရင် ခင်ဗျာတို့ မယုံကြတော့
ထွာတော့မယ်ထု
ဟေ့ ... ကြည့်
ဟိုမှာ ခရမ်းကြီး လိုသေတလားနဲ့ ငိုကိုတာကြီးပြီး
နေထွန်းနိုင်

ငြိမ်းချမ်းရေး

အချိန်ကိုက်ဖောက်ခဲ့ခြင်းခံလိုက်ရတဲ့
ဝံ့ဇာစိလုံးရဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုတာ
သွေရွန်းစေတဲ့ အက်ရုဒ်အက်ချက်တွေလား။
စာအာခံ မြေစာပယ်လေးတွေဟာတော့
ပျက်ရည်များ ပုနေစွတ်ဖိုလို့၊
ဒီလိုရန်လိုပူ အပန်းတရားတွေနဲ့
နှီးနော့ဖလှယ်နေကြပြီးမယ်ဆိုရင်
နားလည်မှုကပ်စပ်ကတော့
မြဲဒါမကောင်းတဲ့ ကြည့်ပုန်တစ်ချပ်လို
ပုန်ရှိဝေထိနေဦးမှာပဲ။
လင်ဆေးဖူး (မြင်းခြံ)

လမ်းမဲ့ည

ယုရာဆိုထားတဲ့ ညတစ်ညဟာ
မိုးစက်တွေ အဆက်မပြတ်ကြားမှာ
ရှေ့လမ်းခေါ် နီးယထိုဝေခဲ့သည်
မိုးခြိမ်ဆံ့အတူ လေပြင်းတွေရွက်လှင့်လာခိုက်
ပိုက်ပိုက်ထိုဆင်သွားသော
အလင်းတန်းတစ်လျှောက်
ဖာရန်ရာနောက် လိုက်ခဲ့တယ်
မှောင်သထက် အမှောင်ရောက်
နောက်တစ်လှမ်းအတွက် စမ်းဘေး
အိမ်အပြန်လမ်းအား
ဒီမိုးညက စမ်းစာမာတယ်
မျက်နှာပျောက်လျှောက်ရင်း မိုးကသည်းရင်း
လေကထန်ရင်း ညကမှောင်ရင်း
လှမ်းရင်း ... လှမ်းရင်း
အလင်မဲ့လမ်း မှန်း ... မရတော့...
ထက်ထစင် (သုံးဆယ်)

လွဲ

ပြတင်ပေါက်ကို ဆပ်ပေးခွင့်ပဲ
ညှိနှိုက်တာ လှုပ်တုကောင်းကင်
ပုစွန်ရိုင်းတစ်ကောင်းပဲ ပုံသန့်ရင်း
လက်ကို တက်ရင်းလို့နေတယ်
တယ်မှာလဲ
အို ခိုပြိုင်တု ပိုင်တစ်ခွက်
အိပ်ပက်လဲ သေပင်ရပ်ဆိုခဲ့

ပေးခဲ့ပြီ မီးပေါ်က အတ္တအနှစ်တွေ
သုကာ ခဲတယ် ကိုယ်က ခဲတယ်
လွန်ပြယ်သွားတဲ့ ပြာပုန်တစ်ခုမှာ
အတိတ်တွေ ပါတယ်
ထိုညက ကျွန်တော်ပျက်နေကြက်
ကျပ်မို့နဲ့ ပင့်ကူအိမ် ရောထွေးလို့

ပိုဆုတ်တယ် လဆုတ်တယ်
မြေတစ်လှမ်းဆုတ်တယ်
သုဆုတ်ကိုင်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို
နာကျင်စွာ အော်ဟစ်ပြီး နှလုံးထောပေါ်က
လက်ရာတွေ ဖြည့်ညင်းစွာ စွာရ
တရွတ်ဆွဲနေတဲ့ မြေထောက်တွေဟာ
ဝိညာဉ်ရွေ့မယ့် ကြိုးစင်ကို

ယဉ်ကျေးစွာ ဆဲရေးသော
နုညံ့စွာ ရက်စက်သော
ဆေးရေးတဲ့ ပန်းချီကားတစ်ခု
ညှိထားတဲ့ ကောင်းကင်မှာ
ညှိကာ ညှိကာ စုတ်ရက်မည်းတွေနဲ့
ဟစ်အော်ကာ ပြေးနေတယ်
အလွမ်းခန်းမှာ ရွာတဲ့ပိုရယ်
ဆုံမှတ်အမှားတစ်ခု သီအိုရီလွှဲတစ်ခု
ပျက်စီးဖူးတယ်

ထင်အောင်

နေ့တစ်နေ့

ကိုယ်တစ်ပညာနဲ့ကိုယ် လေတွင်ရွက်ကြွ
 စက္ကန့်တစ်ချက်စီမှာ ငိုကိုနင်းသွားတဲ့နေ့
 ငါသေမယ့်နေ့ ငိုကိုစောင့်နေတယ်
 အပြတယ်ပြဲနေတတ်တဲ့ ဖျက်နာပုံများ
 အပြတယ်နားလည်ပေးတတ်တဲ့ ငါနဲ့လုံ့လာ
 ငါ့လွှားရေမယ့်နေ့ ငိုကိုစောင့်နေတယ်
 ရွက်စုတ်ပြာကွဲဒီနေ့တွေ နံနံပေါ်က မြက်ချ
 ငိုရင်ရော်မှုတွေ ဇရာထဲပြတ်ကျ
 ငိုဟဝနေဆင်ရိုင်း ငိုကိုစောင့်နေတယ်
 ဒီဘဝတွေ ငါ့ပြန်ပလာချင်တာတို့
 တရားအသေခံတော်တွေ လက်လှမ်းမီသလောက်ခူး
 ငိုကို ချစ်ခြေသွားမယ့်နေ့ ငိုကိုစောင့်နေတယ်
 လောဘ၊ မေတ္တာ၊ မောဟနဲ့ထဲက ဘဝ
 ငါ့ပက်ပလာသမျှ ရှမ်း နှမ်း အနိစ္စ
 ငိုအနိစ္စ ငိုကို စောင့်နေတယ်
 ချော့မှာ ငိုကိုစောင့်နေတယ်။

ဒိုက်ကောက် (မြို့လှ)

ဆက်ရန်ရှိသေးသည်

ငိုခြင်းတစ်လွှမ်း လှမ်းဖို့အတွက်
 မွေ့ထစ်လမ်းမရှိလို့
 သား ...
 လမ်းပျောက်နေပြီ ... အမေ
 ရွှေအိမ်နဲ့နိမ့်မှာ မြိန်ဖို့အတွက်
 စာရိတ္တကို အမှောင်တိုက်လွင်း
 လှေပိုက်စာရင်ထဲလည်း
 သားမပါချင်ဘူး ... အမေ
 စိတ်ညစ်တဲ့ အမေက
 တိတ်တဆိတ် အရက်သောက်တယ်
 ထိပ်ရစ်ရတဲ့
 အပူလက်ဖဝါးတွေလည်း
 ဆေးထိပ်တွေ ထိပ်ရလွန်းလို့
 လက္ခဏာတွေ ပျောက်ကုန်ပြီလေ ...
 စိတ်ပျက်ပါနဲ့ အမေရယ်
 အခက်အခဲဆိုတာ
 တဝရဲ့ ရှင်သန်ခြင်းပဲမို့
 အသက်နဲ့ခန္ဓာတည်ပြုသရွေ့
 ရိုးသားစွာနဲ့ ကြိုးစားရင်း
 သား ...
 အမေနဲ့ အဖေအတွက်
 ဟာဝန်ကျေချင်သေးတယ် ... ၊

ခက်ဆစ်လင်း (မြတ်)

ကောင်းကင်ဘုံက မှော်ဆရာ

မှော်သာဝတ်ရုံနဲ့အတူ ခေတ်ကို ထွန်းညှိလိုက်တယ်
 စိတ်အကွဲကြီးနဲ့ လောကရဲ့ ခလုတ်တွေကို ပြောင်ဆန်းအောင် ရိုက်ခွင့်ပစ်
 ရင်ရိုးတစ်လျှောက် သင်္ချိုင်းတွေကို ပွမ်းပဲရင်း အညှို့တွေစိုက်ဝင်လာတိုင်း၊ တောနားကို ပန်းလိုပွင့်ထောင်
 သိပ်သည်းဆအနန္တနဲ့ ညှိတက်လာတဲ့ အမှောင်ရွာတွေကို ဖြိုခင်း
 ကြေးသွန်းတဲ့ ပီအိုင်တစ်လက်မှာ ဘဝအကွေ့တွေကို ထွင်းဆစ်တယ်
 ဖွဲ့ပုံလောင်နေတဲ့ လောကအဝတ်များကို အနုပညာလျှော်ကြီးနဲ့လျှော်ရင်း
 ဆီပီတစ်ဆုပ်နဲ့ ဘဝတွေကို သိပ်ထုပ်စေခဲ့တယ်
 လပင်ကို ဆွတ်ယူလာခဲ့တဲ့ မြင်သည်တော် ဟွန်းရားကို တရုတ်ကုန်ဆုတ်ပေး
 ဆောင်းဝတ်ဆံဖြည့်ထားတဲ့ ကျည်တောက်နဲ့ ဘဝတွေကို လင်းတောက်စေခဲ့တယ်
 သစ်တစ်ပင်ကောင်းခံတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆောင်းတိုက်ညှို့၊ ဆတ်ခဲတာမဟုတ်ဘူး
 စကြာဠာရဲ့ အရိပ်မှတစ်ဆင့် ဆီပီခဲရဲ့လိုရင်း၊ နှလုံးထိပ်တွေကို လင်းပြင်စေတာ
 ကြယ်အနုရဲ့ မှော်ရည်တွေကို ရင်ဘတ်ထဲထည့်ထားတဲ့ မှော်ဆရာ
 ကားလီသက်ရောက်ကြီးနဲ့ လိုင်းတွေကိုရိုက်သိပ်ရင်း၊ ထိပ်တွေကိုတောက်ထုတ်ရင်း
 အမှော်ပန်းသဏ္ဍာန်ကို ရှင်းပရင်း၊ ဆွတ်တစ်အုံလုံးကျိုးပေးတာ အယ်ချပ် ပြိုင်ခဲ့ကြဘူး
 လေးဆိုင်ပေါ် ထွင်းတင်ထားတဲ့ သစ္စာတရားနဲ့ ကောင်းကင်ရဲ့ တံခါးပေါက်များစွာကို တဝန်းရန်ပစ်ခတ်
 နဲ့လူ့ဆွဲ ကမ္ဘာရေဒီယိုကို ထောင့်ရိုးပေးဆွဲခတ်တစ်
 ကျပ်ဆိုတင်ပေးနေ၊ တောလေတိုရဲ့ စာပျက်နာတိုင်းကို တစ်လွှာချင်းချေခွတ်ရင်း
 လွှတ်ပေးပေးရင်း၊ နှလုံးထိပ်တွေကို လင်းပြင်စေခဲ့ပြီ
 ကောင်းကင်ဘုံက မှော်ဆရာ

ဒီကမ္ဘာမှာ မြေလိုကိုနဲ့ပြန်ရင်း ဘဝတွေကို ဝက်ဝက်ကွဲ လင်းချင်းစေခဲ့တယ်
 ညအာကန်းစာ မနက်ခင်းတွေကို မောင်လွင်လာခဲ့သူ
 ရိုးသားခြင်းကို ဆောင်တာလိုလွယ်ပိုရင်း
 ဒီကမ္ဘာကို ကြယ်တစ်ခင်းနဲ့ ပက်ဖျန်း ကောင်းကင်ကြီးဆီ နှိုးငွေတန်လို ထွက်ခွာသွားချိန်
 တိတ်တိတ်တဲ့ အသံတစ်ခု လွှတ်ကျကုန်ခဲ့ပြီ
 "အမှန်တရားကား၊ တိပ်ရှုကောက်ကြောင်းလို နှံ့ယိုမိပါလျှ မှန်ဆာခက်တုချေ၏
 ထိုအမှန်တရားအား ဖမ်းဆုပ်ညှို့ပျံ့ခြင်း၌ ဝါးမိပြားပြိုခြင်းသာ တတ်နိုင်စွမ်းရာမူ
 ဝါးမိအသက်ကို ယခုပင် ဝါးကိုယ်တိုင် ဆွဲချွတ်ယူပေမည်"
 ကျွန်တော်တို့ အပြစ်တန်ဆာကပ်ယူဖတ်၍ ရင်ဘတ်တိုင်းမှာ ကမ္ဘာညှို့ထိုးထားပုံပယ် မှော်ဆရာ
 ညီလင်းနိုင်

'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်'၏ ပရိသတ်များဖြစ်သည့် ကဗျာဝါသနာရှင်များအတွက် အထူးအစီအစဉ်တစ်ခုရပ်အနေဖြင့် ပေးပို့လာသော ကဗျာများအနက်မှ သင့်တော်ရာအချို့ကို ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ Face book စာမျက်နှာထက်တွင် အပိုဆောင်း ကဗျာအဖြစ် ဖော်ပြပေးသွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် စာမျက်နှာထက်တွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်း မခံရသူများအနေဖြင့် အွန်လိုင်းတွင် မိမိတို့၏ ကဗျာများကို စောင့်မျှော် ဖတ်ရှုနိုင်ပါကြောင်း.....

ကဗျာရစ်သူ၊ ကဗျာဝါသနာရှင်မည်သူမဆို 'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်'ကဏ္ဍသို့ လိပ်မူပြီး ကဗျာများပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကဗျာပေးပို့ရာတွင် ကလောင်အမည်၊ အမည်ရင်း၊ နိုင်ငံသားကတ်ပြားအမှတ်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို အပြည့်အစုံထည့်ပေးပါရန်၊ (ခွေးချယ်ခံရသည့် စာမူရှင်များကို စာမူခ ခိုးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း)

တစ်ဖော့အဆိုတော်ရဲလေးနှင့် မအေးမြအောင်တို့၏ ပရိယာဇ်ကျင်းပ

အဆိုတော် ရဲလေးနှင့် မအေးမြအောင် တို့သည် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၆ ရက်တွင် မိဘစုံရာ ရှေ့မှောက်၌ လက်မှတ်ရေးထိုးလက်ထပ်ခဲ့ကြပြီး မေလ ၁၈ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာတွင် မင်္ဂလာဦးဆွမ်းကျွေး ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကို မေလ ၂၆ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီက Strand ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာ အနုပညာရှင် မောင်နှမများ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ပရိယာဇ်ကျင်းပ

မောင်အေးကျော် (ခ) အလင်းဆက် (I.R) B.A (Hons), M.A(Q) International Relations, Executive Editor (Asian Fame Media Group) နှင့် ဒီပလိုမာ B.B.A (Y.I.Eco) တို့၏ မေလ ၅ ရက် နံနက်က နိုင်ငံတော် ပရိယာဇ်သာသနာ့တက္ကသိုလ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော လက်ထပ်မင်္ဂလာဦးဆွမ်းကျွေး မှုသည် သက်ဆုံးတိုင် အောင်မြင်ပျော်ရွှင်သောဘဝကို ရွှေလက်တွဲ၍ လျှောက်လှမ်းနှိပ်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါတယ်။

ရတီ စာပေနှင့်အနုပညာမဂ္ဂဇင်း

Pyi Chan Photography နှင့် Studio တစ်နှစ်ပြည့်အခမ်းအနား ကျင်းပ

ဓာတ်ပုံပညာရှင် ပြည်ချမ်း၏ Photo Studio တစ်နှစ်ပြည့် အခမ်းအနားကို မေလ ၃၀ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက အမှတ် ၉၀၊ ၄၉ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင် မြို့နယ်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားသို့ TV Channel ၊ FM နှင့် စာနယ်ဇင်းများ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်ချမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံ အသင်းက ဖွင့်လှစ်သော ဓာတ်ပုံသင်တန်း အမှတ် ၃၇၊ ၃၈ အပြင် Today Photography သင်တန်း အမှတ်စဉ် ၁ တို့ တက်ရောက်ခဲ့သည့်အပြင် ရုပ်ရှင်ဓာတ်ပုံ၊ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ သင်တန်းများလည်း တက်ရောက်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်တွင် Photo Studio ကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ Commercial Photography Wedding Photography, Portraite Photography နှင့် Fashion Photography များကို မဂ္ဂဇင်း၊ ဝှာနယ်နှင့် TV Channel များတွင် ရိုက်ကူးပေးနေကြောင်း သိရသည်။

အဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲ

နှစ်စဉ်ကျင်းပလျက်ရှိသည့် ရွှေအမြုတေစာပေဆုပေးပွဲ၏ အဋ္ဌမအကြိမ် မြောက်အခမ်းအနားကို မေလ ၂၄ ရက် ညနေ ၈ ကုန်သည်ကြီးများဟိုတယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် စာပေလောကသားများ တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး တေးသံရှင်များနှင့် Dancer များက တေးသီချင်းများ၊ အကအလှများဖြင့် ဖျော်ဖြေခဲ့ကြပြီး ဆုရွေးချယ်သူများကို ကြေညာကာ ဆုများ ခိုးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုနှစ်အတွက် ကဗျာဆုကို မိုးသစ်ဝေ၊ ဆောင်းပါးဆုကို ဇော်ဝင်းကို၊ ရသစာတမ်းဆုကို မောင်နှင်းပန်း၊ ဝတ္ထုတိုဆုကို ငွေဇင်ယော်ဦး၊ ဝတ္ထုရှည်ဆုကို အောင်မြိုးကျော်၊ အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်ဆုကို ဆူးငှက်တို့ကရရှိခဲ့ပြီး ရွှေနုလုံးသားဆုကို ညီငယ်လေးနှင့် မိုးဆက်သစ် စာပေဆုကို ဇော်ဦးယုာတို့က ရရှိခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါရွှေအမြုတေဆုကို နှစ်စဉ်ဇွန်လမှ မေလအထိ မဂ္ဂဇင်းပါရသစာပေများမှ ရွေးချယ် ခိုးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ပြီး မူ ၆ ချက်ပေါ် အခြေခံ စံထားကာ သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍအတွက် တောင်းပန်စာ

လစဉ်လတိုင်း တင်ဆက်ပေးနေကျဖြစ်တဲ့ Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍရဲ့ ဇူလိုင်လမှာ ဖော်ပြခံရမယ့်သူတွေကတော့ အကယ်ဒမီမယ်လီဒီနဲ့ သူ့ရဲ့ပရိသတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍကို ဇူလိုင်လမှာ ဖော်ပြရမှာဖြစ်ပေမယ့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေကြောင့် အောက်တိုဘာလတွင် ပြန်လည်တင်ဆက်ပေးမှာဖြစ်ကြောင်း အသိပေးအပ်ပါတယ်။ လစဉ်စောင့်မျှော်ကြည့်ရှု အားပေးနေတဲ့ ရုတ်ပရိသတ်ကြီးလည်း အနူးအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါတယ်ရှင်။

သီတာစိုး

1st Lady Hair & Beauty Saloon ဖွင့်လှစ်

အကယ်ဒမီမေသန်းနု ဦးစီးသော 1st Lady Hair & Beauty Saloon ကို မေလ ၁၂ က်က စတင်ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါပြီ။ အဆိုပါ Saloon ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ယင်းနေ့ ညနေ ၄ နာရီက ဆိုင်တည်ရှိရာ အမှတ် 1A/42၊ ဥလူနာလမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာမြို့နယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနား သို့ ရဲအောင်၊ ရန်အောင်၊ ရဲလေး၊ မေသက္ကဦး၊ မြတ်ကေသီအောင်၊ စိုးမိုးကြည်၊ မိုးမိုးမြင့်အောင်၊ နန်းဆုရတီစိုး၊ ခင်အခြည်ကျော်၊ ဝါဆိမ်းဦး၊ လှမျိုးသဏ္ဍာန်၊ သက်မွန်မြင့်အစရှိသည့် သရုပ်ဆောင်များစွာနှင့် မော်ဒယ်များ တက်ရောက်ကြသည်။ 1st Lady Hair & Beauty Saloon တွင် အလှအပ ရော့ရာဝန်ဆောင်မှုများအပြင် အမျိုးသမီးအလှကုန် Accessories Cosmetic များလည်း ရောင်းချလျက်ရှိသည်။

အမျိုးသမီးများအတွက် WIENNA စတင်ဖွင့်လှစ်ပြီ

ကိုရီးယားနိုင်ငံထုတ် Glasslock Launching Ceremory

အမျိုးသမီးများအတွက် အတွင်းခံပစ္စည်းများနှင့် accessories များ သီးသန့်ရောင်းချပေးမည့် WIENNA ကို ဇွန်လ ၆ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီက ဆိုင်တည်ရှိရာ ရန်ကင်းစင်တာ (မြေညီတစ်) တွင် ဖွင့်လှစ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဆိုင်ဖွင့်ပွဲ ကို ဦးစီးသူများ ဖြစ်ကြသော Ms Siriwan, Ms. Pakinee နှင့် Mr.Sorach တို့က ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ကြပြီး စာနယ်ဇင်းများ ကိုယ်စား ရော့ ဖွားတူးမြင့်သိန်းနှင့် အနုပညာရှင်များ လာရောက် အားပေးခဲ့ကြသည်။ WIENNA တွင် ယင်းအမှတ်တံဆိပ် ပစ္စည်းများအပြင် အထူးစိမ့်ဖန်တီးထားသည့် Hand Made ပစ္စည်းများလည်း ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကိုရီးယားနိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်သော Glasslock အမှတ်တံဆိပ် ဖန်ထည် ပစ္စည်းများ မိတ်ဆက်ပွဲနှင့် အရောင်းပြခန်းဖွင့်လှစ်ပွဲကို မေလ ၂၀ ရက် မွန်းလွဲ ၂ နာရီက စိန်ဂေဟာ ၊ ပါရမီစင်တာရှိ ၃ လွှာ၊ အခန်း 3A တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားတွင် ကိုရီးယားနိုင်ငံ HD Global မှ ဒါရိုက်တာ Alex Kim နှင့် International Equal ကုမ္ပဏီမှ ဒါရိုက်တာ ဦးအောင်ဇော်မြင့်တို့က ဖဲကြီးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဆိုင်ဖွင့်လှစ်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် Glasslock အမှတ်တံဆိပ်ပစ္စည်းများကို ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းလျှော့စျေးဖြင့် ရောင်းချပေးခဲ့ သည်။ Glasslock အမှတ်တံဆိပ် ဖန်ထည်ပစ္စည်းများသည် သာမန်ဖန်သားများ ထက် ၃ ဆခန့် မာကျောခြင်း၊ ကင်ဆာနှင့် အဆိပ်အတောက်များဖြစ်စေတတ်သော ဓာတ်များပါဝင်ခြင်း၊ အစားအသောက်များကို ကြာရှည်လတ်ဆတ်စွာ ထားနိုင် ခြင်းတို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၀ ကျော်တွင် အောင်မြင်မှုရရှိနေကြောင်း သိရသည်။

(၁)
အမေနှဲ့အစ်ကိုကြီး

အိမ်ကို ရောက်
နေပါလား။ မတွေ့တာကြာပြီ ဖြစ်တဲ့
အခေါ်တွေနဲ့ ဦးလေးလည်း ရောက်
နေကြတယ်။ ဘာလာလုပ်တာလဲ
တစ်ခါမှ ဒီလိုပြိုင်ပြီး ကျွန်မ အမျိုး
တွေ ကျွန်မအိမ်ကို မလာဖူးပါဘူး။
လိုက်မေးတော့လည်း ဘာမှပြန်
မပြောကြဘူး။

ကျွန်မခင်ပွန်းကရော ဘယ်ကို
အရေးတကြီး ဖုန်းခေါ်နေတာလဲ။
သူ့မုက်နွာ အမှုအရာကလည်း
တစ်မျိုးပဲ။ ဟော သမီးလေးကရော
ရွှိက်ကြီးတင် ငိုနေတာပါလား။
သမီးကို ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေတာလဲလို့
မေးမလို့လုပ်နေတုန်း တိုက်အောက်
ကို ကားတစ်စီးဝင်လာတယ်။ ကျွန်မ
အခေါ်အငယ်က

“ဟော လာပြီ လာပြီ”
လို့ အော်နေတယ်။
ခဏနေတော့ ကား
ပေါ်ကလူတွေက ခန္ဓာကိုယ်

တစ်ခုကို ပုံးရှည်လေး ထဲထည့်ပြီး
သယ်ချသွားတယ်။ ကျွန်မသိချင်
စိတ်တွေ မထိန်းနိုင် တော့လို့ ပုံးရှည်
လေးထဲ လှမ်းကြည့်လိုက်မိတယ်။

“အလို ပုံးရှည်ထဲမှာ ကျွန်မ
ပါလား”

ကျွန်မ ဘာဖြစ်တာလဲ မနေည
ကအထိ အကောင်းပကတိ ကျန်း
ကျန်းမာမာပါပဲ။ ကျွန်မသမီးလေးရဲ့
ငိုသံကို ကြားရပြန်ပြီ။ အခေါ်
တစ်ယောက်က

“ကလေးက သိတတ်တဲ့အရွယ်
ရောက်နေပြီ။ သနားပါတယ်တဲ့”

ကျွန်မလည်း တစ်အိမ်လုံးကို
လိုက်ကြည့်နေမိတယ်။ အမေနှဲ့
အစ်ကိုကြီးကလည်း ငိုလို့ပါလား။
ဒါဆို ကျွန်မ သေသွားတာများလား။
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဆယ်နှစ်နေလို့မှ
တစ်ခါ မနာမဖားတဲ့ ကျွန်မ၊ ဘာ
ရောဂါမှ ကြီးကြီးမားမား

မရှိဘဲ သေသွားနိုင်လား။ ကျွန်မ
တွေးနေရင်း သမီးကို လှမ်းကြည့်
လိုက်တော့ အငိုတိတ်သွားပြီး သူ
ကြိုက်တတ်တဲ့ ကာတွန်းကား ဘယ်
သူဖွင့်ပြလိုက်တယ် မသိ
ဘူး။ ပြီးတော့ ကောင်မ
လေးက ထမင်းခွံနေ
တာ တွေ့ရတယ်။
တဖြည်းဖြည်း ည
ရောက်လာပြီ။ ကျွန်မ
ခင်ပွန်းရဲ့ ဧည့်သည်
တွေလည်း အိမ်ကို

နာမည်နားမိတ်
တစ်ညတက

ဝင်သန္တာ

ရောက်လာတာတွေ့ ရတယ်။

သူတို့အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေက ကျွန်မခင်ပွန်းကို စာနာသနားတဲ့ ပုံပေါ်နေတယ်။ ဧည့်သည်ထံက အမျိုးသမီးတချို့က သူတို့အချင်းချင်း ကျွန်မခင်ပွန်းကို သနားတဲ့ အကြောင်း ပြောနေကြပြန်တယ်။ ဘာလို့လဲ ကျွန်မတကယ်သေသွားတာဆိုရင် ကျွန်မကို ပိုပြီးသနားသင့်ဘူးလား။ အခုတော့ ကျွန်မခင်ပွန်းကိုပဲ ဝိုင်းသနားနေကြတယ်။ ဘာနှင့် တူလဲဆိုတော့ ချော်လဲကျသွားတဲ့ သူရဲ့ ဘေးနားကအဖော်တို့ 'ငါ့ဖွဲ့' လုပ်ပေးနေတာနဲ့ တူနေတော့တယ်။ ညနေက ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးနေတဲ့ သမီးလည်း ငိုရတာမောသွားပြီး ဗိုက်ဝသွားလို့ ထင်ပါရဲ့။ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်အိပ်ပျော်နေပြီ။ ကျွန်မခင်ပွန်းကို ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်ပျော်နေ

“ဘုရားရေး...” ဖားပြုပ်ကြီး တစ်ကောင်နဲ့တူနေတဲ့ ကျွန်မဘော်ဒီ (သူတို့ပြောသလို)၊ ကျွန်မ အမြဲတမ်း ဂုဏ်ယူကျေနပ်ခဲ့ရတဲ့ ကျစ်လျစ်တောင်တင်းတဲ့ ကျွန်မကိုယ်သနွာ၊ ဘာလို့ တစ်ရက်နှစ်ရက် အတွင်းမှာ ဒီလောက်ဖြစ်သွားရတာလဲ...

နေမှာ။ အခုတော့ မျက်နှာနာစရာ ကျွန်မ မရှိတော့။ ကျွန်မကို လိုက်ပို့ခြင်း၊ မပို့ခြင်းကိုလည်း ကျွန်မမသိနိုင်တော့။ ကျွန်မနဲ့ သိပ်ရင်းနှီးခဲ့တဲ့ သင်တန်းသူတချို့ကတော့ ကြောက်နေတဲ့ပုံ ပေါ်တယ်။

“အမေ ကျွန်တော် ဘော်ဒီ သွားထုတ်လိုက်ဦးမယ်” တဲ့။

ကျွန်မကို ပို့မည့်မနက်မှာ ကျွန်မခင်ပွန်းက ကျွန်မအမေကို ပြောနေသံကြားရတယ်။ ဘာလဲ ‘ဘော်ဒီ’ဆိုတာ အဲဒီလိုပဲ သုံးနှုန်းရတာလား။ ကျွန်မကို အသက်ရှိစဉ်မှာ နာမည်တောင် တစ်ခါမှ မခေါ်ဘူးဘဲ သူခေါ်နေကျနာမံစားပဲ သုံးနှုန်းခေါ်ဆိုတတ်သူ၊ အခုတော့ ဘော်ဒီ သွားထုတ်မလိုတဲ့လား။ ကျွန်မ မခံချင်ဖြစ်သွားမိတယ်။ ဒါနဲ့ သူနဲ့အတူပဲ လိုက်သွားလိုက်တယ်။ ကျွန်မကို နေတ္တထားရာ အခန်းထဲက အထုတ်မှာတော့ ကျွန်မ လန့်သွားပြီး အော်တောင် အော်လိုက်မိတယ်။

“ဘုရားရေး...” ဖားပြုပ်ကြီး တစ်ကောင်နဲ့တူနေတဲ့ ကျွန်မဘော်ဒီ (သူတို့ပြောသလို)၊ ကျွန်မ အမြဲတမ်း ဂုဏ်ယူကျေနပ်ခဲ့ရတဲ့ ကျစ်လျစ်တောင်တင်းတဲ့ ကျွန်မကိုယ်သနွာ၊ ဘာလို့ တစ်ရက်နှစ်ရက် အတွင်းမှာ ဒီလောက်ဖြစ်သွားရတာလဲ။

ကျွန်မခင်ပွန်းကတော့ မကြည့်ရက်လို့လား။ မကြည့်ချင်တော့လို့လား မသိ။

“အစ်မကြီးတို့ပဲ ကြည့်ကောင်းအောင် လုပ်ပေးလိုက်ကြပါ”

ဆိုပြီး တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးနေကျ အစ်မကြီးတွေလက်ထဲကို ကျွန်မဘော်ဒီအပ်ပြီး ပြန်သွားတယ်။ ကျွန်မဘဝမှာ ကျွန်မမျက်နှာကို မိတ်ကပ်အကြိမ်ကြိမ် အပြင်ခံရဖူးပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ အဆင်မပြေဆုံးပဲ။ ပြင်ဆင်ပေးနေသူ အစ်မကြီးက ကျွန်မရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်ကနေ ခုံတစ်လုံးနဲ့ထိုင်ပြီး ကျွန်မ မျက်နှာကို ကင်းဗတ်တစ်ခုလို သဘောထားပြီး ပန်းချီဆွဲသလို လျှောက်ဆွဲနေတော့တယ်။ သူ့ကိုင်ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းနီဘူးကိုကြည့်လိုက်တော့ အမယ်... အရောင်စုံပါလား။ ကျွန်မသုံးနေကျ Giffarine Tester နှုတ်ခမ်းနီဘူးနဲ့တောင် တူနေသေးတော့တယ်။

“ဟာ အဲဒီ အနီရောင်ကြီး မဆိုးပါနဲ့ ကျွန်မသိပ်မုန်းတဲ့အရောင်၊ ကျွန်မက အသားသိပ်မပြုတော့ အဲဒီအရောင် ဆိုးလိုက်ရင် တောသုနဲ့ တူသွားရော၊ ကျွန်မအကြိုက် LC 29 အရောင်လေးများ မရှိဘူးလား”။

ကျွန်မ ဘာပဲပြောပြော အချိန်ငါးမိနစ်လောက်အတွင်းမှာ သူ့တာဝန် သူလုပ်ပြီးသွားပြီ။

(၃)
ကျွန်မ အိမ်ပြန်ရောက်လာပြန်တယ်။ ကားတန်းကစာရှည်ကြီး လိုက်ပို့တဲ့သူတွေလည်း မနည်းပါလား။ အထူးမပြင် ကျွန်မခင်ပွန်းရဲ့ ချီးအသိုင်းအဝန်းက များတယ်။ ‘ဝန်သေတစ်မတ်၊ ဝန်ကတော်သေတစ်ကုပ်’ ဆိုတာ ဒါမျိုးပြောတာထင်ပါရဲ့။ ဒါထောင် ကျွန်မခင်ပွန်းက ဘာဝန်မှ မဟုတ်သေးဘူး။

“ဪ ကျွန်မနယ် မမြင်သင့်တာတွေ လျှောက်မြင်နေပြန်ပါပြီ၊ ရေသန့်ဘူးနဲ့ ယပ်တောင်ရပြီးသား သူတွေကလည်း ဘာလို့ ထပ်ယူနေကြတာလဲ။ မရသေးတဲ့ သူတွေ အတွတ် ထားလိုက်ပါဦးလား”

ဟော အမျိုးသမီးတစ်စု ကားပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားတယ်။ ဘာလို့ ဘာလို့နဲ့။

“တို့ထိုင်တဲ့ ဘက်အခြမ်းက နေပူတယ် နောက်ကားခွေ့ရအောင်”

ဆိုမှပဲ လိုက်ပို့ရမယ့် ခရီးတိုလေးအတွက် အပူဒဏ်မခံနိုင်လို့ ကားပြောင်းစီးကြမုန်းသိရတော့တယ်။

တစ်လမ်းလုံးလည်း စကားပြောလာတာ ဆူညံနေကြတာပဲ။ ကျွန်မနဲ့ပတ်သက်တာဆိုလို့ ကျွန်မရဲ့အသက် ဘယ်လောက်လဲဆိုတာပဲ စိတ်ဝင်စားကြတယ်။ သေတဲ့သူရဲ့ အသက်က သူတို့ထိုးနေကြဂဏန်းတွေမှာ ထွက်တတ်တယ်ဆိုပဲ။ သူတို့တွေ အခုမှ တွေ့ကြရတယ်ထင်တယ်။ ပြောစရာ စကားကုန်သွားလို့ ကားထဲမှာ အသံတိတ်သွားတယ်လို့ မရှိဘူး။ အေးလေ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် ရှုပ်နေကြတာဆိုတော့ ဒီလိုကိစ္စမှပဲ တွေ့မြင်ကြတော့မှာပေါ့။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကားတန်းရှည်ကြီးက

တာလား၊ မျက်စိပိတ်ထားတာလား သေချာမသိ။ မျက်စိပိတ်ပြီး ငြိမ်နေတယ် ထင်တာပဲ။ ပူဆွေးနေတာလား သူတစ်ယောက်တည်း သမီးငယ်နဲ့ ခွေ့ ဆက်ရမယ့် အဝခရီးအတွက် စိတ်ပျက်အားလျော့နေတာများလား။

(၂)
နေက်ရောက်တော့ ကျွန်မ သင်တန်းသူတချို့ ရောက်လာတာတွေ့ရတယ်။ သူတို့မျက်နှာတွေကတော့ ကျွန်မခင်ပွန်းဧည့်သည်တွေလို သနားနေကြတဲ့ပုံတော့ သိပ်

မပေါ်ဘူး။ တချို့ကလည်း ကျွန်မကို လိုက်ပို့ရမယ့်နေ့ကျရင် အားမှာ မဟုတ်လို့ မလာနိုင်တဲ့အကြောင်း ကျွန်မခင်ပွန်းကို တစ်ခါတည်း တချို့ကလည်း လိုက်ပို့မှာ သေချာသလိုလို လုပ်နေကြတယ်။ ဘာတွေမအားကြမှာလည်း ကျွန်မ သေချာမသိ။ ဒါပေမဲ့ ဘကယ်လို့ ကျွန်မ သေသွားတာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်မ ခင်ပွန်း သေသွားတာဆိုရင်တော့ လိုက်ပို့ဖို့ အားကြဦးမည်ထင်တယ်။ ကျွန်မကို မျက်နှာနာပြီး အားနာလို့

အဝေးပြေးဝိတ်ကို ကျော်လာပြီ ဆိုရင်ပဲ ရှုဆေးထုတ်ရှုသက ရှု၊ နှာခေါင်းကို လက်ကိုင်ပဝါအုပ်သူက အုပ်နဲ့၊ ခပ်ရှည်ရှည်လမ်းသွယ်လေး အတိုင်းမောင်းလာကြပြီး ခဏနေ တော့

“ဟင် ရောက်ကောင် ရောက်ပြီ လား မြန်လိုက်တာတဲ့” ပြောနေကြ ပြန်တယ်။

ကားပေါ်ကလူတွေ ဆင်းကြပြီ၊ ဟင် ဘယ်လိုဖြစ်လို့ တစ်ယောက် နှစ်ယောက်က ကျန်နေခဲ့ရတာလဲ အကုန်မဆင်းကြဘူးလား။

“လာ အစ်မကြီးဆင်းလေ” လို့ ကားအောက်က တစ်ယောက် လှမ်း ပြောသံကို ကားပေါ်က အစ်မကြီး က

“မဆင်းတော့ပါဘူး၊ ပြီးလို့ ပြန်တက်ရင် ခုဒါက မကောင်းတော့ သူများတွေလို လွယ်လွယ် မတက် နိုင်လို့ ကားပေါ်မှာပဲ ကျန်ခဲ့တော့ မယ်” တဲ့။

ကျွန်မကို လိုက်ပို့တာလား၊ ကားလိုက်စီးတာလားလို့ စဉ်းစား နေမိတယ်။ လိုက်ပို့တဲ့သူတွေထဲက တချို့ ကျွန်မကို လာကြည့်ကြ တယ်။

“ပြင်ထားတာ လှသားပဲနော်” တဲ့။

တစ်ယောက်ရဲ့ ပြောသံတို့ ကြားလိုက်ရလို့ ကျွန်မကိုယ် ကျန်မ ကြည့်လိုက်မိတယ်။

“အမယ် အခုလိုဆိုတော့လည်း အကြည့်ရ မဆိုးတော့ပါဘူး”။

မနက်ကတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဖားပြုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အဝတ် တွေ၊ ပန်းစည်းတွေနဲ့ ဖုံးပေးထား ပါလား။ မနက်က ကျွန်မမကြိုက်လို့ ချေးဖျားခဲ့တဲ့ မျက်နှာလည်း အခု ကျတော့ အဆင်ပြေနေသားပဲ။

(၄)

ကျွန်မကို တွန်းရွှေထုတ်လာတဲ့ အချိန်၊ လိုက်ပို့တဲ့သူတွေက ကား ပေါ်တက်စောင့် နှင် ပြီ။ ဆွေမျိုး တချို့တော့ ကျန်နေတာ တွေ့ရ တယ်။ အခန်းထဲကို ဘယ်သူဝင် လိုက်မှာလဲ ပေးတော့ ခင်ပွန်းက သူ ဝင်မယ်ပြောတယ်။ အစ်ကိုကြီးက

“အစ်ကို ဝင်လိုက်သွားမှာဆို ရင် ကျန်တော် မလိုက်တော့ဘူး

နော်” တဲ့။

ဘာလို့လဲ မမောင်နုတွေထဲမှာ ကျွန်မနဲ့အစ်ကိုကြီးက အရင်းနီး ဆုံးနဲ့ သံယောဇဉ်အချို့ကြဆုံးမဟုတ် ဘူးလား။ ညီမငဲ့ နောက်ဆုံးခရီးကို မကြည့်ချင်တာလား။ မကြည့်ရက် တော့လို့လား သူ့ကိုယ်တိုင်မှပဲ သိမယ်ထင်တယ်။ မီးချိန်တွေက ပူလိုက်တာ၊ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာလည်း တစ်ခုခုနဲ့ ဖိထားသလို လေးနေတာ ပဲ။ အသက်ရှူလိုတောင် မရချင် တော့ဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မ တွန်းထိုး နှုတ်စား အော်လိုက်မိတော့ တယ်။

ခဏပွန်းက ကျွန်မကို လှုပ်နှိုးနေ တယ်။ အဲဒီအချိန်ကျမှ မျက်စိဖွင့် ကြည့်လိုက်တော့ သမီးက သူ့ထုံးစံ အတိုင်း ကျွန်မရင်ဘတ်ပေါ် တက် အိပ်နေပြန်ပြီ။ သမီးတစ်ကိုယ်လုံး လည်း ခွေးတွေနဲ့နေပါလား။ ကျွန်မ မှာလည်း ရေငတ်နေပြီ။ ကျောမှာ ခွေးတွေရဲ့နှုတ်လို့ ဆောင်းတွင်းအိပ် မက် တယောက်ကယက်လို့ ပြောကြ တယ်။ အေးလျှန်းလို့ မက်တာလို့ ကြားဖူးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနှုတ်ရန်ကုန် ဆောင်းကတော့ သေချင်လောက် အောင်ကို ပူနေတော့တာပဲ။ ပူလွန်း လို့ ကယောက်ကယက် မက်နေတာ နေမှာ။

အိပ်ရာထဲမှာ ဟိုဒီလိုခွဲရင်း ပြန်အိပ်မပျော်တော့တာနဲ့ လျှောက် စဉ်းစားနေမိတယ်။ ကျွန်မ အင်္ဂလိပ် ကဗျာလေးတစ်ပုဒ် ကြားဖူးတယ်။ ရေးတဲ့သူက အမျိုးသမီးကဗျာ ဆရာမပဲ။ သူသေသွားတဲ့အခါ ကျန်ရစ်ခဲ့မယ့် သူတွေအတွက်

သောကမပိုရအောင် အလုပ်တွေ မရွပ်အောင်လို့ စပ်ပေးခဲ့တာလို့ ကျွန် မထင် တာပဲ ။ ကျွန် မ တစ်ယောက်ထဲ အဲဒီကဗျာလေးကို တိုးတိုးလေးဆိုကြည့် နေမိတယ်။

I shall not see the shadow

I shall not feel the rain

I shall not hear the nightingale

Sing on as if in pain.

Dreaming through the twilight

That doth not rise nor set

Haply I may remember

And haply may forget

Christina Rossetti

ငါသေသွားတဲ့အခါ ငါ့အုတ်ဂူ ပေါ်မှာ ငါ့အရိပ်ရအောင်ဆိုပြီး မင်း အပင်တွေ ဘာတွေ စိုက်တာ လုပ် မနေပါနဲ့၊ ငါမြင်နိုင်မှာမှ မဟုတ် တာ။ ငါ့ကို မိုးစို့နေလား မစို့နေဘူး လားလည်း ငါသိမှာမှ မဟုတ်တော့ တာ။ နိုက်တင်ဂေ့ငှက်ရဲ့ နာကျင် ကြေကွဲစွာ ဆိုနေတဲ့ သီချင်းသံတွေ ကိုတောင် ငါကြားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ရင် မင်း ကြေကွဲခံစားရနေ တာလည်း ငါသိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အမှောင်အတိကျနေတဲ့ နေရာမှာ ရောက်နေတဲ့ ငါ့အဖို့တော့ နေဝင် ချိန် နေထွက်ချိန်တွေဆိုတာလည်း မသိနိုင်တော့ဘူးလေ။ မင်းနဲ့ငါ အတူ ကြည့်နူးခဲ့တာတွေရော၊

နာကျင်ခံစားခဲ့ဖူးရတာတွေရော ငါ မှတ်မိချင်လည်း မှတ်မိမယ်၊ မေ့ချင် မေ့နေမှာပဲလေ။ အဖို့တော့ မင်း အများကြီး ခံစားမနေပါနဲ့လို့ ပြော နေသယောင်ပါ။

အဆိုတော် ဆောင်းဦးလှိုင် သီချင်းထဲကလို

“ကမ္ဘာဟာ သူ့အချိန်တိုင်းသူ လည်ပတ်ဦးမှာပါ...၊ ဆောင်း နွေ မိုး တွေ မလွတ်တမ်းရောက်လာ နေကျ... တကယ် တို့ဝေးရင် တစ်ရက်ပဲ မင်းငိုပါ...”ပေါ့။

(၅)

ကျွန်မတစ်ကယ်ပဲ သေသွား ခဲ့ရင် သမီးလေးက ကျွန်မအိပ်မက် ထဲကလို ကာတွန်းကားလေးကြည့် ရင်း တဖြည်းဖြည်း သူ့အမေကို မေ့ သွားမှာလား။ ကျွန်မ ချစ်ခင်ပွန်းက ရော သူ့အချိန်တိုင်းသူ လည်ပတ် နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ အဆင်ပြေပြေ ဆက်နေသွားနိုင်မှာလား။ ကျွန်မ သင်တန်းသူတွေကရော တစ်ချိန်က ခင်မင်ခဲ့ဖူးတဲ့ သင်တန်းဆရာမကို တမ်းတနေကြဦးမှာလား။ တကယ် တော့ ဒါတွေ အားလုံးက အရေး မကြီးပါဘူး။ အသက်ရှင်လှုပ်ရှား နေချိန်လေးအတွင်း သူတို့တွေ အတွက် ကျွန်မ အသုံးဝင်နေတယ် ဆိုရင် ကျွန်မ ဘာလို့အဝေးကြီးကို လှမ်းမျှော်ကြည့် နေတော့မှာလဲ နော်။

ခင်သန္တာ

ဒဏ်ရာရအေးမင်ကြောင် ကိုကံညို(ထူးကြီး)

ဝတ္ထုတိုရသ

ဒီနှစ်ထဲရောက်မှ စီးပွားရေး အပေါက်အလမ်းက အသက်ခြောက် ဆယ်နဲ့ အပေါင်းနှစ်ရာကျော် မျက်မှန်တစ်လက် လည်ပင်းဖက်ပြီး အပ်ပေါက်ထိုးနေသလိုပဲ။ အလွဲလွဲ အချော်ချော်၊ ပွင့်လင်းရာသီတောင် ရောက်လာပြီပဲ။ အိမ်က ယောက်ျား ဒီအချိန်မျိုးဆိုတာ ရိုက်ရက်မအားတဲ့ ပင်းသားဖြစ်နေရမှာ။ အခုတော့ နှစ်ရက်ဆင်း တစ်ပတ်နား၊ အိမ်မှာ ကျောခင်းနေတာ တွေ့ရဖန်များလာ တော့ ချောချာရူရှူတောင် မကြည့် ဖြူချင်တော့။ သစ်မစုံ ရတာနဲ့၊ သဲကုန်ရတာနဲ့၊ အလုပ်ကဆက်နေ တယ်ရယ် မရှိ၊ ဒါတောင်အောက် တန်းဆင်းကန်နေတဲ့ ဘောသမား အဆင့် လို့။ ခေါင်းဆောင် ရယ်၊ နောက်လိုက်ရယ် ဆွေးများမနေတော့ ဘဲ ရရင်ရသလို ဝင်လုပ်နေတာ။ မီးတွင်းမံဟုတ်ထဲနဲ့များ အလုပ်က ပြတ်တစ်လှည့် ရပ်တစ်လှည့်၊ ငတ်

တော့မငတ်ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဝမ်းနင် ပေးခံထားရတဲ့ ခြေချုပ်သမားလို ထမင်းလုံးတစ္ဆေ အခြောက်ခံနေရ တယ်။

နေလို့ မတတ်သာတော့တဲ့ အဆုံး တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ခုမိ ကာမိမလားဆိုပြီး အိမ်ငှားပွဲစား ကလေးတောင် တီးခေါက်ကြည့်မိ သေး။ ရှေးကအတိုင်း ထီးဖြူဖိနပ် ပါပြီး စကားများများပေါ်ရလွန်းလို့ သူများ မေးအငေါ့ခံ ရတာသာ အဖတ်တင်တယ်။ အလုံးအရပ်က ဒီထက်ပိုထွက်မလာဘူး။ မက်မက် စက်စက်လှိုတ်တယ်ကို မရှိ။ ထီ လိုက်တာနဲ့ ပျက်တာက ခပ်များ များရယ်။

ဒီအချိန်သာ ရောက်လာတယ်။ အခုအချိန်ထိ ဆပ်မီကိုင်မိ ဘာမှမရှိ သေး။ နာဒီကြည့်ကြည့်၊ ပြက္ခဒိန် တကြည့်၊ ရှည်သာ လုပ်နေရရင် သက်ပြင်းချရင်း အသက်ရှင်ချင်စိတ် တောင် ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမဲ့ သူ့အချိန်နဲ့သူ သွားနေတဲ့ အချိန်ကို တားပေးမယ့် ဘုရားမှ မရှိတာ။ ဘာပဲပြောပြော ဟောခနဲ ဟောခနဲနဲ့ ရက်တွေလတွေ တစ်စ ထက်တစ်စ ပဲ့ကြွေ၊ အခုလောက်ဆို မျှော်နေတဲ့သူတွေတောင် မျှော်နေ လောက်ပြီ။ အငွေအသက်မကင်း တဲ့ လက်စကို ဒီနှစ်တော့ ဘယ်လို စခန်းသွားရမယ် စဉ်းစားမရတော့၊ အတွေးတွေက ဆူ၊ ခေါင်းတွေက ပူ၊ နာမည်တစ်လုံးအတွက် ဘယ်လို တာဝန်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး။

မနှစ်တစ်နှစ်တုန်းကများဆို အားလုံးရဲ့ပီတိတွေက စားလို့မကုန်၊ သောက်လို့မကုန် အလုပ်ပယ်၊ သိသိ ကြီးနဲ့ တားလို့မရ ဆီးလို့မရ လျှံကျ လာတဲ့ ဝင်ငါခြင်းတွေ။ အဘတို့ အပ်မတို့များ ပြင်စေချင်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့၊ ကိုယ့်သမီးလေး မည်းမှောင်မှောင်ကျိုးတွေအလယ် က အရောင်စုံနဲ့ ခေါင်းလေး။

လှပရွန်းလဲ့ခဲ့ကြတဲ့ အစကို ပြန်ပြောပြရဦးမယ်။ အဘတို့ အပ်မ တို့မတိုင်ခင် ဈေးပဝေသင်္ကေတတည်း က လူဖြစ်လာတဲ့ မြို့ကလေးထဲထဲမှာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ဆို ဘုရား ဆင်းတုပွဲတော်ရှိတယ်။ သီတင်းစ အရွယ်မှာ ခေါင်းထဲမှတ်မိနေတဲ့ ဇာတ်ကြောင်းက . . .

မြတ်စွာဘုရားသခင် . . . သူ့ရဲ့ ဘဝဟောင်းက မယ်ဖတ်ကို ဝါတွင်းသုံးလ ကျေးဇူးဆပ်တရား ဟောပြီး လှူပြည်ကို စောင်းတန်းကြီး သုံးသွယ်ကနေ ပြန်ကြွတယ်။ အဲဒီပုံ အတိုင်း တောင်ထိပ်စေတီက မတ်ရပ်ကိုယ်တော်တစ်ဆူကို ဖော် ကျူးထားတဲ့ စောင်းတန်းကြီး သုံးသွယ်ကနေတစ်ဆင့် မြို့ထဲက ယာယီစံကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးဖို့ ခင်းကျင်းတဲ့ အခမ်းအနား၊ ပွဲလမ်း သဘင်တွေကလည်း ပေါ်ပေါ်၊ တောရောမြို့ပါမကျန် ဝတ်ကောင်း စားလှတွေ ပြီးပြီးပြန်နဲ့၊ ဧည့်သည် မရှိတဲ့ အိမ်ရယ်လို့မလွတ်၊ အနယ်

NbuZin Hvelmyel 2013

နယ်အရပ်ရပ် ရွာနီးချုပ်စပ်က အားလုံးစုပြုံပြီး စိန်ဝင်လာကြတာ၊ ဘုရားဆင်းချိန်ဆို ဘုရားစောင်း တန်းတစ်ခုလုံး လူတွေနဲ့ မည်းခဲနေတာ။ စေ့သည်မုန့်သည် ပျော်ပွဲခွင်ပွဲ တွေမှ မြိမ့်မြိမ့်သဲ...။ လှချင်သူတွေ အတွက် ကတော့ တကယ် ကိုကတ်ဝေါ့ (cat walk) လျှောက်ဖို့ အတွက်ကောင်း၊ လှိုင် တန်းနိုင်သူ တွေမှ တကယ်နာမည်ပေါက်...။

အဘတို့၊ အစ်မတို့က အခု ခေတ်ကောင်းနဲ့ ပြောရရင် တကယ် နာမည်ကြီးတွေ၊ အဲဒီကာလဆို အိမ်မှာ ဧည့်သည်တွေ တောင်ပုံရာပုံ၊ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်တွေ ဝတ်စားပြီး ဧည့်သည်တွေကြားမှာ လမ်းသလားရတာကိုက ဘယ်လို ပျော်စရာကောင်းမှန်းမသိ။

အခုတော့ အဘနဲ့အစ်မက သူတို့နာမည် ကံမည်းတင်ထားတဲ့ မုခ်ဦးကြီးကို ဘုရားစောင်းတန်း အပေါက်ဝမှာ မားမားမတ်မတ် ထောင်ထားခဲ့ပြီး မျက်ကွယ်ပြုသွား ကြလေပြီ။ ထုံးတမ်းစဉ်လာကတိပဲ ကိုယ့်ဘားဂရပ်ကို စားပွဲပေါ်တင်ပြ ရသလိုမျိုး စေးစေးပိုင်ပိုင်ရိပါ။ အခြေအနေကလေးပေးတာနဲ့အမျှ ကြိုက်စရာပေးပြီးတော့ကို ပုံအောခဲ တဲ့ ပထမပိုင်းနှစ်တွေ၊ ဇရပ်တွေ၊ အဆောင်အခန်းတွေ၊ တစောင်း ပြာသာဒ်တွေရဲ့ အလှူရင်တွေ တောင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တတ်အား သရွေ့တော့ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းနေကြ ဆိုတော့ ပြေးမလွတ်။ ခန့်ခန့်ခြား ငြားနေရာယူထားတဲ့ မုခ်ဦး၊ အလှူ ရှင်ရဲ့ အစဉ်အဆက်ဆိုတော့ ပြော နေစရာမလို၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် မင်းလမ်းက တိုင်ပုံတစ်ကွက်စာ အလှူရှင် မွားမွားကလေးတွေ

တောင် သူတို့မိဘဘိုးဘွားအမည် ဆိုင်းဘုတ်ကလေးတွေကို ဆေး သုတ်၊ စာလုံးအသစ်ပြန်ရေး ဆေး မသုတ်နိုင်တောင် ထုံးလောက်နဲ့ ပြန်တုပ်၊ ဝါလောက်တော့ အစဉ် အဆက်လုပ်လာခဲ့တဲ့ ဥစ္စာ။

ရုပ်ဝေးမှာ အလိုက်သင့် အလှူစားသင့် ဆိုတာ အနေတော် လောက်ဖြစ်ဖို့တောင် အချိန်နဲ့ တစ်ပြေးညီ နှလုံးသွင်းထားရတာ မျိုး၊ လင်ကိုယ်မယားနှစ်ယောက်မှာ ဘယ်သူတော်လို့လဲတော့ မသိဘူး၊ လာဘ်ဝင်တဲ့ ပြုဟ်ခွင်ထဲ ရောက်တဲ့ နှစ်ထုန်းကဆို တကယ်တော့ လျှမ်း လျှမ်းတောက်၊ ကန်ထရိုက်တာ တစ်ယောက်ရဲ့ မယားခန်းမှာတော့ တကယ်ကို ရွှေတွဲလဲ ငွေတွဲလဲ။

ဟိုင်းတီးဆိုတာကို တီဝီကြော် ငြာထဲမှာသာ မြင်ဖူးပြီး ဂျပန်စက် ဘီးကို လုံးဝခံစားလို့ မရသေးတဲ့ ဒေသကွက်ကွက်ကလေးမှာ ရန်ကုန် နေ ကန်ထရိုက်တာရဲ့ နေ့စဉ် ယောက်အနေနဲ့ကတော့ တကယ် အဟုတ်၊ အားလုံးကြားမှာ ပျော် နေ မော်နေရတဲ့ ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ် တောင် ဖုတ်ပါမလားရယ်လို့၊ အဘတို့... အစ်မတို့မြင်စေချင် လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့၊ ယောက်ျားဆိုတာ ဖုန်းဖုန်းကြီး တကားကားနဲ့ တညာစွမ်းကလည်း ပြရပါ၊ ရန်ကုန်က ဆေးသုတ်သမား နှစ်ယောက်ပါလာပြီး ဆရာ... ဆရာ တစာစာခေါ်နေတော့ အဘ တို့ အစ်မတို့နာမည်နဲ့ တစ်ဦးတည်း သောသမီးလေး တို့ယ့်အမည်ကို နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ ရွှေဆေးနဲ့ စာလုံးက ဖောင်းကြွလှုပ်ထားတော့ အဝေးကကြည့်တောင် ထင်းနေ၊ ဝမ်းနေတာပဲ။ အားလုံးရဲ့ကြားမှာ

မျက်နှာကလည်း ကြီးသလား မမေး နဲ့။ ဆွေမျိုးတစ်သိုက်ကို မုန့်ဖိုးတွေ ဝေရတာကိုက အားရစရာ။ ပွဲတော် နေမှာ ကျွေးတဲ့မုန့်ဟင်းခါးက ဘဲဥ နိုင်းချင်းနဲ့ အချိန်ငါးဆယ်၊ ချက် လောက်ရောက်နေတဲ့ ဆွဲပြားနဲ့ တလက်လက်တောက်နေတဲ့ ကြံဆစ် လက်ကောက်တွေက မုန့်ပွဲတွေကြား မှာ ရွေ့လျားနေတဲ့ စနိုက်ပါပစ်မှတ်၊ ဘယ်အလှူမှာမှ အသံမကြားဘူး သေးတဲ့ စုံပဝါဘယ်ညာချပြီး ငွေဖလားကြီးနဲ့ ပိုက်ဆံကြဲတဲ့ မြင် တွင်းက တောသူတောင်သား တွေရဲ့ ခပ်နံနံဗဟုသုတတွေထဲမှာ ကမ္ဘာ့ စံချိန်တောင် ချိုးသွားရဲ့။ ပိုက်ဆံ မကောက်မိတဲ့ လူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ တောင် ဆောင်ထားလို့ မရတဲ့ ပေါက်ပေါက်ပွင့်တွေ မဟုတ်။ ကြော်ငြာထဲမှာသာ မြင်ဖူးကြတဲ့ သူကြားလုံး၊ ကံ ဒါမျိုးမှ မြောစရာ မလွင်ခဲ့ရင်လည်း လေးငါးနှစ်စာ လောက် ရန်ကုန်ထက်ပြီး တန်ထ ရှိက်မယား မလုပ်တော့ဘူး။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ သမိုင်းကို ဘုရားသခင်က လက်ရေးလှလှနဲ့ ရေးပြီးသားဆိုခဲ့ရင်တောင် တစ်နေ့ စာ တစ်နေ့လောက်ပဲ လုန့်ဖတ်ခွင့် ရတယ်ဆိုတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သုံးပုံသာ ရှိတဲ့ဝေဒကို သုံးဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်း ရှိတဲ့တစ်ပုံ ကွယ်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း တစ်နှစ်ကို စာတစ်ကြောင်းစာ လောက် သွေဖယ်သွားခဲ့မယ်ဆိုရင် တောင် ဘာမှတုတ်တိပတ်တိ မကျန် ခဲ့တဲ့ လွဲချော်မှုမျိုးလားမသိပါဘူး။ ထင်တိုင်းမပေါက်ခဲ့တဲ့ လက်မှတ် တွေကို ပြန်တောင် မတွေ့ချင်တော့ ...

ရွှောင်လွှဲမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးက ဘယ်လောက်ကြာကြာ တောင့်ထား

နိုင်မလဲ စဉ်းစားကြည့်တော့ စိတ် မကောင်းစွာနဲ့ ပယ်ချလိုက်ရတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်သိက္ခာတော့ တတ်နိုင် သမျှ ဆယ်မရမှာပဲ။ ယောက်ျားကတော့ သူမိဘလက် ထက်ပွားကိစ္စမဟုတ်လို့ မကြံတတ် ဘူးပြောလာတယ်။ လိုက်လည်း မလိုက်တော့ဘူးဆိုပြီး အားလုံးကို လွဲချပေးမယ့် ကိုယ်တိုင်ကတော့ ခေါင်းမခံလို့ မဖြစ်၊ သူလိုက်တာ မလိုက်တာက အကြောင်းမဟုတ်၊ အလုပ်တွေ ပိနေလို့ဆိုရင်တော့ နှစ်ဖက်နှစ်လမ်း အဆင်သော်ပြီး သား။ လုပ်ငန်းတွေ အရမ်းအောင် မြင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ သဘော။

ဖြစ်နိုင်သမျှ ငွေကြေးကို စစ်ချ လိုက်ပြန်တော့ ဘယ်လိုပဲတွက်တွက် လမ်းစရိတ်သာသာ၊ မနှစ်က ကျွဲခွဲတဲ့ စကားတွေက နည်းနည်းနောနော မဟုတ်၊ ဝံပေါက်ကွေးမယ်၊ ဖာလူဒါ တို့ ကံမယ်လို့တောင် ပါသေး၊ ရွှေရင်အေးနဲ့ ထမင်းကြော်တောင် အမယ်မခံတဲ့ အရပ်ဆိုတော့လည်း ကျော်ဟိန်းဆင်းလာတော့မယ့် အတိုင်း ဟိုးလေးတကြော်ကြော်၊ အခုတော့ ဒုက္ခနဲ့လှလှ တွေ့ပြီလို့သာ အရယ်နဲ့ လျှောချနေရမယ့်ကိန်း ဆိုက်နေပြီ။

ဘာပဲပြောပြော နောက်ဆုံး တော့ မလိုက်တော့မယ့် ယောက်ျားပဲ အပြစ်ပုံချလိုက်ရမှာပဲ။ မျက်နှာ အပျက်ခံလို့ကတော့ လုံးဝမဖြစ်၊ မုခ်ဦးကို ထုံးသုတ်မယ်၊ ဖာလူဒါကို ခပ်ပေါပေါ အမယ်တွေနဲ့ အရောင် ဆီများများ၊ ဖာလူဒါရုပ်ပေါက်ရုံ လောက်ဆို တော်ပြီ၊ ဘာသိကြတာ မှတ်လို့၊ လက်ဆောင်တွေကတော့ ပေါပေါလောလောနဲ့ ဖောဖောသီသီ ဝေလို့ရမယ့် သကြားလုံးကိန်းပဲ

ဆိုက်လိမ့်မယ်ထင်ရဲ့။

အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စက အရင်နှစ်တွေက တင်ထားခဲ့တဲ့စံချိန်ပဲ။ ပေါက်ပေါက်စစ စာရင်းတို့ကလေးတွေနဲ့ တင် နားကို နားပေါက်ဟောင်းလောင်းအဖြစ် ရာထူးလျှော့ချလိုက်ရတယ်။

ဒါကလည်း ကာကွယ်ဆေးအတွက် ပလတ်စတစ်ဆာဂျရီဈေးကို ကြိုတင်တွေးပြီးသားမို့ပေါ့။ ရန်ကုန်မှာ အဲဒါမျိုးတွေက တစ်ထောင်ဖိုးလေးထည်နဲ့ ရောင်းတဲ့ လေဘေးဈေးသည်ထက်တောင် ပေါသေး။ ငှားရတဲ့ဈေးကလည်း ကြေးနဲ့လုပ်ထားတဲ့ဈေးလောက်မရှိ။ အချက်ကို သိထားသူအတွက်ကတော့ တကယ့်ကွက်တီး အစုံလိုက်ငှားတဲ့ ဆိုင်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်၊ ဘယက်ကြိုး၊ ကျောက်ကြိုး၊ ပုလဲ၊ နီလာ၊ ကျောက်စိမ်း၊ အဆင်မျိုးစုံ ဒီဇိုင်းမျိုးစုံ အတုဆိုပေမယ့် အစစ်နဲ့ မခြားလုပ်ထားတာ ယူတော့မယ်ဆိုမှ အရောင်တောင် တင်ပေးလိုက်သေး။ ရှေးကလည်း ချိုတာနဲ့ တစ်စုံတင်မက နှစ်စုံ၊ အမြင်အတိုင်းသာ တွက်ချလိုက်လို့ကတော့ သိန်းဆယ်ဂဏန်းအောက်တော့ မလျော့ဘူး။ အခုဟာကလည်း ကိုယ့်အနေအထားကို ဘယ်သူက အရမ်းကာ

ရော စွပ်စွဲရဲ့မှာလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖုံးဖိရမယ့် အစီအစဉ်ပီရီရင် ပွဲကသေသေသပ်သပ်နဲ့ ပြီးပြီ။

ကားဂိတ်မှာ လာကြိုနေတဲ့ လူအင်အားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဘယ်လောက်ထိ မှန်းထားမှန်း အသိသာကြီး။ အိမ်ကလူ ပါမလာဘူးလားဆို တာက တမေးမေး၊ မအားလပ်အောင် လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ကြောင်းပေါ့။ ဘုရားကြီးရွှေမှာ ကားရပ်တော့ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင်တောင် အရောင်တွေ

အရှိန်အဝါရဲ့ အနေအထားကို အားကိုးသွားတယ် တူပါရဲ့။ ဒါကြောင့် ထင်တာမလွဲပါဘူးလို့ ဒီမှာလည်း အဝင်အထွက်တွေကို သဘောပေါက်နေပြီပဲဟာ။ ဘာပဲပြောပြော...

တောက်နေပြီ။ မုခ်ဦးကတော့ တစ်ရေကူးထားရုံလောက်ပဲဆိုတော့ ထုံးတမ်းပုံလောက်နဲ့ ဖုံးလိုက်မယ်လို့ အဆုံးသတ် လိုက်ပါလာတဲ့အထုပ်အပိုးတွေထဲမှာ နီးစပ်ရာ အငှားဝမ်းဆက်တွေတောင် အများသား။ လည်ပင်းမှာ အိကျနေတဲ့ ဘတ်ကြီးကြီးပဲ အကြည့် ရောက်နေတာ အမြင်သာကြီး။ ကျောက်အများကြီး မြှုပ်ထားတဲ့ ခမောက်ပုံနားတပ်ကလည်း နေရောင်မှာ ပြီးပြီးပြန်ပြန် ဒီလောက်ထိရောက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ဦးနှောက်ညှစ်ထုတ်ရကျိုး နပ်တယ်ပေါ့လေ။

မဟုတ်တမ်းတရား အတွေးရယ်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ အဘတို့၊ အမေတို့ လက်စကြီးက ကိုယ့်လက်ထက်ရဲ့ အဆင်မချောတဲ့ ကာလနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လည်း ဖြစ်ရော၊ မှုရတွေးကောင်းပါဘူး။ အခုလည်း အဆင်ပြေနေတာပဲ ဥစ္စာ။ ဟိုနှစ်က ထက်တောင် အချိတ်အဆက်က မိနေသေး။ ပွဲတော်နေ့တည့်တည့် တင်းတင်းရောက်ရောက်လော့ နောက်တစ်စုံပေါ့။

အဲဒါ... ဒီမှာတောင် ရှစ်ပေစလောင်း ကြည့်ကြတယ်ထင်ရဲ့။ မုခ်ဟင်းခါးအား ကြာဆံချက်ကျွေးတဲ့ လူနဲ့ဘာနဲ့ ကိုယ်တို့ကဲတဲ့ ဖာလူဒါအရောင်တောက်တောက်ကို သောက်တော့ သောက်ကြပါရဲ့။ အမျိုးရင်းထဲက ဘထွေးကတော့ ဘွင်းဘွင်းအတိုင်း။

“နင့်ဟာက ဘာတဲ့ မခေါ်တတ်ပါဘူး။ မုခ်လက်ဆောင်းကမူ ကောင်းဦးမယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တာဝန်ကျ ပြီးတာပဲဟာ။ မပျက်ကွက်ရင် တော်ပြီ။ အနေအထားက အစားအသောက်ဘက်မှာ ဖော့ထားပြီး ရွှေငွေဘက်မှာ ဇယားဖြည့်ထားတဲ့ ဥစ္စာ။ ညနေစောင်း လူစုံတော့ အစာပိတ်ဆိုပြီး နှစ်စုံစလုံးသီးနေအောင်ကို ဆင်ပစ်လိုက်တယ်။

စိတ်ကူးထားတာထက် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားမယ့်ပွဲမို့ လောလောလတ်လတ်ပဲ လက်စသိမ်းရမယ်။ မအားမလပ် တာဝန်ပီသူ

တစ်ယောက်အဖြစ် ပြန်မယ့်ညမှ အိပ်ညွှန်ဖာမှောက် ပုံအောပစ်လိုက်တယ်။ အများရွှေမှာပေါ့။ ဘယ်လောက်တောင် အောင်မြင်တဲ့ပွဲလဲ ဆို ဟိုတုန်းက သူကင်း... ကိုကင်း ခပ်တင်းတင်းနေခဲ့တဲ့ ဈေးထဲရွှေဆိုင်က မိန်းမတောင် ဝမ်းသာအယ်လဲနဲ့ အရမ်းကို ချိုမြနေတာ အမြင်သာကြီး။ ဆွေရင်း မျိုးရင်းလောက်သာ ကျန်နေတော့တဲ့ စကားဝိုင်းသိမ်းခါနီးမှာ ဇိုကပ်ကျန်နေတဲ့ ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင် မိန်းမက ခခေယယပြောလာတယ်။

“ဟို ဥစ္စာလေ၊ အကူအညီ တစ်ခုလောက် တောင်းချင်လို့ပါ။ အားတော့နာသား အဖင်း”

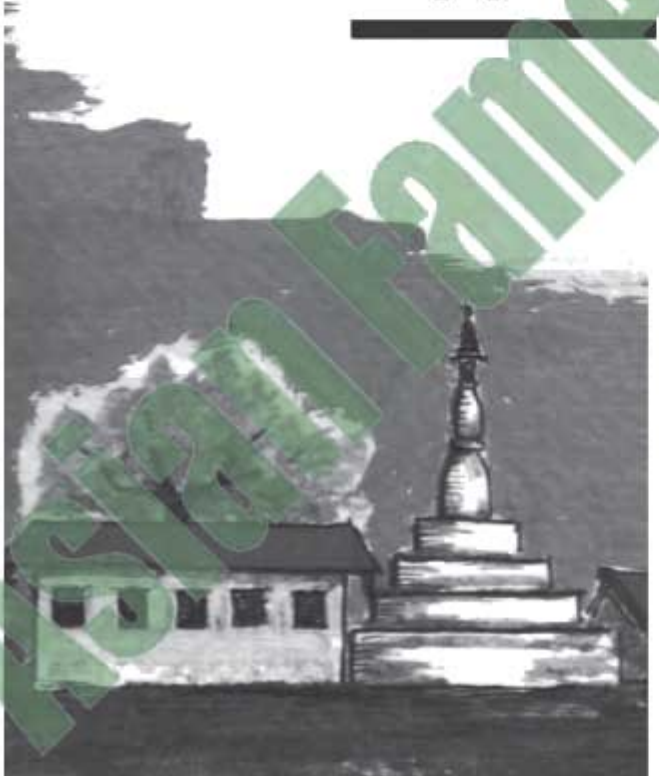
“ထြပ် ရပါတယ်။ တူညီရမှာပေါ့။ ထင်နယ်တည်းသားချင်းတွေပဲဟာ။ ကျွန်မအမျိုးသားလည်း ရန်ကုန်သားဆိုတော့ ကျွန်မ မသိတောင် သူလုပ်ပေးပါလိမ့်မယ် အဟင်း... ဟင်း”

အရှိန်အဝါရဲ့ အနေအထားကို အားကိုးသွားတယ် တူပါရဲ့။ ဒါကြောင့် ထင်တာမလွဲပါဘူးလို့ ဒီမှာလည်း အဝင်အထွက်တွေကို သဘောပေါက်နေပြီပဲဟာ။ ဘာပဲပြောပြော ကျီးကို ဘုတ်မြောက်ဘုတ်ကို ကျီးမြောက်ဆိုရင်လည်း သူနဲ့ တန်းညှိပြီးသားလို ဖြစ်မှာမို့ တောနေ တောစား ကိုယ့်အသိုင်းအဝိုင်းက လန့်ဖျား ဖျားသွားမှာ အသေအချာ။

“ဟိုဟာလေ ညီမ အခုဝတ်လာတဲ့ ကျောက်ကြိုးနဲ့ ဘတ်ကြိုး အစုံလိုက်ငှားတဲ့ ဆိုင်နဲ့ ဆက်သွယ်ပေးပါလား။ အပြန်လမ်းစရိတ် နှစ်ယောက်စာကို ကျွန်မခံပါမယ်။ ဒီမှာလည်း ဒါတွေ အရမ်းခေတ်စားနေတော့ ညီမလို ဒီဇိုင်းဆန်းဆန်း တလေး လေးငါးစုံလောက် လိုက်ဝယ်ချင်လို့။ အခု ညီမလည်ပင်းက ကျောက်ကြိုးဆို အရမ်းကြိုက်ကြတယ်တဲ့။ အဲဒါမျိုး ဝယ်တင်ထားပါ အစ်မရယ် ပြောလာကြလို့ပါ”

အဲဒီနေရာမှာတင် လိပ်ပြာလွင့်ပြီး တစ်ခါတည်း သေချင်နေတော့တာပါပဲ။

တိုက်ညို (ထူးကြီး)

ဝေဒနာပျက်
 (သံသယ)
 ငြိမ်းဝေဖန်ခြင်း ဝတ္ထုတိုရှာသ

ရေထဲက ငါး ကုန်းပေါ်ပစ်တင်ထားသလို တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ ပြုံးစိစိ။ အင်း . . . ဒီတစ်ခါလည်း လွဲဦးမယ်ထင်ပါရဲ့။ ကြီးတော်ကြီး တို့များနော် တရားဘာဝနာရှုမှတ်ရမယ့် အရွယ်မှာ ကိန်းဂဏန်းတွေကို သင်္ချာ တွက်နည်းပေါင်းစုံနဲ့ တွက်ချက်နေလိုက်တာများ။ စာရွက်ကုန်တာပဲ အဖတ်တင်။ ပေါက်ဂဏန်းဆိုရင် ရွှောင်ထိုးမိသလားလို့တောင် အောက်မေ့ရတယ်။ တစ်ခါမှ ကြီး

ကြီးကျယ်ကျယ်လည်း ပေါက်သံ မကြား၊ ပေါက်ရင်လည်း ကုတ်စိ၊ ကုတ်စိနဲ့ သူများ မသိရဘူး။ ကြိတ်ကြိတ်နဲ့ ဒိုင်နဲ့ စတားပြော။ အကြောင်းရှာပြီး အပြင်မှာ ဝါးကန်း ပူးပေါင်း၊ ကြာရင်တော့ ကုန်တာရို၊ ရိုတာကုန် ဘာဝနာမရ၊ နှလုံးရ (နှလုံးရောဂါ ပြောတာပါ)။

ဒီလိုနဲ့ ဘဝက နာပြီးရင်း နာ။ အို နာ သေဘေး ကိုယ်လွတ်ရုန်းဖို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ကြားထဲက ကုသိုလ် ဘာဝနာကားကြီးကို စီးနေရတာ မဟုတ်လား။ ခွင့်သာခိုက်မှ မလိုက် ချင် အမိုက်နှင့် ပြင် ရှိဦးမလား ဆိုတာလို။ ကြီးတော်ကြီးတို့ လုပ် ပေါက်က ပါးစပ်က ဘုရား ဘုရား၊ လက်က ကားယားကားယားနဲ့၊ အူမ တောင့်မှ သီလစောင့်ရမှာ ဆိုသလို သူ့အူမကိုတော့ တောင့်အောင် အမြဲဆွမ်းတော်တင်ပါတယ်။ အခြား သူ့အတွက်ဆို နီးရိုးပဲ။

ကြီးတော်ကြီးကတော့ သူ့အူ အတွက်ဆို အပြတ်မခံနိုင်ဘူး။ ဘီစကစ်၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဒိန်ချဉ်၊ မလိုင်လုံး၊ ဖရူကိုတ်၊ ထိုးမုန့်၊ ပန်းကိတ်အစုံ ရေခဲသတ္တုထဲထည့် ပြီး တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စားနေတော့ ပေါင်ချိန်က နှစ်ရာကျော်နေပြီ။ သွေးတိုး နှလုံးရိုတယ်။ ကျန်းမာရေး အတွက် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုက ရပ်ကွက်ထဲမှာ လမ်းတော့ လျှောက် ပါတယ်။ လမ်းလျှောက်ပြီး အပြန်မှာ တွေ့သမျှဆိုင် ဝင်စားတော့တာ။ အိမ်ကလူတွေအတွက်များ ကြုံလို့ ဝယ်သွားလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ ဘာမှ မဝယ်ဘူး။ အဲ နာမည်က ဒေါ်တင် တင်ချီတဲ့။ မချီပါဘူး။ ကြီးတော်ကြီး ဆိုတာ ရပ်ကွက်အခေါ်၊ ဆက်ပြော ရဦးမယ်။

ညတစ်နေ့နီးရင်လည်း ကျွတ် ကျွတ်အသံကြားလို့ ထမကြည့်လိုက် နဲ့၊ ကြောင်အိမ်ထဲကို ခေါင်းဝင် မတတ် မွေနေပြီမှတ်၊ ဝမ်းခေါင်းက လည်း ကျယ်သလား မမေးနဲ့။ သူ့မွေးထားတဲ့ ကြောင်နှစ်ကောင်၊ ကြက်နှစ်ကောင်၊ ခွေးတစ်ကောင် ရှိတယ်။ ကြက်က ယတြာနဲ့ မွေးတာ။ အဲဒီကြက်နှစ်ကောင် ရောက်လာ ကတည်းက အိမ်ထဲက မြေတွေ ယက်လိုက်တာ ပွစ်ခတ်ကုန်တာပဲ။

ဒါတောင် ယုန်မွေးချင်သေး တာ။ မနည်းတာရတယ်။ အိမ်လည်း ကြာရင် တိရစ္ဆာန်ရုံဖြစ်တော့မယ်။ ဒီလိုအကောင်တွေသာ လျှောက်မွေး ချင်တာ။ အလကားရမယ့် ကုသိုလ် ကိုတော့ ယူချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ အိမ်ရှေ့လာတဲ့ ခိုတွေး စာကလေး တွေကိုတော့ ဆန်း၊ ဆန်ကွဲကျွေးချင် တာ မဟုတ်ဘူး ရှုပ်တယ်တဲ့။

အိမ်မှာမို့တဲ့ ရှည်လေးတွေကျ ထမင်းခဲကို ခွက်ထဲထည့်ပြီး ကျွေး ချင်ကျွေးနေသေးတာ။ ဘာမှမလုပ် ပါဘူး။ အသက်လည်း ကြီးပြီမလား။ တီဗီကြည့်၊ အခွေကြည့်၊ Sky Net ကြည့်၊ တရားတော့ ဘယ်အချိန် ထိုင်လည်း မသိပါဘူး။

ကလေး မရှိဘူးလေ။ ခင်ပွန်း သေသွားတာတော့ သုံးနှစ်ရှိပြီ။ ခင်ပွန်းကို ချစ်သာချစ်တာ။ ဘာမှ လုပ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သူကပဲ အပြုစုခံချင်တာ။ စေတနာဆိုတာ အသွားအပြန် ရောင်ပြန်ဟပ်နေ တာလေ။ သူ့ယောက်ျားကလည်း သူ့မတည့်ပါဘူး။ ဘယ်သူမှ မရှိ တော့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို သူ မိတ်ဆွေအသိတစ်ယောက်က ပို့ပေးတာ။ အမှန်တော့ သူနဲ့ မနေ ချင်ပါဘူး။ အား ဝတ်၊ နေရေး ဝဋ် ခုကွကရိုသေးတာမို့ အောင်အီးနေ ရတာ။

ကြီးတော်ကြီး ပါးစပ်ကရော လက်ရောပါတာ။ ကျွန်မကို ပါးစပ် က ပြော ပြုပြင်မယ်။ လက်နဲ့ ရိုက် လား၊ ပုတ်လားလုပ်ရင် မကြိုက်ပါ ဘူး။ သူက အတ္တတော်တော် ကြီး တာ။ သူ့ယောက်ျားအပေါ်တင် မဟုတ်ဘူး။ အားလုံးအပေါ် အတ္တ ကြီးတယ်။ လူတစ်ဖက်သားကို ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ ဘယ်တော့မှ မကြည့်ဘူး။ အမြဲမုန့်ရှိုင်းပြီး သံသယ

ကြီးတော်ကြီးပါလား။ ညဉ့်နက် သန်းခေါင် ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်ပြီး တအစ်အစ်နဲ့ ရိုက်ကြီးတင် ဝိုကြွေး လို့ပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ ဒီလို ပုံစံ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးတာမို့ စိတ်ထဲ တော်တော် အံ့သြမိတယ်။ ပါးစပ်က လည်း ပွတ်ပွတ်ပွတ်ပွတ် ပြောလို့ ပြောလိုက်ငိုလိုက်နဲ့

အကြည့်နဲ့ အမြဲကြည့်တယ်။ သူများ ကို အဲဒီလိုကြည့်တော့ သူ့ကိုလည်း အများက အဲဒီလိုပဲ ကြည့်ကြတာ ပေါ့။ ဘာဆန်းလို့လဲနော်။ ဒါကို သူက သူများကို မကောင်းပြောချင် သေးတာ။

ကျွန်မလား။ ကြီးတော်ကြီး ယောက်ျားမဆုံးခင်ကတည်းက နေတာ ငါးနှစ်ပြည့်တော့မယ်။ နောက် မိတူးက နှစ်နှစ်ပြည့်တော့ မယ်။ မိတူးက အလျှော်အဖွတ် အိမ်သန့်ရှင်းရေး၊ အပေါ့စား လုပ်ရ တာ။ ကျွန်မကတော့ ပင်တိုင်ပေါ့။ ဈေးသွား ဟင်းချက်၊ အဝတ်အကြီး တွေဆို ကျွန်မလျှော်ပေါ့။ အိမ်မှာ အဝတ်လျှော်စက် တစ်လုံးရှိပါတယ်။ အလှူထားထားတာ။ မိတာတက်မှာ စိုးလို့ လက်နဲ့လျှော်တဲ့။ ဈေးသွား တော့လား ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း သွားတာပါ။ အမယ်လေး ဈေးဖိုးကို အိပ်ပါးထကနေ ခြစ်ကုပ်ပြီးပေး တာ။ တစ်ခါ တစ်ခါ သူ့ဆီ ဈေးဖိုး တောင်းရတာများ ကျားအမြီး သာ ပြေးဆွဲလိုက်ချင်တယ်။ လက်ခက် သလို လက်လည်း ကပ်တယ်။ ကျွန်မက ဈေးကို ဈေးနဲ့တူအောင်ပဲ ဝယ်ချင်တယ်။ ကြီးတော်ကြီးက တောင် ဈေးပေါင်ကျိုး ပေါ်ခေ့ချင် ကောင်းတွေကို ကြိုက်တာ၊ ကြိုက်မှာ ပေါ့။ ဈေးသက်သာတာကိုး။ အပယ် တွေကို ဈေးသိမ်းရလာတိုင်း ဈေးချို တယ်။ ဈေးချိုတယ်နဲ့။

အလှူ မင်္ဂလာလား။ သွားခဲပါ တယ်။ အိမ်ရှေ့အလှူခံဆို တိုက်ထဲ ကနေ အရိပ်တောင် မပြုရဲဘူး။ အဲဒီလိုအထဲ အရိပ်မမြင်ရအောင် လား မသိပါဘူး။ တစ်အိမ်လုံး မှန် တွေကို အမည်းတပ်ထားတာ ကြည့် ပါလား။ သူကသာ သူများအိမ်ကို စပ်စပ်စုစုနဲ့ ကြည့်ချင်တာ။ သူ့အိမ် ထဲကို စပ်စပ်စုစုကြည့်ရင် မကြိုက် ဘူး။

သူများအိမ်က လာပေးရင် တော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကောင်းလိုက်တာ၊ ကောင်းလိုက်တာနဲ့ ကြီးတော်ကြီးက သူများအိမ်ကို ဘာပေးတာ၊ ဘာ ကျွေးတာဆိုပြီး ဒီငါးနှစ်အတွင်း တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး။ ကြုံလည်း မကြုံဖူးဘူး။ ရပ်ကွက်ထဲက ကြီး တော်ကြီးအိမ်ကို အိမ်မည်းကြီးလို့

တောင် ခေါ်ကြတာ။ ရပ်ကွက်ထဲက ကျွန်မကို မေးတယ်။ ကြီးတော်ကြီး အိမ်မှာပျော်ရဲ့လားတဲ့။ သူတို့မို့ မေးတတ်ပေလေတယ်။ ကျွန်မ ဘယ် ပျော်ပါ့မလဲ။ မိတူးလေးလည်း သနားလို့ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မို့ ပြောတာ မဟုတ် ပါဘူး။ မိတူးရော ကျွန်မရော စာရိတ္တလုံခြုံပါတယ်။ ကျွန်မတို့ နှစ်ရပ် ဝီအိမ်မှာ မြနေတယ်ဆိုတာ လည်း ကျွန်မတို့ စာရိတ္တကို ကြီး တော်ကြီးက နှစ်သက်လို့ပါ။ မဟုတ် ရင် ဘယ်ပြုပါ့မလဲ။ သူကတော့ ပါးစပ်ကနေ ဘယ်တော့မှ ထုတ် ဖော်ပြီး မချီးကျူးပါဘူး။

ကျွန်မတို့အိမ်နဲ့ တပ်လျက်က ဦးအောင်ဖေတို့အိမ်မှာ အိမ်ဖော် ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ အဲဒီကောင်မလေးကများဆို ဆပ်ပြာ မှုန့်ထုပ်၊ အချိုမှုန့်ထုပ်က အစ အကုန်ခိုးတာ။ ခိုးပြီး ရွာကိုပို့တာ။ ဦးဖေအောင်ကြီး သိသွားလို့ တုတ် စာမိတဲ့အပြင် အိမ်ပေါ်ကနေ လမ်း ဘေးတန်းရောက်သွားတာ။ ဦးဖေ အောင်ကြီးက အပေါက်က ဆိုးဆိုး ဆိုတော့ အိမ်ဖော်ရဲ့တဲ့ အိမ်တိုင်း လိုက်ပြောတော့တာ။ ကျွန်မနဲ့မိတူး လည်း အဲဒီကိစ္စလည်းသိပြီးရော ကြီးတော်ကြီးက အရင်ကထက် မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်တော့ တာ။

မနက်တိုင်း အိမ်ပေါ်ကနေ သူ့ကိုယ်လုံးရွဲကြီးကို ဂါဝန်အိမ် အိမ်ဖော်ဖားလျားဖားလျားနဲ့ ဆင်းလာ ဆပ်ခတ်ဖတ်ဖွား မျက်နှာကို ဘေစင် မှာ ဘာမှမပါဘဲ ရေနဲ့ နည်းနည်း တဖတ်ဖတ်သစ်ပြီး မျက်နှာမသုတ် ထုံးစံအတိုင်း စားပွဲပေါ်မထိုင်ခင် ကျွန်မတို့လုပ်တာတွေကို မျက်လုံးဖြူ ကြီးနဲ့ လိုက်ကြည့်။

“ဟဲ့ ညည်းတို့ ငါမနိုးခင် ဘာလုပ်နေကြတဲ့၊ ဘာလုပ်ထား ပြီးပြီလဲ” ဟဲ့။

ဟင်း . . . သူမနိုးခင် ကျွန်မ တို့က ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ မိတူးကို အဝတ်လျှော်ဖို့ ဆပ်ပြာမှုန့်ကို အထည်အရေအတွက်နဲ့ သူ့ကိုယ် တိုင် ထိုင်းပေးတော့တယ်။ အဝတ် ကတော့ အတော်လဲတာ၊ လဲမှာပေါ့။ ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ ချွေး ခဏခဏ

ထွက်တာနေမှာပေါ့။ စားတာက လည်း တစ်စက်မှ မလျော့ဘူး။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လက်မောင်းသားအိမ် ကြီးတွေရယ်။ ဘေးကားထွက်နေတဲ့ တင်သားကြီးတွေရယ်က မနည်း ဘူး။

စားပွဲပေါ်မှာ ထိုင်၊ ကော်ဖီ တစ်ခွက်ကို တစ်ခွက်ပွဲသောက်ပြီး ထမင်းကြော်တစ်ပန်းကန်း ပေါင်မုန့် ကင်ထောပတ်သုတ်နှစ်ချပ်ပူးကို တစ်ပြိုင်တည်းစားပြီး ငိုက်အာဟာရ တင်းသွားတော့ ဘာအပြစ်ပြောရ မလဲ ကြည့်။

“ဟေ့ ဝီနဲ့ ကော်ဖီ နို့ဆီ နည်းနည်း နည်းတယ်ဟေ့”

“ကျွန်မလည်း ပုံမှန်အတိုင်း ဝှန်းနဲ့ကွက်တီ ထည့်တာပါပဲ”

“အေး ငါ့ပါးစစ်ကိုက အချို လိုနေလား မသိပါဘူး”

ဟုတ်မှာပေါ့။ ဝီလောက် အချို တွေစားနေတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆီးချိုရှိနေတာကို သိရင်နဲ့ မသိခင် ဟန်ဆောင်နေတာ။ ဆရာဝန်နဲ့အား ပြရင် ဆီးချိုဖြစ်နေပါပြီဆိုရင် အချို တွေ မစားရတော့မှာစိုးလို့ ကြီးတော် ကြီးတို့များနေတဲ့ သင်္ဘောနဲ့ မရှုနိုင် မကယ်နိုင် ပေါ့ပေမလဲ မသိဘူး။ အသက်က ခြောက် ဆယ်စွန်းစ ရှိနေပြီ။

“အမယ်လေး ငါ့အသက်က ငါ့ဆယ့်ကိုးနီးနီး ရှိသေးတာပါ” လို့ ခပ်တည်တည် ပြောသေးတာ။ သူ့ယောက်ျားက ဆယ်နှစ်ကြီးတယ်။ သူက အဘိုးကြီး၊ ဘိုးတော်ကြီးလို့ ခေါ်သေးတာ။ စိတ်လိုလက်ရ ရှိလာ ရင်တော့ အစ်ကိုကြီးတဲ့။ အဲဒါ ဘယ်အချိန်တွေလဲဆိုတော့ သူ့ ယောက်ျားက သူ့အတွက် ပစ္စည်း တစ်ခုခု လက်ဆောင်ပါလာရင် ဒါမှ မဟုတ် သူက ဖုန်းနဲ့မှာချိန်ဆို အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သွားရော။ ခွဲချက်က တရော်ကတောင် အရှုံးပေးရတယ်။ အဘိုးကြီးက စီးပွားရေးကို ငယ်စဉ် ကတည်းက ကုန်းရုန်းရှာခဲ့သူဆို တော့ အခြေခိုင်တယ်။ ဆွေမျိုးနည်း တော့ ပြဿနာရှင်းတယ်။ အဘိုးကြီး ရွာထားသမျှ ခုကြီးတော်ကြီးက ဝိမ်နဲ့ ထိုင်ဖြုန်းခွင့်ရတာပေါ့။

အဘိုးကြီးရှိတုန်းက နှစ်လုံး တွေ ခိုးထိုးနဲ့ အကြွေးတွေ ပီနေတာ။

အသက်တောင် မရှုနိုင်ဘူး။ အဲဒီ အကြွေးတွေကို အဘိုးကြီး သေမှ ထိုးဆပ်ရတာ။ ဟိုဖက်က မပေးရင် တရားစွဲပါမယ်။ သတင်းစာထဲ ကြော်ငြာထည့်ပါမယ် လုပ်တာကို ရှိမိမတတ်တောင်းပန်ပြီး သောက်ပြီး သေတာ စောင့်မြီးမှ ဆပ်ရတာ။ သူ့အကြွေးကြေဖို့ အဘိုးကြီးက သေပေးရတာ။

“အဘိုးကြီးလည်း မကြာခင် သေတော့မှာပါအေး၊ ခဏစောင့်ကြ ပါဦး။ ဝီအကြွေးလိစွတွေ သိသွားရင် အဘိုးကြီး အသေမဖြောင့်ဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါ”

လို့ အကြွေးရှင်တွေကို တောင်း ပန်ထားရတာ။ နောက်ဆုံး အကြွေး ရှင်တွေကပဲ လိုက်လျောပေးလိုက် ရတယ်။ အဘိုးကြီးလည်း သေရော။ အဲဒီအကြွေးရှင်တွေက နာရေးအိမ် မှာ ပတ်လည်ပိုင်းနေတာပဲ။ နာရေး မေးသလိုလိုနဲ့ ကြီးတော်ကြီးကို လက်တို့ပြီး

“ညည်းနော် ကတိအတိုင်းနော်၊ မကြာစေနဲ့”

“ဟဲ့ ဟိုကိစ္စ ငါ့ကို အရင်လုပ် နော်၊ ငွေလိုနေပြီ”

“ခင်ဗျား ကတိအတိုင်းနော် ကျုပ်တို့က စောင့်ခဲ့ပြီးပြီ”

“ဒီမယ် ခင်ဗျားအဆင်ပြေတာ နဲ့ ဖုန်းဆက်လိုက်နော်၊ မမေ့နဲ့ဦး”

ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်။ အားလုံးကို ဆက်ဆက်လုပ်ပေးပါ မယ်နဲ့ ကြီးတော်ကြီးတို့များ မျက်နှာ ငယ်လေးနဲ့ ယောက်ျားသေတာကို ဘယ်သူမှ မသနားပါဘူး။ သူက လည်း သနားချင်စရာမှ မကောင်းဘဲ

နော်။ အကြွေးရှင်တွေ ပြန်သွားရင် ဒါရင်းဘတ်ကြီးပေါ် ပစ်လို့ပြီ။

“အမယ်လေးနော်၊ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ငါ့ယောက်ျားသေဖို့ မျှော်လင့်နေကြတဲ့ဟာတွေလည်း မသိဘူး။ သူတို့ပိုက်ဆံ မပေးမှာကြာနေတာပဲ။ မြေတောင် မချရသေးတဲ့ လင်ကြီးကိုတောင် ကောင်းကောင်း လွှမ်းနာမကျရသေးဘူး။ တကတည်း . . . ကာလနာ မြေပွေးကိုက် . . . တွေ . . .”

ကြီးတော်ကြီးပါးစပ် က သူပုံပန်းသဏ္ဍာန်နဲ့အလိုက် စကားလုံးတွေ ဗျစ်တောက်၊ ဗျစ်တောက် ထွက်လာတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်လအတွင်း တရားမစွဲဖို့ အရေး၊ အရှက်မကွဲဖို့အရေး ဘာကြီးထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတချို့ ရောင်းသင့်တာ ရောင်း၊ ရှိတာတွေထုတ်ပြီး အကြွေးတွေ ဆပ်လိုက်တာ၊ ကြီးတော်ကြီးတော်တော်ခါးချိ သွားပုံရတယ်။

အရင်လို ထမင်းဟင်းကို ပီပီညီညီတောင် မစားနိုင်တော့ဘူးဖြစ်သလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူဌေးတွေဆိုတော့ ဆင်ပိန်ကျဲလောက်ပါ။ ဒီလိုသာ ပိုက်ဆံထုန်တယ်။ ကုန်တယ် ခိုညည်းသလို ညည်းနေတာ။ အမှတ်ကတော့ မရှိပါဘူး။ အရင်လောက် သိန်းချီမအောပေမယ့် ထိုးနေတုန်းပါပဲ။ သူလွဲတဲ့နေ့ဆို ကျွန်မတို့နေစရာ မရှိတော့ဘူး။ အပြစ်ရှာနေတော့တာ။ ရှိသမျှ၊ ကြားသမျှ၊ မြင်သမျှတွေကိုလည်း အတိတ်ကောက်နေတာ မပြီးတော့ဘူး။ အရက်သမားလိုပဲ အမှူးပြောတော့ ထန်းပင်မော့ကြည့်တာ။

သူ့စရိုက်တွေကြောင့်လားတော့ မသိပါဘူး။ အိမ်ကို သူ့ကို ချစ်ခင်ပြီးလာတဲ့ မိတ်ဆွေ အပေါင်း အသင်းနည်းသား၊ ယောက်ျားမရှိတော့လည်း ဘယ်သူကြောက်ရမှာလဲ။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး နေရမှာပဲတဲ့။ နေရာကတော့မှတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကြီး အားကိုးလို့မရပါဘူး။ အဲဒီလိုရရင် ဇာစ်ယောက်တည်း နေပေါ့။ ကျွန်မတို့ကို ဘာလို့ခေါ်ထားသေးလဲ။ အိမ်ဘေးပတ်ဝန်းကျင်နဲ့လည်း သဟဇာတကမဖြစ်။ ခတ်နေတာက ယောက်ျားရှိတုန်းက အတိုင်း မာန်မာနက မချချင်ဘူး။

အခုတော့ ကျွန်မရော၊ မိတူးရော ပြန်ချင်နေပြီ။ ရွာပြန်ပြီး ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရမလား စဉ်းစားမိတယ်။ မိဘတွေက တောင်သူဆိုတော့ တောပြန်ရင် တောင်သူပဲဖြစ်မှာပါပဲ။ ကျွန်မ ဧည့်ခန်းကို ဖုန်သုတ်၊ ကြမ်းတိုက်တိုင်း အဘကြီးကို သတိရမိသလို မျက်နှာလည်း ပူနေမိတယ်။

ကြီးတော်ကြီးက အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ အဘကြီးသိလား။ တစ်ခါတလေ အဘကြီးခတ်ပုံကို ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ စကားပြောနေမိတယ်။

ကြီးတော်ကြီးက အခု အိမ်ကို သူ့ထက် အများကြီးငယ်တဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ပါပါလာတယ်။ အသားအရေ ညီညက်ညက်၊ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ဗလကောင်းကောင်းနဲ့ အတော်ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ဦးပါ။ ညနေတိုင်း သူပါလာရင် အပေါ်ထပ်ကို ခေါ်သွားတယ်။ စားဖို့ တစ်ခုခုလုပ်ပေးရတယ်။ ကျွန်မတို့ကို အောက်ထပ်မှာပဲ နေစေတယ်။ မိတူးကိုလည်း အပေါ်ကို မထောင်ပဲစေဖို့ ပြောထားရတယ်။ ပုလဲမည်းဆုံးတစ်ခေါက်က မသိလို့ ဘက်သွားမိတာ။ ကြီးတော်ကြီးကို ရေချိုးခန်းရှေ့ ဘက်ရှိချွတ်ချည်းနဲ့တွေ့လို့ လန်သွားတာပဲ။ ကျွန်မလည်း မမြင်ချင်တန်ဆောင်ပြီး အောက်ပြန်ဆင်းပြေးရတာပေါ့။ အဲဒီလူကို ကြီးတော်ကြီးက မောင်လေး တစ်ခါတလေ သားလေးလို့ ခေါ်သံကြားမိတယ်။

ခုနောက်ပိုင်းဆို အလာစိပ်လာတယ်။ တစ်ခါတလေ မနက်ကျမှ ပြန်တယ်။ ကြီးတော်ကြီးက မှန်အမည်းတွေတပ်ထားတဲ့ သူ့ကား အကောင်းစားကြီးနဲ့ လိုက်ပို့တယ်။ တစ်ခါတလေ ဖုန်းပြောနေတာ မပြီးတော့ဘူး။ သူလာတဲ့ရက်တွေဆို ကြီးတော်ကြီးနားက မွှေးကြိုင်နေတာပဲ။ နှင်းဆီပန်းတွေကိုလည်း ထိုးခိုင်းတာ ရှယ်ပဲ။ စားသောက်ဆိုင်က ဟင်းတွေမှာတယ်။ အဲဒီနေ့ဆို ကျွန်မတို့ပါ စားသောက်ဆိုင်ဟင်းတွေ အကောင်းစားတွေ စားရတာပေါ့။ ဘာမှမသိတဲ့ မိတူးက အဲဒီအစ်ကိုကြီး နေ့တိုင်းလာရင် ကောင်း

မှာလို့ ဆုတောင်းနေသေးတယ်။

ကြီးတော်ကြီးက တစ်ခါတည်း ပြောထားတာ ဘာမှ စပ်စွဲခွင့်မရှိဘူး။ အဲဒီမောင်လေးနဲ့ဆို သူက ပြုစုပေးရတဲ့ပုံပဲ။ ဘာကြီးနဲ့ကျ သူက ပြုစုခံခဲ့ရတာ။ အဖြစ်လည်း အရမ်းသည်းနေတတ်တဲ့ ကြီးတော်ကြီးကို ကြည့်မရချင်တော့ဘူး။ ဟိုလူကလည်း ကိုယ့်ရုပ်ရည်လေးနဲ့ ရေသာခိုလိုက်တာလို့ တွေးမိတယ်။ အဲဒီလူအတွက် ဆိုးဆိုးကစဝယ်ပေး နေမကောင်းဘူးဆိုတာနဲ့ မျောက်မီးခဲကိုင်မိသလို ပျာယာခတ်နေတာ။ ခုမှ မြီးကောင်ပေါက် ရည်းစားရတဲ့အတိုင်းပဲ။

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကြီးတော်ကြီးရဲ့ ပုံစံတွေ မကြိုက်လာတာကြောင့် အိမ်ပြန်ချင်လာတာ။ ရွာက မောင်လေးနဲ့ ညီမလေး ကျောင်းနေဖို့အရေး ကြီးတော်ကြီး အိမ်မှာ အောင် အိမ်နေရတာ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မပျော်ပိုက်တော့ဘဲ စိတ်ဓာတ်တွေလည်း လုံးပါးပါးချင်လာပါပြီ။

ခုဆိုရင် ကြီးတော်ကြီးအခေါ်မောင်မောင် . . . မောင်လေးက ကိုယ်ပိုင်ကားအပြန် ဖြစ်သွားပြီး အိမ်ကိုလာတိုင်း အရင်က အိမ်ပေါ်ထပ်မှာဆို တော်သေးတယ်။ ခုတော့ အောက်ထပ်ခန့်မှသာလည်း ထိုင်ပြီး စကားတွေပြောကြနဲ့ ကြည့်ရတာ သိပ်မဟန်တော့ပါဘူး။ ကြီးတော်ကြီးကို မမလို့ အခေါ်အဝေါ်ပြောင်းသွားပြီ။ အရင်ကတော့ ရွှံ့ထိုးရှုန်တန်၊ ခုတော့ လက်ရဲ့၊ ဇက်ရဲ့ ကားကို ဝယ်ပေးလိုက်ပြီဆိုတော့ အရာအားလုံး ပြောင်းရတော့မှာပေါ့။ ဒီယောက်ျားသားမှာလည်း မမြင်နိုင်တဲ့ နောက်တစ်ယောက် အယောက်ပေါင်းများစွာ ရှိနေနိုင်သေးတာပဲ။ အစက ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါက သိပ်မပြောင်၊ ခုတော့ မင်းသားကျနေတာပဲ။

ရုပ်ကွက်ထဲကလည်း ကျွန်မကို မေးလာကြပြီ။ အိမ်မည်းကြီးထဲက ကြီးတော်ကြီးဇာတ်လမ်းက ရုပ်ကွက်ထဲမှာ အလန်းစားသတင်းတစ်ပုဒ်ပဲ။ ကြီးတော်ကြီးကို နှာခေါင်းထောက်ပြပြီး ဒါကျွန်သေးတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ကျွန်မကတော့ အိမ်ထဲကသတင်း အပြင်မထုတ်ပါဘူး။

ဝါပေမဲ့ မြင်နေ၊ သိနေရတာဆိုတော့ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မလေးစားကြတော့ဘူး။ ဘာကြီးရှိတုန်းကသာ ဘာကြီးအရှိန်နဲ့ သူ့ကိုဘာမှမပြောကြတာ။

ကျွန်မတို့လည်း ဒီလိုမှောင်မိုက်တဲ့ အိမ်ကြီးမှာ မနေချင်တော့ဘူး။ အိမ်ကြီးကို အမြင်မှောင်မိုက်တာထက် စိတ်ဓာတ်တွေမှောင်မိုက်နေတာက အဆိုးဆုံးပဲ။ ဘယ်အချိန်ကြီးတော်ကြီးကို ပြောရမလဲ။ မိတူးကလည်း ကျွန်မမစွဲရင် မနေချင်ဘူးတဲ့။

ကျွန်မကတော့ ရတဲ့လစာကို လိုက်မလိုချင်တော့ဘူး။ ရွာမှာကိုယ့်မိသားစုအိမ်လေး ဒီနှစ် အမိုးမိုးနိုင်အောင် စုနေရတာ။ နည်းနည်းတော့ လိုသေးတယ်။ အရင်ကတော့ ဒီအိမ်ကြီးမှာ ကျွန်မတို့မရှိရင် ကြီးတော်ကြီးက အသက်ကြီးလာပြီဆိုတဲ့ ငဲ့ညှာစိတ်နဲ့ နေနေတာ။ ခုတော့ ကျွန်မတို့မရှိလည်း ဖြစ်သွားမှာပါ။ ကြီးတော်ကြီးစိတ်ကလည်း အရင်ကလို မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်မတို့အပေါ်ကို လိုမှကောင်းတော့တာ။

မနက်မိုးလင်းတဲ့ထိ ကျွန်မအိပ်မပျော်။ မနေ့ညက ဝရန်တာမှာ ခိုင်တိတ်ခိုင်တိတ်နဲ့ အသံသံသဲ့ကြားလို့ အောက်ထပ်ကနေ အသာထကြည့်မိတယ်။ မထင်မှတ်ထားတဲ့ ပုံရိပ်တစ်ခုကြောင့် ကျွန်မရင်တွေ တုန်သွားတယ်။

ကြီးတော်ကြီးပါလား။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်ပြီး တအစ်အစ်နဲ့ ရှိတ်ကြီးတင် ငိုကြွေးလို့ပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ ဒီလိုပုံစံ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးတာမို့ စိတ်ထဲတော်တော် အံ့ဩမိတယ်။ ဖါးဝပ်ကလည်း ပွတ်တွတ်ပွတ်တွတ် ပြောလို့ ပြောလိုက်လိုက်နဲ့ သိသိကွဲကွဲတော့ မကြားရဘူး။ ဘာမှား ဝမ်းနည်းစရာ ရှိလို့ပါလိမ့်။ အပေါ်တက်ပြီး မေးရရင် အစာငမ်းလား၊ စဉ်းစားသေးတယ်၊ မဖြစ်သေးဘူး။ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။ နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ အသံတိတ်ပြီး သူ့အခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားပုံရတယ်။ ကျွန်မလည်း

မိုးလင်းတဲ့ထိ အိပ်မပျော်တော့။

မနက်ကို တော်တော်နဲ့ ထမလာတဲ့ ကြီးတော်ကြီးကို စိတ်ပူမိတယ်။ ဆယ်နာရီလောက်မှ မှီအစ်နီရဲနေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ အောက်ဆင်းလာတယ်။ နေမကောင်းဘူးလို့ပြောတယ်။ သူ့ရဲ့ Family Doctor ဆီ လာကြည့်ဖို့ ဖုန်းဆက်ပြောတယ်။

ထိုင်ခုံဆိုဖာပေါ်မှာ ငူငူကြီးထိုင်နေတဲ့ ကြီးတော်ကြီးဟာ အရုပ်ကြီးပြတ်ပြစ်နေသလိုပဲ။ ခဏကြာတော့ အောက်ကြမ်းပြင်ပေါ် ခူးတုတ်ထိုင်ပြီး ဘာကြီးဓာတ်ပုံကို ကြည့်ပြီး ကန်တော့နေတာကို တွေ့ရတယ်။ မျက်ရည်တွေ ကျနေတဲ့ ကြီးတော်ကြီးဟာ ဘာကြီးဓာတ်ပုံကို ကြည့်ပြီး အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ခွဲခွဲကန်တော့နေတယ်။

ကျွန်မ အဲ့ သြနေဆဲမှာပဲ နောက်မှ သိလိုက်ရတာက မောင်လေးတစ်ယောက် ကြီးတော်ကြီးရဲ့ အတွင်းပစ္စည်း၊ ငွေရဲ့အတူ ကားလို ယူသွားပြီး သူ့ကောင်မငွေရဲ့နဲ့ ခြေရာဖျောက်သွားပြီး ဒီမြို့ကို တောင် ဘယ်တော့မှ ပြန်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကြီးတော်ကြီးက ပစ္စည်းယူတာထက် လူပါသွားတာကို တော်တော်စိတ်ဝင်နေရုံပဲ။

ကျွန်မမြင်တာကတော့ မောင်လေးနေရာက ဒီလို လုပ်စားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ဦးအတွက် အထာကျနေရာကျလှတယ်။ မပင်မန်းဘဲ ဒီအသိုက်အမြယ်ရောက်အောင် ဘယ်သူ ဆွဲခေါ်လာခဲ့သလဲ။ ကြီးတော်ကြီးလိုပဲကို အပေါ်ယံ "မမ" ခေါ်နိုင်ပေမယ့် ဘယ်သူက မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်မှာလဲ။ ရုပ်ရည်ရှိတဲ့ ယောက်ျား သားတစ်ဦးအတွက် သူ့လို ရွယ်တူ၊ တန်းတူ၊ ခံစားချက် တူသူကိုပဲ စိတ်ဝင်စားမှာပဲလေ။

ခုလို အချိန်ကျမှ ဘာကြီးရဲ့ စေတနာနဲ့ မေတ္တာတွေကို အောက်မေ့လာပုံရတယ်။

ကြီးတော်ကြီး စိတ်မရွှင်လာတော့ ကျွန်မတို့တွေ ပိုမနေချင်တော့ဘူး။ စုဆောင်းငွေက အရေးမကြီးပါဘူး။ ရွာကိုပဲ ပြန်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ် အပြီး ကြီးတော်ကြီးက ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြောတယ်။

သူ့အမျိုးတွေရှိတဲ့ နိုင်ငံခြားကို ဆေးသွားကုမှာမို့ နှစ်ချီလည်း ကြာနိုင်တယ်။ ရွာပြန်ကြဖို့ လစာတစ်ယောက်ကို သုံးလစာ ပိုထုတ်ပေးတယ်။

အိုး... စိတ်ထဲမှာ ပျော်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ ခုန်တောင် ပြေးလိုက်ချင်တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကြီးတော်ကြီးကိုကန်တော့ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေဖို့ ပြောရင်း ကျွန်မနဲ့ မိတူးအထုပ်အပိုးပြင်... တစ်ညတာကို အိပ်စက်ပြီးနောက်နေ့ ချက်ချင်း ရွာကို ပြန်ခဲ့တယ်။

လယ်ကွင်းတွေကို အဖြတ်၊ စပါးခင်းတွေ၊ ပဲခင်းတွေ၊ ကျေးငှက်အသံတွေ သာယာလှိုက်ပါဘိ။ လတ်ဆတ်တဲ့လေက အေးမြနေစေတယ်။ စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုကို ကျွန်မရော၊ မိတူးရော အားပါးတရ ခံစားနေရတယ်။

အင်း... ဘဝ... ရသ... စာကျာ... အချစ်... တဖြစ်

အိုး... ကျွန်မ ဘာမှ မသိချင်တော့ပါဘူး။ ကျွန်မစိတ်ထဲ ကြီးတော်ကြီးပေးလိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ စုထားတဲ့ပိုက်ဆံ ပေါင်းလိုက်ရင် ခွာက အဖေ၊ အမေတို့ရဲ့ အိမ်အမိုးကို လုံလောက်စွာ မိုးပေးနိုင်ပြီဆို တွေ့နပ်နေမိတယ်။ မောင်လေး... ညီမလေးလည်း အမိုးအောက်မှာ လုံခြုံစွာ နေနိုင်ပြီ။ မိုးရွာတိုင်း စာမကျနိုင်ဘဲ မိုးရေလိုက်ခံနေရတဲ့ အဖြစ်က ဝေးဝေးချင်ပြီ။ ကျွန်မက အသက်သုံးဆယ်မှာ ငါးတန်းအထိပဲ ကျောင်းနေခဲ့ဖူးတယ်။ သူတို့လေးတွေကို ပညာတတ်စေချင်တယ်။ မြို့မှာ မဟုတ်တော့လည်း ကိုယ့်မိသားစုနဲ့အတူ ရုန်းကန်ရတဲ့ ဘဝအရသာကိုပဲ ရှာဖွေတော့မယ်။ စိတ်အမှောင်တွေ ကြားထဲက ကြီးတော်ကြီးအကြောင်းကို အဖေတို့က မေးခဲ့ရင်

ကြီးတော်ကြီးက ခိပ်သာကို အပြီးဝင်ရောက်သွားပြီလို့ မုသားသုံးပြီး ပြောရဦးမယ်လို့ တွေးလိုက်မိတယ်။

ချောအိမာန်(မန္တလေး)

‘ငွေ’ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ တွန်းတိုက်ဆီခိုက်ကြတဲ့အခါ

မဇ္ဈရီ

ကိုယ်တို့တွေ ဆုံဆက်နွယ်မှု ပျော်ရွှင်ကြည်စူးစရာတွေနဲ့ စတင်လာပြီးတဲ့အခါ နှစ်ယောက်တစ်ဘဝလေးကို ပုံဖော်ဖန်တီးကြမှာပါပဲ။ ဘာတွေကများ ကိုယ်ပွေးထင်တာတွေနဲ့ အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်နေနိုင်မှာလဲ။ ငွေကြေးပိုပိုပြီး စုဆောင်းမိလာတာဟာ ပျော်ရွှင်မှုတွေပိုပိုပြီး စုဆောင်းမိလာတယ်လို့တော့ ညီမျှခြင်းချလို့ မရနိုင်ပါဘူး။ အနာဂတ်ကို မန်းချီကားတစ်ချပ်နဲ့ ပုံဖော်မယ်ဆိုပါစို့။ ကျယ်ဝန်းတဲ့ဘောင်ကျယ် ကျယ်ခတ်ရမယ်။ အများကြီးပဲ ကြိုတင်တွေးထားရတော့မယ်။ ကိုယ်ရဲ့ အနာဂတ်ပန်းချီကား အလှပဆုံးဖြစ်နိုင်ဖို့က အတွင်းမှာ အသွေးအရောင်စိုစို ဟိုမှာသည်မှာကွက်လပ်တွေ မရှိနိုင်အောင်လည်း အစေတရာရာ ပြည့်တင်းခဲဦးမယ်။ အဲဒီအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ ဘတ်ဂျက်ငွေကြေးအတွက် တာဝန်ယူနိုင်ရမှာပေါ့။ ငွေကြေးစုဆောင်းထားနိုင်ဖို့လည်း လိုသေးတယ်။ ငွေအမြဲလည်ပတ်စီးဆင်းအောင် တတ်ကျွမ်းနေမယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းနိုင်ဦးမယ်။ ဒါမှလည်း ‘သူနဲ့ ကိုယ့်မှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ ဆက်နွယ်မှုရရှိနိုင်မယ်’ လို့ပဲ သူ့သူငါငါ တွေး

ထင်ထားကြမှာပါ။ တကယ်တမ်းတော့ အဲဒါဟာ အဓိကပြဿနာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ငွေကြေးရိုက်တော်မူအပေါ် ကိုယ့်မြင်ထားတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ စုံတွဲလေးတွေအတွက် မှတ်ချက်တွေ ဖေးမိမလား။ ကြီးကျယ်တဲ့ပစ္စည်း အိမ်လိုမျိုး၊ ပြီးတော့ ကားအမျိုးစား၊ ကိုယ်သောက်တဲ့ကော်ဖီနဲ့ အပြုဟမ်းစီးစားတဲ့ အမျိုးအစားကောင်းကောင်း ရှေးမိနပ်တွေပေါ်မှာမူတည်ပြီး ပျော်ရွှင်မှု ခိုင်မြဲတဲ့ ဆက်ဆံရေးအပြောင်းအလဲတွေကို စဉ်းစားနေမိမှာလား။ အဲဒီအရာတွေက ကိုယ်တို့ရဲ့ ဆက်နွယ်မှုချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဘယ်လိုသက်ရောက်မှုရှိနေလဲ။ ဒီမှာ ဥပမာလေးတစ်ခု ကြည့်ပါဦး။ အိမ်ထောင်ရှင်ခင်ပွန်းတစ်ဦးက ဇနီးကို ‘ငွေနှာဖီမ’ လို့ ခေါ်လိုက်တယ်။ ဘာကြောင့်များလဲ။ သူတံခါးကိုဖြတ်ပြီး လျှောက်လမ်းလာတဲ့ အချိန်လေး သူတို့ အပြန်အလှန်ပြောပြကြတဲ့ စကားတွေက ဒီလိုပါ။

ဇနီး - ရှင် နေ့လယ်မှာ ဘယ်မှာစားခဲ့လဲ။
 ခင်ပွန်း - ငါတို့ အိမ်ထဲမှာအစားအစာ သွားစားကြတယ်လေကွာ။
 ဇနီး - ရှင် ဘာစားခဲ့လဲ။
 ခင်ပွန်း - ကြက်ကရင်မံဆလတ်လေ။

ဇနီး - ဘယ်လောက်ကုန်လဲရှင်။
 ခင်ပွန်း - ငါ မသိဘူးကွာ။ ဝု ခေါ်လာလောက်ဖြစ်မှာပေါ့။
 ဇနီး - ဟင် ကြက်သား၊ ပေါင်မုန့်ကင်ပါတဲ့ ကရင်မံဆလတ်တစ်ပွဲအတွက် ဝု ခေါ်လာလောက်။ ဘုရားရေ၊ ရှင် ချွေးများနေသလား။

ဒီလိုအပြင်းအခံမျိုး ရင်းနှီးနေတယ်ဆိုရင် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်တတ်တာတွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ Romantic ဆန်တဲ့ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့လေး ခိုင်မြဲချင်တယ်ဆိုရင် ဒီအချက်လေးတွေက ပြဿနာကောင်လေးတွေမို့ ရှောင်သင့်ပါတယ်။

သင့်ရဲ့ ငွေကြိုက်တဲ့ပီစ

ငွေမှာတော့ ပီစမျိုးရိုးမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ငွေကိုပဲ ကျွန်မတို့ ကြည့်မြင်ခံစားမှုမှာတော့ ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းက ဘယ်လောက်များ အရိုးစွဲလာလိုက်သလဲဆိုရင် ကျွန်မတို့မျက်လုံးတွေရဲ့ အရောင်အသွေး အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်လောက်တဲ့ အထိပါပဲ။ ငွေနဲ့ပဲ မွေးဖွားလာသလိုမျိုးပဲ။ အဲဒါကို အလွယ်ဆုံး

သက်သေပြရရင် ကျွန်မတို့ ကလေးဘဝထဲက ဘယ်လိုကြီးပြင်းခဲ့သလဲကြည့်ပါ။ ကလေးနှစ် ယောက် ကိုးလဲနဲ့ကိတ်ခိတ်ဆိုပါစို့။ သားလေးနှစ် ယောက်မှာ ကိုးလဲက ငွေကို စုဆောင်းသူ၊ ကိတ်ခိတ် ကတော့ သုံးပြုနဲ့သူပါ။ ကိတ်ခိတ်က သူ့ရဲ့ ပိုက်ဆံ အိတ်ထဲမှာ တစ်ဒေါ်လာဆိုတဲ့ငွေကိုတောင် သိမ်း ဆည်းမထားနိုင်ဘူး။ ကိုးလဲကတော့ ကျွန်မတို့ တွန်းတွန်းတိုက်တိုက် အားပေးရင်တောင်မှ အဲဒီတစ်ဒေါ်လာလေးကို မသုံးရက်ဘူး။ အဲဒီ နည်းလမ်းဟာ လူကြီးတွေမှာလည်း အတူတူပါပဲ။ လူကြီးတွေမှာလည်း ငွေပတ်သက်တဲ့ ဗီစီတွေ ရှိနေကြတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့အထုံ ဝါသနာကပဲ အကောင်းဆုံးလို့ ယုံကြည်နေကြသေး တယ်။ ငွေပတ်သက်တဲ့ အကျင့်လေးတွေ ကိုယ့် မှာ ဘယ်လိုရှိမလဲ နားလည်လွယ်အောင် ခွဲခြား ကြည့်ရအောင်ပါ။ ငွေစုဆောင်းသူ၊ ငွေသုံးစွဲသူ၊ စွန့်စားရင်းနှီးလိုသူ၊ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့နည်းနဲ့ပဲ ရှာဖွေလိုသူ၊ ငွေကို တုံ့ဆိုင်းမနေဘဲ လွှင့်ပစ်သုံးစွဲ နေသူဆိုပြီး အဲဒီလို ဗီစီသုံးစွဲတွေကြာမှာပါ။ အဲဒီအထဲမှာမှ တစ်ဦးစီဟာ ပထမနဲ့ဒုတိယ အမျိုးအစားပါပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ ခင်ပွန်း၊ ဇနီး၊ ချစ်ခင်သူ နဲ့ ကိုယ်တိုင်တိုင် ဘယ်လိုဗီစီနေမလဲ တွဲပြား

ချက်တွေ ခွဲခြားသိရှိထားဖို့ပါ။ သိရှိပြီးပြီ ဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ ငွေပတ်သက်တဲ့ ဗီစီအကျင့်လေးတွေ ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ကြရမှာ ပါ။

စုံတွဲ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက်က သူတို့ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ငွေဗီစီမတူသူတွေနဲ့ လက်ထပ်ထားကြတယ်။ အံ့ဩစရာတော့ မရှိပါဘူးတဲ့။ ကွာရှင်းခဲ့ကြတဲ့ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း အားလုံးဟာ ငွေကြောင့်ပါပဲ...

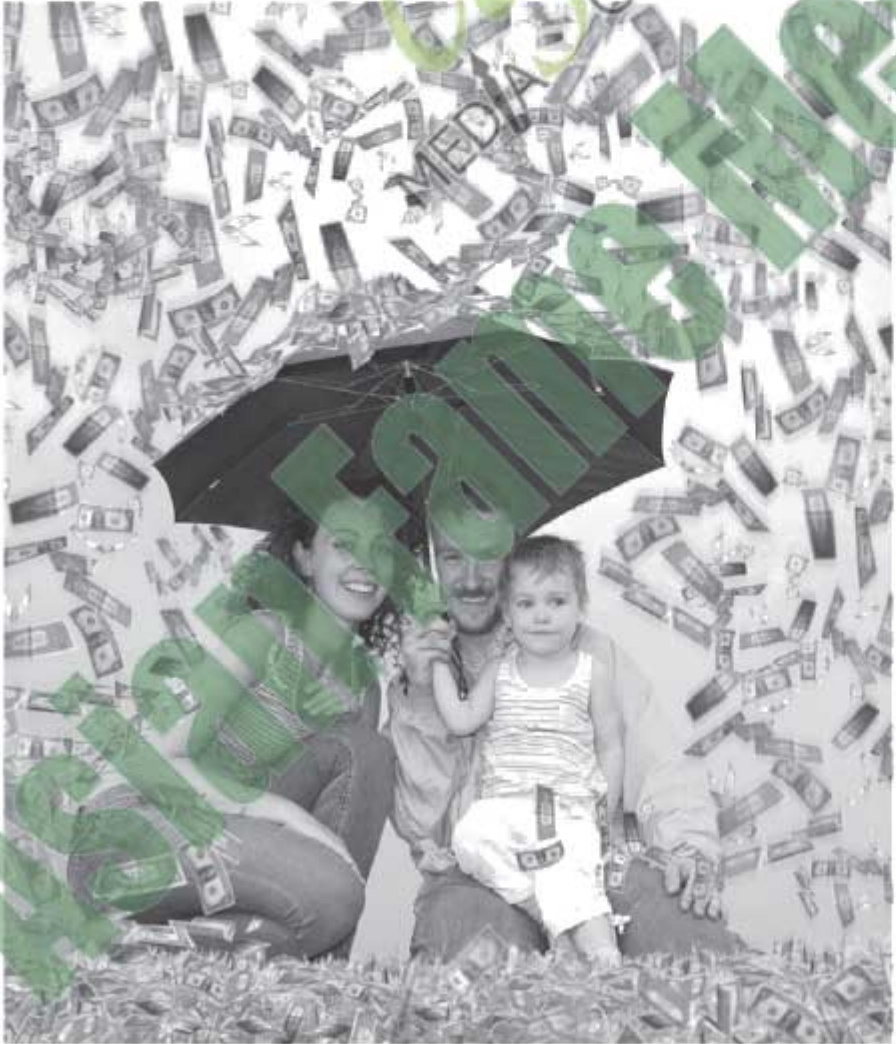
သင့်ရဲ့ မှန်ဘီလူး
ကျွန်မတို့ဟာ မှန်ဘီလူးတစ်ခုနဲ့ ကြည့်ပြီး ငွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ပြုလုပ်နေ ကြတယ်။ ဆွယ်တာဒီဒိုင်းအသစ်လေးတစ်ထည် ဆိုင်ပေါ်ရောက်ပြီဆိုပါစို့။ အဲဒီလို အသစ်အဆန်း လေးတွေဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ စုဆောင်းထားတဲ့ ငွေကြေး ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်ကို ဆွဲယူသွားစေ ဖို့ တွန်းအားပါပဲ။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ စားသောက်ကြဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်တယ်။ ငွေဟာ ကျွန်မတို့ ပြုလုပ်သမ္မုဆုံးဖြတ်ချက်တွေမှာ အမြဲယှဉ်တွဲပါနေတတ်တာပါ။ ငွေကြေးနဲ့ပတ် သက်တဲ့ ဗီစီကပဲ ကျွန်မတို့ ဘဝအပေါ် မြင်တဲ့ ရှုထောင့်ကို ပုံဖော်ဘောင်ခတ်ပေးတယ်။ ဥပမာ ... တချို့ဆိုရင်တော့ ငွေသုံးစွဲသူတွေဟာ လျှော့ငါးပေးတမ်းဖို့ ဝါသနာပါသူပါ။ စုဆောင်းသူ တွေဟာ အကောင်းဆုံးအပေးအယူကို ရှာဖွေပါ တယ်။ စွန့်စားရင်းနှီးလိုသူတွေက 'အဲဒါကို စမ်း ကြည့်မယ်'လို့ ဆုံးဖြတ်မှာပဲ။ လုံခြုံစိတ်ချရမယ့် နည်းရှာဖွေသူတွေကတော့ ကြိုတင်စီစဉ်မှုတွေ လုပ်နေမယ်။ ငွေကို လွှင့်ပစ်သလို သုံးစွဲတတ်သူ တာတော့ သူတို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေချဖို့ ဘယ်တော့မှ နှောင့်နှေးနေမှာ မဟုတ်ဘူး။

သင့်ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် (money opposite)

'ကညီပါ၊ ကိုယ်တော့ တကယ့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဗီစီမတူသူနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ပါပြီ' ကျွန်မတို့ ခရီးတွေ သွားတယ်။ နိုင်ငံအနှံ့အပြားက လူတွေနဲ့ စကား တွေ ပြောဖြစ်ကြတယ်။ များလှတဲ့စုံတွဲတွေမှာ ဝမ်းနည်းနာကျင်မှုတွေ၊ ချောက်ချားထိတ်လန့်မှု တွေဖြစ်ကြတဲ့ အကြောင်းရင်းတစ်ခုရှိနေပါတယ်။ စုံတွဲ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက်က သူတို့ရဲ့ ဆန့်ကျင် ဘက် ငွေဗီစီမတူသူတွေနဲ့ လက်ထပ်ထားကြတယ်။ အံ့ဩစရာတော့ မရှိပါဘူးတဲ့။ ကွာရှင်းခဲ့ကြတဲ့ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းအားလုံးဟာ ငွေကြောင့်ပါပဲ။ ငွေဟာ သူတို့ ကွဲကွာခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုမှာ ဗီစီခြင်းမတူတဲ့ (money opposite) တွေ လက် ထပ်ထားရင်တော့ ကွာရှင်းပြတ်စဲတာမျိုးတွေ မရှိ နိုင်ပါဘူးတဲ့။ တစ်ဖက်မှာ ငွေစုဆောင်းသူနဲ့ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့နည်းနဲ့ပဲ ရှာဖွေလိုသူတွေရှိမယ်။ တခြားဘက်မှာ သုံးစွဲသူတွေ၊ စွန့်စားမှုရယူလိုသူ၊ ငွေကို လေအနှင်နဲ့အတူ သုံးစွဲသူတွေရှိကြတယ်။ ကျွန်မတို့ နာမည်ပေးထားသလို 'ဆန့်ကျင်ဘက် အပြင်းစားဗီစီ' ရှိနေကြမလား။

အဲဒီလိုအပြင်းစား ကွာခြားချက်တွေဟာ သံယောဇဉ်တွေပြတ်တောက်စေမယ့် အကြောင်း အရာတွေဖြစ်နေပါတယ်။ တစ်ယောက်က သုံးစွဲ သူဆို ကိုယ်က စုဆောင်းသူဖြစ်အောင် ကြိုးစား ပြင်ဆင်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ နိုင်မြဲတဲ့ အိမ်ထောင် တစ်ခုစီ ဦးတည်ရွေ့ဆက်နိုင်ကြမှာပါ။ ။

မဂျီရီ

ဝတ္ထုတိုရသ

ပြည့်စုံ

ကရားဇာ ကဆန်ဆန်ပါပဲ

“အဖေကတော့ တကယ်ပဲ ဗျာလွန်တာ အခုမှ ပြန်ရောက်တာ အချောတောင် မလဲရသေးဘူး၊ ချိန် ပြီးပြီဆိုရင်လည်း တာလို့ ထပ်ချိန် စရာလို့ သေးလို့လဲ။ အဖေကလေ ကျွန်တော့်ကိုမှ မခိုင်းရရင် ကျေကို မကျေနပ်ဘူး၊ အဖေက တစ်ခါ တလေ တကယ်ကိုပဲ...”

ငွေတိုးရဲ့ စကားလုံးတွေက ကျုပ်ရင်ထဲမှာ နှင့်နေတဲ့ ဖြစ်သွားရ တယ်။ သူက ပြောပြောဆို ဆို အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားပေမယ့် ကျုပ်မှာ တော့ ဝဲတက်လာချင်တဲ့ မျက်ရည်စ တွေကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်ပြီး ဖယ်ရှားရင်း ပရုတ်ဆီနဲ့လှောင်နေတဲ့ ကျုပ်ရဲ့အိပ်ခန်းလေးထဲ လှည့်ဝင်ခဲ့ လိုက်တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် လေတစ်ခါ ဖြတ်ပြီးကတည်းက ကျုပ်စိတ်တွေက အရင်လိုမဟုတ်၊ ပိုထိလွယ် ရှုလွယ် ဖြစ်နေခဲ့တာ။ အိပ်ရာထဲ အသာ ကျောချလှဲလိုက်တော့ မြေးတွေ အိပ်ရာပေါ် တက်တစားထားလို့ သဲတရှုပ်ရှုပ်ဖြစ်နေတဲ့ အိပ်ရာခင်းရဲ့ အတွေ့ကိုရလိုက်ပေမယ့် အရင်လို ပုဆိုးအဟောင်းတစ်ထည်နဲ့ တဖုန်း ဖုန်းမြည်အောင် သံတွေကို ခါချပစ် လိုက်ချင်စိတ် ပျောက်ဆုံးနေတယ်။ ဒါနဲ့ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ခေါင်းအုံး ဘေးမှာချထားတဲ့ တီဗီရီဖုန်းနဲ့ တီဗီ

ကို လှမ်းဖွင့်လိုက်မိတယ်။ ကျုပ်မှက် လုံးတွေက တီဗီမှန်သားပြင်ကိုကြည့် နေပေမယ့် ကျုပ်စိတ်တွေက ပျံ့လွင့် လို့နေတယ်။

“အင်း... သည်းဖြူသာရှိရင် သူလုပ်ပေးစွာမှာ...”

စိတ်တွေက ဒီနေ့မှ သည်းဖြူ ကို တမ်းတမ်းတတရှိနေလိုက်တာ။ အင်း... လာမယ့် တပို့တွဲဆိုရင် ကျုပ်အသက်က ခွန်နှစ်ဆယ့် သုံးနှစ် ရှိပြီဆိုတော့ သဲဖြူသာ ရှိရင် သူလည်း ခွန်နှစ်ဆယ် နားနီးပြီပေါ့။ သဲဖြူတံခါးပေါ် သွားကတည်းက သားသမီး နှစ်ယောက်ကို အခုအချိန် ထိုမင်းမစွမ်း အဘိုးကြီး အရွယ် ရောက်တဲ့အထိ ရပ်အုပ်မကွာ ကျုပ် စောင့်ရှောက်ခဲ့တာပဲ။ အခု သမီး ရွှေမိုးသည်းနဲ့ သားဖြစ်သူမင်းငွေတိုး တောင် လူလတ်ပိုင်းအရွယ် ရောက် လို့နေပြီ။ သူတို့ကမေးတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ မြေးဘုရားတွေနဲ့ ပတ်လည်ပိုင်းနေ တတ်တဲ့ အဘိုးတစ်ယောက်အရွယ် ကျုပ် ရောက်နေခဲ့ရပြီ။

တအောင့်နေတော့ ငွေတိုးက စုပုပ်နေတဲ့မျက်နှာထားနဲ့ ကျုပ်အိပ် ခန်းထဲဝင်လာပြီး ကျုပ်လက်မောင်း ပိန်ပိန်လေးကို သွေးပေါင်ချိန်တိုင်း ကိရိယာက အဝတ်စနဲ့ ခုတ်ပတ်လိုက် တယ်။ လေအိတ်ဘုလေးကို ညှစ် လိုက်ချိန်မှာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျုပ် လက်မောင်းမှာ တင်းကျပ်တဲ့အတွေ့ ကို ရလိုက်တယ်။

“တစ်ရာ နှစ်ဆယ်၊ ခွန်နှစ် ဆယ်”

ငွေတိုးက နှုတ်ကပြောလိုက် ရင်း လက်က ပြောပြောဆိုဆို သွေး ပေါင်ချိန်တိုင်းကိရိယာကို ပြန်သိမ်း နေလျက်က တစ်ဖက်ခန်းက မိန်းမ ဖြစ်သူကို သူ့အလုပ်အကြောင်းတွေ လှမ်းအော်ပြောပြနေတယ်။ အပေါ် သွေး တစ်ရာနှစ်ဆယ်၊ အောက်သွေး ခွန်နှစ်ဆယ်ဆို သွေးပေါင်က ပုံမှန်၊ ငွေတိုးအခန်းထဲက ထွက်သွားတာနဲ့ တီဗီခလုတ် ရော၊ ခေါင်းရင်းက အခန်းမီးကိုပါ လှမ်းပိတ်လိုက်တယ်။ အခန်းထဲမှောင်သွားချိန်မှာ အိပ်

မပျော်နိုင်သေးဘဲ ကျပ်စိတ်တွေက ဟိုအဝေးဆီကို ရောက်သွားတော့ တယ်။

သည်းဖြူ ကွယ်လွန်ချိန်က တကယ့်အရွယ်ကောင်း အသက် ငါးဆယ်သာသာ။ ကျုပ်အသက် ဘာရှိဦးမလဲ။ အလွန်ဆုံးရှိလှမှ ငါး ဆယ်ခြောက်ပေါ့။ တကယ့်ကို လုပ် နိုင်ကိုင်နိုင် စီးပွားရှာနိုင်တုန်းအရွယ်။ ကျုပ်နဲ့သည်းဖြူ အိမ်ထောင်ကျခါစ က ဌာနတစ်ခုမှာ ကျုပ်က လုပ်ငန်း နည်းပြ ဆရာအဖြစ် ဝင်လုပ်နေချိန် ပေါ့။ ကံအားလျော်စွာနဲ့ ဌာနက ပေးတဲ့ ပညာတော်သင် စကောလာ ရှစ်ခုခဲတယ်။ နှစ်ဖက်မိဘ သဘော မတူတဲ့ ကြားက နာမည်နဲ့လိုက် အောင် အသည်းဖြူတဲ့သည်းဖြူကို ကျုပ်ရအောင်ယူခဲ့တာဆိုတော့ ရှေ့ ရေးအတွက် ညားခါစဇနီးသည် သည်းဖြူကိုထားခဲ့ပြီး ဌာနက စေ လွှတ်တဲ့ အနောက်နိုင်ငံကြီး တစ် နိုင်ငံမှာ သုံးနှစ်လောက် ပညာတော် သင်သွားခဲ့ရသေးတယ်။

ပညာတော်သင်ပြန်လာတော့ လင်မယား ခွဲခွာနေရတဲ့ကြားက နှိုးစာရေးဘဝနဲ့ ကျုပ်ကို သစ္စာရှိရှိ စောင့်နေတဲ့ သည်းဖြူကို အလုပ်က အနားယူခိုင်း။ အိမ်ရှင်မတာဝန် ဝတ္တရားများကိုပဲ ဆောင်ရွက်စေခဲ့ တယ်။ တစ်အိမ်လုံး သူ့ခြေသူလက် ပေါ့။ ကျုပ်ကလည်း ဘာမဆို သည်း ဖြူလုပ်ပေးမှ ဘဝင်ကျတာကိုတု၊ သမီးကြီးရွှေမိုးသည်း မွေးပြီးချိန်မှာ နှစ်ဖက်မိဘတွေ ပြန်လက်ခံခဲ့တာမို့ ကျုပ်တို့မိသားစုလေး အထော်ပျော် ရွှင်ခဲ့ရချိန်ပေါ့။

သမီးကြီး သူငယ်တန်းတက်ချိန် မှာ သည်းဖြူက ကျုပ်အတွက် ဝတ်ယသားလေး ပင်းငွေတိုးကို မွေးပေးခဲ့တယ်။ ငွေတိုးလေး လေး ဖက်သွားလျှောက်တတ်ချိန်လောက် မှာ ကျုပ်ဌာနက အထက်လူကြီးနဲ့ ကျုပ်အဆင်မပြေ ဖြစ်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ပညာပေးနှိပ်ကွပ်မှုကို ဘယ်လို မှ သည်းညည်းမခံနိုင်တော့တဲ့အဆုံး ကျုပ် အလုပ်ကနေ ဆေးပင်စင်တင် ပြီး အနားယူခဲ့တယ်။

တတ်သမျှ မှတ်သမျှလေး။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေတွေနဲ့ စောင်မမှုနဲ့ မိသားစုလေးယောက်ရဲ့ စားအိုးကို ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းနဲ့ ကျပ်တို့လင်မယား လက်ခွင်းခိုင်ခိုင် တွဲပြီး ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရတဲ့အချိန်ကာလ ရှည်ကြီးပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သည်း ဖြူတစ်ယောက် ကြီးစားခဲ့ပုံကို ကျုပ် မှတ်မိနေသေးတယ်။ ရှိစုပဲစုငွေလေး နဲ့မှတ်စုစာအုပ်လေးတွေဝယ်၊ ကျက် မှတ်ပြီး အထက်တန်းရှေ့နေစာမေးပွဲ ကို သည်းဖြူတစ်ယောက် ပြေဆို အောင်မြင်ခဲ့တော့ ကျုပ်မှာဖြင့် သူ့ကို အံ့ဩအိုးကျွေး မဆုံးပေါ့။ ဘဝ ရဲ့ ဝတ်ယအရွယ်ကျမှ သည်းဖြူရဲ့ ကြီးစားမှု လှလွန်တဲ့ဇာတာတို့ပေါင်း စုံပြီး အောင်မြင်တဲ့ ရှေ့နေတစ် ယောက် ဖြစ်လာတော့က ကျုပ်တို့ မိသားစုစီးပွားရေးကို ပြန်ပြီး နာလန် ထုလာစေခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သည်းဖြူ အလုပ်တွေပိုပြီး ပင်ပန်းနေတာကို မကြည့်ရက်တဲ့ ကျုပ်လည်း မနေသ ဟော့ဘဲ သူ့အလုပ်တွေကို ခိုယဇ်နိုး ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးရင်းနဲ့ အထက် တန်းရှေ့နေစာမေးပွဲကို အောင်မြင် စွာ ပြေဆိုနိုင်ခဲ့ပြန်တယ်။

ကျုပ်တို့လေးမယားနှစ်ယောက် ဘဝရဲ့ အထိပ်လတ်ပိုင်းအချိန် ရောက်ခါမှ တက်ညီလက်ညီနဲ့ ရှေ့နေဘဝမှာ ရပ်တည် အောင်မြင် လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သမီး ကြီး ရွှေမိုးသည်းစာ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသူ သားငယ် မင်းငွေတိုးက ကိုးတန်းကျောင်းသားအရွယ်၊ ကျုပ် တို့မိသားစုအတွက် အပျော်ရွှင်ဆုံး အချိန်ကာလများလို့ ပြောလို့ရတဲ့ ရှေ့ရောင်တောက်ပခဲ့တဲ့ နေ့ရက်များ ပေါ့။

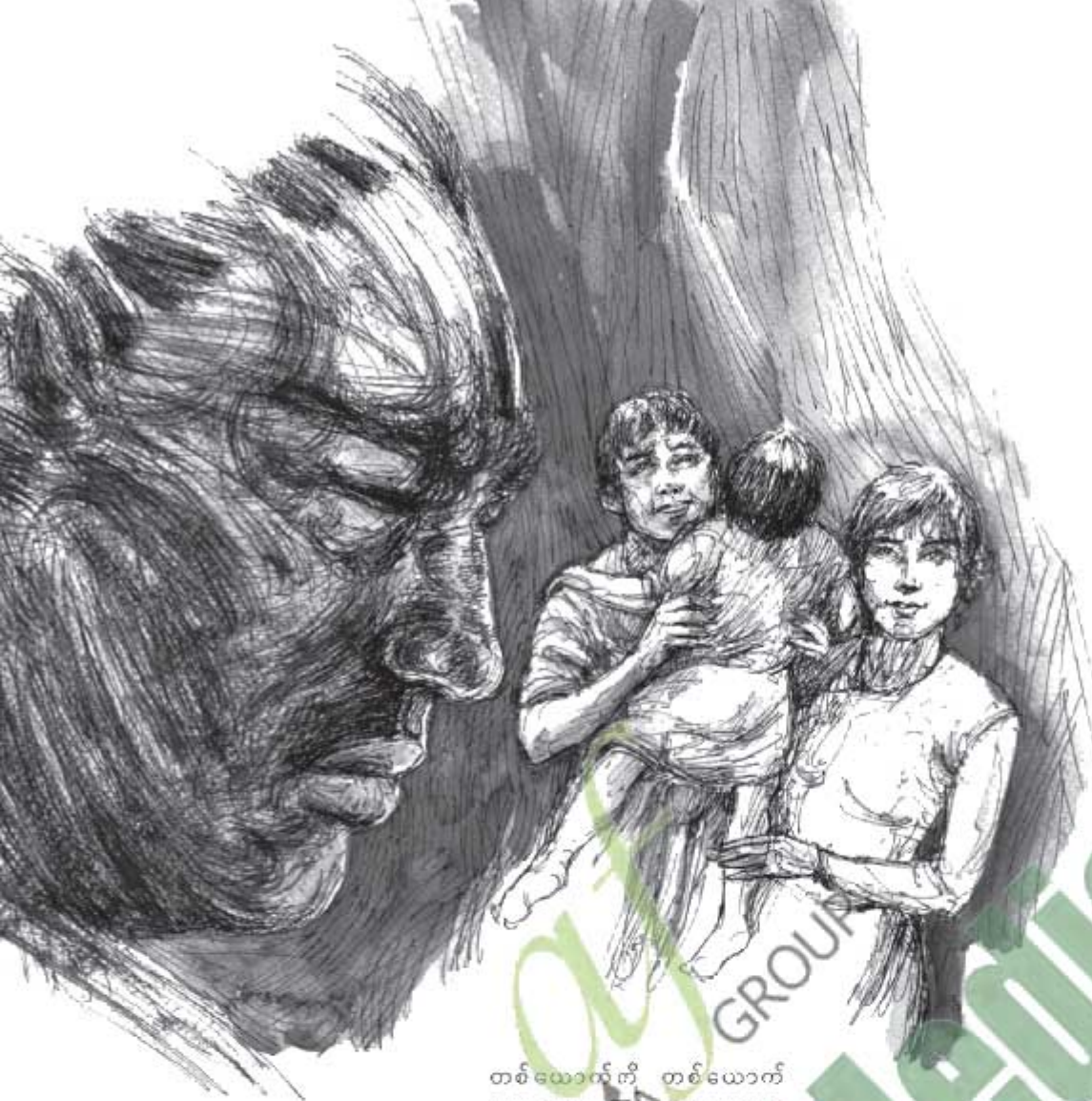
ကြိုဆင်မှန်းဆ မပြင်နိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာက ပျော်ရွှင်နေတဲ့ ကျုပ်တို့ မိသားစုကို အမှတ်မထင် ဝင်ရောက် ထိုးနှက်ပြန်တယ်။ သည်းဖြူတစ် ယောက် နှလုံးရောဂါအခံနဲ့ အသက် ငါးဆယ်အရွယ်မှာ မပျော်လင့်ဘဲ ကွယ်လွန်ခဲ့လို့ ကျုပ်တို့မိသားစု အငိုက်မိ ကြေကွဲခဲ့ရပြန်တယ်။ ဇနီး သည်းဖြူမရှိတဲ့နောက် လွမ်းဆွတ် စိတ်တွေ ရှောင်ရှားချင်တာမို့ ကျုပ် ရှေ့နေအလုပ်ကို တစ်နှစ်လောက် ရပ်နားလိုက်သေးတယ်။ အဲဒီအချိန်

မှာ သမီးကြီးနဲ့သားက အလုပ်ကိုယ် စီဖြစ်နေပြီမို့ ကျုပ်အတွက် ဘာဆို ဘာမှ စိတ်ပူစရာမရှိတော့ပါဘူး။ ဒီသမီးနဲ့ ဒီသားအတွက် အဖေဆို လည်းဟုတ်၊ အမေဆိုလည်း ဟုတ် ကျုပ် တစ်ယောက်တည်း ထိန်း ကျောင်းရင်း အေးအေးလူလူ နေနိုင် ခဲ့ပါတယ်။

သည်းဖြူကွယ်လွန်ပြီး တစ်နှစ် အကြာမှာ သမီးနဲ့သားတားမြစ်တဲ့ ကြားက ရှေ့နေအလုပ်ကို ပြန်လုပ် ခဲ့တယ်။ အရင်လိုတရားမ၊ ရာဇဝတ် ပဏ္ဍေ အမှုများကိုမလိုက်ဖြစ်တော့ဘဲ တိုက်ခန်းလေးဘာလေး အရောင်း အဝယ် စာချုပ် စာတမ်းဆိုင်ရာ တရားမမှုတွေကိုပဲ အေးအေးလူလူ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ စာချုပ် တစ်ခု ငါးသောင်းဆိုလည်းဟုတ်၊ တစ်သိန်းဆိုလည်း ဟုတ်တဲ့ ဒီနေ့ ခေတ်မှာ စာချုပ်သားသမီးတွေ အား မကီးဘဲ ကျပ်ဝင်ငွေလေးနဲ့ ကျပ် တေးတေးလူလူ နေနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သည်းဖြူ ဆုံးပြီး တစ်နှစ် လောက်မှာ သမီးကြီးရွှေမိုးသည်းကို သူ့ချစ်တဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့တယ်။ သမီးကြီးက အိမ်ထောင်ပြုပြီးချိန် အိမ်ခွဲနေချင်တယ် ပြောလာပေမယ့် ကျုပ်က "အဖေသေမှ အိမ်ခွဲနေပါ" လို့ တစ်ချက်လွတ် ပိတ်ပြောထား တယ်။ သမီးကြီး လက်ထပ်လို့မှ မကြာသေး၊ အငယ်ကောင် မင်းငွေ တိုးကလည်း မိန်းမခိုးပြေးပြီး သူ့ဘာ သာသူ ရပ်ကွက်ငယ်တစ်ခုမှာ အိမ် ဌာနပြီး အခြေချနေတယ်။ သားကို အိမ်ပေါ်ပြန်နေဖို့ စကားလမ်း ကြောင်းပေမယ့် လူငယ်ဘာဝ လွတ် လပ်စွာသီးခြားနေလိုသူမို့ သမီးကြီး တုန်းကလိုရာဇသံပေးဖို့ ကျုပ် အခွင့် မသာခဲ့ဘူး။ ဒီကောင်ကလည်း သူ လုပ်ချင်တာရှိရင် တားမရ ဆီးမရ ဇွတ်တိုးလုပ်တတ်တဲ့သူ။ သူတို့အိမ် လေးဆီ အလည်ရောက်တော့ ချို့ချို့တဲ့တဲ့နေနေရပေမယ့် ပျော်နေ တဲ့ လင်မယားကြည့်ပြီး အဖေ တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျုပ် ဝမ်းသာ ဝမ်းနည်းပေါ့။

ကံအားလျော်စွာ သားသမီး မြေးတွေနဲ့ စုစည်းနေချင်တဲ့ ကျုပ်ကို ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးလာ တယ်။ ငွေတိုးမိန်းမ ကိုယ်ဝန်ရှိချိန်

နာဂစ်မုန်တိုင်းက သူတို့ရဲ့အိမ်လေး ယိုင်နဲ့နဲ့ကို အဖြစ်က ဖြိုချလိုက်ချိန် မှာတော့ ကျုပ် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင် တော့ဘူး။ သားနဲ့ချွေးမကို ချက်ချင်း အိမ်ပေါ်တို့ ခေါ်တင်ထားလိုက် တော့တယ်။ ချွေးမကလေးမွေးပြီး ချိန်မှာတော့ ကျုပ်တိုက်ခန်းကျဉ်း ကျဉ်းလေးထဲမှာ သားသမီး၊ သမက်၊ ချွေးမ၊ မြေးမ၊ မြေးထီးများနဲ့ စည်ကား သိုက်မြိုက်နေတော့တာ ပေါ့။ ကျုပ်ဝန်းဝေးပါသည့်အပြင် မပါဝင် နိုင်တော့တာကလွဲလို့ အလီချင် အတောင့်တဆုံး မိသားစုအသိုက် အမြဲလေးနဲ့အတူ ရှိနေရတာကို သတိထားမိချိန်မှာတော့ ကျုပ် အသက်က ခွန်နှစ်ဆယ်နီးခဲ့ပြီ။ မိသားစုနှစ်စုနဲ့ အိမ်ခန်းလေးထဲ ကျပ်သိပ်နေပေပြား ကျပ်ပျော်ရွှင် တယ်။ ကျေနပ်တယ်။ တိတိတာတာ မြေးများနဲ့ ကျုပ် ကလူကြည်ဆယ်နိုင် တယ်။

ရွှေမိုး နဲ့ ငွေတိုး က မောင်နှမ နှစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ချစ်ကြ ပေမယ့် ငယ်ငယ်ကတည်းက

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလျှော့မပေးကြဘူး။ အဖေရှေ့မှာ ခွန်းကြီးခွန်းငယ် မဖြစ်ကြပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စောင်နေကြတာကို မွေးထားတဲ့ကျပ် သိနေခဲ့တာပေါ့။ “အဖေက အဖေသားဆို အမြဲတမ်း မျက်နှာလိုက်တယ် မျှမျှတတမရှိ ဘူး” လို့ ရွှေမိုးက စကားနာထိုးတယ်။ “အဖေဆမ်း စကားပြောရင် အရမ်း ရင့်သီးတယ်၊ တစ်ခုခုဆို သားအလွန် မပြောနဲ့ ခုကတည်းက ကြိုပြောထား တယ်” လို့ ငွေတိုးက အတိုင်တောထု တယ်။ “အဖေက သေမင်းကိုစောင့် နေတာပါ။ မင်းတို့ မသေခင်လေး တော့ သင့်သင့်မြတ်မြတ်လေးနေကြ ပါစွာ” လို့လေသံပျော့လေးနဲ့ ကျုပ် ပြောလိုက်ရင်တော့ နှစ်ယောက်လုံး ငြိမ်ကျသွားတယ်။

အသက်လေးဆယ်တန်း ကျော် လာတဲ့ သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် က အခုအချိန်ထိ တစောင်းစေးနဲ့ မျက်ခွေး မတည့်အတူနေနေကြပေ မယ့် သူတို့မောင်နှမအချင်းချင်း သိပ်ချစ်တယ်။ အဖေအိုကြီး ကျုပ်ကို လည်း သူတို့ချစ်ကြမယ်လို့ ကျုပ်

ထင်မိတာပဲ။ ကျုပ်မှာတော့ သူတို့ တွေ ဘယ်အရွယ်ရောက်ရောက် ကလေးများလို့ပဲ ထင်နေကြတာ ကလား။ သူတို့ကလည်း အဖေခွဲများ ဆို တကယ့်ကလေးဆိုးကြီးများလို့ ပါပဲ။ ရွှေမိုးစိတ်က သူ့အဖေအပေါ်၊ မိသားစုအပေါ် လုပ်ပေးစရာရှိတာ မှန်သမျှ တာဝန်ကျေအောင် ဆောင် ရွက်ပေးနေပေမယ့် သူပင်ကိုပုံစံက အဖေနှင့်ဖြစ်စေ၊ သူ့ယောက်ျားနှင့် ဖြစ်စေ၊ သူ့သားသမီးများနဲ့ဖြစ်စေ ရင်းရင်းနှီးနှီးမနေတတ်သူ။ ယုတ်စွ အဆုံး အသက်ကြီးမှရလာတဲ့ အခါ လည်အရွယ် သားလေးကိုတောင် မြှူတာဘာညာ သိပ်မတွေ့ရဘူး။ သူ့မောင်ဖြစ်တဲ့ ငွေတိုးနဲ့လည်း ဘာသိဘာသာ နေတတ် တယ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖော်ထုတ်မပြ တတ်သူ။ ငွေတိုးကတော့ ဇွတ် တရွတ်သမား၊ သူလုပ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်သူ။ သူပြောချင် တာဆို တားမရဆီးမရ ပြောချတတ် သူ။ ကလေးတစ်ယောက်အဖေ ဖြစ် နေတာတောင် တစ်ခါတစ်ခါ

ကလေးဆန်ချင်နေသေးသူ။ ငွေတိုး က ငယ်ငယ်လေးတည်းက တစ်ဇွတ် ထိုးလုပ်တတ်တယ်။ သူ့ကို ဂရုစိုက်မှ ကျေနပ်တယ်။ သူလုပ်ချင်တာဆို ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တယ်။ သူ့ကို ချီးမွမ်းမှ သဘောကျတယ်။ ကျုပ်ရင် ခွင်ထဲ အခုအချိန်အထိ တိုးဝေဝင် ချင် ဝင်နေတတ်တဲ့သူ။ ငယ်စဉ်က တည်းကနေ အခုအချိန်အထိ ကွဲပြားတဲ့ရိုက်အောက်မှာ မောင် နှမနှစ်ယောက် ချစ်ကြပေမယ့် တကျက်ကျက်ရှိနေခဲ့ကြတယ်။

သမက်နဲ့ချွေးမက အေးအေး ဆေးဆေးနေတတ် သူတွေပို့လို့သာ မိသားစုနှစ်စုနဲ့ ဒီအိမ်ခေါင်းလေးထဲ ကျပ်နေနေလို့ ရနေတာ။ မြေးတွေ ကလည်း ကျပ်အတွက် အသက်ရှည် ဆေးတွေပါပဲ။ တိတိတာတာပြော တတ်တဲ့အရွယ်ရောက်နေတဲ့ ငွေတိုး ရဲ့သမီးလေးကတော့ ကျပ်အသည်း ပေါ့။ ကျပ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ သည်း ဖြူရုံကတည်းက အစဉ်အဆက်လုပ် ပေးခဲ့ရတဲ့ အမှုသည်များအတွက် မိသားစုရှေ့နေလို ဖြစ်နေတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအလုပ်လေးတွေ မှီနေသရွေ့တော့ ကျုပ်စိတ်တွေ မလေနေတော့ဘူးပေါ့။ ကျုပ်စာချုပ် စာတမ်းရေးလို့ရနေတဲ့ ပိုက်ဆံလေး နဲ့ ကျုပ်ဘာသာ စားချင်ရာစား၊ လျှ ချင်ရာလျှ ကျွေးချင်တာကျွေး လုပ် နေနိုင်တာမို့ ဒီပညာကိုသင်ပေးခဲ့တဲ့ ဝန်းသည် သည်းဖြူကို အဖန်ဖန် အခါခါ ကျေးဇူးတင်နေမိတယ်။

တစ် ရေးအိပ်မောကျနေတဲ့ ကံကြမ္မာက ကျုပ်ကို တစ်ဖန်ပြန်ထိုး နှက်လာပြန်တယ်။ တစ်မနက်ခင်း မှာ အိပ်ရာက ခိုးချိန် ကျပ်ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခြမ်းလုံး လှုပ်လို့မရတော့ဘူး။ ကပ်လျက်ရှိတဲ့ ငွေတိုးတို့ အိပ်ခန်း နံရံကို လှုပ်လို့ရသေးတဲ့ မြေတစ်ဖက် နဲ့ ကန်ကျောက်နှိုးရတယ်။ မိသားစု ဝင် အားလုံး ကျုပ်ခုတင် အနား ရောက်လာချိန်မှာတော့ ဝမ်းနည်း စိတ်တွေကို ကျုပ် မျိုချပစ်လိုက်ရ တယ်။ ကျုပ် မသေချင်သေးဘူး။ ဝါပေမဲ့ သေမင်းက ခေါ်ချင်နေပြီ လားမသိ။ အင်္ဂလိပ်ဆေး၊ မြန်မာ

တိုင်းရင်းဆေးနဲ့ ဖိဖိစီးစီးကုသပြီး သုံးလလောက်အကြာမှာတော့ ခန္ဓာကိုယ်လေတစ်ခြမ်းဖြတ်ရောဂါကို အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သော်ငြား ဆေးကုသစဉ်က ကုန်ကျငွေများနှင့် ယခင်လို စိတ်ရောကိုယ်ပါ သွားလာခွင့်တွေ ကျပ်မှာ ဆုံးရှုံးကုန်ခန်းခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်မှာ သွေးတိုးရောဂါက အမြစ်တွယ်နေပြီလေ။ ကံမကောင်းရင် နောက်တစ်ကြိမ် လေထပ်ဖြတ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်းက ကျပ်မှာရှိနေပြီ။ သေမင်းက ကျုပ်ကိုခေါ်ယူဖို့ အသင့်စောင့်နေပြီ။

ဒီတော့ ကျုပ်မှာ အချိန်ပြည့် ဝရုတစိုက် နေနေရတယ်။ ကျုပ်အလုပ်တွေကို လုံးဝချုပ်လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်အချိန်နဲ့ စားရတယ်။ အချိန်နဲ့ အိပ်ရတယ်။ အချိန်နဲ့ ဆေးသောက်ရတယ်။ အချိန်နဲ့ သွေးပေါင်ချိန်ရတယ်။ အဲဒီလိုအခြေအနေနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ ဓူဝုပတ်စွာ အထွေထွေကို မိသားစုတာဝန်၊ ကလေးတာဝန်များ အလုပ်တာဝန်တွေ ပိနေကြတဲ့ရွှေမိုးနဲ့ငွေတိုးတို့ အဆင်ပြေသလို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးနေပေမယ့် ရံဖန်ရံခါ သူတို့စိတ်မရှည်ပေးတာကို ကျုပ်နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်။ လေဖြတ်ဖူးတဲ့ လေသမားဆိုတော့ ကျုပ်စိတ်တွေက အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူး။ လေသမားတွေရဲ့ ထူးစံအတိုင်း စိတ်မကောင်းတာများ မြင်ရကြားရရင် ထစ်ဆီငိုချင်သလိုလို ဝမ်းနည်းသလိုလိုနဲ့ စိတ်တွေက ချည်နဲ့နဲ့။

ရွှေမိုးက ရုံးအလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ သူ့ကလေးကျောင်းကိစ္စတွေနဲ့ လုံးချာလည်လိုက်နေသလို၊ ငွေတိုးကလည်း သူ့ကိုယ်ပိုင်ဒီဒီယို ဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်းလေး အောင်မြင်လာခါစပိုနေရာညပါ အားစိုက်လုပ်နေရပြန်တာမို့ သူတို့ ကျုပ်ကို ဝရုမစိုက်အားကြပေးမယ် ကျုပ်လည်း ပြေးတွေ့နေတတ်သလို နေခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်သာစားချင်တယ်။ ကျုပ် ဘယ်သွားချင်တယ်ဆိုတာမျိုး တစ်ခါမှ မပူဆာခဲ့ဖူးပါဘူး။ ကျုပ်အသက်က ဟိုပယ်၊ မီးစာကုန် ဆီခန်းချိန် ရောက်နေပြီလေ။ ကလေးတွေ တာဝန်နဲ့ ဒီဇွေခေတ်ကာလကြပ်ကြီးမှာ ရုန်းကန်နေရတဲ့ သားနဲ့သမီးတွေကို ကျုပ်

ကြောင့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမဖြစ်စေချင်ဘူး။ ကျွေးတာစား၊ လိုအပ်လို့ လုပ်ပေးတာလောက်ပဲ ခံယူလိုက်တယ်။ မလုပ်ပေးလို့လည်း တတ်နိုင်သမျှ ဘာဆို ဘာမျှ မတောင်းဆိုချင်တော့။

အဲ . . . ခြွင်းချက် အနေနဲ့ ကျုပ်မဖြစ်မနေ သားနဲ့သမီးကို တောင်းဆိုမိတာ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အဲဒါက ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်း သွေးပေါင်ချိန်တိုင်းဖေးဖို့ပါပဲ။ ကျုပ်ပြုနေတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးက ညစဉ် သွေးပေါင်ချိန်တိုင်းတယ်။ သွေးတက်နေခဲ့ရင် သူပေးထားတဲ့ ဆေးကို ကျုပ်သောက်ရတယ်။ မတက်ရင်တော့ မနက်အိပ်ရာနီးလာချိန် သူသတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ဆေးကို နေ့စဉ် ပုံမှန်သောက်ရတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်ကို သွေးပေါင်ညက်ချိန်ဖို့ သွေးပေါင်တိုင်းကိရိယာနဲ့ ဆရာဝန်သုံးနားကြပ်ဝယ်ထားရတယ်။ ရွှေမိုးနဲ့ငွေတိုးတို့က သွေးပေါင်ချိန်နည်းကို ဆရာဝန်ဆီက သင်ယူထားကြတယ်။ ရွှေမိုးက အိမ်မှာအမြဲတတ်သူဆိုတော့ သူက များသောအားဖြင့် ချိန်ပေးတာများတယ်။ ငွေတိုး အိမ်ပြန်စောတဲ့ညများနဲ့ ကြုံရင်တော့ ငွေတိုးကိုပဲ ချိန်ခိုင်းဖြစ်တယ်။ အတ္တကြီးတယ်ပဲဆိုဆို ကျုပ် အသက် ရှည်ရှည်နေချင်သေးတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်လေတစ်ခြမ်း ဖြတ်ထားဖူးတာမို့ ကျုပ် အဲဒီလိုထင်ဖြစ်မှာ သိပ်စိုးရိမ်မိတယ်။ အခြိပ်မနေတတ်သုမို့ လေဖြတ်ချိန် အိပ်ရာထဲ မလှုပ်မယှက် လဲနေရတာမျိုးကများ။ စိတ်ဓာတ်အတော့ကိုကျပ်တယ်။ သေချင်စင်လည်း ဝေါက်ခနဲသာ သေလိုက်ချင်မိတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် အိပ်ရာထဲ ကျောပူနာထအောင် အိပ်နေရတာမျိုးတော့ ကျုပ်အတော် ရွံ့သွားမိပြီ။ ဒီတော့ ကျုပ် တစ်ညမပျက် သွေးပေါင်ချိန်ပြီးမှ အိပ်တယ်။ သွေးပေါင်မချိန်ပြီးသရွေ့ ကျုပ်အိပ်မပျော်နိုင်ဘူး။ အဲဒါကိုပဲ စိတ္တဝေလို့ ကျုပ်ကို သူတို့ထင်နေသလား မသိပါဘူး။

♦
အချိန်က မနည်းတော့ဘူး။ ခုနကတင် သမီးရွှေမိုးသည်းက ကျုပ်ကို

သွေးပေါင်ချိန်ပေးခဲ့ပြီးပြီ။ သွေးပေါင်ချိန်က ပုံမှန်ဆိုလို့ ဆေးသောက်စရာမလိုတော့။ ဒီည သမက်ဖြစ်သူ သူ့ရွာကအပြန် သယ်လာတဲ့ ငါးရဲ့ ခြောက်မီးဖုတ်ဆီဆမ်းလေးနဲ့ ထမင်းစားတာ နည်းနည်းများသွားလို့လား မသိ။ မျက်လုံးက စင်းကျနေလေပြီ။ ရွှေမိုးကို ကြည့်လိုက်တော့ သူက သားဖြစ်သူ မနက်ဖြန်ဖြေမယ့် စာမေးပွဲအတွက် ဆုလိုက်ဆဲလိုက် စာသင်လိုက်နဲ့ပဲ။ အိပ်မယ်ဆို အိပ်လို့ရပေမယ့် ကျုပ်မအိပ်ချင်သေးဘူး။ ညဘက် အားဆေးလည်းသောက်ပြီးပြီ။ အံ့ကပ်နဲ့အာခံတွင်းလည်း ဆေးကြောပြီးပြီ။

ငွေတိုးရဲ့သမီး ငါးနှစ်အရွယ် မြေးမလေးက ကျုပ်အခန်းထဲ ဝင်ချလာပြီး ကျုပ်ခုတင်ဘေးနား လာရပ်ပြီး “ဘိုးဘိုး . . . အိပ်သေးဘူးလား”

**ခေတ်ကာလကြပ်ကြီးမှာ
ရုန်းကန်နေရတဲ့ သားနဲ့သမီးတွေကို
ကျုပ်ကြောင့်
ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမဖြစ်စေချင်ဘူး။
ကျွေးတာစား၊ လိုအပ်လို့
လုပ်ပေးတာလောက်ပဲ
ခံယူလိုက်တယ်။ မလုပ်ပေးလို့လည်း
တတ်နိုင်သမျှ ဘာဆိုတာမျှ
မတောင်းဆိုချင်တော့။**

လို့ လာမေးတယ်။ ဒီမြေးမလေးက ကျုပ်အသည်းဖိုးလေး၊ ကျုပ်အနားအခုလိုပဲ တပ်ပြီးခွဲခွဲနေကျ။ “ဗျာ . . . ဘိုးဘိုးမအိပ်သေးပါဘူးဗျ” လို့ ပြောရင်းက နံရံကနာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ညဘိုးနာရီထိုးဖို့ ငါးမိနစ်သာသာ။ “မြေးလေး အိပ်ချိန်ရောက်ပြီလေ . . . အိပ်တော့” လို့ပြောတော့ ခေါင်းလေးခါယမ်းလို့ “ဟင့်အင်း . . . မီးမီး ဖေဖေကို စောင့်နေတာ” လို့ပြောတယ်။

ချွေးမဖြစ်သူက အခန်းထဲ ဝင်လာပြီး မြေးလေးကို လာခေါ်တာ

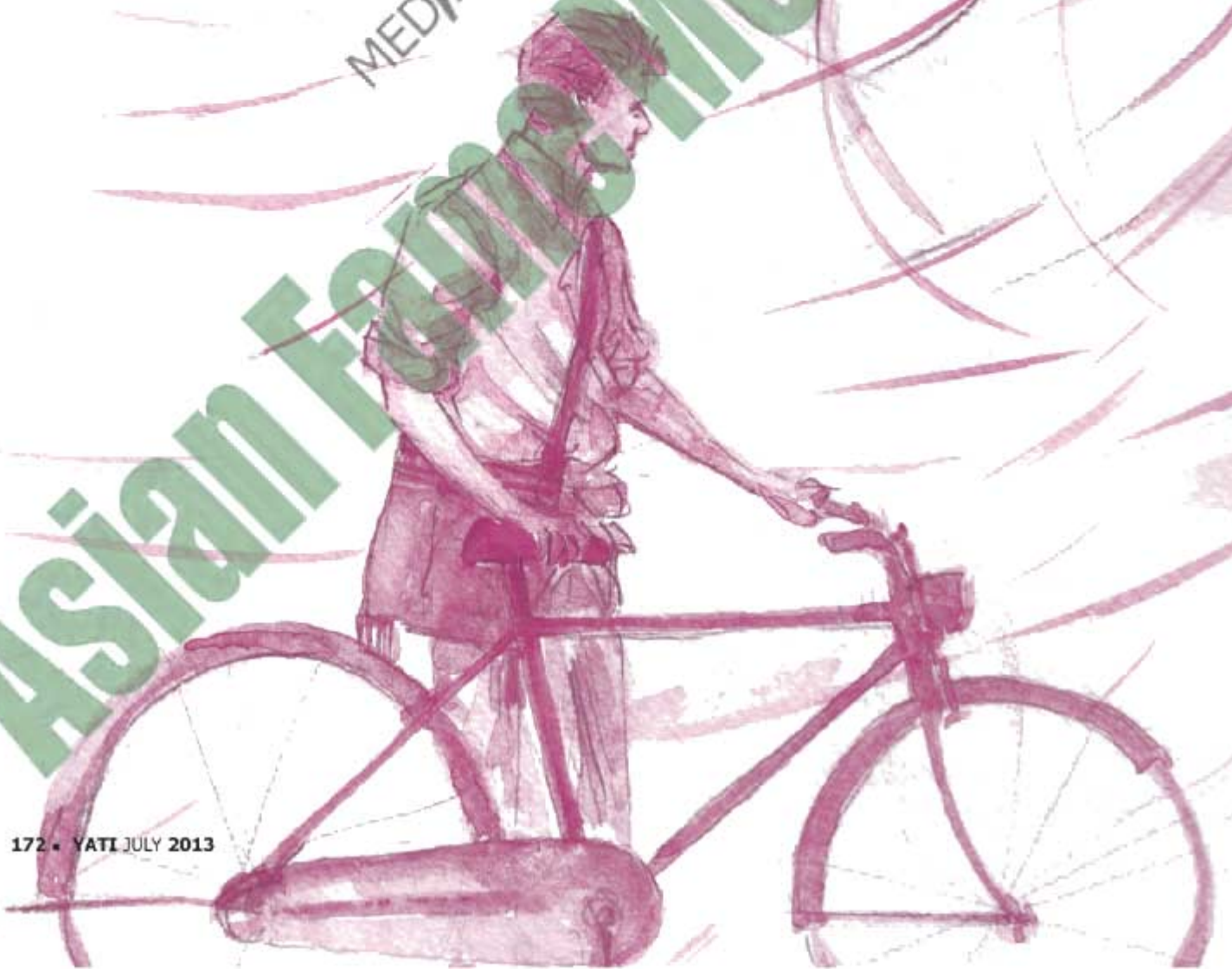
ရည်ညွှန်းဖွဲ့သိချစ်သူအိ

မိုးညကဗျာ

မိုးထက်ကျော်
| ဇွဲးကောက် |

af MEDIA GROUP

Asian Family Media Group

GROUP
MEDIX 13

ဆုံဖို့ဖူးပါတယ်။
ကောင်မလေး တစ်ယောက်နဲ့
အခုလိုမျိုး မိုးတွေသည်းလွန်း တဲ့ ညတစ်ညမှာပေါ့။
ကျရှင်ပြီးတော့ မိုးက တစ်ဖွဲ နှစ်ဖွဲ ကျနေတယ်။ သွပ်ပေါ်ကို မိုး
ပေါက်ကျသံကတဖြောက်ဖြောက်။ မိုးပေါက်ကျသံက မကြီးကျယ်တော့
ရွာမှာကို သိပ်မစိုးရိမ်မိဘူး။ အဲဒါကြောင့်လည်း ထီးဆောင်းစရာ မပါ
ဘဲနဲ့ထွက်လာခဲ့တာပါ။

လမ်းမကြီးထက် မရောက်တရောက်မှာ စောစောက ရွာမယ် မထင်
ခဲ့တဲ့မိုးက ခြန်းစားကြီး သွန်ချသလို ရွာပါတော့တယ်။ လူကို မိုးစိုတာက
အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ စာအုပ်တွေက ရေစိုလို့ မဖြစ်တာကြောင့် အရိပ်
ကောင်းတဲ့ ပိတောက်ပင်ကြီးအောက်ကို စက်ဘီးကို ထိုးကွေးဆင်း လိုက်ပါ
တယ်။ အချိန်က ညကြီးမင်းကြီး၊ ညရှစ်နာရီလောက်။

'ဟိတ်'

ပိတောက်ပင်ရိပ် အရောက်မှာ ပဲ ကျွန်တော်တစ်ခါမှ မကြားဖူးတဲ့
အသံပိုင်ရှင် ကောင်မလေး တစ် ယောက်က ကျွန်တော့်ကို လှမ်းခေါ်
ပါတော့တယ်။ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း အံ့အားသင့်သွား

တယ်။
 'ငါ့ကို ခေါ်တာလား'
 'အင်း ဟုတ်တယ်'
 'ဆို ဘာကိစ္စလဲ'
 'နင့်မှာ ထီးပါလား'
 'မပါဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် ဒီ
 ပိတောက်ပင်အောက်ကို မိုးဝင်ခွဲ
 တာပေါ့။

'ငါ့မှာလည်း ထီးမပါဘူး။
 ဒါပေမဲ့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တော့ပါ
 တယ်'

ကောင်မလေးက သူ့ လွယ်
 အိတ်ထဲက ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို
 ထုတ်ပြတယ်။ 'နင့် လွယ်အိတ်ပေး
 လို့ တောင်းတယ်။ ကျွန်တော်လည်း
 ကြောင်သွားပြီး လွယ်အိတ်ကို
 ဘယ်လိုပေးလိုက်မိတယ် မသိပါ
 ဘူး။ အသိဝင်လာတော့မှ ကောင်
 မလေးက လွယ်အိတ်နှစ်ခုပေါင်းပြီး
 ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲ သေချာထုပ်ထား
 တာ သိတော့တယ်။

"ဒီမှာတွေ့လား... မိုး မရှိ
 တော့ဘူး"
 ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်

ကို ပြုံးပြပြီး ပြောတယ်။ ရုတ်တရက်
 ဝင်းခနဲလက်လိုက်တဲ့ လျှပ်စီးရောင်
 အောက်မှာ ကောင်မလေးရဲ့ အပြုံး
 က ထူးထူးခြားခြားကြီးကို လှနေပါ
 တယ်။ သွားတက်ဖြူဖြူချွန်ချွန်လေး
 တွေကလည်း အရမ်းဆွဲဆောင်မှုရှိ
 တယ်။ မဟူရာရောင် ကေသာ
 အောက်က မိုးရေခိုနေတဲ့ မျက်နှာ
 လေးကလည်း အရမ်းလှတာပါ။
 သေချာတာတော့ ဒီကောင်မလေး
 ကို ကျွန်တော်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး
 တာပါ။

မိုးရာသီ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ မိုးက
 အရမ်းသည်းနေပါတယ်။ နီဝင်ဘာ
 လထဲမှာ ရွာတဲ့မိုးပေါ့။ အခုအချိန်
 ထိတော့ ကျွန်တော်ရော ဟိုကောင်
 မလေးရော ပိတောက်ပင်ရိပ်
 အောက်မှာ မိုးခိုနေဆဲပါ။

"နင် ကျူရှင်လာတက်တာ
 ဝေး"

ကောင်မလေးရဲ့ အမေးကို
 ကျွန်တော်က ခေါင်းတစ်ချက်
 ဆတ်ပြပြီး ဖြေလိုက်တယ်။ လမ်းမီး
 တိုင်နဲ့ တေးတော့ ကောင်မလေးရဲ့
 မျက်နှာကို ခပ်မှုန်ပျံ့ပျံ့ မြင်ရတယ်။
 ကောင်မလေးကတော့ ကျွန်တော့်
 ခေါင်းစာညိတ်ကိုမြင်မှာ သေချာပါ
 တယ်။

"ငါလည်း ကျူရှင်လာတက်
 တာလေ။ ဒါနဲ့ နင်က ဘာMajor
 လဲ"

"English ပါ"
 "ဟာ ဒါဆိုနင်က ဆရာကြီး
 ပေါ့... တော်လိုက်တာ"

"ရမ်းသန်းပြီးတော့ အထင်မ
 ကြီးပါနဲ့ အမိရယ်။ ငါက E မေဂျာ
 ဆိုပေမယ့် အင်္ဂလိပ်ညွှတ်တယ်ဟ။
 Grammar ဆို အရမ်းကြောက်"

"ဟောတော့... အဖြစ်က
 ဆိုးလိုက်တာ။ ဒါနဲ့စောစောက နင်
 ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တာ"

"အမိလို့ ခေါ်တာလေဟာ
 ... ဘာလဲ နင် မကြိုက်လို့လား။
 ငါမှ နင့်နာမည် မသိတာ"

"မကြိုက်လို့ မေးတာမဟုတ်ပါ
 ဘူးဟယ်။ အဲလိုခေါ်တာမျိုး ငါ
 တစ်ခါမှ မကြားဖူးလို့ပါ"

"ဟုတ်ပါပြီ။ ငါ နင့်ကို
 ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ ပြော"
 "စောစောက ခေါ်သလိုပဲ

ခေါ်ပါ။ နင့်နာမည်က"
 "မိုးထက်ကျော်"
 "အလဲ... နာမည်က မြင့်လှ
 ချည်လား"

ကောင်မလေးက ပြောပြီး
 တခစ်ခစ်နဲ့ ရယ်တယ်။ ကောင်မ
 လေးရဲ့ ရယ်သံချိုလွင်လွင်က မိုးသံ
 ကို ဖောက်ပြီး ထွက်ပေါ်လာတယ်။
 ကျွန်တော်ပါသူနဲ့ ရောပြီး ရယ်နေမိ
 တယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း ဒီကောင်
 မလေးကို ဘယ်သူမှန်း၊ ဘယ်ကမှန်း
 မသိဘဲနဲ့ ခင်မင်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်
 လာတယ်။

"နင့် နာမည် ပြောဦးလေ"
 "အမိလို့သာ ခေါ်မိမ်းပါတာ
 ... နာမည်အရင်းကိုတော့ နောက်
 မှ ပြောပြမယ်"

"ဈေးကြီးလှချည်လား...
 မပြောလည်း နေပေါ့"

ကောင်မလေးက စောစောက
 ရယ်တာထက် ပိုပြီးတော့ အူလိုက်
 သည်းလိုက်ရယ်တယ်။ မိုးကလည်း
 ပိုမိုပြီးတော့ သည်းလာပြန်တယ်။
 မိုးသည်းနေလို့လားတော့ မသိ။
 လမ်းပေါ်မှာ လူသွားလူလာ မရှိ
 ဘူး။ ပိတောက်ပင်ရိပ်အောက်မှာ
 တော့ ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော်
 နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းရယ်။

"အမိက ဘယ်ကိုပြန်မှာ
 တုံး"

"ပိတောက်လမ်းထဲက နှင်းနှင်း
 ယူ အဆောင်ကို"

"ဟုတ်လား ငါ က အဲဒီ တစ်
 လမ်းကျော်က ဧရာသဇ္ဇာ အဆောင်
 ကို ပြန်မှာလေ"

"ဟယ်... ဒါဆို ငါတို့ အတူ
 တူပြန်လို့ ရတာပေါ့နော်။ နင့် စက်
 ဘီးနဲ့ ငါလိုက်ခဲ့မယ်။ ခေါ်မယ်မို့
 လားဟင်"

ကောင်မလေးရဲ့ မျက်နှာပေါ်
 မှာလတ်တလော ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့
 ဝမ်းသာမှုပုံရိပ်တွေကို လျှပ်ပြက်
 ရောင်အောက်မှာ ကျွန်တော် မြင်
 လိုက်ရသေးတယ်။ အခုမှပဲ သေချာ
 မြင်ရတယ်။ ကောင်မလေးရဲ့ မျက်
 ဝန်းနက်နက်ကလေးတွေကလည်း
 ဖမ်းစားနိုင်လွန်းပါလား။

"ခေါ်တော့ ခေါ်ချင်ပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့ စက်ဘီးက ကယ်ရီယာခုံမှ
 မပါတာ"

ကျွန်တော့် ကိုယ်ပိုင် စက်ဘီးက ဂျပန်စက်ဘီးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ လာခါနီးကျမှ နောက်ဘီးပေါက်နေတာ တွေ့ရတာ။ နေဝင်နေပြီဆိုတော့ ဘီးဖာချိန်မရှိတော့ပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ပဲ အဆောင်ပိုင်ရှင် လေးလေးထွန်းရဲ့ Hero စက်ဘီးကြီးကို ဆွဲယူ လာခဲ့ရတာ။ တကယ်လည်း စက်ဘီးက ကယ်ရီယာခုံ မရှိတာပါ။

“ကယ်ရီယာခုံ မရှိတော့ ဘားတန်းက ထိုင်မှာပေါ့”

မဖြစ်နိုင်တာဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကျွန်တော်မပြောမိခဲ့ပါဘူး။ ဘားတန်းမှာ ကောင်မလေးထိုင်ရင် ကျွန်တော့် ခင်ခွင်ထဲ . . . ။ ကျွန်တော့် အတွေးတွေက အဲဒီနေရာမှာ အဆုံးသတ်သွားတယ်။ ဖြစ်ပါမလား လို့လည်း တွေးကြည့်နေမိတယ်။

လောလောဆယ် ကျွန်တော်က ချစ်သူမရှိသေးတဲ့ အဖြူထည်လေး ဆိုတော့ ကျွန်တော့်အတွက်က ရှေ့ခံ မရှိပါဘူး။ ကောင်မလေးအတွက် ကရော့ . . . ကောင်မလေးရဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့တို့တွေ့ရင် ဘာတွေဖြစ်လာနိုင်သလဲ။ ခုမှတွေ့မြင်ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကောင်မလေးက ဆက်ဆံ တာရဲသလိုလို့ပဲ။ သူငယ်ချင်းတွေဆိုရင် တစ်မျိုးပေါ့။

“မိုးအားလျော့သွားပြီနော်”

ကောင်မလေး ပြောမှပဲ မိုးခဲတော့မလို ဖြစ်လာတာ သတိထားမိတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိုးမှောင်ကတော့ ကျတုန်းပဲ။ တော်သေးတာပေါ့။ မီးပျက်ဘဲ လမ်းမီးအလင်းရောင်တွေ ရှိနေသေးလို့။ ဓာတ်မီးလည်း မပါလာဘူးလေ။

“မိုးက သိပ်မရှိတော့ပါဘူး . . . သွားရင်ရလောက်နေပြီ”

“အမိ သဘောပဲလေ။ မိုးမိုလက်စနဲ့တော့ ခုထွက်သွားလည်း ဘာအကြောင်းထူးတော့မှာလဲ”

“ဒါဆိုလည်း သွားကြတာပေါ့”

ကျွန်တော် စက်ဘီးကို ကတ္တရာလမ်းပေါ်ရောက်အောင် တွန်းယူခဲ့တယ်။ ကောင်မလေးက ရွှေကသွားနှင့်တာပေါ့။ လွယ်အိတ်ထုပ်ကို

လည်း သူကပဲ ဆွဲသွားတယ်။

“အား . . . ချမ်းလို့က်တာနော်”

ကောင်မလေးက လမ်းပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေတယ်။ သူပြောထားတဲ့ အတိုင်း ဘားတန်းမှာ ထိုင်လိုက်မယ့် အနေအထားဆိုတာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်။

“အမိ တကယ်လိုက်မှာလား”

“နင်ကရော ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့နိုင်လား”

“ဒါကတော့ အမိ သဘောပဲလေ”

“OK ဒါဆို နင်း . . . ငါပါလိုက်မယ်”

ကျွန်တော် စက်ဘီးပေါ် အရင်တက်ပြီးမှ ကောင်မလေးက ဘားတန်းပေါ်ကို တင်ပေးလို့ချိတ် ထိုင်တယ်။ တင်နေကျ မဟုတ်လို့လားတော့ မသိဘူး။ စက်ဘီးက နည်းနည်းရမ်းနေတယ်။ အဲသလိုပါဘဲ။ ကောင်မလေးရဲ့ ဆံသားထက်က ရှန်ပူနဲ့ သင်းသင်းလေးကလည်း ကျွန်တော့် အာရုံထဲမှာ ရမ်းနေတယ်။

“အမိ . . . ရတယ် မို့လား”

“အင်း . . . စက်ဘီးလဲမှာကိုတော့ ကြောက်တယ်”

“အဲဒါတော့ စိတ်ချပါ . . . ငါ

ကျွန်တော်နဲ့
မိုးတစ်ညမှာ
တစ်ခဏလေးဆိုပြီး
ခင်မင်ခဲ့တဲ့
ကောင်မလေးကို
ဘာလို့
အသည်းအသန်
လိုက်ရှာနေရတာလဲ
ဆိုတာကို
ကျွန်တော် မစဉ်းစား
တတ်တော့ပါဘူး။

ထိန်းနိုင်ပါတယ်”

“အဲဒီနောက်တော့ ကောင်မလေးနဲ့ ဘာစကားမှ မပြောဖြစ်တော့ပါဘူး။ စက်ဘီးကလည်း နင်းရင်း နင်းရင်းနဲ့ ပီတောက်လမ်းထိပ်ကို ရောက်လာပါတော့တယ်။ ကောင်မလေးနေတဲ့ နင်းနင်းယူ အဆောင်ရှေ့ကို အရောက်မှာတော့ ကျွန်တော်လည်း စက်ဘီးကို ရပ်ပေးလိုက်တယ်။ ကောင်မလေးလည်း ဆင်းသွားတယ်။

“ဟိတ် . . . မိုးထက်ကျော်”

ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်တော့ ကောင်မလေးက ပြုံးပြုံး ခေါင်းညှိတ်ပြတယ်။ ပြီးတော့မှ ပြောတယ်။ “ကျေးဇူး အရမ်းတင်ပါတယ်”တဲ့။

ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြပြီး စက်ဘီးကို ဆက်နင်းလာခဲ့တယ်။ ရင်ထဲမှာတော့ ဘာလဲလို့ပေါ့လေ။ အဆောင်ကို ရောက်တဲ့အထိ ကောင်မလေးရဲ့ ပုံရိပ်တွေက အာရုံထဲမှာ ရစ်ဝဲနေဆဲ။

မနက်မိုးလင်းလို့ ကျွန်တော် အိပ်ရာနီးတဲ့ အခါမှာ ကြပ်ကြပ် အိတ်နဲ့ ထုတ်ထားတဲ့ ကျွန်တော့် လွယ်အိတ်ကလေးကို ခုတင်ခြေရင်းမှာ တွေ့ရပါတယ်။ မိုးရေတချို့တောင် အိတ်မှာ တင်ကျန်နေသေးတယ်။ အထဲက လွယ်အိတ်ကို ထုတ်ယူလိုက်တော့ မိုးမစိုတာတွေ့ရတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ကောင်မလေးကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပေါ့။

မနေ့ညတ မိုးမိတဲ့ ဒဏ်ကြောင့် ထင်ပါရဲ့ . . . အခု ကျွန်တော်ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်နေတယ်။ နှာလည်းစေးချင်နေသလိုလို့။ ကောင်မလေးရော ဘယ်လိုနေပါလိမ့်လို့ မဆီမဆိုင် တွေးပူလိုက်သေးတယ်။

မျက်နှာသစ် ပြုံးတော့ အဆောင်ရှေ့က ထမင်းဆိုင်ကနေ ပုန့်ဟင်းခါးတစ်ပွဲ မှာစားလိုက်တယ်။ စားပြီးတော့မှ အဆင်သင့်ရှိတဲ့ Decolgenတစ်လုံး သောက်လိုက်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ အားလုံး ကျူရှင်သွားကုန်ကြပြီ။ အဆောင်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းရယ်။

ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ Major မတူတာကြောင့် ကျူရှင်

ချိန်ချင်းလည်း မတူပါဘူး။ အဆောင်မှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တာ ဖြစ်တဲ့အပြင် စာကျက် ချင် စိတ်လည်း မရှိတာကြောင့် စောင်မြို့ပြီး ဆက်ကွေးနေမိတယ်။

ခဏကြာတော့ အိပ်ပျော်သွား တယ်။ အိပ်မက်မက်တော့ ကောင် မလေးက ကျန်တော့်ကို မနေ့ညက တွေ့ရတဲ့ ပိတောက်ပင်ကြီး အောက် ကနေ စောင့်နေသတဲ့။

နှင်းနှင်းယု အဆောင်ရွှေက နေ ဖြတ်သွားပေးမယ့် ကောင်မလေး ရဲ့ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရပါ ဘူး။ ညဘက်ကျရင်ဆင်းတော့ လည်း မတွေ့ရဘူး။ ကောင်မလေး ကို ကျန်တော်မတွေ့ရတာ တစ် ပတ်လောက်ရှိပြီ။

အဲဒီ တစ်ပတ်အတွင်းမှာ နှင်းနှင်းယု အဆောင်ရွှေကနေ အကြိမ်နှစ်ဆယ်လောက် ကျော်ဖြတ် ပြီးပြီ။ ကောင်မလေးကို လုံးဝ မတွေ့ရတာပါ။ နေ့များမကောင်းလို့ လား အမိရယ်။

ကောင်မလေးရဲ့ နာမည်ကို သိရင် တော့ အကောင် သား။ အဆောင်ထဲ ဝင်ပြီးတော့ ဘယ်သူ ကို တွေ့ချင်လို့ပါလို့ ပြောလိုက်ရုံပဲ။ အခုတော့ နာမည်တောင်မှ မသိ တော့လည်း စုံစမ်းရ အခက်ပေါ့။

ကျောင်းထဲမှာ တွေ့လို့တွေ့ ပြားဆိုပြီး လျှောက်သွားနေပြန် တော့လည်း ခြေညောင်းတာပဲ အဖတ်တင်တယ်။ ကျန်တော်အဖြစ် က ရယ်ရအခက်ငိုရအခက်။

ကောင်မလေးကို ကျန်တော် အရမ်းတွေ့ချင်မိတာ အမှန်ပါ။ ကျန်တော်နဲ့ မိုးတစ်ညမှာ တစ်ခဏ လေးဆုံပြီး ခင်မင်ခဲ့တဲ့ ကောင်မ လေးကို ဘာလို့ အသည်းအသန် လိုက်ရှာနေရတာလဲ ဆိုတာကို ကျန်တော် မစဉ်းစားတတ်တော့ပါ ဘူး။ ကောင်မလေးရဲ့ ပုံရိပ်တွေ၊ အသံတွေ ကျန်တော်ဆီမှာ အချိန် တိုင်းလိုလို ပုံစင်ထပ်နေတာ။

ငါ့ကို ပဲခေါင်တွေ ဝှက်သွား တာလား အမိရယ်။

ကျန်တော် ကောင်မလေးကို ဘယ်လိုရှာရမှာလဲ။ သေချာတာက တော့ ကျန်တော် ကောင်မလေးကို

ဆက်ရှာနေဦးမှာပါတဲ့။

မိုးထက်ကျော် ငါတို့ ဒီမှာ Canteen ရွှေက အဖြတ်မှာ ရဲလင်းအောင်က လှမ်းခေါ်တယ်။ စားပွဲနှစ်ခုကို ဆက်ပြီး ဝိုင်းဖွဲ့ ထိုင် နေကြတဲ့ သူတို့ အုပ်စုထဲကို ကျန် တော်လည်း မယောင်မလည်နဲ့ ရောက်သွားတယ်။

“လာထိုင် မင်းဘာစားမှာလဲ မှာလိုက်”

ရဲလင်းအောင် ကပ်စေးနဲ့က ဒီနေ့တော့ အတော့်ကို သဘော ကောင်းနေပါလား။ ကျန်တော်လည်း ဝါနမြောက်သွားစေချင်တဲ့ ဆန္ဒနဲ့ Sunkist တစ်ဘူးမှာလိုက်တယ်။

“မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦး မယ်။ သူက ဝေဝေ၊ ဆွေဆွေ၊ မိုးစက်၊ နွယ်နွယ်ထွန်း၊ သန္တာအောင်။ အားလုံး ပထဝီ မေ့ကာကချည်းပဲ... နင်တို့လည်း မှတ်ထားကြ... ဒီ ကောင်က မိုးထက်ကျော်ထံ စာရူးပေးပေးတာ”

ရဲလင်းအောင် မိတ်ဆက်ပေး တဲ့ ကောင်မလေး ငါးယောက်စလုံး နဲ့ ကျန်တော်အပြုံချင်း ဖလှယ်ရင်း မိတ်ဖွဲ့လိုက်တယ်။ ရဲလင်းအောင် ဆိုတဲ့ ငယ်က သူရပ်ဆိုင်းတာကို ပေါ်လွင်မှာ စိုးလို့လားတော့မသိ ဘူး။ သူရွေးပေါင်းနေတဲ့ ကောင် မလေးတွေ အားလုံးကို ဝဝ၊ တုတ် တုတ်၊ ပိန်ပိန်၊ ဗုဗု၊ သွားခေါခေါ တွေချည်းပဲ။

“အားလုံးပဲတွေ့ရတာ ဝမ်း သာပါတယ်။ ကျန်တော်တို့လည်း ရဲလင်းကို ခင်သလိုပဲ ခင်နိုင်ပါ တယ်။ ဒါနဲ့ ကောင်းမပပ် ဘယ် အဆောင်မှာ နေကြသလဲ”

“နှင်းနှင်းယု အဆောင်မှာပါ”

“ဣ”
ဆွေဆွေ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ရဲ့ အဖြေက ကျန်တော်ကို အလန့် တကြား ဖြစ်သွားစေတယ်။ အမိ ရေ ငါတို့ ရေစက်ဆုံကြဖို့ အကြောင်း ဖန်လာပြီ။ ကျန်တော် ရှာဖွေနေတဲ့ အလင်းတစ်စကို မြင်ရတော့မယ် ထင်ပါရဲ့။

“အဲဒီ အဆောင်မှာ အဆောင် သူတွေ ဘယ်လောက်များလဲ”

“အဆောင်သူတွေလား ပေါ့မှ

ပေါ့ အဖဲ ဒီက ငါးယောက်တည်း ရယ်”

“ဪ အဆောင်ပြောင်းသွား တဲ့သူရော မရှိဘူးလား”

“ဟင့်အင်း မရှိဘူး။ တို့နေလာ တာ နှစ်လရှိနေပြီ။

ဒီငါးယောက်က ဒီငါးယောက်ပဲ ရှိတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ အမိရယ်။ ဆွေဆွေ ပြောပုံအရဆိုရင် ကောင် မလေး နှင်းနှင်းယုအဆောင်မှာ မရှိ တာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မိုးတစ်ညမှာ ဆုံခဲ့ရတဲ့ ကောင်မလေးက ဘယ်သူလဲ။ ဘာလို့ အစရှာမရအောင် ပျောက် သွားတာလဲ။ နှင်းနှင်းယု အဆောင် နဲ့ အနီးတစ်ဝိုက်မှာလည်း လုံးဝ မရှိတာပါ။ ကောင်မလေးက သရ ဝတ္ထု။ သရဲလတ်ကားတွေ ထဲကလို လူ့ယောင်ဆောင် သရဲမလေးလား။ ဒါကတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကောင်မလေးက သက်ရှိလူသား စစ်စစ်ပါ။ ကောင်မလေးရဲ့ ကြွပ် ကြွပ်တိတ်လေးတောင် အခုအချိန် ထိ ရှိနေသေးတာပဲ”

ကောင်မလေးဟာ ကျန်တော် အဖို့တော့ လုံးဝအဖြေထုတ်လို့ မရ တဲ့ ပုစ္ဆာတစ်ခုပါ။

အမိရယ်... နင်ဘယ်မှာများ ရှောင်ပုန်းနေသလဲကွယ်။

အဖြစ်အပျက်တွေက ကြာခဲ့ ပါပြီ။

တိတိကျကျပြောရရင် ဒုတိယ နှစ်ကျောင်းသားဘဝမှာ ကျန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာဆိုတော့ အခုဆိုရင် ငါးနှစ်ကျော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကောင်မလေးကို ကျန်တော် မမေ့နိုင်ပါဘူး။

အခုအချိန်ထိ ကောင်မလေးကို သတိရနေဆဲပါ။

အခုအချိန်ထိ ကောင်မလေး ကို ရှာဖွေနေဆဲပါ။ ဒါပေမဲ့ လုံးဝ အစရှာလို့ မရပါဘူး။

မိုးသည်းထန်တဲ့ ညတွေမှာ တော့ ကောင်မလေးက ကျန်တော် ဆီကို ရောက်လာတတ်ပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာပေါ့။

မိုးထက်ကျော်(ကွင်းကောက်)

HORO SCOPE

ဒေါက်တာမြတ်သစ်

ကရတင်ရာသီဖွား

ဇွန်(၂၂)ရက်မှ ဇူလိုင် (၂၂)ရက်

မိမိအတွက် အလုပ်အကိုင် ငွေကြေးကိစ္စများကို သတိထားလုပ်ကိုင်ရမည့် အချိန်ဖြစ်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် ငွေအရင်းအနှီးများဖြင့် ပြုလုပ်ကိုင်ရမည်ကို ပိုမို၍ သတိ ပြသင့်ပေသည်။ မြေ စက်၊ ကား၊ ခြံစသည်တို့ ရောင်းထွက်စေတတ်ပြီး အကျိုးအမြတ်များစွာကို ခံစားရမည့်အချိန်ဖြစ်သော်လည်း အလုပ်သစ်အတွက်မူ သတိထားရမည်။ သားသမီးရရန် အခြေအနေပေးလာ၍ အိမ်ထောင်ဆောင်ခြင်း သေချာတိုင်ပင်သင့်ပေသည်။ အချစ်ရေးအကွဲအပြဲနှင့် ကံခေမည်။ ပညာရေး အထူးကောင်းပေသည်။
ယတြာ။ ။ ထီးကုသိုလ်ပြုပါ။

သိဟ်ရာသီဖွား

ဇူလိုင်(၂၃)ရက်မှ ဩဂုတ်(၂၂)ရက်

မိမိအတွက် မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်သင့်ပေသည်။ မတော်တဆသွေးထွက်သံယိုတွေ့တတ်သလို အမှုအခင်းတို့ ကြုံလာနိုင်ပေသည်။ တစ်ပါးသူတို့စွာတာဝန်ခံခြင်းမှအစ ရောင်အပ်ပေသည်။ မိသားစုစားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေပါမည်။ မြေနှစ်ချောင်းလူဝါအတွက် လာဘ်ဝင်မရှိသင့်ပါ။ ပညာရေးအဆင်ချောမွေ့ ပါမည်။ အချစ်ရေးဝမ်းနည်းစရာကောင်းပေလိမ့်မည်။ ရေခြားမြေခြားသွားရန် အဆင်ပြေမည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဝရပြုသင့်ပေသည်။ လူမျိုးခြား အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ ရေအိုးလှူပေးပါ။

တaurusရာသီဖွား

ဩဂုတ်(၂၃)ရက်မှ စက်တင်ဘာ(၂၂)ရက်

မိမိအတွက် ဂုဏ်သိက္ခာ ညှိုးနွမ်းစေတတ်ပေသည်။ အပြောင်းအလဲ မများသင့်ပေ။ ရောက်ရှိနေရာ အဆင်မချောဖြစ်တတ်ပေသည်။ ဝင်ငွေပိုင်းတိုးတက်လာသော်လည်း စိတ်ဓာတ်ပိုင်းများစွာပင် ပြုပြင်ရတတ်ပေသည်။ ငွေကြေးကိစ္စနှင့် ရောင်းမစွဲသောပစ္စည်း အဆင်ပြေပေမည်။ ပညာရေးတိုးတက်ပေမည်။ အချစ်ရေး ရှုပ်ထွေးပေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေး လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် ဆောင်ရွက်သင့်ပေသည်။ ရောက်လေရာအတိုက်အခိုက်တွေ့နေပေဦးမည်။
ယတြာ။ ။ ငွေတောင်းတွင် သာသနာတန်တော့ပွဲပေးပါ။

တူရာသီဖွား

စက်တင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာ (၂၂)ရက်

မိမိအတွက် စီးပွားရေးအခြေခိုင်လာပေလိမ့်မည်။ အများ၏အားပေး နှစ်သက်မှုကို ရရှိလာစေတတ်သည်။ ဘဝအတွက် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ အပြောင်းအလဲကြုံလာတတ်သလို ကျန်းမာရေးပိုင်းကောင်းမွန်လာပေမည်။ ပညာရေးထူးချွန်မှုရှိစေမည်။ ပြည်ပခရီးအကျိုးပြုစေလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပြီးမှ လုပ်ငန်းကိစ္စကို လှုပ်ရှားသင့်ပေသည်။ မိသားစုဝင် မင်္ဂလာကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေးရွေးချယ်ရန် ပြန်လည်စိတ်ဝင်စားလာပေမည်။ ကားအပြောင်းအလဲ မဖြစ်မနေကြုံပေလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ ပေါက်စီလှူပါ။

ပြိစ္ဆာရာသီဖွား

အောက်တိုဘာ (၂၃)ရက်မှ နိုဝင်ဘာ (၂၂)ရက်
မိမိအတွက် ခုံတံ့စွာပြောဆို လုပ်ကိုင်မှုကြောင့် ကံကောင်း
လာသလို အောင် မြင်မှုလည်းရရှိစေမည်။ အခွင့်အရေးကောင်းကို
လိမ္မာပါးနပ်စွာယူတတ်ရန် အရေးကြီးသည်။ ပညာရေးစိတ်ဆင်းရဲစရာ
မဖြစ်ရတော့ပေ။ အလုပ်သစ်ကြိုးစားမှု အဆင်ပြေမည်။ လက်ရှိ
အလုပ်လခဝင်ငွေကို စွန့်ခွာရန် ကြိုးစားလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးကောင်း
ပါမည်။ လက်တွဲပြန်တတ်သော အလှူအကျင့်ကိုရှောင်ပါ။
ယတြာ။ ။ ကတ္တရာလှူပါ။

နေရာသီဖွား

နိုဝင်ဘာ(၂၃)ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၁)ရက်
မိမိအတွက် အပြင်ထွက် လုပ်ငန်းရုန်းကန်မှုကြောင့်
အောင်မြင်မှုကို ခံစားလာလိမ့်မည်။ စီးပွားအောင်မြင်ကိန်းမြင်ပေ
သည်။ တစ်ပါးသူမှ လက်တွဲအလုပ်လုပ်ရန် ကမ်းလှမ်းခြင်း ခံရတတ်
ပေသည်။ ပညာရေး ဆွဲချွန်မှုကြောင့် ဆုရလိမ့်မည်။ လက်ရှိအရပ်
ဒေသစွန့်၍ ရပ်ဝေးတွင် သွားရောက်နေရလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး
မယုံကြည်ရတတ်ပေ။ အထူး သတိထားသင့်ပြီး တစ်ပါးသူရင်ခွင်ထဲ
ရောက်ရှိနေတတ်ပေသည်။ ခင်ပွန်းအခြားခြင်း အကျိုးခံစားရပေမည်။
ယတြာ။ ။ လတ်ဖတ်ခြောက် ကုသိုလ်ပြုပါ။

မကာရရာသီဖွား

ဒီဇင်ဘာ (၂၂) ရက်မှ ဇန်နဝါရီ (၂၁)ရက်
မိမိအတွက် ပုံမှန်လေးစားစွာလုပ်ကိုင်မှုကြောင့် နေရာ
ကောင်း၊ လစာကောင်း ရရှိလာပေမည်။ မိုးသားမှ၊ ကြိုးစားမှု အသီး
အပွင့်ကို ခံစားရတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ထူးထူးခြားခြား ကံကောင်း
တတ်ပေသည်။ နိုင်ငံခြား အလုပ်စာမေးပွဲအောင်မြင်စေမှုနှင့်အတူ
ထပ်မံ၍ သင်တန်းတက်ရတတ်ပေသည်။ လူမျိုးခြား နိုင်ငံခြားသား
အကျိုးပေးမည်။ အချစ်ရေး ပျက်သလောက်နီးနီး ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။
အသစ်ရှာတွဲမှ အဆင်ပြေမည်။
ယတြာ။ ။ ထီးလှူပေးပါ။

တုမ်ရာသီဖွား

ဇန်နဝါရီ (၂၂)ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၈)ရက်
မိမိအတွက် အရည်အချင်းရှိ လူသစ်တို့ကို နေရာကောင်း၊
ခေါင်းဆောင်ကောင်းနေရာပေး၍ ပြောင်းလဲပွဲထုတ်သင့်ပေသည်။
စီးပွားရေးကောင်းမွန်လာပေမည်။ လုပ်ငန်းသစ် အစီအစဉ်တို့
မကြာမီ လုပ်ဆောင်ရတတ်ပေသည်။ လုပ်ငန်း ၃ မျိုး၊ ၄ မျိုးကို လုပ်
ဆောင်နေရတတ်သည်။ အဆင့်မြင့်ပညာ၊ သင်တန်းကိစ္စအဆင်
ပြေလိမ့်မည်။ သားသမီးအတွက် ဝမ်းသာရတတ်သည်။ အချစ်ရေး
အထူးစန်းပွင့်မည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ရောဂါများလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ ရွှေငှက်ပျောလှူပါ။

မိန့်ရာသီဖွား

ဖေဖော်ဝါရီ (၁၉)ရက်မှ မတ် (၂၀) ရက်

မိမိအတွက် ဘဝအခြေအနေ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲ သွားရန်မြင်ပေသည်။ ရှိတဲ့ပစ္စည်း ဥစ္စာလျော့ပါး မသွားအောင် ကြိုးစားရတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ဘွဲ့၊ ဘွဲ့လွန်အတွက် ကံကောင်း စေမည်။ နေရာကောင်းရရှိမှုကြောင့် ရွှေ့ပြောင်းရတတ် သည်။ မြေ တိုက်ခန်း၊ ကွန်ဒို ရောင်းဝယ်မှု အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်။ လေယာဉ်ခရီး သတိပြုသလို မီးဘေးသတိထားသင့်သည်။ အချစ်ရေး စနိုးထသော အချိန်ဖြစ်သည်။

ယတြာ ။ ။ သပြေ ၇ ညွှန်လျှပါ။

မိဿရာသီဖွား

မတ်(၂၁) ရက်မှ ဧပြီ(၂၀) ရက်

မိမိအတွက် လှုပ်ရှားမှု ပိုများလာမည်။ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်မှု အကျိုးရှိစွာ အောင်မြင်သော်လည်း စကားရွှပ်စိတ်ရှုပ်စရာများကို တွေ့ရတတ်ပေသည်။ ပညာရေးတိုးတက်မှု အထူးမြန်ပေမည်။ ခရီးတိုသွားစရာကြုံစေတတ်သည်။ နေရာအရွှေ့အပြောင်းကိစ္စနှင့် အတူ အလုပ်အကိုင်အပြောင်းအလဲတို့ကို ပေါ်စေတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေး ပုံမှန်အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်တို့ စိတ်ရှုပ် စရာများကို ရင်ဆိုင်ရတတ်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ မွှေးနံ့ထောင်တွင် အမိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

ဗြိဿရာသီဖွား

ဧပြီ (၂၁)ရက်မှ မေ (၂၁) ရက်

အလုပ်များသလို အိမ်တွင်ဖြစ်စေ ဌာနတွင်းဖြစ်စေ လုပ်ငန် လှူထွက် ခါတိုင်းထက် အထူးများပြားနေပေလိမ့်မည်။ ထီပေါက် တတ်သည် ငွေဝင်အထူးကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်သောအချိန် ဖြစ်ပေ သည်။ သို့သော် လူကြီးမိဘ ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်ညစ်ရတတ် ပေသည်။ ထင်သလို ကံမကောင်းတတ်ပေ။ ခြေထောက် ခိုက်မိတတ် ကျိုးတတ်၍ သတိပြုသင့်ပေသည်။ အချစ်ရေး ပျော်ရွှင်မှုရရှိစေတတ် ပေသည်။ ပညာရေး ကောင်းမွန်စေမည်။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေ၍ အသွား အလာ သတိပြုသင့်ပေသည်။ အိမ်ထောင်ရေး ကျိတ်၍ ရှင်းရ တတ်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ ရေကုသိုလ်ပြုပါ။

မေထုန်ရာသီဖွား

မေ(၂၂) ရက်မှ ဇွန် (၂၁)ရက်

မိမိအတွက် အတိုင်းအတာတစ်ခုအနေဖြင့် အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ပေမည်။ အများထင်သလို အခြေအနေမပေးနိုင်သေးပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များလွန်း၍ သတိပြုသင့်ပေသည်။ ပညာရေး ထူးချွန် စွာအောင်မြင်မည်။ လူတွေ့စစ်ဆေးခြင်းအလုပ်စာမေးပွဲ အင်တာဗျူး စသည်တို့မှာ များစွာပင် ကံကောင်းစေတတ်ပေသည်။ အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်း ဝင်စေတတ်ပေသည်။ ခရီးများလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေး ဝရုစိုက်သင့်ပေသည်။ လက်အောက်အဆင့်နိမ့်တို့ကြောင့် စိတ် မောရတတ်သည်။ အချစ်ရေး အလိုပြည့်၍ ရွှင်လန်း နေရလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင် ကိုယ်ဝန် ရှိသူတို့ ကလေးအနေအထား မမှန်သဖြင့် သတိထားသင့်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ ပြောင်းဖူးကြော်လျှပါ။

Dr. မြတ်သစ်

ဝေဖန်ရေးသည် အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုဖြစ်သည်

နေပြည်၏ ရွှေပြည်နင်းတစ်ရန်ရဲရင်ခုန်သံ

မောင်အိမ်စံ

(၁)

ဝတ္ထုနန္ဒာစိုး (ဆင်ဖြူကျွန်း) လတ်ညွှန်းမြတ်လှိုင်း (ကဏ္ဍ)၊ ဒါရိုက်တာ နေပြည်တော်ကူးထားပြီး မင်းမော်ကွန်း၊ ဗမာ့လုံခြုံရေး၊ နေဆန်း၊ ဆုထက်ကုဋေ၊ သန်းသန်းဖိုးတို့ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားသည့် 'ရွှေပြည်နင်းတစ်ရန်ရဲရင်ခုန်သံ' သည် အချစ်ဇာတ်ကားတစ်ကား ဖြစ်သည်။

လတ်လမ်းမှာ အတိတ်ကားပေါ်တွင် ဖိနပ်ကို တက်နင်းမိသဖြင့် သံကြိုးပြတ်ရကွရောက်နေသော သက်ထားဦး (မယ်လှီဒီ) ကို သူဖိနပ်ကို ပေးသဖြင့် သက်ထားဦးက ရဲမင်းဇော် (မင်းမော်ကွန်း) ကို ကျေးဇူးတင် အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် တစ်ခုခုကျွေးနေစဉ် စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးနှင့် သိကျွန်းသော ခင်သီတာ (ဆုထက်ကုဋေ) ရောက်လာသည်။ ခင်သီတာသည် သက်ထားဦး၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သလို ရဲမင်းဇော်နှင့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အတူတူအလုပ်လုပ်နေသူလည်း ဖြစ်သည်။ ခင်သီတာဆက်သွယ်ပေးမှုကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးရင်းနှီးလာပြီး ရဲမင်းဇော်က သက်ထားဦးကို ချစ်ရေးဆိုသည်။ သက်ထားဦး၏ အိမ်သို့ ဝင်ထွက်ဆက်ဆံသည်။ ရဲမင်းဇော်

က ဖိနပ်ဟောင်းကလေးကို အမှတ်တရပစ္စည်းအဖြစ် သက်ထားဦးထံတောင်းရာ သက်ထားဦးက ပေးလိုက်သည်။ MD က ရဲမင်းဇော်ကို လုပ်ငန်းကိစ္စဖြင့် ကျောက်တန်းသို့ လွှတ်သည်။ အပြန်တွင် သက်ထားဦးကားနှင့်ဆုံ၍ လိုက်လာရာ လမ်းတွင် ကားပျက်ပြီး ကားပေါ်တွင်ပင် အိပ်လိုက်ရသည်။ ထိုည ရဲမင်းဇော်၏ သစ္စာရှိမှု၊ ယောက်ျားပီသမှုတို့ကို သိသွားပြီး သက်ထားဦးက သူပေးထားသော ဖိနပ်အဟောင်းနှင့် အချစ်သစ်သစ်ကလေးနှင့် လဲရန် ရက်ချိန်းချိန်းလိုက်သည်။ ချိန်းသည်နေ့တွင် သက်ထားဦးယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး ခေါင်းတွင်ဒဏ်ရာရကာ အတိတ်မှေ့သွားသည်။ ရဲမင်းဇော်သည် သူတို့ကုမ္ပဏီကိစ္စဖြင့် စင်ကာပူတွင် သုံးလအလုပ်သွားလုပ်ရတော့မည်။ မသွားမီညတွင် ရဲမင်းဇော်သည် သက်ထားဦး၏ အစ်ကိုထံ ခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီး ဖိနပ်ဟောင်းတစ်ရန်နှင့် ကားပျက်သည့်ဥက သက်ထားဦးအား သူပေးခဲ့သောဇားတို့ကို သက်ထားဦးအခန်းတွင် ထားခဲ့သည်။ သက်ထားဦးအိပ်မက်မက်ပြီး နိုးလာစဉ် ထိုပစ္စည်းများနှင့် ရဲမင်းဇော်ရေးထားသည့်စာကို ဖတ်ရကာ အားလုံးပြန်လည်သတိရသွားသည်။

လေဆိပ်ဆင်းနေသော ရဲမင်းဇော်ထံသို့ သက်ထား ဦးရောက်လာပြီး ဇာတ်ပေါင်းသည်။

ဇာတ်လမ်းက စာရေးဆရာ၏ စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ နန္ဒာဦးသည် ဘဝသရုပ်ဖော် ဝတ္ထုများရေးရာတွင် နာမည်ရသော ဝတ္ထုရေးဆရာ ဖြစ်သည်။ သရုပ်မှန်ဝတ္ထုတိုများဖြင့် ထင်ရှား သည်။ သို့ရာတွင် နောက်ပိုင်း၌ 'ဟာသ' ဘက်သို့ ယိမ်းလာသည်။ ဤဇာတ်လမ်းမှာ ဟာသဘက်သို့ ယိမ်းသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ တစ်ခုကောင်း သည်မှာ သူ့ဟာသသည် ပေါကြောင်ကြောင် မဟုတ်။ ခါးအောက်မှ ပြက်လုံးများမပါ။ သူသည် ဖိနပ်တစ်ရန်ကို ဇာတ်ပို့ဇာတ်ကောင် (Pivotal Character) အဖြစ်သုံးသည်။

အတိတ်မေ့နေသော သက်ထားဦးသည် ဖိနပ်တစ်ရန်ကြောင့် ပြန်လည်သတိရလာသည်။ မြန်မာဇာတ်ကားများတွင် အတိတ်မေ့ရောဂါက ဇာတ်ကောင်ပါသည်။ ပြီး သွေးကင်ဆား၊ တစ်ခါ တစ်ခါ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်သော စိတ်ရောဂါများ လည်း ပါသေးသည်။ ဝတ္ထုရေးသူရော၊ ဒါရိုက်တာ ရောစနစ်တကျလေ့လာပြီးမှ ရေးသင့်၊ ရိုက်သင့် ပါသည်။

နောက်တစ်ခုက ဇာတ်ပေါင်းခန်းသည် အလွန်ပြဇာတ်ဆန်သည်။ ဤဇာတ်ကားတစ်ကား တည်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်စဉ်းစား၍ မရ။ ကျေးလက်နေ ပြည်သူများက ထိုသို့ဇာတ်ပေါင်း သည်ကိုကြိုက်၍ လိုက်လုပ်နေသည်လား။ ဒါမှ မဟုတ် ပြဇာတ်နှင့်ရှုပ်ရှင်ကို မကွဲ၍လား မသိ။ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်သည် သည်လောကီ တော့ သိမည်။ သိလျက်နှင့် လုပ်ခွင့်မရလည်း ဖြစ်မည်။ မြန်မာဗီဒီယိုဇာတ်ကားများ အဆင့် မြင့်လာစေရန် အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ် သင့်ပါသည်။

(၂)

ဤဇာတ်ကား၌ မိသားစုနှစ်စုအတွင်း မိသားစုဝင် အချင်းချင်းဆက်ဆံရေးကို ပြသသည် မှာ အလွန်လှသည်။ အထူးသဖြင့် မယ်လိုဒီကို ရဲမင်းဇော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ့အစ်ကို (နေဆန်း) မေးသည်ကို မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြေပုံသည် မိန်းကလေးများ အတုယူစရာဖြစ်သည်။ အရွယ် ရောက်ပြီးသား မိန်းကလေးတစ်ဦး၊ ချစ်သူရွေး ချယ်ရာတွင် မိသားစုဝင်များကို အသိပေးခြင်း သည် အမှန်တကယ်လိုအပ်သည်။ ရဲမင်းဇော်နှင့် သူညီမလေး၊ သူမိခင်ဆက်ဆံရေး၊ ဖိနပ်အဟောင်း တစ်ရန်ကို အိမ်ယူလာပြီး အဖြစ်သည်းနေပုံ၊ သက်ထားဦးအိမ်သို့ လိုက်လာသောအခါ ညီမလေးက ထိုအကြောင်းပြန်ပြောပြပုံတို့ဖြင့် ရဲမင်းဇော်ရင်၌ ဖြစ်တည်နေသော 'အချစ်' ကို ရိုက်ပြခဲ့သည်။

ကားပျက်သည့် အခန်းကို ရိုက်ပြရာ၌လည်း သက်ထားဦးကို ရဲမင်းဇော် ဓားတစ်ချောင်းပေးပုံ၊ ကားပေါ်၌ အိပ်ခိုင်းပုံ၊ ဤသို့ ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ခွင့်ရသည်ကိုပင် ကြည့်နူးကျေနပ်နေပုံတို့ ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦး ပို၍နီးစပ်လာပုံ ပရိသတ်အား အသိပေးသည်။

နန္ဒာဦးသည် ဇာတ်ကောင်၏ စကား (dialogue) ကို လှဆန်အောင် ပြောခိုင်းသည်။ သူ dialogue များသည် စရိုက်နှင့်လိုက်ဖက် သည့် တစ်ညလုံး မအိပ်ရသေးဘူး၊ ဘုရားစာ ရွတ်နေတယ်၊ မိုးလင်းပြီ သွားကြရအောင်။

ကားပျက်သည့်သူကို ရိုက်ပြရာတွင် သူတို့ နှစ်ဦးလုံး၏ သရုပ်ဆောင်မှုက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရှိပါ၏။ သို့သော် ထိုအခန်းသည် သဘာဝယုတ္တိ ရှိမှု အားနည်းပြီး စာရေးဆရာက တမင်ဖန်တီး ထားမှန်း သိသာသည်။ လူတစ်ကိုယ် ဖုန်းတစ်လုံး မဟုတ်သော်လည်း သူတို့အတန်းအစားက ဖုန်း ကိုင်နိုင်သည်။ ဖုန်းဆက်ပြီး အိမ်ကို အကြောင်း ကြား၍ ရသည်။ အမှတ်မထင်ရိုက်ပြသော အဆိုပါ Plot မှာ သက်ထားဦး၏ Character ကို ထိခိုက်စေသည်။ ရှေ့ပိုင်းက မိသားစုဆက်ဆံ ရေးနှင့် ပွင့်လင်းရိုးသားမှုကို ပြလာခဲ့ပြီးမှ ကား ပျက်သည်ကို နေဆန်းအားလှမ်းခေါ်၍ ရပါလျက် နှင့် မခေါ်သည်မှာ စာရေးဆရာက ဇာတ်ကောင် ကို ကြိုးဖြေပေးဘဲ ချုပ်ကိုင်ထားပြီး သူလိုချင် သော ဇာတ်လမ်းကို တမင်ဖန်တီးထားသည်မှာ သိသာလှသည်။

(၃)

တစ်ကားလုံးခြုံကြည့်လျှင် တချို့နေရာများ တွင် အားနည်းနေပါသော်လည်း အတုယူစရာ မိသားစုဘဝများကို ရိုက်ပြထားသဖြင့် ယနေ့ ထွက်ရှိနေသော ဗီဒီယိုကားများထဲတွင်တော့

ထူးခြားပါသည်။ ရုပ်ရှင်သည် ဖျော်ဖြေရေးပါသည်။ သို့ရာတွင် မများသင့်။ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်သာ ရှိသင့်သည်။ ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို ကြည့်ပြီး စိတ်ချမ်းသာစေချင်သည်။ သို့ရာတွင် စိတ်ချမ်း သာရုံနှင့် မပြီး။ အသိတစ်ခု စွဲငြိသွားရန် လိုသည်။ ထို 'အသိ' သည် အကောင်းဖက်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်ရန် သိလာသောအသိမျိုးသာ ဖြစ် သင့်သည်။

ရုပ်ရှင်တစ်ကားကြည့်ပြီး အချစ်အတွက် သတိသေချင်လာသည်မျိုး၊ မီးကုန်ယမ်းကုန် မိုက်ချင်လာသည်မျိုးသည် အနုပညာတစ်ခု၏ ရည်မှန်းချက်များယွင်းမှု ဖြစ်သည်။ ဒါကို ဒါရိုက်တာများ သတိထားသင့်ပါသည်။ 'ရွှေပြေ နင်းတစ်ရန်၏ ရင်ခုန်သံ' သည် အဆိုပါ အားနည်းချက်များ ကင်းသည်။ အလွန်အတုလှ လိုက်နာသင့်သော မိသားစုဆက်ဆံရေးဘဝကို လှလှပပရိုက်ကူးထားသည့် ဇာတ်ကားဖြစ် သည်။

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရေတတ်သော၊ မိုးသားပြီး သစ္စာရှိသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ရဲမင်းဇော်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော မင်းမော်ကွန်းသည် သူ့ဇာတ်ရုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်နိုင်သည်။ အမှန်အတိုင်းပြောတတ်သော၊ အချစ်ကို လွယ် လွယ်ကူကူ လက်မခံတတ်သော မိန်းကလေး တစ်ဦး၊ သက်ထားဦးအဖြစ်သရုပ်ဆောင်ရသော မယ်လိုဒီလည်း (ရကောက်ဖြင့် 'ရ' ဟု အသံထွက် ရမည့်အစား ကကြီးဖြင့် 'က' ဟု အသံထွက်မှား နေသည်မှ အပ) သက်ထားဦးဖြစ်နေသည်။ ဇာတ်ကောင်စရိုက်ဝင်သည်။ သက်ထားဦးအား စောင့်ရှောက်လမ်းညွှန်ရသော အစ်ကိုအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော နေဆန်းသည် သည်ဇာတ် ကား၌ မပို။ ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်ပီပီ သူ့အနုပညာ ကို ထုတ်ပြနိုင်သည်။ သန်းသန်းစိုး၊ ဝမ်းပုံကြီး၊ ဆုထက်ကုဋေနှင့် အခြားဇာတ်ပို့သူများလည်း သရုပ်ဆောင်တောင်းကြပါသည်။ ဒါရိုက်တာ၏ ရိုက်ချက်များတွင် အထူးပြောပြရာ မရှိသော် လည်း ဝတ္ထုကို ပီပြင်အောင် ရိုက်ပြနိုင်သည်။

နိဂုံးပြုဆိုရသော် အတုယူစရာ မိသားစု ဆက်ဆံရေးဘဝကို လှလှပပရိုက်ကူးထားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် အမှန် တကယ်လိုအပ်နေသော ကွက်လပ်ကလေးတစ်ခု ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါသည်။

မောင်စိန်စိန်

ရဲမင်းဇော်၏ သစ္စာရှိမှု၊
ယောက်ျားပီသမှုတို့ကို
သိသွားပြီး သက်ထားဦးက
သူပေးထားသော
ဖိနပ်အဟောင်းနှင့်
အချစ်သစ်သစ်ကလေးနှင့်
လဲရန်ရက်ချိန်းချိန်းလိုက်သည်။
ချိန်းသည့်နေ့တွင် . . .

သုခုမအညွှန်း

- ၁။ မာနလွင်ပြင်
- ၂။ ချစ်ချင်နေလို့ ချစ်ပစ်လိုက်တာ
- ၃။ ချစ်သူတို့ ပွဲ

ရတီစာအုပ်စင်

မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)
- ရင်းနှီးကြယ် ထင်ဟပ်စာစု

သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို အခြေပြုကာ စာပေများ ရေးသားလေ့ ရှိသော ဆရာမောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်) ၏ ရင်မှဖြစ်သော ခံစားမှုစာစုများ စုစည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ခံစားမှု ရသတစ်စုံတစ်ရာကို အကြောင်းခံလာကာရေးသော ဆောင်းပါးများဖြစ်သော်လည်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများ၊ ကောက်နုတ်ကိုးကားမှုများဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းကြောင့် ခံစားမှုကို ဌာပနာကာ အချက်အလက်ဖြင့်မထားသော စာများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ဆရာ၏ ခံစားဖော်ပြမှုတွင် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့၊ အမွေအနှစ်များနှင့် ဂီတ၊ သဘင်ကခုညာများမှ အစပြုကာ စာပေများအထိ စုံလင်စွာ ဝါဝင်သည်။ ဤစာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင်စာပေမှ တန်ဖိုး ၃၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခင်မျိုးချစ်
- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး၏ ဝရီးကြမ်း
ခင်မျိုးချစ် (ဒေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (သင်္ချာ) မြန်မာပြန်ဆိုသည်)

A Buddhist Pilgrim's Progress အနည်းဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ် ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို ဆရာ ပေါက်တာခင်မောင်ဝင်း (သင်္ချာ) က မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မူလဆောင်းပါးရှည်ကြီးကို အခန်းလိုက်ဖြတ်တောက်၍ ဒေါင်းစဉ်ခွဲများဖြည့်စွက်ကာ ဖော်ပြထားသဖြင့် နက်ရှိုင်းသောတရားကိုယ်ဘောင်ကို အလေးအပေါ့ဟန်ချက်ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦး၏ ဖြစ်တတ်သော အဗ္ဗတ္တသဘောများ၊ သံသရာမှလွတ်မြောက်ရာ ဝိပဿနာတရားတော်တို့ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း၏ အခက်အခဲ များ၊ ဖြစ်တတ်သည့် သဘာဝများကို ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုး ၁၂၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

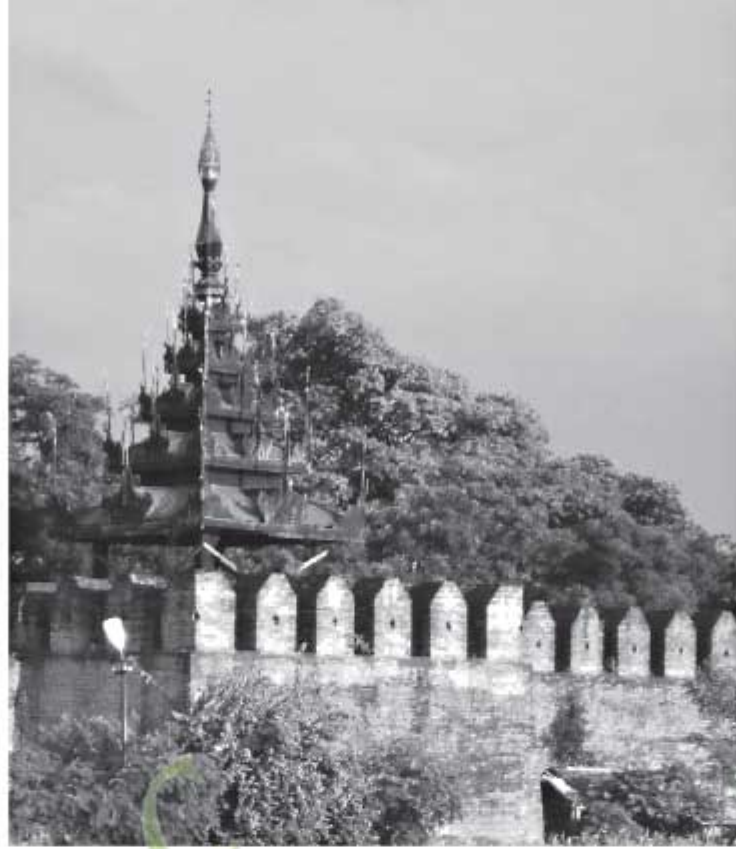
အောင်မြည်
- ပြုမာလေလား မိုးရဲ့

၆၂ မျိုးဆက်ကိုအောင်မြည်ဟု ဆရာမောင်ဝင်း၏ အမှာစာတွင် ပညတ်လိုက်သော ဆရာ အောင်မြည်၏ သမိုင်းနောက်ခံ အချစ်ဝတ္ထုရှည်ကို တတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ဝန်းကျင်ကာလများက တက္ကသိုလ်ခြေတွင် ရန်မျိုး ထုံပြန်ခဲ့ဖူးသည်။ ကုံကော်၏ရန်၊ သစ်ပုပ်ပင် ၏ရန်၊ လတ်ဆတ်နုလုံးသားများ၏ ရန်၊ ခွပ်ခေါင်းရန်နှင့်အတူ သွေးရန်အစ ရှိသည်ဖြင့်။ ဤအငွေ့အသက်များဖြင့် ရုန်းကြွခဲ့ဖူးသော တက္ကသိုလ်၏ ရင်ခွင်ကို အတိအကျဖွဲ့လျက် ဖန်တီးခဲ့သော ဝတ္ထု ဖြစ်သည်။ ပူရင်းဝတ္ထုပါ ဆရာမောင်ကိုယု၏ အမှာစာပါရှိသည်။ ဤစာအုပ်ကို ပထမအကြိမ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်က မင်းလှ စာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ယခုတတိယ အကြိမ်တွင် အပျိုစင်စာစဉ်မှ စီစဉ်ကာ သင်းစာပေမှ ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးမှာ ၄၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

စုသဲမွန်
- ထွေးပိုက်အိပ်မက်နှင့်အဆီ

လူငယ်စာရေးဆရာမလေး စုသဲမွန်၏ ဝတ္ထုတို ၁၈ ပုဒ်ကို စုစည်းတင်ပြထားသည်။ ဘဝကို လေးလေးနက်နက်ရှုမြင်တတ်သလို ထဲထဲဝင်ဝင် ခံစားဖော်ကျူးပြတတ်သော သူမ၏စာများတွင် ဘဝမှန်တိုင်း၏တိုက်စားမှု၊ လောကဓံ၏ အကျေအပြောင်းများအပြင် လူသဘာဝ၏အရောင်အသွေးကို ခြယ်သထားခြင်းများလည်း ပါဝင်သည်။ ဆရာမောင်မိုးသူ၊ ဆရာမစမ်းစမ်းနွဲ့ (သာယာဝတီ) တို့အမှာစာ ရေးသားပေးထားကြပြီး ပခင်ဖြစ်သူ မောင်လွင်မွန်(ကသာ) ၏ ကဗျာဖြင့် အနားကွပ်ထားသည်။ ဝတ်ရည်နုစာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုးမှာ ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

မင်းလေးအတွေး မင်းလေးအတွေး

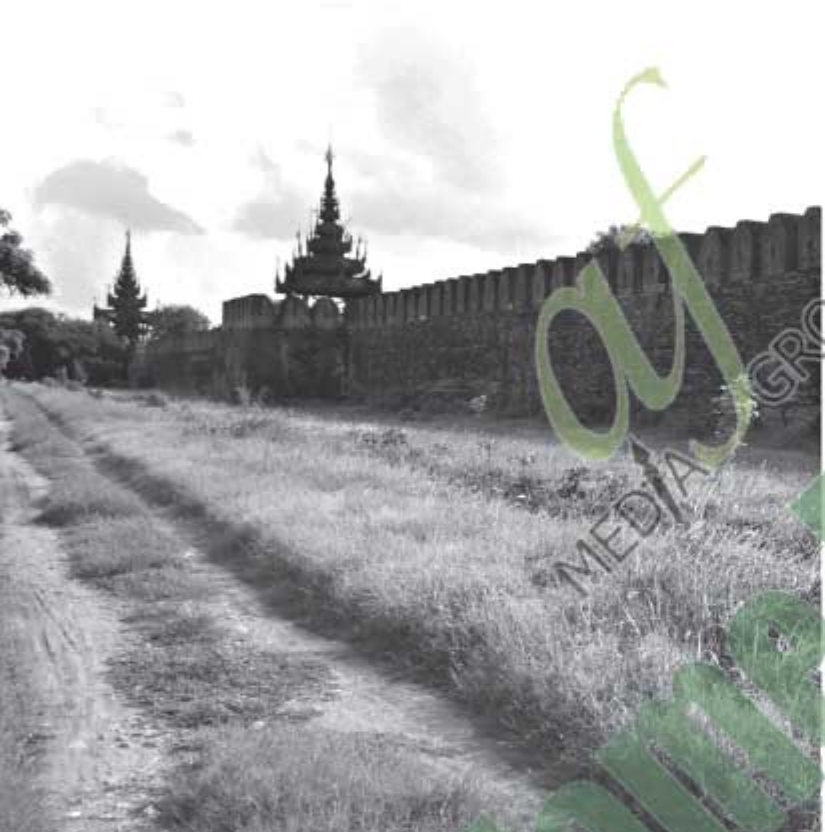
မင်းဘယ်ပြေးမလဲမောင်အီးတီ

ကိုထွန်း-လမ်း(၈၀)

အခုတစ်လော အလုံအခြုံဖြစ်နေတယ်မသိ၊ လာလိုက်တဲ့ တယ်လီဖုန်းခေါ်သံတွေ၊ ရွာက အရိုးလေးအုန်းတို့၊ ဘကြီးသိန်းဆီကဆိုရင် တစ်နေ့သုံးလေးကြိမ်လောက်လာရဲ့၊ တစ်ခါမှ တယ်လီဖုန်းမဆက်ဖူးတဲ့ တပည့်တဖုန်းတွေဆီကလည်းလာရဲ့၊ တယ်လီဖုန်းလာလို့ နားထောင်လိုက်တော့လည်း ပြောကြတဲ့အကြောင်းအရာတွေက ဘာမှထူးထူးခြားခြား မဟုတ်ဘူး။ အရိုး လေးအုန်းက အားလုံးနေကောင်း ကြရဲ့မဟုတ်လားတဲ့၊ မန္တလေးမှာ ပိုးရွာရဲ့လား၊ ရွာမှာတော့ ပိုးရွာပြီတဲ့။ ဟိုတစ်လောက ရွာမှာ အေး တင်ရဲ့ သမီးအငယ်ဆုံးကမ္ဘေးတဲ့ ကလေးက ဖြူဖြူတုတ်တုတ်လေးမို့ တစ်ရွာလုံး အံ့ကိုဩရောတဲ့၊ အရိုးလေးက စကားပြောပြီဆိုရင် သူ့စိတ်ကူး ထဲပေါ်သမျှ တောက်လျှောက် ပြောတော့တာပါ။ ဆယ်ငါးမိနစ်လောက် ပြောပြီးမှ ဖုန်းချသွားပါတယ်။ ဘကြီးသိန်းကတော့ တစ်မျိုး၊ အသက် ရှစ်ဆယ်ကျော် လာတာတောင် သန်တုန်းမြန်တုန်း ရှိပါသေးတယ်။ သူ့ရဲ့ ကျန်းမာ အသက် ရှည်ဆေးကတော့ ရွာအနောက်ဘက် ခြေရာတော်ဘုရား နားလေးက ကိုက်ဦးရဲ့ ထန်းတောက ထန်းရေပဲတဲ့။ ညနေတိုင်းတစ်နေ့ တစ်ဖြူ မှန်မှန် သောက်လို့တော့ ဆီးဝမ်းတွေမှန်ပြီး ကျန်းမာနေ ဒေါင်ဒေါင်ပြည် ဖြစ်သတဲ့။

ထန်းရေ ချင်းတူတာ တောင်က ဦးရဲ့ ထန်းတောက ထန်းရေကိုတော့ ဘယ်သူ ထန်းရေမှ မမိဘူးတဲ့။ ငါ့တူကြီး ရွာကိုပြန်လာရင် တစ်ခွက် တစ်ဖလားလောက် တိုက်စမ်းချင်သတဲ့။ ကျွန်တော်မှာ ဘကြီးပြောသမျှ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျလို့ ပြောရင်း ဘကြီးရဲ့ ထန်းရေဋီတာကို နားထောင်နေရပါလေရော။

အရင်တုန်းက ဆုံခဲ့တဲ့ တပည့်တပန်းတွေဆီက တယ်လီဖုန်းဆက်

အခုမှပြန်ပြီးတွေးလိုက်တော့မှ ၁၅၀၀တန်တယ်လီဖုန်းကို လူတွေဘာကြောင့် တိုးကြ၊ ဝှေ့ကြသလဲဆိုတဲ့ အဖြေဒက်သန့်ရလိုက်ပါတယ်။

တဲ့ အကြောင်းအရာကလည်း မထူးခြားပါဘူး။ ဆိုင်ကယ်တက်စီ ဆွဲနေကြောင်း၊ အစ်မ (ကျွန်တော့် ဇနီး)ကိုလည်း သတိရကြောင်း၊ ခိုင်းစရာရှိရင် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ခိုင်းနိုင်ကြောင်းစသည်ဖြင့်ပေါ့။ ကျွန်တော်က စကားပြန်မြန် ဖြတ်ချင်တာနဲ့ အေးအေးလို့ ပြောရင်း လေကြောပြတ်သွားအောင် အမြန် ဘရိတ်တုပ်ပစ်လိုက်ရတာကလား။

တစ်ရက်က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့တွေ့ပြီး ငါ့ကွာ တစ်ခါမှ ဖုန်းမဆက်တဲ့သူတွေဆီက တယ်လီဖုန်း ခေါ်သံတွေ လာလိုက်ကြတာ

ကွာလို့ ပြောလိုက်တော့ သူငယ်ချင်းက တဟားဟား ရယ်ပါလေတော့တယ်။ ပြီးမှ မင်းကလည်း ဒါများအဆန်းမှတ်လို့ ၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းတွေလေကွာ။ ငါ့ဆီမှာလည်း မင်းလိုပဲ တယ်လီဖုန်းခေါ်တာတွေလား နေလို့ ခိုင်ခံ့ပြောနေရတာဟ . . . ၊ အဲသလို ပြောလိုက်မှ ဖျတ်ခနဲ ဉာဏ်အလင်းပွင့်သွားပြီး ကိုယ့်နဖူးကို လက်ဖောင့်နဲ့ အသာအယာ ထုလိုက်မိပါတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံး ၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းဆင်းကတ်တွေချပေးတာကို ကျွန်တော်မမှန်းတာလေ။ တယ်လီဖုန်းရတဲ့သူက စစချင်း သတ်မှတ်တဲ့အချိန်အတွင်း မှာ ငါးထောင်ဖိုးဆိုလား ကုန်အောင်ပြောဖို့နဲ့ မကုန်ရင် ဒီရပိုင်ခွင့်လေးကို ပြန်သိမ်းမယ်ဆိုပြီး အမိန့်တော် သတ်မှတ်လိုက်တဲ့အခါ တယ်လီဖုန်းရတဲ့ သူတွေလည်း အကြောင်းကိစ္စရှိရှိ မရှိရှိ ပိုက်ဆံကုန်လေကုန်ခံပြီး တယ်လီဖုန်းပြောရတော့တာပေါ့နော်။

တန်ဖိုးနည်းတယ်လီဖုန်းတွေ တစ်လတစ်ကြိမ်ချပေးနေတာ နှစ်သုတ်ရှိသွားပါပြီ။ မန္တလေးတိုင်းကတော့ တယ်လီဖုန်းချပေးတဲ့နေရာမှာ ဖိုးသာထူးလို့ဆိုရမှာပါပဲ။ တခြား တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်အားလုံး မဲစနစ်နဲ့လုပ်တဲ့ အချိန်မှာ မန္တလေးမှာတော့ ဦးရာလူစနစ်ကို တျင့်သုံးတယ်လေ။ ဒီတော့ တယ်လီဖုန်းချပေးခင် အရင်ရက်ကတည်းက သက်ဆိုင်ရာရပ်ကွက် ရုံးတွေမှာ လူတွေကကြိုပြီးတန်းစီကြပါတော့တယ်။ အဲဒီမှာ နေရာလူကြရင်း ရန်ပြစ်ကြပါ လေရော။ ပြီးတော့ နောက်တစ်နေ့ တယ်လီဖုန်းရောင်းချတော့ အချိန်တိုလေးအတွင်း ကုန်သွားလို့ ပွစိပွစိ အသံတွေကို ကြားရပြန်ပါတော့တယ်။ ပထမအသုတ် တယ်လီဖုန်းစတင်ချပေးတုန်းက ပြဿနာမရှိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းရဲ့ ပြင်ပပေါက်စွေးက ငါးသောင်းဖြစ်နေတော့ ဒုတိယအသုတ်မှာ တယ်လီဖုန်းရချင်အောနဲ့ အလှအယက်တိုးကြဝှေ့ကြတာတွေ ဖြစ်ကုန်ပါတော့တယ်။ ပထမအသုတ်တုန်းက တယ်လီဖုန်းရခဲ့တဲ့ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်က

ကလေးမလေးတစ်ယောက်နဲ့ စတားပြောဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရတဲ့ ၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းကို ငါးသောင်းနဲ့ရောင်းပြီး ကွမ်းယာဆိုင်လေးဖွင့်ထားသတဲ့။ ကွမ်းယာဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ရင် အနည်းဆုံး အရင်းအနှီး ငါးသောင်းခန့် လိုတဲ့ အကြောင်း၊ အပြင်ကအတိုးနဲ့ ချေးရင် တစ်ဆယ်တိုးနဲ့မို့ ရတဲ့အမြတ်ငွေကို ရှင်းပေးရမှာဖြစ်တော့ ဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ အခုမှ ဟန်ကျသွားပြီး သူကွမ်းယာဆိုင်ကို ရွှေဖုန်းလို့ အမည်ပေးခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းထည့်ထည့်နဲ့ နားထောင်ရင်း ပုဒ်တားပွားနေမိပါတယ်။

အခုမှပြန်ပြီး တွေးလိုက်တော့မှ ၁၅၀၀တန်တယ်လီဖုန်းကို လူတွေဘာကြောင့်တိုးကြ၊ ဝှေ့ကြသလဲဆိုတဲ့ အဖြေ ဒက်ခန့် ရလိုက်ပါတယ်။ ဒီလို တန်းစီတိုးကြတဲ့သူတွေကလည်း အောက်ခြေလူတန်းစားတွေပါ။ သူတို့အဖို့ တယ်လီဖုန်းခွဲတမ်းရလိုက်လို့ ငါးသောင်းနဲ့အမြတ်တင်ရောင်းလိုက်ရင်တစ်ခဏအသက်ရှူချောင်သွားနိုင်တာကိုနော်၊ ပြီးတော့ ငါးသောင်းက ပုံမှန်ပေါက်စွေး၊ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်များကောင်းရင် ရှစ်သောင်းကနေ နှစ်သိန်းထိပေါက်သတဲ့။ ထူးခြားတာက တယ်လီဖုန်းချပေးတဲ့အချိန် လူတွေတိုးဝှေ့နေကြပေမယ့် ပြင်ပပေါက်စွေးအတိုင်း ဝယ်မယ်ဆိုရင် မန္တလေးမြို့က တယ်လီဖုန်းဆင်းကပ် အရောင်းဆိုင်အချို့မှာ အချိန်မရွေးဝယ်လို့ရနေပါတယ်။ ဒါက ဘယ်လိုလဲလို့ အံ့ဩစရာမရှိပါဘူး။ ရောင်းချပေးတဲ့ လုပ်ပုံလုပ်နည်းမမှန်ကန်လို့ ဒီလိုဖြစ်နေရတာပါ။ တွေးရင်းနဲ့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်မိပါတယ်။ တတိယအသုတ် တယ်လီဖုန်းချပေးရင် ငါလဲလျှောက်လိုက်ရကောင်းမလားပေါ့။ ရပ်ကွက်ရုံးမှာ ကိုယ်နဲ့ သိတဲ့သူ အချို့ရှိတယ်။ ငါ့ကို တယ်လီဖုန်းဆင်းကတ်ဝယ်ယူခွင့် ပေးရင်ပေး၊ မပေးရင်ဆောင်းပါးထဲ ထည့်ရေးလိုက်မှာလို့ ခြိမ်းခြောက်ပြီး မိုက်ကြွေးခွဲဖို့ ကိုယ့်ရဲ့ အတွေးကို သတိပြုလိုက်မိတာကြောင့် သို့ကလိပြီးလိုက်မိတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းရဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကသိကအောက် ဖြစ်စေတာလည်းပြောရပါဦးမယ်။ ဒီခေတ်က အင်တာနက်ခေတ်ကြီး မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ကလည်း အရင်လိုမဟုတ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မြန်နှုန်းမြင့်အောင် ကြိုးစား နေရသပေါ့။ ဥပမာပြော ရရင် လကုန်တိုင်း ရတီမဂ္ဂဇင်းကို စာမူပို့ ရတဲ့ ကိစ္စပါ။ အရင်တုန်းက တော့ လကုန်ခါနီးရင် စာမူကို တက် သုတ် ရိုက်ရေးပြီး မီးရထားဘူတာ ရုံက ပုဂ္ဂလိက ကုန်ပို့အဖွဲ့ဆီကို သွားပို့ ပေးရပါတယ်။ ပို့ခ ၁၅၀၀/- ကျပါတယ်။ ညနေ(၃)နာရီ မထိုးခင် ပို့ရတာပါ။ အဲဒီလို လုပ်နိုင်ရင် နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်လောက်မှာ ရတီမဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ရောက်သွားပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ မနှစ်ကစပြီး အင် တာနက်စနစ် ဖွံ့ဖြိုးလာတော့ ကျွန် တော်လည်း ခေတ်မီစွာနဲ့ စာမူကို ထွက်လိုင်းကနေတစ်ဆင့် သွားတော့ တယ်လေ။ ရတီ အီးမေးလ်လိပ်စာ အတိုင်း ပို့လိုက်ရင် နှစ်ရက်အတွင်း မှာ ရတီမဂ္ဂဇင်းကို ရောက်သွားပါ တယ်။ စာမူကို မြေပြင်ပေါ်မှာ မီးရ ထားတို့၊ မော်တော်ကားတို့နဲ့ ပို့ရ တာ အောက်လို့ပဲ။ အင်တာနက်က တစ်ဆင့် ပို့တာကိုတော့ (ဖိုးပေါ်မှာ သွားရလေသမို့) အပေါ်လိုင်းလို့ ရိုးရိုးလွယ်လွယ် ပြောလေ့ရှိကြပါ

တယ်။ အပေါ်လိုင်းကပို့ရတာ မြန်လေတော့ ကျွန်တော် သဘောကျ သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တဲသလို မြန် အောင်လုပ်တတ်ဖို့ ကျွန်တော် မစွမ်းဘူး။ ပထမဦးဆုံး ကုန်ပို့တာ စာစီရတယ်။ ပြီးတော့ Select မှတ် ရပြီး အီးမေးလ်နဲ့ ပို့ရမယ် ဆိုလား

ပဲ။ ဒါနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့လလောက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အားကိုးတဲ့အနေ နဲ့ ကိုယ်ရေးတဲ့စာကို ကိုယ်တိုင် ကွန်ပျူတာ စာစီပါတယ်။ သင်ယူ ခါစဆိုတော့ တစ်နေကုန်မှပြီး ပါတယ်။ ရတီကို အီးမေးလ်နဲ့ တစ် ဆင့်ပို့တော့မယ်ပေါ့။ အဲသည်မှာ

၁၅၀၀ရောက်တော့တာပါပဲ။ ကွန် ပျူတာထဲက ကျွန်တော်ရိုက်ထားတဲ့ စာတွေ ဘယ်ခလုတ်ကို မှားနှိပ်လိုက် မှန်းမသိ။ အားလုံးပျောက်ကုန်ပါ တယ်။ အဲဒီနေ့က တော်တော်ကို စိတ်ဗိုသွားတယ်။ အိမ်လက်ထဲမှာ နစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ညဏ်ဝေး

လက်လျှော့ပြီး facebook ပဲသုံးနေ လိုက်ပါတယ်။ ဪ... ပြောရဦး မယ်။ ဖ. ဘ လို့ အတို ကောက်ခေါ် တဲ့ facebook သုံးတဲ့ အခါ connection ကျရင် တော်တော် ဒေါသဖြစ်စရာ ကောင်းပါတယ်။ လူငယ်တွေက စိတ်မရွည်ကြတော့ မေတ္တာပို့ကြတာပေါ့။ ကျွန်တော် ကတော့ အဲသလိုမဖြစ်ပေါင်။ အင် တာနက်သုံးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင် တည်း တီဗီဖွင့်ထားလိုက်ပါတယ်။ connection မကောင်းမချင်း တီဗီ ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ကွန်နက် ရှင် တက်လာမှ ဖ. ဘကြည့်လိုက်။ တီဗီ ကိုလှမ်းမော့လိုက်။ ကွမ်းလေး ဝါး လိုက်နဲ့ ဟန်ကျလို့။

စောစောကစကားကို ဆက် ပြောပါဦးမယ်။ ရတီအတွက် စာမူ ရေးပြီးရင် ကိုယ့်တပည့်တွေကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းခေါ်ပါ တယ်။ သူတို့ကို ကွန်ပျူတာစာစီပြီး အီးမေးလ်နဲ့ ပို့ခိုင်းရတာပေါ့။ ဘယ်လောက် အဆင်ပြေသလဲနော်၊ ဒါပေမဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ လကစပြီး ကိုယ့် တပည့်ကျော်တွေက ခွေဖောက်သွား ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ နှစ်သိန်းကျော်တန် တယ်လီဖုန်းကို ဈေးလျှော့ရောင်း လိုက်သတဲ့။ ပြီးမှ ၁၅၀၀တန် တယ်လီဖုန်းကို ဝယ်ကိုင်မှာတဲ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ၁၅၀၀တန် တယ်လီ ဖုန်းက ဘယ်မှန်းမသိ။ လောလော

ပညာရှိပီသစွာဖြင့်မေးအောက်က
 မုတ်ဆိတ်တိုနဲ့လေးကို
 ပွတ်ပြီးစဉ်းစားနေတုန်း
 သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က
 ဒေါ်လာဈေးတက်တယ်ဆိုလို့
 တိဘက်သွားတုန်းက
 ငိုအတွေ့အကြုံလေး
 ပြောရဦးမယ်ဆိုလို့က်လို့
 သူ့ဖက်ကိုအာရုံရောက်သွားပါတယ်။

ဆယ်တော့ သူတို့နဲ့ ဆက်သွယ်ရေး
 လမ်းကြောင်း ပြတ်တောက် သွားပါ
 တော့တယ်။ အဲဒီတော့ လကုန်ရင်
 ကျွန်တော့်မှာ ရတီစာမူပို့ဖို့ ဒုက္ခ
 ရောက်ရပါလေရော။ အပြင်မှာ
 ကွန်ပျူတာစာစီစာရိုက်တွေဆီကို
 စာမူကွန်ပျူတာရိုက်ပေးဖို့ အပ်လို့
 ရပေမယ့် သူတို့က စာမူရိုက်ပေးရတဲ့
 လုပ်ငန်းအထာကို မကျွမ်းကျင်။ အဲ
 ဒီမှာ စာလုံးပေါင်းတွေ၊ စာကြောင်း
 အဖြတ်အတောက်တွေ မှားကုန်ပြီး
 ကိုယ်ရေးတဲ့ အကြောင်းအရာ
 တစ်လွဲတစ်ချော်ဖြစ်ကုန်ရော။
 ကျွန်တော်လေး၊ ဒီလောက်ရိုးရှင်း
 တာလေးတောင် ရွာလည်နေရသမို့
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒေါသဖြစ်နေမိပါ
 တယ်။ ရတီမမဆီက အချိန်တန်လို့
 ကြိမ်စကြာနက်လိုက်တဲ့အခါ ကျွန်
 တော်ပျာတောက်သွားပါရောလား။
 အင်း... ဖြစ်ရမယ်၊ ဖြစ်ရမယ်။
 ခေတ်နဲ့ အဝင်ပွင်ကျ မဖြစ်သေးတဲ့
 သူ့အချင်းချင်း၊ သေဖော်ညီတိ
 သဘောပါ။ ဒီအကြောင်းတို့အား
 တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက မင်းကုက
 ဘာမှမထက်ကြီးကျယ်နေတာ။
 အရင်အတိုင်း အမူအရာနဲ့ အောက်
 ကနေပို့ရင် ရစ်သားနဲ့ မှတ်ထား။
 အ သူ့အဖတ် လောက် ကောင်း
 ကောင်း အဟောင်းကိုလည်း စွန့်
 ပစ်လို့မရသေးဘူးဟ - လို့ဆူလိုက်လို့
 ကျွန်တော့်မှာ ပြုံးမြဲဖြဲနဲ့ နာခံလိုက်ရ
 ပါတယ်။

မှန်ပါတယ်။ ကိုယ့်လောက
 ကိုယ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်
 တော့ အဟောင်းထဲမှာ ရွာလည်နေ
 ကြတာကလား။ ဤသည်ပင် ကျွန်
 တော်တို့ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှု ဖြစ်ပါတယ်။
 နေ့တိုင်းလိုလို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
 မှာ ကျွန်တော်တို့ဆုံကြတယ်။ စိတ်
 ကူးတည့် ရာ လေပစ်ကြ၊ တစ်
 ယောက်ကို တစ်ယောက် စကြ
 နောက်ကြဆိုတော့ စိတ်ထဲမှ မိစီး
 နေတာတွေ အော်တိုမစ်တစ် လွင့်
 ပျောက်သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ဒီမှာ
 အံ့ဩစရာကောင်းတာက လူငယ်
 တွေပါ။ သူတို့လည်း ကျွန်တော်တို့လို
 ပဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာဆုံတယ်။
 ဒါပေမဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဝိုင်
 ဖိုင်သုံးလို့ ရနေတော့ ဟန်းဖုန်း
 ကိုယ်စီနဲ့ အင်တာနက် ဖွင့်ကြည့်

နေကြတယ်။ စားပွဲဝိုင်း တစ်ဝိုင်း
 တည်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံကြပေ
 မယ့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
 စကားမပြောဘဲ ဟန်းဖုန်း ကိုယ်စီနဲ့
 အင်တာနက်ကြည့်နေကြတဲ့ လူငယ်
 တွေကို ကြည့်ရင်း နားမလည်နိုင်
 အောင်ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင်
 လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေဟာ ကျွန်
 တော်တို့တုန်းကလို အချင်းချင်း
 ပေါ့ပေါ့ပါးပါးတွေဆုံဖို့ မဟုတ်တော့
 ဘဲ ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ အင်တာနက်သုံး
 ရလို့ ရောက်လာကြဟန်တူပါ
 တယ်။

ခေတ်နဲ့ ခံစားမှုက မတူညီ
 တော့ဘူးလေ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ ကျွန်တော်
 ကတော့ အသိုင်းအဝိုင်းလေးနဲ့
 ခေတ်နဲ့အတူ ရှေ့သို့ချီတက်နေ
 ပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်
 ရန် ကြားရတဲ့ သတင်းတွေ ပြောကြား
 ပေဖန်ကြပေ။ ဒီမှာပဲ တစ်ယောက်
 က ဒေါ်လာဈေးတွေ တတ်နေပြီကူ
 လို့ ပြောစရာ ဆွေးနွေးစရာဖြစ်ဖို့
 စကားလမ်းကြောင်း အစတော်ပေး
 လိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်လာဈေးတက်ရင်
 ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။ သွင်းကုန်တွေ
 ဈေးတက်လာမယ်။ အဲဒီနောက်
 ဘာဖြစ်သွားနိုင်မလဲ။ အရောင်း
 အဝယ်ကိစ္စမှာ ကုန်သည်တွေ ဘယ်
 သူတွေထိခိုက်ပြီး ဘယ်သူတွေပွ
 သွားနိုင်မလဲ။ ပညာရှိပီသစွာဖြင့်
 မေးအောက်ကမုတ်ဆိတ်တိုနဲ့နဲ့
 လေးကို ပွတ်ပြီး စဉ်းစားနေတုန်း
 သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဒေါ်လာ
 ဈေးတက်တယ်ဆိုလို့ တိဘက်သွား
 တုန်းက ငိုအတွေ့အကြုံလေး ပြော
 ရဦးမယ်ဆိုလို့က်လို့ သူ့ဖက်ကို
 အာရုံရောက်သွားပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့
 ၁၀နှစ်လောက်က တရုတ်နိုင်ငံ၊
 ယူနန်ပြည်နယ်ရဲ့ မြို့တော်ကူမင်းကို
 ရောက်သွားပြီး အားလပ်ရက်ရ
 တာနဲ့ တိဘက်ကို သွားကြသတဲ့။
 ကူမင်းကနေ တာလီမြို့ကို တစ်ည
 လုံးရထားစီး ပြီးမှ တာလီကတစ်ဆင့်
 စင်ကျန်းဆိုလား အဲဒီမြို့ကို မော်
 တော်ကားနဲ့ သွားကြသတဲ့။ စင်
 ကျန်းကနေ တိဘက်ရဲ့ ရှန်ဂရီလာ
 မြို့ကို ဆက်သွားကြတယ်ဆိုပဲ။
 အမှန်တော့ ရှန်ဂရီလာဆိုတာ
 တကယ်ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ စာရေး

ဆရာတစ်ယောက်က တိဘက်
 ဒေသကိုရောက်ပြီး ရှန်ဂရီလာဆို
 တဲ့အမည်ကို စိတ်ကူးယဉ်ပေးလိုက်
 လို့ အဲဒီနာမည်က ထင်ရှားသွား
 တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို တိဘက်မှာ
 ရှိတဲ့ မြို့တစ်မြို့က သူ့မူရင်းနာမည်
 ပျောက်ပြီး ရှန်ဂရီလာရယ်လို့
 နာမည်ပေးလိုက်တာလို့ သူကရှင်းပြ
 ပါတယ်။

ရှန်ဂရီလာမှာရှိတဲ့ တိဘက်
 ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရောက်
 သွားတယ်။ သူက ရောက်တုန်း
 ရောက်ခိုက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
 အလှူခံမှန်သေတ္တာထဲမှာ တရုတ်
 ယွမ်ငွေတွေအပြင် ဒေါ်လာတွေနဲ့
 တခြားနိုင်ငံခြားငွေတွေ ရှိနေပါ
 တယ်။ သူက အလှူငွေ ထည့်မလို့
 လုပ်တော့ တိဘက်ဘုန်းတော်ကြီး
 တစ်ပါး သူ့ဆီကိုရောက်လာပြီး သူ
 လက်ထဲက တစ်ထောင်တန် စက္ကူကို
 ဆွဲယူကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒါက
 ဘာလဲ သူမမြင်ဖူးဘူးလို့ မေးတော့

ပုဂံပြားပျံ တို့သီရောက်လာတာ ထူးဆန်းတယ်။ ဂြိုဟ်နဲ့ ကမ္ဘာမြေကို ဆက်သွယ်ဖို့ လာဟန်တူတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် နောင်တစ်ချိန်မှာ...

မြန်မာ့ဓဋ္ဌမြစ်တို့အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဒီတော့ ဘုန်းတော်ကြီးက ဒေါ်လာနဲ့ ဆိုရင် ဘယ်လောက်ရ မလဲမေးလို့ သူငယ်ချင်းက ဒေါ်လာနဲ့ မြန်မာ ဓဋ္ဌ တရားဝင်လဲလှယ်နှုန်း ၆-ကျပ်နဲ့ လဲလှယ်လို့ ကံရင် ဒေါ်လာဓဋ္ဌ ၁၀၀ ကျော်ရှိမယ့် အကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။ အဲသည်မှာ တိတိက ဘုန်းကြီးက ဘာပြန်ပြောလဲသိလား။ နင့်ဓဋ္ဌကို ငါမမြင်ဖူးဘူး။ ဒေါ်လာနဲ့ လဲပြီး ဒေါ်လာ ၁၀၀ကိုပဲ လှူခဲ့ဖူးပြောသတဲ့။

မင်းက ဒေါ်လာနဲ့ လဲပြီး ပိုက်ဆံလှူလိုက်ရောလား- တစ်ယောက်က ကြားဖြတ်မေးလိုက်တော့ ဇာတ်ကြောင်းပြန်ပြောတဲ့ သူငယ်ချင်းက တဟားဟားရယ်ရင်း ဘယ်လိုလုပ်လဲရမလဲကွ။ မြန်မာဓဋ္ဌလက်ခံတဲ့ ဓဋ္ဌလဲကောင်တာမှ မရှိတာလို့ပြောလိုက်တာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့လည်း နိုင်ငံခြားမှာ မြန်မာဓဋ္ဌရဲ့ မျက်နှာမလှပုံကို တွေးမိရင်းပြီး စိတ်ပြုံးစိတ် ဖြစ်သွားတာပေါ့နော်။ ဒါပေမဲ့ပေါ့လေ။ အခုလို ပွင့်လင်းမြင်သာခွိလာပြီး နောင်တစ်ချိန်မှာ မြန်မာဓဋ္ဌလည်း နိုင်ငံတကာ ဓဋ္ဌကြေးလဲလှယ်မှုမှာ အဆင့်တစ်နေရာ ရောက်သွားမယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။ အနည်းဆုံး ထာဆီယံနိုင်ငံတွေမှာပေါ့။ ထိုင်းသွားသွား၊ မလေးရှားသွားသွား အဲဒီနိုင်ငံတွေမှာ မြန်မာဓဋ္ဌနဲ့ သူတို့ဓဋ္ဌတွေလဲလှယ်ခွင့်ရခင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။ ကိုယ့်ကမြန်မာဓဋ္ဌနဲ့ နိုင်ငံတကာက

ဓဋ္ဌကြေးတွေရဲ့ ဆက်စပ်နယ်ပယ်ကို ပညာရှင်မဟုတ်လို့ သိပ်နားမလည်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့မှာ ဒေါ်လာဓဋ္ဌ အသားထားလို့ မြန်မာဓဋ္ဌတစ်ထောင်တန်တွေကိုတောင် ဖောဖောသီသီသုံးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလေ။

မနက်(၁၁:၀၀)နာရီကိုးတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ လမ်းခွဲပြီး အိမ်ပြန်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ကြပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီကို တယ်လီဖုန်းဆက်လာပါတယ်။ သူက တယ်လီဖုန်းနဲ့ပြောပြီး ကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချလိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့မှတ်လုံး ပြုသွားပါတယ်။ မန္တလေးနဲ့ နှစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ပုသိမ်ကြီးမြို့က အိမ်တစ်အိမ်ကို ဂြိုဟ်သားအီးတီရောက်နေလို့တဲ့။ သူ့ကို ကြည့်ဖို့ လူတွေလာညှိမနည်းဘူးတဲ့။ ကြားရတဲ့ သတင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး စဉ်းစားခန်းဝင်လိုက်ကြမိပြီ။ ကြံကြံစန့်နန့် ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မလဲ။ တစ်ခုခုတော့ မှားယွင်းနေပြီလို့ ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ပါတယ်။ အင်း-မန္တလေး.. မန္တလေး။ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် သတင်းတစ်ခု ကြားရရင်လူတွေ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ကြရမိပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လောက်ကလည်း ပုဂံပြားပျံရောက်လာတယ်ဆိုပြီး ပွက်လောရီ ကုန်ကြပါသေးတယ်။ အမှန်ကတော့ အသစ်ဖွင့်မယ့် ဟော်တယ်ကြီးတစ်ခုက မိုးပေါ်ကို

မီးဆလိုက်တွေ စမ်းရင်းနဲ့ လူတွေက ထင်ရာမြင်ရာ ပြောကြပြီး ကောလာဟလ ဖြစ်သွားတာပါ။ ခက်တာက ဝှက်တွေက ဘာသတင်းဖြစ်ဖြစ် ယုံယုံကြည်ကြည်ပဲ။ ဒီအထဲ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်တောင် ပါသေးတယ်။ ပုဂံပြားပျံတို့ဆီ ရောက်လာတာ ထူးဆန်းတယ်။ ဂြိုဟ်နဲ့ ကမ္ဘာမြေကို ဆက်သွယ်ဖို့ လာဟန်တူတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် နောင်တစ်ချိန်မှာ ကမ္ဘာမြေနဲ့ ဂြိုဟ်ကို ခရီးသည်ပို့ဆောင် ရေးလုပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ အဲဒီလိုအချိန်မှာ မော်တော် ကားဂိတ်တွေလို ဂြိုဟ်တွေကို ပုဂံပြားပျံနဲ့ ပို့ပေးမယ့် ဂိတ်တစ်ခု ဖွင့်ပေးလိုက်ရင် ပျဉ်ကွလို့ ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်လို့ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ ဟားတိုက်ရယ်ကြပါသေးတယ်။ တကယ်တော့ကြီးရှင်ပါပဲ။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က မင်းရဲ့ ပုဂံပြားပျံဂိတ်နားမှာ ကွမ်းယာဆိုင် လေးဖွင့်ပါရစေတဲ့။ တခြားတစ်ယောက်ကတော့ မန္တလေးထိုးမုန့်တို့၊ နေကြာစေတို့ကို လက်ပွေ့လေးနဲ့ ရောင်းပါရစေတဲ့။ ကျွန်တော်ကလည်း အားကျမခံငါကတော့ ဆိုင်ကယ်တက်စီ ဆွဲမယ်လို့ ပြောလိုက် မိပါသေးတယ်။ မဟုတ်မှန်းသိပေမယ့် စိတ်ကူးတည့်ရာ ပြောကြရင်း ရင်ထဲက ဖိအားတွေ လျော့နည်း သွားအောင် လုပ်ကြရတာတ လူ့သဘာဝပေကိုးနော်။

အခုလည်း အီးတီရောက်လာခြင်းဆိုတဲ့ သတင်းဟာ လုံးဝမဖြစ်

နိုင်တဲ့ ကောလာဟလသတင်းပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ အီးတီကြောင့် အချိန်တန်အိမ်မပြန်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ကင်မရာအသစ်ဝယ်လာတဲ့ သူက သူပိုသားစုကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပေးရင်း အဲဒီကင်မရာထဲမှာ ထည့်ပေး လိုက်တဲ့ပုံက ဓာတ်ပုံထဲပါလာလို့ ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားရင်း ဒီလို ကောလာဟလဖြစ် သွားကြောင်း သိလိုက်ရပါတယ်။ သတင်းတွေက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပြောကြရင်း ပြန့်ကားသွားတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ဆီရောက် လာတော့ အီးတီကိုယ်တိုင်ရောက်လာတာမျိုး ဖြစ်နေပါပြီ။ ကောလာဟလတော့ ကောလာဟလပေါ့။ တကယ်လို့ အစစ်အမှန်သာဆိုရင် အီးတီတော့ မချောင်ဘူး။ သူ့ကို ကြည့်ချင်လို့ လာကြတဲ့လူအုပ်ကြီးက ထောင်ချီ ရှိနေသတဲ့။ ဒီလူအုပ်ကြီးနဲ့ လွတ်အောင်ရှောင်ပြေးဖို့ မလွယ်လှဘူး။ ပြေးရင်ပြေးတဲ့ နောက်ကို ညာသံပေးလိုက်ကြတော့မယ်။ ကဲ... မောင် အီးတီ၊ မင်းဘယ်ပြေးမလဲ- လို့ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ တွေးရင်းပြီး လိုက်မိပါရော။ လူဆိုတာ ဒီလိုပါပဲ။ နေ့စဉ်စားဝတ် နေရေးအတွက် ဘယ်လောက်ပဲ ခေါင်းခြောက် နေပါစေ၊ ကိုယ့်ကိုစွဲထက် သူများအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားကြစမြဲ မဟုတ်လား။ ထူးထူးဆန်းဆန်းဆိုရင် ပိုလို့တောင် အာရုံစူးစိုက်လိုက်ပါသေးတယ်။ **ကိုထွန်း-လမ်း(၈၀)**

ဖေဖေထားခဲတဲ

ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး

သိန်းဝိုင် (M.Engg. Geol)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်မှ ဖုန်းဆက်၍ အကူအညီတစ်ခု တောင်းခံလာပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများမှ ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး တစ်တုံးကို ပတ္တမြားအစစ်ဟုတ်၊ မဟုတ်စစ်ဆေးပေးပါရန် ပြောကြားလာသဖြင့် ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေနှင့်အဖွဲ့အား ကျွန်တော်၏ ဗွဲ့ခန်းရှိရာသို့ ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။ ဤသို့နှင့်ပင် နောက်ထပ် အချိန်တစ်နာရီခွဲခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေနှင့်အဖွဲ့သည် ကျွန်တော်၏ဗွဲ့ခန်းသို့ ရောက်ရှိလာရာ ယဉ်ကျေးမှုအရ ဝတ္တရားရှိသည့် အတိုင်းမိမိ၏ စားပွဲရှေ့တွင် ထိုင်ခုံများဖြင့် နေရာချထားပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေအပါအဝင် သူတို့အဖွဲ့ထဲတွင် အသက် (၄၀) ကျော်(၅၀) ဝန်းကျင်အမျိုးသမီး (၃) ယောက်နှင့် အသက်(၇၀) ကျော်ဝန်းကျင် အတိုးကြီးတစ်ယောက်လည်း ပါပါသည်။

သူတို့ပြောတဲ့ ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး

ပထမဦးစွာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေမှ သူ၏ သူငယ်ချင်းများအား လူတစ်ဦးချင်းစီဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီး လာရင်းအကြောင်းကို စိစစ်ပတ်ကုံးရှင်းလင်းပြကာ ကျန်သည့် သူများကလည်း မျှော်လင့်ချက်ကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်၍ နားထောင်နေကြပေသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှင့်အတူတစ်ပါတည်းလှဆောင်လာခဲ့သည့် ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးအား အမျိုးသမီးကိုင် လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။ တစ်ရှူးစက္ကူများဖြင့် အထပ်ထပ်ရစ်ပတ်ထားသော ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး အား ရွှေဆိုင်များတွင် သုံးလှေသုံးထရှိသည့် လက်ဝတ်ရတနာများထည့်သည့် အနီရောင် ဇစ်ဆွဲအိတ်အသေးလေးထဲမှ ထပ်မံထုတ်ယူလိုက်ကာ ကျွန်

တော်၏ လက်ထဲသို့လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ လက်ထဲသို့ရောက်ရှိလာသော ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ သစ်မြစ်ဆုံတစ်ခုကဲ့သို့ အောက်ခြေပိုင်းက အဖုအထစ်များနှင့်အပေါ်ပိုင်းကို လက်ညှိုးလုံးခန့်ရှားသွားပြီး ၎င်း၏ ထိပ်ပိုင်းကို “ပွတ်ချော” သွေးထားပါသည်။ (“ပွတ်ချော” ဆိုသည်မှာ ကျောက်သမားစကားဖြစ်ပြီး ကျောက်အရိုင်းတုံးတစ်တုံးလုံးကို လိုသလို ဖြတ်တောက်၍ လုံးချော(သို့) အကွက်ဖော်၍ ပုံကျသွေးထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိဖော်ပြလိုသော ကျောက်သားနေရာတွင် ကွက်ကလေးကိုသာ (သို့) အရိုင်းတုံးပုံအတိုင်းသွေး၍ အရောင်တင်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဝယ်သူမှ ထိုပွတ်ချောသွေးထားသော နေရာကိုကြည့်ရှု၍ ကျောက်တစ်တုံးလုံး၏ အရည်အသွေးကို ခန့်မှန်းအတိအကျခိုင်ရန် သွေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။) ပွတ်ချောထားသည့် အရိုင်းတုံး၏အပေါ်ပိုင်းရှိ ကျောက်၏ အသွေးအရောင်မှာ ကြွတ်သွေးရင့်ရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး အလင်းပိတ်နီးပါးဖြစ်နေသောကြောင့် အရည်ကြီးနေပြီး အသားပိတ်နေသည့် ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူနေပါသည်။ သို့သော်လည်း အဖုအထစ်များနှင့် ဖြစ်နေသော ပတ္တမြားအရိုင်းတုံး၏ အောက်ခြေပိုင်းသည် အရောင်များ ကွက်နေပြီး အချို့နေရာများသည် ပန်းသွေးရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေရာ အဖုအထစ်များ၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည်လည်း ဖန်ရည်ကြွစက်မှ ကြွင်းကျန်

အပြစ်အနာလုံးဝကင်း၍ အရောင်လည်း ညီညာပြည့်ဝကာ ပကတိကြည်လင်သန့်စင်နေသော အသားရိုပြီး အရွယ်အစားလည်း ကြီးမားသော ပတ္တမြားအစစ်များသည် သဘာဝတွင် ရှားပါးသောကြောင့် အတယ်၍ ယင်းကျောက်မျက်ကျွန်းပုံပါက သံသယစိတ်ဖြင့် သေချာစစ်သေးသင့်ပါသည်။

နေသည့် အလုံးအခဲများ၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်ဆင်တူ နေပါသည်။

အရိုင်းတုံး၏ အရွယ်အစားမှာလည်း အပေါ်ပိုင်းက လက်ညှိုးလုံးခန့်ရှိ၍ လက်နှစ်ဆစ် ခန့်ရှည်ကာ အောက်ခြေပိုင်းတွင် အမှအထစ် ပုံစံဖြင့် ကားထွက်လာပြီး ကွမ်းသီးလုံးသာသာခန့် ရှိပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ကျောက် ရိုင်းတုံးတစ်တုံးလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက် ကတည်းက အခြေအနေအမူကို ခန့်မှန်းရိပ်စား မိနေသော်လည်း ပိုမိုသေချာစေရန်နှင့် ကျောက် တစ်တုံးလုံးကို အသေးစိတ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရန် အတွက် ကျောက်သမားတိုင်း အသုံးပြုနေကြဖြစ် သည့် (၁၀) ဆချဲ့၍ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနိုင်သော လက်ကိုင်မှန်ဘီလူး လေးအား ကျွန်တော်၏ အံ့ဆွဲထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်ပါသည်။

ပတ္တမြား၏ တွင်းထွက်ပေစ

ပတ္တမြားသည် “ကိုရမ်ဒမ်” တွင်းထွက် (Corundum) မျိုးရင်းဝင်ကျောက်မျက်တစ်မျိုး ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ပုံဆောင်စနစ်မှာ “သုံးမြှောင်ပုံစနစ်” (Trigonal System) တွင်ပါဝင်ပါသည်။ သို့ရာ တွင် ပတ္တမြားကို တွေ့ရှိရာဒေသနှင့် မျိုးကွဲများ ကိုလိုက်၍ ပတ္တမြား၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ပုံဆောင် ဓလေ့သည် အနည်းငယ်ကွာခြားတတ် ပါသည်။ “ကိုရမ်ဒမ်” တွင်းထွက်၏ မူလ ဓာတ်ဖွဲ့စည်းပုံမှာ အလူမီနီယမ်အောက်ဆိုဒ် ဖြစ်ပြီး အရောင်မဲ့ ဖြစ် ပါသည်။ ယင်းအလူမီနီယမ်အောက်ဆိုဒ်တွင် ခရိုမီယမ်ဖြစ်စင်တစ်ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်လာပါက နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော ပထမတန်းစားအရည်ရှိ တဲ့ အနီရောင်ကိုဖြစ်ပေါ်စေပြီး ယင်းအနီရောင် ‘ကိုရမ်ဒမ်’ ကိုပင် ပတ္တမြားဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ပတ္တမြားသည် နှစ်ရောင်ပြခြင်း (Dichro- ism) ဂုဏ်သတ္တိကို ထင်ရှားစွာပြသော ကျောက် မျက်ဖြစ်ပြီး အနီရောင်တွင် ခရမ်းရောင်နှင့် လိမ္မော်ရောင်တို့ ရောနှောလျက်ရှိတတ်ပါသည်။ ခရမ်းရောင်သမ်းသော အနီကို ‘ခိုသွေး’ ဟုခေါ်ဆို ပြီး အပြာရောင်သန်းသော အနီကို ‘ယုန်သွေး’ ဟု လည်း ယေဘုယျအားဖြင့် ခေါ်ဆို ကြပါသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမာဆုံးတွင်းထွက်မှာ ‘စိန်ဖြစ် ပြီး မိုး၏ မာဆင့်စကေး(Mohr’s Hardness Scale) အရ (၁၀) ဖြစ်ကာ ပတ္တမြား နှင့်နီလာမှာ မာဆင့်(၉) ရှိပြီး ဒုတိယ အမာဆုံးတွင်းထွက် များဖြစ်ပါသည်။

ပတ္တမြား၏ သိပ်သည်းဆမှာ ထွက်ရှိရာနိုင်ငံ ဒေသကိုလိုက်၍ အနည်းငယ်ကွဲလွဲမှုရှိသော် လည်း ပျမ်းမျှသိပ်သည်းဆသည် ၃.၉၅ မှ ၄.၀ အထိရှိပါသည်။ ပတ္တမြားသည်ကြမ်းသော အက်ရာမှ ခရုပတ်အက်ကြောင်းအထိ ရှိပြီး ကြပ်ဆတ်သောကြောင့် မာကျောသောကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လွတ်ကျလျှင်ဖြစ်စေ၊ တစ်ခုခုနှင့် ထိခိုက် မိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ကျောက်သား၏ အတွင်းပိုင်းတွင်

အရိုင်းတုံး၏ထိပ်ပိုင်းကိုပွတ်ချော သွေးထားရခြင်းမှာ ကျောက်သမား ဖြစ်သောသူပင်၏အဖေက စမ်းသပ်သည့်သဘောဖြင့် သွေးကြည့်ခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

အနာအဆာများဖြစ်ပေါ်လာတတ်သ ဖြင့် ထိုင်တွယ်ရာတွင် များစွာသထိထားရမည်ဖြစ် ပါသည်။ ပတ္တမြားတွင်ကွဲအက် (Cleavage) စစ်ပျက် ကွဲအင်ယောင်(သို့) အခြေတည်ပြင်ညီ နှင့် ပြိုင်နေသောခွဲခြားပြင်ညီများ (Parting Planes) နှင့် ပရစ်ဇမ်(Prism) နှင့် ဖန်ကုမ္ပဏိမှာ ပြင်များနှင့်ပြိုင်စားနေသော ထင်ရှားသည့် ခွဲခြားပြင်ညီများရှိပါသည်။ ပတ္တမြား၏ အလင်း ပျံ့နှံ့ပုံစံကိုမူ သာမန်အားဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိဘဲ တစ်သမတ်တည်းရှိကာ ယေဘုယျအားဖြင့် အလင်းစွမ်းအား(E) = ၁.၇၆၀ နှင့် သာမန် အလင်းစွမ်း (O) = ၁.၇၆၈ တို့ဖြစ်ပါသည်။ ပတ္တမြား၏အရောင်ကွဲ အညွှန်းကိုမူသည် ၀.၀၀၈ ဖြစ်ပါသည်။ ပတ္တမြားတွင် အလင်း ထောက်ခြင်းဂုဏ်သတ္တိရှိပြီး ခရိုမီယမ်ဓာတ်ပါ ဝင်နေခြင်းကြောင့် ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်အောက် တွင် အနီရောင်ထောက်ခြင်းကိုပြပါသည်။ ပတ္တမြားတွင် အောင်းဝင်(Inclusion) များအနေ ဖြင့် ဓာတ်ငွေ့၊ အရည်နှင့်အစိုင်အခဲ(၃)မျိုးစလုံး ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အောင်းဝင်များသည် တွင်းထွက်များ၏ မွေးရာပါအမှတ်အသားများ ဖြစ်ပြီး အောင်းဝင်များ၏ သဘာဝကို လေ့လာခြင်း အားဖြင့် ကျောက်မျက်များ၏ထွက်ရှိရာ ဒေသကို လေ့လာနိုင်သလို ကျောက်မျက်အတုနှင့် အစစ်ကို ခွဲခြားရာတွင်လည်း များစွာအသုံးဝင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာ့ပတ္တမြားပုံဆောင်ခဲများတွင် ပိုးပျံင်ကလေးများနှင့်တူသော ‘ရူတိုင်း’(Rutile)

တွင်းထွက် အောင်းဝင်ကလေး သုံးစုံ ပါရှိပါသည်။ ၎င်းအပြင် မြန်မာ့ပတ္တမြား အောင်း ဝင်များတွင် ရူတိုင်းပုံဆောင်ခဲများ၊ နဂါးသွဲ့ (Apatite) များ နှင့်လခေး ပြား (Mica) များ၊ ကိုရမ်ဒမ်ထဲတွင် ကိုရမ်ဒမ် အောင်းဝင်များ ဝင်နေခြင်း၊ ဂေါ်မုတ် (Zircon) နှင့်ဥဒေါင် (Garnet) အောင်းဝင် များကိုလည်း တွေ့ရှိပါသည်။

ချက်ကျောက်ပတ္တမြား(သို့) ဓာတုဗေဒပတ္တမြား

၁၈၈၅ ခုနှစ်လောက်ကပင် ဓာတုဗေဒ ပတ္တမြားချက်ကျောက်များသည် ကမ္ဘာကျောက် မျက်ဈေးကွက်တွင် စတင်နေရာ ယူနေပြီး လူများကလည်း ပတ္တမြားအစစ်ဟု ထင်မှတ်နေကြ ပါသည်။ ၁၈၉၅ ခုနှစ်တွင် ‘မိုင့်ဒေါ်’(Michod) ဆိုသူပြုလုပ်ခဲ့သော ပတ္တမြားချက်ကျောက်များ သည် ပတ္တမြားအစစ်နှင့်များစွာ တူပါသည်။ ပြင်သစ်ဓာတုဗေဒပညာရှင် ‘ဩဂတ်စတီးဗာနီ’ (Auguste Verneuil) ကလည်း နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာ သုတေသနပြုလုပ်ခဲ့ပြီး နောက် အရွယ်အစားကြီးမားသော ဓာတုဗေဒ ပတ္တမြား ချက်ကျောက်များကို အောင်မြင်စွာ ချက်လုပ်နိုင် ခဲ့ပြီးသူ၏ နည်း နိဿယများကို ၁၉၀၄ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ၁၉၄၇ ခုနှစ် လောက်တွင် ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးအတုများကိုပါ ချက်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သို့မဟုတ် ပတ္တမြားချက် ကျောက်များကို ပြင်သစ်နိုင်ငံသားက အောင်မြင် ချက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး ၎င်း၏ နည်းစနစ်များကို ကမ္ဘာသို့ပါ မြန်မာနိုင်ငံသို့ဖြင့် နောင်အခါတွင် ကျောက်မျက်ဈေး ကွက်ထဲသို့ ပတ္တမြားချက်ကျောက် များကို ‘ပြင်သစ်ပတ္တမြား’(သို့) ‘ပြင်သစ်ချက် ကျောက်များ’ ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြသလို ကျောက် မျက်အဖြစ် သွေးပြီးအသုံးမပြုရသေးသော ချက်ကျောက် အရိုင်းတောင့်များသည်လည်း ဝက်အူချောင်းကဲ့သို့ အနီရောင် အချောင်းပုံများ ဖြစ်နေသဖြင့် ကျောက်သွေးသမားလောကတွင် ယင်းဓာတုဗေဒပတ္တမြားချက်ကျောက် အရိုင်း ချောင်းများကို ‘ပိုချောင်း’များဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြ ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်၊ နှစ်စုနှစ်ကလည်း ကျောက်မျက် ကုန်သည်အချို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းသို့ ဓာတုဗေဒချက်ကျောက် အရိုင်းချောင်း များကို သွင်းယူလာပြီး လုပ်အားခ (ကျောက်သွေး ခ) သက်သာသည့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကုန်ကြမ်းပေး၊ တုန်ချောယူစနစ်ဖြင့် သွေးပြီးသား ကျောက်မျက် များကို တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ပေးပို့ကာ ဖန်စိလက်ဝတ်ရတနာများ ပြုလုပ်၍ ကမ္ဘာအနှံ့ ကျောက်မျက်ဈေးကွက်များသို့ ဖြန့်ဖြူးခဲ့ကြပါ သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဓာတုဗေဒ ချက်ကျောက်များကို အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါပေါ်မူတည်၍ ဈေး ကွက် အတွင်းအမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သမုတ် ခဲ့ကြပြီး ဈေးကွက်တင်ရောင်းချခဲ့ရာတွင် အမည်နာမအားဖြင့် ပြင်သစ်ချက်ကျောက်မှသည်

ရုရှားစိန်၊ အမေရိကန်စိန်၊ ရုရှားချက်ကျောက်၊ အမေရိကန်ချက်ကျောက်များဟု အမျိုးမျိုးခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပြီး ယခုအခါ ကိုးနီးယားဇာတ်လမ်းတွဲများ မြန်မာပြည်တွင် ခေတ်စားလာသည့်အခါတွင် တော့ ဖွေးကွက်ထဲတွင်လည်း အဖြူရောင်ဓာတု ဝေဒချက်ကျောက်များကို 'ကိုနီးယားစိန်' ဟုပင် အမည်ကင်ပွန်းတပ်၍ အကွက်မြင်သူ ကျောက် မျက်ကုန်သည်ပွဲစားတို့က အမည်သစ်ဖြင့် ဖွေးကွက်တင်ထိုးဖောက်နေရာယူ ရောင်းချနေကြ ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပတ္တမြားအတုနှင့် အစစ်ခွဲခြားပုံ

ပတ္တမြားအတုနှင့် အစစ်ကိုခွဲခြားရာတွင် ကျောက်မျက်များစမ်းသပ်စစ်ဆေးသည့် ဓာတ်ခွဲခန်း၌ သိပ္ပံနည်းကျစမ်းသပ်စစ်ဆေးသည့် နည်းစနစ်များစွာရှိသော်လည်း ယခုအခါ သိသာ မြင်သာပြီး အလွယ်တကူစမ်းသပ်စစ်ဆေးနိုင်သည့် နည်းလမ်းများကိုသာ ဦးစားပေးဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတုဗေဒချက်ကျောက်ပတ္တမြားကို (၁၀) ဆချဲ့အကြည့်လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ရှုရုံမျှပင် ကျောက်သားအတွင်း၌ ဓာတ်ငွေ့ပူဖောင်းများစွာပါဝင်နေပြီး ယင်းတို့၏ ပါဝင်မှုကြောင့် ကျောက်၏အရောင်မှာကြည်လင်သန့်ရှင်းမှုမရှိပါ။ ဓာတုဗေဒချက်ကျောက်များသည် ရုတ်တရက်အေးခဲရသောကြောင့် အပြစ်အနာအလွန်များပါသည်။ အသိသာဆုံးအချက်မှာ ကျောက်သား၏ ကြီးထွားလမ်းကြောင်းများသည် ဖြောင့်တန်းမနေဘဲ ဓာတ်ပြားစင်းများကဲ့သို့ ကွေးကောက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တွင်းထွက်ပတ္တမြားအစစ်တွင် ကြီးထွားလမ်းကြောင်းများနှင့် အရောင်စုံများသည် ဖြောင့်တန်းနေကြပြီး မူလပုံဆောင်ခဲ၏ ယေဘုယျအနေအထားအတိုင်း ပြိုင်တန်းနေကြပါသည်။ ချက်ကျောက်ပတ္တမြားတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသော ဓာတ်ငွေ့ပူဖောင်းများကို တွင်းထွက်ပတ္တမြားအစစ်တွင် တွေ့ရလေ့မရှိပါ။ ပတ္တမြားအစစ်တွင် ကျောက်သားထဲ၌ အောင်းဝင်နေသည့် ကိုရမ်ဒမ်၊ ဂေါ်မုတ်၊ ရွတ်တိုင်း၊ အညိုလချေးနှင့်ဟီမတိုက်စသည် တွင်းထွက် အောင်းဝင်များသာတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ပြားချပ်သေးငယ်သည့် အခေါင်းငယ်သည်လည်း အရည်ဖြင့် ပြည့်နေတတ်ပြီး ကွေးကောက်နေကာ ဌာတ်မွေးပုံ သဏ္ဍာန်ဖြစ်ပေါ်နေတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဓာတုဗေဒပတ္တမြားကို သွေးရာတွင် နေရာအလိက်အပူချိန်လွန် ကြာကြောင့် သေးငယ်သောရေလှိုင်းအသွင် အက်ကြောင်းများကို မျက်နှာပြင်နှစ်ခုတို့ဆုံရာ ဇောင်းအနီးတွင် တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ဓာတုဗေဒပတ္တမြားတွင် ပါဝင်သည့် ဓာတ်ငွေ့ပူဖောင်းကလေးများသည် လုံးဝန်းသောပုံရှိပြီး အလွန်သေးငယ်သည့် အမည်းစက်ကလေး

များသဖွယ်ကွေးနေသော အစင်းကြောင်းများ အဖြစ် ကြီးထွားလမ်းကြောင်းနှင့် ကန့်လန့်ဖြတ်ပေါ်ထွက်နေတတ်ပါသည်။ အကယ်၍ သဘာဝပတ္တမြားအစစ်တို့တွင် ဓာတ်ငွေ့ပူဖောင်းများပါရှိလျှင်လည်း လုံးဝန်းသောပုံမရှိပေ။ အပြစ်အနာလုံးဝကင်း၍ အရောင်လည်း ညီညာ ပြည့်ဝကာ ပကတိကြည်လင်သန့်စင် နေသော အသားရှိပြီး အရွယ်အစားလည်း ကြီးမားသော ပတ္တမြားအစစ်များသည် သဘာဝတွင် ရှားပါးသောကြောင့် အကယ်၍ ယင်းကျောက်မျိုးကို တွေ့ရှိခဲ့ပါက သံသယစိတ်ဖြင့် သေချာစစ်ဆေးသင့်ပါသည်။

ပေဖေထားခဲတဲ့ အရိုင်းတုံး

ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးကို လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးလေးဖြင့် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေရင်းက ၎င်းပတ္တမြားအရိုင်းတုံးကို မည်သို့မည်ပုံရရှိခဲ့သည်ကို သိရှိသဖြင့် ၎င်းပတ္တမြားအရိုင်းတုံးကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဆိုသော ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ အမျိုးသမီးအား 'ဒီအရိုင်းတုံးက ဘယ်လိုရရှိခဲ့တာလဲ' ဟုမေးမြန်း ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ၎င်းအမျိုးသမီးမှ သူ၏ဖခင်သည် မိုးကုတ်မှ ကျောက်တွင်းသမား ဖြစ်ပြီး အဖေတွယ်လွန်သွားသောအခါ ကျန်ရစ် ခဲ့သော အဖေပစ္စည်းများထဲမှ ကျောက်တစ်ပွင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းကျောက် အရိုင်းတုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့် မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သော ထိုအမျိုးသမီး၏ ဖခင်သည်လည်း ယခုအခါ ကွယ်လွန် သွားပြီဟု ပြောလာသဖြင့် ယင်းကျောက်အရိုင်းတုံးနှင့် ပတ်သက်သည့် သမိုင်းကြောင်းအစစ်အမှန်များကို ထပ်မံမေးမြန်ဆန်းစစ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည်လည်း ကျောက်အရိုင်းတုံးကိုသာ အာရုံစိုက်၍ လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးဖြင့် အပြန်ပြန်အလှန်လှန်ဆက်လက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေမိပါတော့သည်။ အရိုင်းတုံး၏ ထိပ်ပိုင်းကို ပွတ်ချောသွေးထားရခြင်းမှာ ကျောက်သမားဖြစ်သော သူမ၏ အဖေက စမ်းသပ်သည့်သဘောဖြင့် သွေးကြည့်ခြင်းဖြစ်ဟန် တူပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ သွေးထားသဖြင့်လည်း ကျောက်အရိုင်းတုံးအား မှန်ဘီလူးဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာတွင်ပို၍ အထောက်အကူဖြစ်စေပြီး အလင်းမှန်နီးပါးဖြစ်နေသော ကျောက်သား၏ အတွင်းပိုင်းထဲသို့ရောက်အောင် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနိုင်သဖြင့် မိမိသိရှိလိုသော အချက်အလက် အထောက်အထားများကို ပိုမိုလွယ်ကူစွာ သိရှိနိုင်ပါသည်။

ကျောက်အရိုင်းတုံး၏ အပြင်ပန်းအနေအထားများကို ကြည့်ရှုရုံနှင့်ပင် ထိုမျှလောက် ကြီးမားသော အရိုင်းတုံးသည် သဘာဝတွင် တွေ့ရှိရန်ခက်ခဲသလို သဘာဝတွင်းထွက်ပုံဆောင်ခဲ၏ အမှတ်အသားအကြွင်းအကျန်များလည်း အနည်းနှင့်အများဆိုသလို ပါဝင်နေရမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ အရိုင်းတုံး၏ ပုံသဏ္ဍာန်

သည် ပုံမဲ့သဏ္ဍာန်မျိုးဖြစ်နေပါသည်။ ထို့အပြင် ကျွန်တော်မိတ်ဆွေနှင့် အပေါင်းအပါများယူလာသော ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးသည် ဓာတုဗေဒချက်ကျောက်ပတ္တမြားအချောင်း(ပိုချောင်း) ၏ အထိုင်အောက်ခြေပိုင်း(ချက်ကျောက် ဂျိုးအပိုင်း) နှင့်ပို၍ ဆင်တူနေပါသည်။ ကျောက်တစ်တုံးလုံး၏ အနီရောင်မှာလည်း အနု၊ အရင့် ညီညာမှုမရှိဘဲ အရောင်များကွက်၍ မညီမညာ ဖြစ်နေပြီး(ကျောက်သမားအခေါ် အရည်ကွက်နေပြီး) အောက်ခြေပိုင်းရှိ အဖုအထစ်များသည် ဖန်ရည်ကြိုစက်မှ ကြွင်းကျန်ခဲ့သော အရိုးအခဲပုံမျိုးပေါက်နေပါသည်။

ထို့အပြင် လက်ကိုင်မှန်ဘီလူးအောက်တွင် အထင်းသားတွေ့ရှိနေရသော ကျောက်သားအတွင်းရှိ စက်လုံးပုံဓာတ်ငွေ့ ပူဖောင်းငယ်ကလေးများနှင့် ဓာတ်ပြားစင်းများကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည့် ကွေးကောက်နေသော ကြီးထွားလမ်း ကြောင်းများသည် သဘာဝတွင်းထွက် ကျောက် အစစ်များတွင် တွေ့ရလေ့မရှိသည့် အမှတ် အသားများဖြစ်နေခြင်း ကျောက်သားတွင်းရှိ အက်ရာအစင်းများသည်လည်း ကြီးထွားလမ်း ကြောင်းများကို ကန့်လန့်ဖြတ်အနေအထားမျိုး ဖြင့် တည်ရှိနေခြင်း၊ သဘာဝတွင်းထွက် အစစ် များတွင် ပါဝင်လေ့ရှိသည့် တွင်းထွက်ကျောက်တို့၏ မွေးရာပါ အမှတ်အသားဟုခေါ်ဆို နိုင်သော အောင်းဝင်(Inclusion)တွင်းထွက်များ မပါရှိခြင်းတို့သည် ဓာတုဗေဒချက်ကျောက် ပတ္တမြားဖြစ်ကြောင်း ကို သက်သေခံလျက်ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော်မှ ကျောက်အရိုင်းတုံးအားကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေစဉ် ကျွန်တော်မိတ်ဆွေအပါအဝင်သူ၏ အပေါင်းအပါများအားလုံးသည် အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်၍ ကျွန်တော်ပြောကြားလာမည့် အဖြေတစ်ခုအား စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးအား လိုအပ်သည်များအားလုံးကို တတ်နိုင်သလောက်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကို တစ်ချက်မော့၍ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေနှင့် အကြည့်ချင်းဆိုလိုက်ချိန်တွင်တော့ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေမှ "ဆရာ... အခြေအနေကောင်းရဲ့လား"၊ "ပတ္တမြားရောစစ်ရဲ့လား" ဟု မေးမြန်းလာပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်အနေနှင့် လည်း သူတို့ပြောသည့် ပတ္တမြားအရိုင်းတုံးနှင့် ပတ်သက်သည့် သိပ္ပံနည်းကျအချက်အလက်အချို့ကို နားလည်အောင် ရှင်းလင်းပြောကြားပြီး စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် ယူလာသောပတ္တမြားအရိုင်းတုံးဆိုသည်မှာ သဘာဝတွင်းထွက်ပတ္တမြားအစစ်မဟုတ်ဘဲဓာတုဗေဒ ပတ္တမြားချက်ကျောက်၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုသာဖြစ်ကြောင်း အမှန်အတိုင်း ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။

ထိန်းဝိုင်း(M.Engg.Geol)

မြို့ကြီးများ၏ လေထုညစ်ညမ်းမှု

ကျော်ဦး

အာရှမြို့ကြီးအများအပြားနှင့် အာဖရိက မြို့ကြီးအချို့တွင် လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်အနည်းငယ်အတွင်း အရှိန်အဟုန်နှင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးလာမှုကြောင့် မြို့သို့ သွားတိုက် လူနေမှုအတွက် ကောင်းကျိုးများ ပေါ်ထွက်လာသော်လည်း ယင်းကောင်းကျိုးများနှင့် ယှဉ်တွဲပါလာသော ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကိုလည်း ခံစားနေကြရသည်။

အာရှနှင့်အာဖရိက မြို့ကြီးသားများ ရင်ဆိုင်နေရသည့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများအနက် တစ်ခုမှာ ရံခါတွင် မြင်သာထင်သာအဆင့်အထိရောက်ကာ ရံခါတွင် မြင်ပင်မမြင်ရသည့် လေထုညစ်ညမ်းမှုဖြစ်သည်။

မော်တော်ယာဉ်အရေအတွက် တိုးပွားလာခြင်း၊ စက်ရုံများပြားလာခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ပေကျင်း၊ နယူးဇီလန်နှင့် ဂျကာတာ စသည့် မြို့တော်များတွင် မီးခိုးမြူဖုံးလွှမ်းမှုများကို

မကြာခင် ကြုံတွေ့နေရကာ အခြားမြို့ကြီးအများအပြားတွင်လည်း လူတို့၏ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်သည်အထိ လေထုညစ်ညမ်းမှု ဆိုးရွားလာလျက် ရှိသည်။

မော်တော်ယာဉ် အိပ်စောအငွေ့များတွင် ပါသည့် အမှုန်နှင့် ဓာတ်ငွေ့များအပြင် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများမှ ထွက်လာသည့် အမှုန်များက အာရုံနှင့်အာဖရိကမြို့ကြီးများတွင် ဆိုးရွားသော အကျိုးဆက်များကို ပေါ်ပေါက်စေလျက် ရှိသည်။

'လန်းဆက်' ဆေးပညာဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြထားချက်အရ လေထုညစ်ညမ်းမှုကို အခြေခံသော ရောဂါများကြောင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးတွင် ၂၀၁၀ ခုနှစ်က လူပေါင်း ၃ သန်း ၂ သိန်း သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်ကြောင့် ၂၀၀၀ ခုနှစ်က သေဆုံးသူ ၈ သိန်းမှ ရှိခဲ့ရာ ၁၀ နှစ်အတွင်း ၄ ဆ တိုးလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သေဆုံးသူ ၃ သန်း ၂ သိန်းအနက် ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် အာရှမြို့ကြီးများမှ ဖြစ်သည်။ အရှေ့အာရှနိုင်ငံများနှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့တွင် လူ ၁ ဒသမ ၂ သန်း သေဆုံးခဲ့ပြီး တောင်အာရှနိုင်ငံများ၌ သေဆုံးမှုပမာဏသည် ၇၁၂၀၀၀ ယောက်ဖြစ်သည်။

မော်တော်ယာဉ်နှင့် စက်ရုံမီးခိုးများကြောင့် ဖြစ်သော ပြင်ပလေထုညစ်ညမ်းမှုကြောင့် သေဆုံးသော အရေအတွက်နှင့် ထင်းနှင့်မီးသွေးမီးဖိုများကြောင့်ဖြစ်သော အိမ်တွင်းလေထုညစ်ညမ်းမှုများကြောင့် သေဆုံးရသော အရေအတွက်နှစ်မျိုးပေါင်းသည် သွေးတိုးရောဂါပြီးသည့် ရောက်ကမ္ဘာတွင် ဂုတီယအသေအပျောက် အများဆုံးအကြောင်းရင်းဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် လေထုညစ်ညမ်းမှုကြောင့် သေဆုံးရသော အရေအတွက်သည် အခြားသေဆုံးရခြင်း အကြောင်းရင်းများထက် လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လာလျက်ရှိသည်။

လေထုညစ်ညမ်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော အသေအပျောက်များ၏ ထက်ဝက် သည် မော်တော်ယာဉ်နှင့် စက်ကိရိယာများထွက်သော အိပ်စောအမှုန်များကြောင့် ဖြစ်သည်။ ညစ်ညမ်းလေထုသည် ကင်ဆာရောဂါအပြင် အော့တစ်ဝမ်းကဲ့သို့ အသက်အန္တရာယ်မပြုသည့် ရောဂါများကို

လည်း ဖြစ်ပွားစေသည်။ လေထုညစ်ညမ်းမှုကြောင့် လေဖြတ်ခြင်း၊ နှလုံးရောဂါများလည်း ဖြစ်ပွားနိုင်သည်။

မီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုသည် ကမ္ဘာ့မြို့ကြီးအတော်များတွင် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း လေထုညစ်ညမ်းမှုသည် ယင်းမြို့ကြီးများအားလုံးတွင် ပိုမိုဆိုးရွားလာနေခြင်း မရှိပေ။

မော်တော်ယာဉ်အိပ်စောထွက်သော ဓာတ်ငွေ့ကို လျှော့ချသော နည်းပညာများ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း၊ ကျောက်မီးသွေးသုံး စက်ရုံများမှ ထွက်သော ညစ်ညမ်းဓာတ်ငွေ့ပမာဏကို လျှော့ချလာနိုင်ခြင်းစသည့် နည်းပညာများကို ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများတွင် တစ်ချိန်ထက်တစ်ချိန် ပို၍ သုံးစွဲလာနိုင်လျက် ရှိသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လေထုညစ်ညမ်းမှုကို လျှော့ချသည့် ထိန်းချုပ်မှုဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်နာစေခြင်းတို့ကြောင့် အမေရိကန်အပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများရှိ မြို့ကြီးအများအပြား၏ လေထုသည် မော်တော်ယာဉ်အရေအတွက် များလာသည့် အထဲမှ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀ - ၄၀ ခန့်အထက် ပို၍ သန့်ရှင်းလာလျက် ရှိသည်။

သို့သော် ဟာဂတ်၊ အိန္ဒိယစသည့် တို့ အပါအဝင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံအများအပြား၏ မြို့ကြီးများတွင်မူ လေထုညစ်ညမ်းမှုသည် ပို၍ ဆိုးရွားလာလျက် ရှိသည်။

လေထုညစ်ညမ်းမှုကို တိုင်းတာရာ၌ လေထုအရည်အသွေး အညွှန်းကိန်း (Air Quality Index) ကို စံအဖြစ် သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။ အမေရိကန်ပတ်ဝန်းကျင် အေဂျင်စီ၏ သတ်မှတ်ချက်အရ အညွှန်းကိန်းအမှတ် ၁၀၀ သည် ရောဂါရလွယ်သမှုအချို့နှင့် ကိုယ်ခံအားနည်းသူများအတွက် အန္တရာယ်အဆင့်ဟု သတ်မှတ်ပြီး ၄၀၀ ကို လအားလုံးအတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်သည်။ တရုတ်နိုင်ငံ ပေကျင်းမြို့တော်

တွင် လေထုအရည်အသွေးအညွှန်းကိန်းသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းက ၇၅၅ အထိ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထို့အတူ လေထုရှိ အလွန်သေးငယ်သော အမှုန်များသည် အသက်ရှူလမ်းကြောင်းနှင့် အဆုတ်ထဲရောက်လျှင် ရောဂါရစေနိုင်သည်။ အရွယ်အစား ၂ ဒသမ ၅ မိုက်ကရိုနီနှင့် ယင်းထက်ငယ်သော အမှုန်များသည် လူ့ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေ၍ ယင်းအမှုန်များကို စံအဖြစ် တိုင်းတာ လေ့လာကြသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ သတ်မှတ်ချက်အရ လေထုသည် ၁ ကုမဗီတာတွင် ၂ ဒသမ ၅ မိုက်ခရိုနီနှင့် ယင်းထက်ငယ်သော အမှုန်များ ၃၅ မိုက်ခရိုဂရမ်ထက် ပို၍ မပါစေသင့်ဟု သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ပေကျင်းတွင် တရုတ်နှစ်ကူးကာလက ၇၀၀ မိုက်ခရိုဂရမ် ကျော် သွားသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ အချို့ ဒေသများတွင် ဒေပါဝလီပွဲတော်ရက်များတွင် ၁၀၀၀ ကျော်သည် အထိ ရောက်ရှိသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ မြို့တော်များတွင် လေထုညစ်ညမ်းမှု ပိုဆိုးလာနေခြင်းသည် ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ကြရာတွင် စနစ်ကျကောင်းမွန်သော မြို့ပြစီမံကိန်းများမရှိဘဲ ပရမ်းပတာ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားနေ၍ ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချကြသည်။

ဖွံ့ဖြိုးမှု၏ပြယုဂ်ဖြစ်သော ကားစီးရေ အဆမတန် များလာခြင်းသည် လေထုညစ်ညမ်းမှု၏ အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်နေရာ ကားစီးရေကို အထိန်းအချုပ်မရှိ ပွားများစွင့်မပြုသင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ကားစီးရေကို ထိန်းချုပ်သော နိုင်ငံများတွင် လေထုညစ်ညမ်းမှု သက်သာပြီး ကားစီးရေကို မထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် လေထုပို၍ ညစ်ညမ်းကြောင်း သာကေများရှိနှင့်ပြီး ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ နယူးဒေလီမြို့တော်တွင် လူ ၁၀၀၀ လျှင် ကားစီးရေ ၂၀၀ ခန့်ရှိရာ အိန္ဒိယထက်ပို၍ ချမ်းသာသော စင်ကာပူထက် ကားစီးရေအချိုး များပြားနေသည်။ စင်ကာပူတွင် ကိုယ်ပိုင်ကားများ အသုံးပြုခြင်းကို အားမပေးဘဲ ဘတ်စကား၊ ရထားစသည့် အများသုံးပို့ဆောင်ရေးယာဉ်များကို လုံလောက်စွာ ထားရှိပေးသည်။ အိန္ဒိယတွင်မူ ယင်းမူဝါဒမျိုးမရှိသဖြင့် စင်ကာပူထက် ကိုယ်ပိုင်ယာဉ်အသုံးပြုမှုအချိုး များပြားကာ လေထုညစ်ညမ်းပြီး မြို့နေလူများလည်း ရောဂါပိုရနေကြသည်။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံအများအပြားတွင် ကားစီးရေကို မထိန်းချုပ်ဘဲ ထားလျှင် ဝင်ငွေပိုကောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ကားဝယ်စားနိုင်သူ ပိုများလာရန် ရှိပြီး အကျိုးဆက်အဖြစ် လေထုညစ်ညမ်းမှုလည်း ပို၍ ဆိုးရွားလာကာ ရောဂါပို၍ ဖြစ်ပွားလာရန် ရှိနေသည်။

ကျော်ဦး

Funny Photo

ယနေ့ကာလ ဈေးကွက်လုကြလေသောအခါ

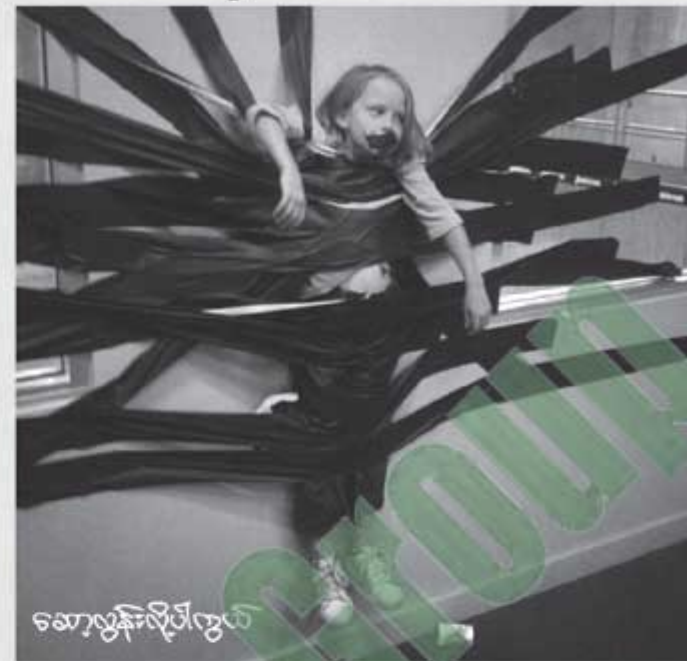
ဒီမိုကရေစီခေတ်ဆိုတာကြီးကတော့ သြချ လောက်ပါပေရဲ့။ ကနေ့ခေတ်ဈေးကွက် စီးပွားရေး ခေတ်မှာ ဈေးကွက်လုကြ နေရာလုကြပုံများ ကတော့ ကိုလိုနီခေတ်က ဦးနုအောက်နဲ့ ဧရာဝတီတို့လောက်ကို သနားသေး...။

အဂ္ဂဗျူဟာ၊ မဟာဗျူဟာ၊ စူဠဗျူဟာတွေနဲ့ အမျိုးမျိုးအကွက်ချပြီး ဈေးကွက်လုကြပုံများ တစ် မျိုးနဲ့တစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင်ပါပဲလေ။

ဟော... လေကြောင်းလိုင်းတွေမှာဆို လည်း ဘတ်ဂျက်လေကြောင်းလိုင်းတွေ များ လာပြီး ဖောက်သည့်အဖွဲ့ကို ၂ မျိုးခွဲ၊ သူ့စာတန်း အစားနဲ့သူ ဝန်ဆောင်မှုတွေ အပြိုင်ပေးကြတော့ စီးသူ အတွက်ဟန်ကျလှပေမယ့် လေကြောင်း လိုင်းတွေအတွက်ကတော့ သိပ်မဟန်၊ သိပ်မနိုင်...။

စာနယ်ဒင်းလောကမှာလည်း ပုဂ္ဂလိက နေ့စဉ်သတင်းစာတွေ ပေါ်လာကြ သူက စာမျက် နှာ ၂၀ ဆို၊ တိုက်က ၂၄ မျက်နှာ၊ နောက်တစ် ယောက်က ၃၂ မျက်နှာ၊ ၄၀...။ ကြာပါ တယ်ကွာ...။ အသကားပေးတယ်ဟေ့ဆိုတဲ့ ဖရီးကော်ပီသတင်းစာပါ ပေါ်လာပြန်တော့ စာဖတ်သူတွေ ဟန်ကျလှပေမယ့် ထုတ်ဝေသူတွေ သိပ်မဟန်၊ သိပ်မနိုင်...။

ဒီလို ဈေးကွက်စီးပွားရေး... အဲလေ... ဈေးကွက်စီးပွားရေးခေတ်မှာ... တောက်တီး တောက်တဲ့တို့လို စာပေချစ်သူတွေ သတင်းစာထပ် ထုတ်လိုက်မိလို့ကတော့ အပ်ထုတ်တဲ့ တရုတ် ပြည်ကို အပ်သွားရောင်းသလိုဖြစ်နေမလား...။ ဝါမဟုတ် ဈေးသည်တွေ ကုန်ထုတ်ဖို့အတွက်များ ဖြစ်နေမလား...။ ဘော်တယ်ကုလားတွေ အတွက် စက္ကူသိမ်းချိန်ပိုရသွားလေမလား...။ ခုတောင် ဝိသ္မာချိန်စေ့တွေ ထိုးကျနေလို့တဲ့ ကိုင်း... စဉ်းစားကြပါဦး...။

ဆော့လွန်းလို့ပါကွယ်

သေချာကြည့်ကြနော်

ဦးထုပ်သည် အရာရာကို ပြောင်းလဲစေ၏ It's the hat.

မင်းဝေးဝေးမှာ နေပါကွယ်

ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့
စောကီးအုတ်ပြာ

Funny Clone Image

သုတေသနအားပေးပို့နေသောသူ...
 များသောအားဖြင့်အားပေးသူ...
 အားပေးသူတွေအတွက်
 မေတ္တာပေး...

တစ်ဖက်ထဲမှာနေတော့မယ်

တောက်တဲ့မတို့က အားကစားဆိုရင် အားရင်စားမယ်ဆိုတာလောက်ပဲ သိတာ။ အားရင်စားမယ်ဆိုရင်လည်း MNL မှာ ဘယ်နှသင်း ဖြိုင်ကြတယ်၊ ပန်းမီးယားစပိန်လာလီဂါ၊ အိတ်လီ စီးရီးအေနဲ့ ကာမန်ပွဲတွေ ဘယ်လိုကွာခြားတယ် ဆိုတာ လေးလားပျမသိ။

ဒါပေမဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေထဲမှာ မန်ယူဖန် တွေရှိသလို ချယ်လ်ဆီးပရီသတ်တွေလည်းရှိ သပေါ့။ ပြီးတော့ မန်စီတီးအားပေးတဲ့ ကောင် တွေလည်း ရှိလေတော့ကာ အားလုံးဆိုဆိုရင် ပြဿနာ တက်ပြီလေ။

ဟိုတစ်လောက ဖာဂူဆန်ကြီး မန်ယူကထွက် တော့ မန်ယူသမားတွေ ငိုတာကို ထိုင်ချောရသေး တယ်။ ကိုယ်က နားမလည်တလည်နဲ့ ခုရောက်လာ တဲ့ မန်နေဂျာအသစ်ကလည်း ဒေါသကြီးပြီး နွဲ့ရင် နှာခေါင်းကြီးနီတတ်တာတွေ ဖာဂူဆန်နဲ့တူတော့ သူနဲ့ဆိုလည်း အောင်မြင်မှာပါတယ်ဆိုပြီး ပြော လိုက်မိလို့ အတုတ်ခံလိုက်ရသေး။

အဲဒါ... ချယ်လ်ဆီးဖန်တွေကလည်း မော်ရင်ညိုကြီးသူတို့ဆီပြန်လာမှာ ကိုန်းသေတယ် ဆိုပြီး ရင်တွေခုန် အလုပ်တွေရှုပ်နေကြသေး။ အဲဒီ မေ (၂၀) ရက်ညမှာ အမေရိကားက တိုက် လာဟိုးမား (တော်နေဒီး) လေဆင်နှာမောင်း သတင်းနဲ့ ဦးသိန်းစိန်သတင်းတွေနဲ့အပြိုင် မော်ရင်ညိုဆိုသူကွီး။

သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ အနေအထိုင် မတတ်ရင် ဘက်လိုက်တယ်ဆိုပြီး အပြောကခံရ သေးတယ်။ တစ်ဖက်ဖက်မှာနေပြီး တစ်သင်းတည်း ကို အပြတ်အသတ်အားပေးတာက အလုပ်ရှုပ် သက်သာမယ်ထင်တယ်။ ဟိုယောင်ယောင် ဒီယောင်ယောင်နဲ့ ဟိုဘက်လိုလို ဒီဘက်လိုလို နေရတာက ပိုမောတယ်... ။

ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့ ဖောက်ဖိုးပြောရာ

ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့
တောက်တဲ့မတစ်ယောက်

သတင်းပေါ်တွဲနေရာအစစ်

တောက်တဲ့မတစ်ယောက် အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့ ဈေးခြင်းလေးဆွဲပြီး တစ်နှစ်မှတစ်ခေါက်ဆိုသလို ရပ်ကွက်ထဲတစ်နေ့ကို မရောက်ဘူး အရောက်ယူး လေတဲ့ အခါ... သရမ်းချဉ်သီးသည် အဘွားကြီးက သူ့ဘေးက ကန်စွန်းရွက်သည်ကို ပြောနေလိုက်ပုံများ “ဗမာပြည်ကို အိုဘားမားလာပြီ ကတည်းကအေ နာမည်ကြီးလွန်းလို့ ကာကွယ်စောင့်ကြည့်နေလိုက်ရတာ အမေရိကန် သမ္မတလို့လည်းဆိုသေး တို့ဆီကတို့ရင်လေးတွေနဲ့ သိပ်မထူးပါဘူးအေ... ခေါင်းပင် ကံတွေနဲ့ဟဲ့၊ တို့သမ္မတကြီးလောက်တောင် ပြောင်ပြောင် ထောင်ထောင် ပရိုပါသေး သို့သော်... ဘိုဘားဟားဝပျာလည်း စိတ်တွေရွှပ်လွန်းမကရွပ်တော့ ခေါင်းတုံး မဖြစ်ရုံတမယ် ဆံပင်ညှပ်ထားတဲ့အထဲမှာ ကွက်ပြီး ဆံပင်တွေဖြူနေတာကို အဘွားကြီးက မမြင်မကန်းနဲ့ ပြောတာဖြစ်မှာပေါ့၊ အမေရိကားကို မြန်မာသမ္မတသွားတာ ဒီဘာဘွားကြီးလည်း စိတ်ဝင်စားသား။

အဲမယ်... ကန်စွန်းရွက်သည်ကလည်း မခေမေ့မှ မခေ... “တစ်ခေါက် တို့သမ္မတကြီး အမေရိကားကပြန်လာရင် ဆန်ရှင်တွေများ အကုန်ရုတ်တော့မလား မသိဘူး။ ဝေါ်လာဈေးတွေကလည်း သင်္ကြန်ပြိုကတည်းက ဖက်လာလိုက်တာ တကတည်းတော်... ကန်စွန်းရွက်ကို တယ်လီရောင်းရမှန်းကို မသိတော့ဘူး”တဲ့... က...။

ဒါတွေကြားမိတော့မှ တောက်တဲ့မလည်း အိပ်ချင်တွေပြေ မျက်လုံးလည်း ကလယ်ကလယ်ဖြစ်၊ ဇောခွေးတွေလည်းပြန်လာပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း စိတ်ထဲကနေ အခါခါအပြစ်တင်မိတော့တယ်။ ဒီလောက် သတင်းပေါ်တွဲဈေးကို မလှည့်ဘဲ ဗွဘွတ်ပေါ်မှာဘဲ လှည့်ပြီးသတင်းလိုက်ရှာနေမိတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ ထုချင်နေတော့တာပဲ။

ထူးထွေသည့် အံ့ရာသော်

နိုင်ငံတော်အစိုးရရဲ့ ၁၅၀၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တွေကြောင့် တောက်တီးတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာ အားလုံး အလုပ်တွေချုပ်နေကြသတဲ့။ ၁၅၀၀ တန် ဖုန်းကတ်လေးကပြန်ရောင်းရင် သုံးလေးငါး သောင်းအထိရတယ်ဆိုတော့ ဖုန်းလျှောက်လွှာကို တစ်အိမ်တစ်ယောက်ပဲ လျှောက်ရမယ်ဆိုတာ လည်း အိမ်ရှိလူကုန်လျှောက်၊ ဖုန်းပေါက်ပြီး သားသူတွေကလည်း ထပ်လျှောက်လုပ်နေကြ လေတော့ကော ရင်ကွက်လူကြီးတွေခများလည်း ညဘတ်ပါအိပ်ရေးပျက်ခံပြီး လျှောက်လွှာတွေ ပြန်စစ်နေကြရတာနဲ့တင် ဂေါက်တောက်တောက် ဖြစ်နေကြလေရဲ့။ တော်ပါသေးရဲ့... တစ်လ တစ်ခါမို့လို့သာပဲ။ တစ်ပတ်တစ်ခါသာဆိုရင် တော့ မတွေးဝံ့စရာဘဲ။

အဲဒီလိုမျိုး မြန်မာပြည်က ထူးထွေသည့်အံ့ရာ သော်တွေကို မှတ်တမ်းစီမံယုံရိုက်ချင်လှပါချည် ရဲ့ဆိုတဲ့ နိုင်ငံခြားသားကလည်း ရှိသေး... ဟေး... ဟေး...။ ဒါနဲ့ သင်းကို ညဘက်လျှောက်လွှာ တွေစစ်ပြီး အော်လံနဲ့ ချပ်ကွက်ထဲလိုက်အော်တဲ့ အဆင်လေးရိုက်ဖို့ခေါ်သွားတော့ မောင်မင်းကြီး သားက မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ အနားကပ်ပြီး ဟိုလူ တွေရဲ့ပါးစပ်က ၅ ရက်ကုလာ (သွေးစုပ်ဖတ် ကောင်) တွေလို ဘာလို့ဖြစ်နေတာလဲဆိုပြီး ခပ်ရွံ ရွံလေး မေးလာပါလေရော။ ရုတ်တရက်တော့ နားမလည်ဘူး။ ဒါနဲ့ သေသေချာချာကြည့်တော့ မှ လားလား... အိပ်ရေးတွေပျက်နေလို့ ပါးရင်း နားရင်းတွေချောင်ကျနေ၊ မျက်ကွင်းတွေကလည်း ညှိနေ၊ ပါးစပ်မှာလည်း ကွမ်းတဝါးဝါးနဲ့ ကွမ်းသွေး ရဲရဲနီနေကြတဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ဆိုတော့ ဖြစ်ရလေလို့ပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့ဗျာ...။

ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့ ဇောက်တီးဇောက်တူ